

Jehoram Shiga

Jos. Huber

350

A. Schleich

Verlag von Gebr. C. u. N. Benziger in Einsiedeln.

Sveti Francišk

vtemelitelj III. spokornega reda.

MOLITVENIK

zlasti za tretjerednike, pa tudi za druge
verne kristjane.

Sostavil

Franz Ser. Bezjak,

kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri sv. Marku niže Ptuja.

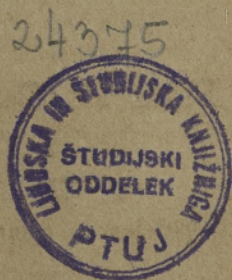
Drugi predelan in pomnožen natis.

V Ptui 1883.

Založil in tiskal W. Blanke.

Z dovoljenjem kn. šk. Ordinariata v Mariboru dne
24. Prosinca 1883 šte. 173.

S-21684-N

2.2.1988

Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe, in naj vzame svoj križ, in naj hodi za menoj (Mat. 16, 24).

Kdor ne nosi svojega križa, in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. (Luk. 14, 24).

Prosim vas, da spodobno živite po poklicu, k teremu ste poklicani. (Efež. 4, 1).

In kateri koli se po tem vodilu ravnajo, mir in milost nad njimi. (Gal. 6, 16).

Mene pa Bog varuj, da bi se z drugim hvalil, kakor s križem Gospoda našega Jezusa Kristusa; zakaj jaz nosim znamnja ran Gospoda Jezusa na svojem telesu. (Gal. 6, 14, 17).

Predgovor.

Terda tema nevere leži v zdanjem času na revni zemlji, strašna nevednost božjih nauk se je po svetu razširala, ljubezen do Boga in bližnjega se je iz človeškega serca pomaknila; in malo njih je, ki bi prav, stanovitno in kršansko živeli. Strahovite razpertije so svet popačile tako, da ste kršanska čednost in pobožnost zaterte, greh pa povikšan. — Skrb za pravo izrejo in podučenje otrok od strani starišev skoz bolj in bolj peša, mlajši so starejšim nepokorni, usmiljenje do siromaka je prešlo, poželenje po božjih naukih in službi božji sčasama ugasnuje; redko in le samo od nekterih še se sv. Zakramenti sprejemajo; resnično: kdo očitno ne spozna, da je revni svet poln hudobije? — Žalostni nasledki nevere in brezbožnosti!

Tim dušnim nadlogam v okom priti, ter dalje pot nesreče modro zajeziti, da človeš-

kega serca še bolj ne ranijo, je sv. cirkva, vsikdar skerbna mati svojih žapušenih otrok, tudi zdaj za dobro spoznala, revnemu svetu milostljivo roko podati in ga po mnogih sv. potih k keršanskemu življenju zbuditi, da bo spet Bogu dopadljiv. Ta pomoč ni nova, ni še le zdaj najdena, ampak više kakor šest sto let stara, od nekega sv. moža po božji volji zmišljena, ter od več rimskih papežev v sv. cirkvi poterjena in vernim priporočena. — Je pa to tretji red sv. Frančiška za spokorjenje grešnikov, ali duhovno življenje za posvetne ljudi.

Sv. Frančišk je bil v Asizij laške pokrajne Umbrije, od imenitih starišev leta 1182 rojen, ktere je terštvo obogatilo, da so za tega voljo močno želeli, naj bi se fantič tudi terštva učil. Bil je mladeneč pohleven, priljuden, pameten, sosebn pa do ubogih jako smilečen, le samo nekaj vnemaren in gizdav. V neki bolezni, katero mu je Bog v mladosti poslal, je pa obljubil, te svoje navadne pregreške popolnoma opustiti ter namesto v bogastvu rajši v revšnii samotno in spokorno živeti.

Berž je sv. Frančišk zapazil, da se je po njegovem izgledu v sercu mnogih ver-

nih kristjanov veliko poželenje do samotnega in samostanskega življenja vnelo, pa tudi, da vsem ni mogoče po samostanskem živeti. Sklenil je tedaj nekatere posebne pravila spisati, ktere bi, ako jih človek tudi zunaj kloštra v svetovnem življenji zvesto spolnuje, po oblasti rimskega papeža Inocencija III. ravno tisti dušni hasek zgrevanemu grešniku prinašale, kakor ko bi v klosterski pokoršini živel. Zato pa tretji red sv. Frančiška ni bratovšina in se ne sme tako imenovati, ampak je v resnici le duhovno življenje med svetovnimi ljudmi. Tretji red tudi ni samo za molitvo, ampak je po namenu sv. Frančiška tudi za delavno življenje odločen; v katerem naj se keršanska ljubezen na zemlji razširja, ino posebno duhovne in telesne dela usmiljenja opravljajo, grehom pa se pot močno ovira in zastavlja.

Glej, ljubi kristjan! tolika je bila ljubezen sv. Frančiška, s katero je on svojega križanega Jezusa častil in hvalil, da ga je božji Sin vrednega spoznal, ter mu je po serafskem angelji, ki v zraku priplava, svojih sv. pet krvavih ran v njegovo telo vtisnil, v znamenje velikega dopadenja. Bil je takrat na gori Alverni

v premišljevanji sv. skrivnost božjih, dve leti pred svojo smertjo.

Prevelike ljubezni do Boga, svojega stvarnika, je vedno zdihaval: »O Bog, kdo si ti, in kdo sem jaz!« Kajti le serčno in živo premišljevanje Jezusovega rojstva, trpljenja in smrti je sv. Frančiška k tako pobožnemu življenju in k toliki svetosti povzdignilo. — Od bogatih starišev rojen je vender v siromaštvu srečnejši živeti upal po besedah Jezusa, ki pravi: »Če hočeš popolen biti, prodaj vse, kar imaš, in hodi za menoj.« Reven na svetu, brez minljivega blaga je pa bil ti svetnik bogat s kersanskimi čednostmi. Zadovoljen s svojo revšino je bil oče siromakov, pomočnik zapuščenih in učenik nevednih. Bil je tako ponižen, da si ni upal se mešnika posvetiti dati; tudi vso drugo sebi ponujeno čast zaverže, ter je rajši brat in strežaj v kloštru.

Koga ne bi te prelepe čednosti pobožnega življenja sv. Frančiška primorale, da se jih ne bi tudi z veseljem poprijel?

Razun Jezusa je sv. Frančišk tudi prečisto devico Marijo visoko častil njo v Lavretanski kapelici z molitvami pogostoma obiskaval

in si pri njej za svoj red od Jezusa samega popolen odpustek izprosila. Po tako svetem in trudopolnem življenji je srečno umerla 4. oktobra 1226 v 45. leta svoje starosti.

Vrednost in hasnovitno dobroto tega reda za izveličanje nevmerjočih duš in neskončni blagor revnih kristjanov v spodbudo grešnikov za spokorno življenje so papeži že od začetka hitro spoznali. Inocenc III. in Niklavž IV. sta l. 1221 vse pravila 3. reda sv. Frančiška ustmeno, Honor. III. je pak 2. avgusta 1223 velik popolen odpustek Porciunkolov pismeno poterdil. Sikst IV. in Urban VIII. sta potem tudi vse popolne odpustke tega reda gorečo razširila in vernem ljudstvu priporočila. Benedikt XI. in Pavel V. sta vstanovila sopraznik pet ran sv. Frančiška za 17. den kimovca. Gregor IX. je sv. Frančiška svetnikom prištel. Pij IX. je 15. Maja 1874 vse pravila in odpustke 3. reda znovič potrdil. In zdajni sv. oče Leo XIII. so s pismom 17. kimovca l. 1882 ti red ne samo gorečo vsem škofom celega sveta v razširjenje priporočili, temoč, ker so sami ud 3. reda, celo ukazali, naj po svojih škofijah ti red po vsi moči razšir-

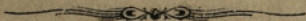
jajo, da se med ljudstvom sveta vera oživi, in grešniki k pokori sprobudijo, in da verni med seboj v sv. miru in krščanski zložnosti živijo, dolžnosti do Boga in bližnega zvestije spolnujejo in se tako ložej prepada večnega pogubljenja varujejo.

Že od začetka so visoki vladarji k tem redu pristopili, kakti sv. Robert francoški kralj in njegov oče sv. Ludevik; Robert siciljanski kralj s svojo soprogoj; sv. Henrik danskik ralj, sv. Kazimir polski kralj; Karel I. vogerski kralj, Filip III. španski kralj; sv. Brigita, sv. Elizabeta vogerska kraljica; soproga cesarja Matija Ana avstrijanska; Izabela španska kraljica; Marija soproga cesarja Maksimiljana; Marija Terezija francoska kraljica: Elizabeta, gerčkega cesarja Aleža hči; Konštancija aragonska kraljica in mati sv. Elizabete portugalske; Johana Valoiska, francoska kraljica; sv. Katarina angeljska kraljica; Ana, soproga Ludviga XIII. francoskega kralja; sv. Pita, mati sv. Frančiška; Hortulana mati sv. Klare; Marjeta kartonska; Roza iz Viterbe; Katarina iz Bolonje; Frančiška romanska, Johana od križa in več drugih neštevilnih oseb moškega in ženskega spola so

postali svetilne zvezde v venci, ki ga je ljubezen zerafinskega očeta Frančiška v sv. cirkev božjo vpelala.

Ker tedaj po vsih stoletjih toliko neštevilnih ovenčanih udov raznega stana in visokih vladarjev v tretjem redu najdemo, bi nas, ki dnešni den tako mlačnost v sv. veri med vernimi vidimo, si toliko pohujščanja, in grešnih nevarnosti preskusiti imamo, to nebi zbudilo in primoralo, z veseljem in iskreno v ti sv. red pristopiti da svoji in svojih bližnih duše pred pogubljenjom rešimo.

Bog daj, da bi bili vsi, ki tu v solzni dolini živimo enega bogaboječega duha, ene vere in ene same edino prave ljubezni.

Prvo poglavje.

Obred in način

za čast g. duhovnike, ude v 3. red sprijemati.

Duhovnik v belo srajco oblečen in s štoloj ogernjen (modre boje), da pred njim klečečemu novincu blagoslov z blagoslovljeno vodoj in moli:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit coelum et terram.

V Sit nomen Domini benedictum, R. Ex hoc nunc et usque in saeculum.

V. Domine exaudi orationem meam! R. Et clamor meus ad te veniat!

V. Dominus vobiscum! R. Et cum spiritu tuo!

Oremus.

Omnipotens semiperne Deus, qui propter tuam solitam bonitatem et per mortem unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum fractum restaurare misericorditer dignatus es, ut a morte perpetua nos liberes et ad gaudia perducas Paradisi; respice, humiliter quaesumus, pietatis tuae oculo praesentem devotam familiam tuam, hic hodie in tuo nomine congregatam, cujus famulus tuus

B. Franciscus, ut tibi augeatur credentium numerus, exstitit Institutor, ut eam super firmam petram, quae Christus est, taliter semper confirmes, quod ab omnibus turbationibus mundi, carnis et diaboli sit secunda et incedens per tuorum semitam mandatorum post ergastulum praesentis vitae, meritis acerbissimae passionis Filii tui et immaculatae ejus Matris semper Virginis Mariae ac ejusdem S. P. N. Francisci tuorumque omnium Sanctorum gaudia vera possideat. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Blagoslov škapulira.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex hoc nunc et usque in saeculum!

V. Domine exaudi orationem meam,

R. Et clamor meus ad te veniat!

V. Dominus vobiscum!

R. Et cum spiritu tuo!

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui tegumen nostrae mortalitatis induere dignatus es, quique gloriosum Confessorem tuum B. P. Franciscum tres Ordines instituere salubriter inspirasti, ac per operis tui Vicarios, summos Ecclesiae tuae Pontifices ipsos, approbare fecisti, immensam clementiae tuae largitatem suppliciter exora-

mus, ut haec indumenta, quae idem B. Franciscus ad innocentiae, mortificationis et honestatis indicium, ac pro valida contra saeculum, carnem et daemones armatura commilitones suos fratres de poenitentia in tertio Ordine portare decrevit, ita beneddicere et sanctificare digneris, ut hic famulus (*attende quoad genus et numerum*) ea devote suscipiens te intra se taliter induat, ut, sicut honestam humilemque vitam indumenta ipsa praetendunt, etiam quolibet vitio, te adjuvante, subacto veraciter corde, ore ac opere vivere mereatur, et a te nullis unquam tentationibus separetur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Blagoslov pojasa.

Deus, qui, ut servum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluisti, beneddic, quaesumus, cingulum istud (cingula ista) et praesta, ut famulus tuus (*respice genus et numerum*), qui eo velut ligamine poenitentiali sui corporis cingetur, vinculorum ejusdem Domini nostri Jesu Christi perpetuo memor existat, et benedictionis tuae largitatem misericorditer consequatur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum etc. Amen.

(*Deinde habitus et chorda aspergantur aqua benedicta*).

Po blagoslovi škapulira in pojasa moli duhovnik k altari obernjen:

Veni sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium et tui amoris ignem in eis accende!

Potem moli Litanije 3. reda, ki se pa znajo tudi opustiti, ako so se vtegnili že poprej pri zboru opraviti.

Za tim sledi:

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster etc.

V. Et ne nos inducas in tentationem,

R. Sed libera nos a malo.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat!

V. Dominus vobiscum!

R. Et cum spiritu tuo!

Oremus.

Deus, qui per coaeternum tibi Filium cuncta creasti, quique hunc mundum peccatis inveteratum per mysterium Incarnationis divinae renovare dignatus es; te supplices exoramus, ut ejusdem Filii tui Domini nostri Jesu Christi clementia super hunc famulum (*genus et numerus?*) respicere digneris, quatenus spiritu mentis suae renovatus veterem hominem cum actibus suis exuat et novum, qui secundum Deum creatus est, induere mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Zdaj se oberne duhovnik k novincu, rekoč:

Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, et eripiat de corde tuo saeculi

pompas, quibus abrenuntiasti, dum baptismum suscepisti. Amen.

Potem mu da škapulir, rekoč:

Induat te Dominus indumento salutis et circumdet te vestimento justitiae. Tolle jugum Domini suave super te, ut invenias requiem animae tuae. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Zdaj mu opaše pojas, rekši:

Praecingat te Dominus carissime frater (carissima soror) cingulo hujus Ordinis ad invocationem sanctissimi Nominis tui et B. P. N. Francisci, ut possis recordari vinculorum et passionis Domini nostri Jesu Christi et fervere ad opera poenitentiae et caritatis. Qui vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

Duhovnik poda za tim novi osebi križ v desno, in gorečo svečo v levo roko, in moli pri podavanju križa:

Qui vult venire post me, abneget semetipsum, tollat crucem suam et sequatur me.

In pri podavanju sveče:

Sit lucerna ardens in manibus tuis, ut abjicias opera tenebrarum, et induaris arma lucis, in nomine Patris et Filii † et Spiritus sancti. Amen.

Potem moli duhovnik:

Veni, serve Dei (sponsa Christi), accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum!

V. Regnum mundi et omnem ornatum saeculi contempsisti propter amorem Domini mei Jesu Christi, quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

R. Eructavit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi, quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

Zdaj moli duhovnik proti altari alj križu obrnjen:

V. Dominus vobiscum, R. Et cum spiritu tuo!

Oremus.

Majestatem tuam, Domine, suppliciter exoramus, ut famulum tuum (*attende quoad genus et numerum*) fratrem nostrum, cui Ordinis nostri vestem imposuimus, digneris inter discipulos tuos virtute ex alto induere et salutis protegere vestimento, ut sub humilitatis veste tibi perseveranter deserviens ad stolam immortalitatis et gloriae mereatur pervenire.

Deus, qui B. Petro Apostolo significans, qua morte esset clarificaturus Deum, praedixisti, per alium in senectute ipsum fore praecingendum, famulum tuum (*respiciatur genus et numerus*) cingulo nostrae fraternitatis praecinge, ac salutari chorda amoris tui cor ejus constringe, ut tua ei opitulante gratia vinculis peccatorum absolutus tuoque vinctus servitio in Ordinis, quem assumit, observantia usque in finem fideliter perseveret, qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Slednič se oberne duhovnik k novincu in mu da ga poškopivši sv. blagoslov:

Benedictio Dei omnipotentis, Patris et Filii † et Spiritus sancti descendat super te (vos) et maneat semper.

Zaobljuba 3. reda.

Duhovnik v belo srajco oblečen in modri štoli poškopri nazoče ude in moli:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini,

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Sit nomen Domini benedictum,

R. Ex hoc nunc et usque in saeculum.

V. Domine exaudi orationem meam,

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum!

R. Et cum spiritu tuo!

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui propter tuam solitam bonitatem et per mortem unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum fractum restaurare misericorditer dignatus es, ut a morte perpetua nos liberes et ad gaudia perducas Paradisi; respice, humiliter quaesumus, pietatis tuae oculo praesentem devotam familiam tuam hic hodie in tuo nomine congregatam, cujus famulus tuus B. Franciscus, tibi augeatur credentium numerus, exstitit constitutor, ut eam supra firmam petram, quae Christus est, taliter semper confirmes, quod

ab omnibus turbationibus mundi, carnis et diaboli sit segura, et incedens per tuorum semitam mandatorum post ergastulum praesentis vitae, meritis acerbissimae passionis Filii tui et immaculatae ejus Matris semper Virginis Mariae ac ejusdem S. P. N. Francisci tuorumque omnium Sanctorum gaudia vera possideat. Qui vivis et regnas etc.

Potem da duhovnik udu križ v desno roko rekoč:

Qui vult venire post me, abneget semetipsum, tollat crucem suam et sequatur me!

In gorečo svečo v levo roko:

Sit lucerna ardens in manibus tuis, ut abjicias opera tenebrarum et induaris arma lucis in nomine Patris et Filii † et Spiritus sancti. Amen.

O ti priliki zna duhovnik, či se mu rači, kratki primeren nauk nasočim dati. Potem se k altari alj križu oberne, in moli:

Veni sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, et tui amoris ignem in eis accende!

Zdaj moli Litanije 3. redov, ako čas in priložnost kažeta, in nadeljuje:

Kyrie eleison! Christe eleison! Kyrie eleison! Pater noster etc. V. Et ne nos inducas in tentationem, R. Sed libera nos a malo! V. Domine exaudi orationem meam, R. Et clamor meus ad te veniat, V. Dominus vobiscum, R. Et cum spiritu tuo!

Oremus.

Deus, qui per coaeternum tibi Filium cuncta creasti, quique hunc mundum peccatis inveteratum per mysterium Incarnationis divinae renovare dignatus es; te supplices exoramus, ut ejusdem Filii tui Domini nostri Jesu Christi clementia super hunc famulum tuum (*servetur genus et numerus*) respicere digneris, quatenus spiritu mentis suae renovatus veterem hominem cum actibus suis exuat, et novum, qui secundum Deum creatus est, induere mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Tukaj moli novinec pred duhovnikom kleče na glas pobožno se Bogu izročivši, sledečo obljubo:

Jaz brat (sestra) I. I. obljubim Bogu vsemogočnemu, Mariji prečisti devici, našemu sv. očetu Frančišku, vsem Svetnikom in vam častivrednemu očetu, ves čas svojega življenja spolnjevati zapovedi božje, kakor postava tretjega spokornega reda zaukaže, ktero je papež Nikolavš IV. potrdil, ter hočem zadostiti, kako je navadno, vse pregreške, ktere bi vtegnil proti pravilam tretjega reda storiti; ako mi redovni predstojnik to velijo.

Duhovnik potem odgovori:

Et ego ex parte Dei omnipotentis, si haec observaveris, promitto tibi vitam aeternam in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen.

In jas ti obljubim, namesto Boga vsegamogočnega, ako boš to spolnjava, večno življenje v imenu Očeta in Sina in sv. Duha. Amen.

Po dokončani obljubi se oberne duhovnik proti altari alj križu in moli:

V. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis: R. A templo sancto tuo, quod est in Jerusalem.

V. In conceptione tua Virgo, immaculata fuisti. R. Ora pro nobis Patrem, cujus Filium peperisti!

V. Signasti Domine, servum tuum Franciscum. R. Signis redemptionis nostrae.

V. Ora pro nobis B. Ludovice! R. Ut digni efficiamnr promissionibus Christi.

V. Dispersit, dedit pauperibus. R. Justitia ejus manet in saeculum saeculi.

V. Domine exaudi orationem meam! R. Et clamor meus ad te veniat:

V. Dominus vobiscum! R. Et cum spiritu tuo!

Oremus

Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum prae-
parasti, quaesumus, ut, qui ex morte ejusdem

Filii tui praevisa eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas.

Deus, qui Ecclesiam tuam B. P. N. Francisci meritis foetu novae prolis amplificas, tribue nobis ex ejus imitatione terrena despicere et coelestium donorum semper participatione gaudere.

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut sicut B. Ludovicus Confessor tuus spretis mundi oblectamentis, soli regi Christo placere studuit, ita ejus oratio nos tibi reddat acceptos.

Tuorum corda fidelium Deus miserator illustra, et B. Elisabeth precibus gloriosis fac nos prospera mundi despicere et coelesti semper consolatione gaudere.

Deus, qui a saeculi vanitate servos tuos ad bravium supernae vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabere et gratiam nobis, qua in te perseveremus, infunde, ut protectionis tuae muniti praesidiis, quod te donante promissimus, impleamus, et professionis nostrae sectatores effecti, ad ea, quae perseverantibus in te promittere dignatus es, pertingamas. Per Christum Dominum nostrum Amen.

Poškropivši slednič terciarja, reče duhovnik:

Benedictio Dei omnipotentis Patris et Filii † et Spiritus sancti descendat super te et maneat semper. Amen.

Carissime frater (carissima soror) N. vade in pace et Dominus sit tecum!

Vesolna odveza.

Opazka. Pri vesolin odvezi se tretjerednikom vse posabljene in zamujene pokore odpušajo, ki so za prestop redovnih pravil odločene; ravno tak bodo od vsake zamude in nemarnosti svojih vsakdanjih molitev in izpolnitve redovnih postav odvezani; in zadobijo vnovič vse pravice in povlastenja 3 reda, v kerega bodo zopet ujavno sprijeti: tudi zadostilo ali pokorila ki so njo za 3. red zavolj zamujenih postav bili dolžni opraviti, se njim odpusti. Po ti dobroti vesolne odveze se tretjeredniki nikar samo s svojim redom, ampak tudi z Bogom sopet spravijo, kar sta papeža Pij IX. dne 28. vinotoka 1871 in zdajni sv. oče Leon XIII. rožencveta 1880, oba tretjerednika, odločila.

Duhovnik ali kateri moški tretjerednik moli glasno očitno spoved, drugi tretjeredniki pak z grivanim srcam za njim.

Očitna spoved.

Jaz obogi grešnik se odpovem hudiču, vsem njegovemu podpihovanju, svetovanju in djanju. Verujem v Boga očeta, sina in sv. Duha; verujem vse, kar vesolna keršanska cirkva verovati zapoveduje. S to sveto, kato-liško vero pričam in se spovem Bogu vsemogočnemu, Mariji, njegovi častiti materi, in vsem ljubim Svetnikom, ter se obtožim; da sem od svojih mladih dni do zdajne ure velikokrat in obilno grešil, z mislijo, z besedo v danju in z zamudo dobrih delj; kakor se je to vse zgodilo skrivoma alj očitno, vedoma alj nevedoma, zoper deset božjih zapovedi, v sedmerih poglavnih grehih, in skoz petere

počutke mojega telesa, zoper Boga, zoper mojega bližnjega in zoper izveličanje moje vboge duše; ti in vsi moji grehi so mi iz serca žal. — Zato tebe, večno usmiljenega Boga ponižno prosim, da mi svojo božjo milost dodeliš, in mojemu življenju še toliko odloga daš, da se tukaj vseh svojih grehov spovem in spokorim, tvojo božjo prijateljstvo zadobim, in po tem revnem življenji večno veselje in izveličanje dosežem. Zato terkam na svojo grešno serce in izrekam z očitnim grešnikom: O gospod, Bog, bodi meni vbogemu grešniku milostljiv! Amen.

Po opravljeni očitni spovedi podeli duhovnik v belo srajco in z modroj štolo obdan vesolno sledečo odvezo:

Antiphona.

Intret oratio mea in conspectu tuo, Domine; inclina aurem tuam ad preces nostras; parce, Domine, parce populo tuo, quem redemisti Sanguine tuo pretioso, ne in aeternum irascaris nobis.

Kyrie eleison

Christe eleison

Kyrie eleison

Pater noster . . .

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperantes in te,

V. Mitte eis, Dne, auxilium de Sancto.

R. Et de Sion tuere eos.

V. Esto eis, Dne, turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in nobis.

R. Et filius iniquitatis non apponat
nocere nobis.

V. Dne, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Deus, cui proprium est misereri et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quaesumus Dne, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

Ineffabilem nobis, Dne, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a poenis, quas pro his meremur, eripias.

Deus, qui culpa offenderis, poenitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice; et flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte. Per Christ. Dnum nostrum. Amen.

Dicto deinde:

Confiteor etc. Misereatur etc. Indulgentiam etc. Sacertos prosequitur:

Dominus noster Jesus Christus, qui Beato Petro apostolo dedit potestatem ligandi atque solvendi, ille vos absolvat ab omni vinculo delictorum, ut habeatis vitam aeternam, et vivatis in saecula saeculorum. Amen.

Per sacratissimam Passionem et Mortem Dni Nostri Jesu Christi; precibus et meritis Beatissimae semper Virginis Mariae, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli, Beati Patris Nostri Francisci et omnium Sanctorum, auctoritate a Summis Pontificibus mihi concessa, plenariam indulgentiam omnium peccatorum vestrorum vobis impertior. In nomine Patris † et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

In confessionali autem immediate post absolutione sacramentatem dicatur:

Insuper auctoritate Apostolica tibi concessa et mihi commissa impertior tibi absolutionem generalem et omnia privilegia III. Ordinis cum indulgentia plenaria (et benedictione papali). In nomine Patris etc. . . .

Pri shodih, v kojih se tretjeredniki štirikrat v letu skličejo, ter ob enem tudi vesolno odvezo dobivajo, se sledeče molitve opravijo:

Molitev pred shodom:

Pridi sv. Duh! napolni serce svojih vernih in užgi v njih ogenj svoje ljubezni!

V. O Bog, pošli svojega Duha tem shodu

R. In ponovi obličje zemlje!

O Bog, ker si serca svojih vernih po razsvetljenji sv. Duha učil, dodeli nam ravno po tem Duhu, kar je prav, razumeti, in se njegove tolažbe vselej razveseliti, po Jesusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Molitev po shodu.

Gospod usmili se nas! Kriste usmili se nas! Gospod usmili se nas! Oče naš . . .

V. Poterdi vse to, o Bog,

R. Kar si v nas uzročil.

V. O Bog, usliši mojo molitev.

R. In mojo vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

Tebi se zahvalimo, vsemogočni, večni Bog, za vse milosti in dobrote, ki si nam njih dnes in kdakolj dodelil, in te ob enem ponižno prosimo, naj nam še za naprej svoje milostljive roke ne odtegneš, da vse, kar za dobro spoznamo, po tvoji mogočni milosti tudi v djanju spolnujemo, po Jesusu Kristusu gospodu našem. Amen.

Molimo.

O Bog, ki ljudem odpušaš in njih izveščanje priserčno želiš, v tvojo neskončno

dobroto zaupaje te ponižno prosimo, sprimi vse brate in sestre tega našega zbora, kakor tudi vse naše sorodnike in dobrotnike, ki so se u večnost preselili, po priprošnji presvete divice in božje matere Marije in vseh Svetnikov v večno veselje in v družbo tvojih izvoljenih.

O Bog! vstvarnik in odrešenik vseh vernih, prizanesi dušam tvojih služebnikov in služebnic vse grehe, da odpuščenje, ki so ga zmirom poželeli, po poblewni priprošnji zadobijo, ker živiš in kraljuješ vse veke. Amen.

Psalm 19.

(Misli ti se ima v njem na Papeža.)

„Tercijalci ali udje III. reda, kateri po opravljeni izpovedi in sv. obhajila sledeči 19. psalm: *Exaudiat te Dominus in die tribulationis etc.* z naslednjimi vrsticami in molitvicami berejo, ali če brati ne znajo, namesto tega tri očenaše in češčene marije po mislih sv. očeta premolijo, dobijo neštnevilne popolne in nepopolne odpustke vseh cerkev, vseh viših cerkev in vseh svetostij celega sveta“.

Gospod usliši te na dan žalosti: ime Boga Jakobovega ubrani te.

On ti pošlji pomoč iz svetišča: in s Siona brani te.

On spomni vseh tvojih jedilnih darov, in zažgani tvoj dar naj mu bode tolščoba.

On ti daj, kar tvoje srce želi, in izpolni tvoje sklepe.

Mi se čemo veseliti v tvojem veselju: in se slaviti z imenom našega Bogá.

Gospod izpolni vse tvoje želje! Zdaj spoznam, da je gospod pomagal svojemu posvečencu: on ga bode uslišal s svojih svetih nebes; zakaj močna je pomoč njegove desnice.

Ti se zanašajo na vozove, in oni na konjiče: mi pak kličemo ime Gospoda našega Bogá.

Oni se bodo zapleli in pali; mi pak stali in smo po konci!

Gospod, pomози kralju: in usliši nas ta dan, kadar te kličemo:

Čast Bogu očetu i. t. d. — Kakor je bilo s početka i. t. d.

Gospod, usmili se nas. Kristus usmili se nas. Gospod usmili se nas. Oče naš i. t. d.

V. In ne pelji nas v skušnjava.

R. Ampak odreši nas od vsega zlega.

V. Molimo za našega gospoda Papeža (Leona XIII.)

V. Gospod, ohrani ga in podaljšaj dneve njegovega življenja. Stori ga srečnega na zemlji in daj mu, da bi ne padel svojim sovražnikom v roke.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

R. O Gospod, počasti vse tiste, ki nam kaj dobrega storijo, zavoljo tvojega imena s plačilom večnega življenja.

V. Spomni se tvoje občine.

R. Ktero si od vsega začetka v svojo last sprejel.

V. Molimo za vse umrle kristjane.

R. Gospod daj jim večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti.

V. Gospod, usliši moje molitev.

R. In pusti moj klic k tebi priti.

V. Gospod bodi z vami.

R. In s tvojim duhom.

Molimo!

Prosimo Te, o Gospod, pusti prošnje Tvoje cirkve milostljivo do Tebe priti, da ona po premaganji vseh nasprotnikov in krivovercev v gotovem miru Tebi služiti zamore.

O Bog, pastir in vladar vseh pravovernikov, gledaj milostljivo dolj na Tvojega služabnika katerega si za najvišega pastirja Tvoje cirkve postavil; mi Te prosimo, pridi mu na pomoč, da bode on z besedo in dejanjem svojim podložnikom na korist in da s čredo njemu izročeno pride v večno življenje.

Vsemogočni večni Bog, ki živim in mrtvim kraljuješ, in se vseh usmiliš, ktere po veri in dejanjih za svoje spoznavaš; mi Tebe prosimo preponižno, da oni, za ktere smo se namenili našo molitev izliti, kateri so ali še živi na tem svetu ali pa iz življenja stopivši na oni svet se preselili, skoz pri-

prošnjo vseh Tvojih svetnikov po Tvoji milosti, dosežejo odpuščanje vseh svojih grehov; skoz našega Gospoda Jezusa Kristusa, Tvojega sina, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod bodi z vami.

R. In s svojim duhom.

V. Usliši nas vsemogočni in milostljivi Gospod.

R. Amen.

V. In duše umrlih kristjanov naj skoz božje usmiljenje počivajo v miru.

R. Amen.

Ti odpustki so poterdnjeni od papeža Verbana VIII. 23. grud. 1623. Klementa IX. 15. vinotoka 1660. Gregora XVI. 20. roženc. 1837. in Pija IX. 26. sušca 1859.

Pro rev. Clero.

Sacerdotes III. Ordinis post suffragia Breviarii in Laudibus et Vesperis sequentes commemorationes recitare possunt:

I. Commemor de sto. Francisco.

Ad Laud. Antiph. Sancte Francisce, propera, veni Pater, accelera ad populum, qui premitur et territur sub onere, palea, luto, latere; et sepulto Aegyptio sub sabulo, nos libera, carnis extincto vitio.

V. Ora pro nobis beate Pater Francisce!

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi!

Oremus. Deus, qui ecclesiam tuam beati Patris nostri Francisci meritis foetu novae prolis amplificas; tribue nobis ex ejus imitatione terrena despicere et coelestium donorum semper participatione gaudere. Per Dominum.

Ad Vesp. Antiph. Salve sancte Pater, patriae lux, forma Minorum, virtutis speculum, recti via, Regula morum. Carnis ab exilio, duc nos ad regna populorum.

V. R. et Oratio ut supra.

2. Commem. Sanctorum III. Ordinis.

Ad Laud. et Vesp. Antiph. Vos Sancti Dei incliti, qui estis mente lucidi, Franciscum imitati, orate, ut intrepidi hic simus semper fervidi et postmodum beati.

V. Aeterna fac cum Sancti tuis Domine!

R. In gloria numerari.

Oremus. Quaesumus omnipotens Deus, ut ad meliorem vitam Sanctorum tuorum ordinum nostrorum beati Patris nostri Francisci exempla nos provocant, quatenus quorum memoriam agimus, etiam actus imitemur.

3. Commemor. pro defunctis III. Ordinis.

Ad Laud. Antiph. Ego sum resurrectio et vita, qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, non morietur in aeternum.

V. Audivi vocem de coelo dicentem mihi!

R. Beati mortui, qui in Domine moriuntur!

Oremus. Deus veniae largitor, et humanae salutis amator; quae sumus clementiam tuam, ut nostrae congregationis fratres, propinquos et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente, cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.

Fidelium Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

4. Post Completorium Ps. 129.

De profundis clamavi ad te Domine, Domine exaudi orationem meam.

Fiant aures tuae intendentes, in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine, Domine quis sustinebit.

Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus, speravit anima mea in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus ejus.

V. Requiem aeternam dona eis Domine.

R. Et lux perpetua luceat eis.

V. A porta inferi.

R. D. Erue Domine animas eorum.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

V. Domine exaudi orationem meum.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. Deus venice largitor — et Fidelium Deus — ut supra.

Drugo poglavje.

Krajše pravila tretjega spokornega reda sv. Frančiška.

1. postava.

Tovarše v ti red sprejemati gre duhovnikom Frančiškanskega ali Kapucinskega reda, in tistim drugim duhovnikom, ki to oblast imajo.

2. postava.

Sprejeti morajo celo leto v skušnji ostati, in se dobro skazati, ali so reda vredni ali ne. Potem še le smejo se zaobljubiti, za tim pa naj v tem redu zvesti in pobožni ostanejo.

3. postava.

Pod svojim oblačilom naj nosijo veči škapulir in pas; in naj bo njihova obleka po vsakega stanu ponižna in priprosta.

4. postava.

Ogibajo naj se nevarne igre, plesa in grešnih veselic, veliko bolj še pajdaštva z osebami drugega špola; poštena ženitva jim je pa dopuščena.

5. postava.

Naj se postijo — (poseben post, da se mesa zderžijo, in se na den samo enkrat dositosti nahranijo):

1. Vse petke celega leta.
2. Vsak den (razun nedelje) od prve adventne nedelje do božiča.
3. Ob sredah od vseh svetnikov do velike noči.
4. Ob vseh od cirkve zapovedanih postnih dneh.

Mesnih jedi naj se zderžijo:

1. Vsako sredo celega leta.
 2. Vsako saboto.
 3. Ob nedeljah v adventu in postu.
- Ako pa z drugimi, ki meseno vživajo, pri eni misi jesti morajo, smejo tudi ob zgorej imenovanih dnevih meseno jesti. Vselej pa naj pred in po jedi en očenaš molijo, in ako ga opostijo, naj za pokoro tri očenaše zmolijo.

6. postava.

Naj v letu večkrat, — posebno ob visokih praznikih — svete Zakramente sprejemajo; ali poprej se naj s svojimi sovražniki spravijo, in naj ptuje blago, če ktero imajo, nazaj dajo in povernejo.

7. postava.

Orožja ne smejo nositi — razun za brambo dežele in svete vere.

8. postava.

Naj svoje vsakdanje molitve opravljajo, t. j. štiri in petdeset očenašev za vsaki den; od totih naj štirideset očenašev — ako je mogoče — pred poldnevom, štirinajst pa po poldne zmolijo. Vsakemu očenašu naj pristavijo: Čast bodi Bogu Očetu i. t. d. Češene Marije ni potreba za očenaše moliti; razun tega naj še v jutro in zvečer vero in pesem: Usmili se mene o Bog . . . (Miserere), če se da, molijo. Ako se pa te dnevne molitve po redu ne opravljajo, naj se za pokoro trije očenaši molijo; za dneve pa, o katerih se je tudi tota zapoved prelomila, naj si vsak da od svojega redovnega predstojnika kako drugo pobožno opravilo naložiti.

9. postava.

Naj črezsvoje premoženje, če ktero imajo, rano oporoko napravijo, da posvetnih skerbi bolj prosti, ložej Bogu služijo.

10. postava.

Naj vsak prepir, ki ga s kom imajo, z lepim po svojem duhovnem predpostavljeneu pogoditi in končati dajo.

11. postava.

Naj se, ako po nedolžnem preganjanje terpijo, k svojim duhovnem predpostavljenim utečejo, in naj se posvetnih tožb, kolikor je mogoče, skerbno ogibljejo.

12. postava.

Naj dolžnosti svojega stana zvesto spo-
nujejo, — posebno naj starši in hišni gospo-
darji vestno skrb in pazko imajo na svoje
otroke in družino. Naj ne preklinjajo in ne
prisegajo, in če so morde po nameri po dnevi
kleli, naj zato pri večernem spraševanju svoje
vesti za pokoro tri očenaše molijo.

13. postava.

Naj bodo vsak den, ako morejo, pri
sv. meši; in kateri premorejo, naj pri zborih,
kteri se v mescu kjerkoli snidejo, kako mi-
loščino na pomoč ubogim in bolenim tovaršem
tega reda darujejo.

14. postava.

Naj bodo bolenim bratom in sestram tega
reda, kadar in kakor koli premorejo, k po-
moči; — pokojne naj do pokopališča spreva-
jajo, in za vsakega naj petdeset očenašev s
pridavkom: Gospod! daj mu večni mir i. t. d.
molijo; ravno tako naj tudi enkrat v letu za
vse pokojne poprek, sto očenašev ino: Go-
spod! daj jim večni mir i. t. d. zmolijo. Kteri
pa tega storiti ne utegne, naj dá za nje eno
sv. mešo služiti.

15. postava.

Naj vse dolžnosti tega reda zvesto spo-
nujejo.

16. postava.

Pregreškov krive tovarše naj predstojnik opominja in svari, naj jim tudi primerno pokoro nalaga; kateri se pa ne poboljšajo in drugim pohujšanje davajo, naj se iz reda izklenejo.

17. postava.

Naj med seboj in z drugimi mirno živijo, in po razdraženem miru naj se hitro spet spravijo.

18. postava.

Ako bi nekterih postav tega reda ne mogli spolnovati, naj pri svojih predpostavljjenih za polehčanje poprosijo, in bojo jim v kako drugo pobožno opravilo spremenjene.

19. postava.

Ako kateri ud kaj zagreši in posvarjenje souda nič ne pomagalo, naj se to redovnemu predstojniku naznani, da ga on opominja in poboljša.

20. postava.

Te postave ne véžejo nikogar pod nobenim grehom; vendar naj vsi brati in sestre pokoro, ktera se jim od predstojnika zavolj zanemarjenja pravil, naloži, radovoljno opravljajo.

Poduk zastran odpustkov.

Dvojin prebridek sad rodi greh na naši duši: Krivdo, ki nas ob milost in prijateljstvo božje, in kazen, ki nas ob nebeško zveličanje pripravi. Krivda in večna kazen (kaštiga) se nam zavolj preobilnih zaslužb Kristusovih čisto odpušča v zakramentu sv. pokore, če jo prav opravljamo. Časna kaštiga ali kazen pa se nam v tem zakramentu ne odpušča. Jo moramo tedaj spokarjati v totem življenji z dobrimi in spokornimi deli ali na ovem svetu v očiščnem ognji. Ker so pa naše spokorne dela zovoljo naše kerhkosti rade slabe, je Jezus Kristus, kakor že papež Klemen VI. učé, v svojem neskončnem terplenji tu na zemlji se vojskujoči cirkvi preobilen zaklad zapustil, ne da bi skrit bil ali globoko zakopan, temoč ga je sporočil sv. Petru, ki ima ključe nebeškega kraljestva, in njegovim naslednikom, naj bi od njega zajemali in pravovernim pomoč darili. V ti preobilni zaklad se tudi stekajo zaslužbe preblazene Device Marije, sv. mučencov in mučenic in drugih svetnikov in svetnic. In ti zaklad je neskončne vrednosti, kateri se nikoli ni zmenjšal in se tudi nikoli zmenjšal ne bo. Če pa se ravno vernemu kristjanu od tega dragega zaklada v odpustkih nekaj daruje, se mu vendar nikoli ne odpusti dolžnost pravo pokoro storiti; kajti odpustek t. j. odpušenje

še zaostalih časnih kazni (kaštig) iz tega cirkvenega zaklada se podeluje le tistim resnično skesanim in prav spokornim grešnikom, katerim se je večna kaštiga za spovedane grehe v zakramentu sv. pokore že zbrisala, odpustki dostavljajo le to, česar mi iz svoje vlastne moči ne moremo storiti, da bi popolnoma zadoštili za svoje grehe, in podpirajo našo slabočo, da bi mogli vreden sad prave pokore doprinašati. Za tega del ne dobi vsak odpustkov, ampak le tisti, ki neke pogoje spolnuje, pred vsem naslednje:

1. Se more v stanu posvečujoče milosti božje najti, t. j. dolg, ki nas milosti in ljubezni božji obropa, odpušen; kajti kdor je pred Bogom dolžnik in k večni kazni obsojen, ne more tudi časnih kazni rešen biti.

2. Da se za odpustke predpisane dobre dela in molitve po odločenem času, kraji, načinu in viži dušne namembe i. t. d., kakor je pri delitvi odpustkov pogojeno in sicer osebno opravijo.

3. Da se vseh, tudi odpustljivih grehov, varujemo, in da bi popolnoma odpustke zadoobili, še tudi vse nagnjenje k vsem in k vsakemu grehu poprek popolnoma zateremo.

4. Da smo pravi spokorniki, da imamo duha pokore in da vreden sad pokore obrodujemo; zakaj sv. cirkva je že od nekdaj le

tistim samo te milosti delila, ki so več časa svojega življenja ostro pokoro delali.

Opomba. Po pismu Klemenca papeža XIII. 9. grudna 1765 je spomina vredno, da k zadobitvi odpustkov tistim, ki vsak teden se spovedavajo, ni potrebno palj k spovedi iti, ki se želijo v tednu katerega odpustka vdeležiti, za katerega je sv. spoved narečena; pa stan gnade božje, pravo spokorjenje in sv. obhajilo je vendar potrebno.

Opomba. Tako je bratom in sestram tretjega reda, ki želijo popolnoma odpustke zadobiti, tudi zadosti in velja, ako se v svoji domači fari ali kjer koli spovejo in obhajajo; če le odpustne predpisane molitve v cirkvi ali kapeli očetov Frančiškanov ali Kapucinov zvesto opravijo.

Naglavna reč, da kdo odpustek dobi, je tedaj vselej prava skerb se poboljšati, in kolikor večja je ta skerb in večje je poboljšanje, toliko popolnejši je odpustek. In ravno za tega del se odpustki po tolikih dneh, in za tolike dela oznanujejo in darujejo, da si vsak lahko ravno tiste zbere, ki se mu naj bolj priležejo, da more vse prav pobožno opraviti.

Nazlednje trojno kazalo kaže odpustke, ki so za društvenike ali ude tretjega reda podarjeni.

I. Sv. oča Benedikt XIV. blagega spomina, so v svojej ustavi: Ad Romanum Pontificem itd. 15. sušča 1751 zavdarili vse poprejšne in druge imenike za tretji red podarjenih odpustkov, in so vnovič za vse brate in sestre tretjega reda, ki ne živijo v klostrih, sledeče odpustke podelili in poterdili:

Popolnoma odpustek:

1. Na den sprejetja v ti red, če so se pobožno spovedali in obhajali.

2. Na svetek Porcjunkule, na god sv. device Klare 12. avgusta, sv. Frančiška 4. oktobra, na god cerkvenega varha ali patrona. Razun spovedi in obhajila pa je še treba od večernic prejšnega dne do solnčnega zahoda teh dni vsaj enkrat v svoji cirkvi ali cirkvici — kapelici — pobožno moliti in navadno odpustno molitev opraviti (namreč 6 očenašev, češenasmarij in čast bodi Bogu Očetu) za potrebe in povišanje katoliške cirkve, za iztrebljenje krivoverstev, za složnost keršanskih oblastnikov, in sicer zadnji ali šesti očenaš v dober namen tistega papeža, ki so odpustek podelili. Na dober namen sv. cirkve lahko tak moli: O Bog! spreoborni grešnike, razsvetluj krivoverce in neverce in povišuj svojo sv. cirkvo; daruj mir vladarjem, složnost keršanskemu ljudstvu in svojo milost cirkvenim predstojnikom. Amen.

3. Ob smertni uri, če so se spovedali in obredili, ali če tega ne morejo, če prav skesani ustmeno ali le v serci presveto ime Jezus nazivajo.

II. Odpustki, ktere so sv. oča papež Pij VII. udom tretjega reda podelili z odpisom od 21. aprila 1823:

1. Popolnoma odpustek, kadar po oprav-

ljeni spovedi in sv. obhajilu svojo zaobljubo storijo.

2. Popolnoma odpustek enkrat v vsakem mescu, če tisto nedeljo, kadar imajo svoj zbor, spoved, sv. obhajilo in navadno molitev za odpustke opravijo.

3. Popolnoma odpustek, po novem dovoljenji papeža Pija IX. osemkrat v letu in na Katarejino, če so od redovnega očeta občno odvezo dobili.

4. Odpustke glavne rimske in jeruzalemske cirkve, če presveto rešnje telo pobožno počastijo in pred njim 6 očenašev, češenasmarij, in čast bodi Bogu Očetu zmolijo, in sicer zadnji očenaš za sv. očeta papeža. Te odpustke lahko vsak den dobijo.

Opomba. Vse dozdej našteje in naslednje odpustke, ktere so popred le v redovnih cirkvah dobivali, lahko udi tretjega reda po novem dovoljenji sv. očeta Pija IX. od 4. avgusta 1857 odsihdob tudi v vseh svojih farnih cirkvah ali v svojih odločenih kapelicalah dobivajo.

Popolni odpustki, ktero lahko vsi udi tretjega reda, (pa tudi vsi pravoverni) dobivajo, če pobožno pohajajo cirkve prvega reda.

Dnevi

popolnih odpustkov in vesoljne odveze za brate in sestre III. reda sv. Frančiška.

Opazka. P. O. pomenja popolni odpustek, ktere ga zamorejo dobiti samo udje III. reda, (tudi novinci

v poskušnji), ako vredno prejmó sv. zakramente ter v kateri koli cerkvi molijo za odpustek po namenu sv. Očeta vsaj šest Očenašev, Češčenih Marij in Čast Bogu.

P. O. pomenja popolni odpustek, katerega zamorejo dobiti vsi kristjani sploh, če tudi niso zapisani v III. red; vendar pa morejo le-ti kakor o Porcijunkuli vsaj molitev za odpustek v kakaj frančiškanskej ali kapucinskej cerkvi moliti, sicer ne bi odpustka prejeli.

Kar je v oklepkih zapisano s pristavljenim f, velja samo za frančiškanske cerkve in ude III. reda, katere vodijo frančiškani; s pristavljenim k pa velja za kapucinske cerkve in kapucinske treterednike. Kjer ni ne f ne k, velja za obojne enako.

V. O. pomenja vesoljno odvezo za ude III. reda.

Mesca prosinca.

1. Novo leto. Obrezovanje Gospodovo. *P. O.*—
V. O.
6. Sv. 3 Kralji. Razglašenje Gospodovo. *P. O.*—
V. O.
14. Zv. Bernard Karleonski, kapucin. (*P. O. f.*)
(*P. O. k.*)
16. Zv. Berard in tovarši, mučenci I. reda.
P. O.
23. Zaroka Marije Device. *P. O.*
28. Zv. Matej Agrigentski, škof I. reda. *P. O.*
30. Sv. Hijacinta Mariskoti, dev. III. reda. *P. O.*
31. Zv. Ludovika Albertoni, vdova III. reda
P. O.

Mesca svečana.

1. Zv. Andrej, grof Senjski, spozn. I. reda. *P. O.*

2. Svečnica. Očiščenje Marije Device. P. O. — V. O.
4. Sv. Jožef Leoniški, spozn. I. reda. P. O.
5. Sv. Peter in tovarši, mučenci. P. O.
11. Zv. Johana Valéška, vdova III. reda. (P. O. f.)
11. Zv. Viridijana, dev. III. reda. (P. O. k.)
13. Zv. Viridijana, dev. III. reda. (P. O. f.)
13. Zv. Angela Folinsjka, vdova III. reda. (P. O. k.)
16. Zv. Filipa Mareri, dev. II. reda. P. O.
19. Zv. Konrad Pjačenski, spozn. III. reda. P. O.
21. Sv. Angela Merici, dev. III. reda. (P. O. f.)
22. Sv. Margarita Kortonska, spok. III. reda. P. O.

Mesca sušca.

5. Sv. Janez Jožef Križki, spozn. I. reda P. O.
6. Sv. Koleta, dev. II. reda. (P. O. f.) (P. O. k.)
9. Sv. Katarina Bolonjska, dev. II. reda. (P. O. f.)
9. Sv. Frančiška Rimska, vdova III. reda. (P. O. k.)
11. Sv. Frančiška Rimska, vodva III. reda (P. O. f.)
11. Sv. Katarina Bolonjska, dev. II. reda. (P. O. k.)
16. Zv. Peter Sjenski, spozn. III. reda P. O.
19. Sv. Jožef, ženin Marije Device P. O.
22. Sv. Benvenut Osimski, škof I. reda. P. O.
25. Oznanjenje Marije Device. P. O. — V. O.
29. Zv. Pavla Gambarara, vdova III. reda. P. O.
30. Zv. Angela Folinska, vdova III. reda (P. O. f.)

Vse dni velikega tedna. V. O.

Veliki četrtek. P. O.

Veliko nedeljo. P. O. — V. O.

Mesca malega travna.

3. Sv. Benedikt Filadelfijski, spozn. I. reda. P. O.

4. Sv. Izidor, škof, cerkv. učenik. P. O.

7. Zv. Antonija Florenška, vdova II. reda. P. O.

15. Zv. Lukezij, spozn. III. reda. (P. O. k.)

16. Sv. Rafael, arhangelj, P. O. za vse tretje-rednike, kateri ponové ta dan svoje obljube ter sv. zakramente prejmejo.

23. Zv. Egidij Asiški, spozn. I. reda. P. O.

24. Sv. Fidelis Sigmarinški, muč. I. reda. (P. O. k.) (P. O. f.)

28. Zv. Lukezij, spozn. III. reda (P. O. f.)

28. Sv. Pavel Križki (P. O. k.)

III. nedeljo po velikej noči: Zavetništvo sv. Jožefa, ženina Marije Device. P. O.

Mesca velicega travna.

Vnebohod Kristusov. P. O. — V. O.

Binkoštno nedeljo. V. O.

Nedeljo presv. Trojice V. O.

Praznik presv. Telesa. V. O. *

13. Sv. Peter Regalat, spozn. I. reda. P. O.

17. Sv. Paskal Bájlón, spozn. I. reda. P. O.

* Na praznik presv. Telesa in skozi celo osmino zamore vsak, ktere je pri sv. maši ali duhovnih molitvah, razne odpustke dobiti od več papežev podeljene.

18. Sv. Feliks Kantalicijski, spozn. I. reda.
(P. O. f.) (P. O. k.)
19. Sv. Ivo, spozn. III. reda. (P. O. f.)
20. Sv. Bernadin Sjenski, spozn. I. reda. P. O.
22. Zv. Humilijana, vdova III. reda. (P. O. f.)
23. Zv. Krispin, spozn. I. reda. (P. O. f.) (P. O. k.)
25. Prenešenje trupla sv. Frančiška. P. O.
28. Sv. Ferdinand, kralj, spozn. III. reda.
(P. O. k.)
29. Zv. Janez Pradski, muč. I. reda. (P. O. f.)
29. Zv. Humilijana, vdova III. reda. (P. O. k.)
30. Sv. Ferdinand kralj spozn. III. reda.
(P. O. f.)
30. Zv. Janez Pradski, muč. I. reda. (P. O. k.)
31. Zv. Gerard Vilamanjski, spoz. III. red. (P. O. f.)
31. Sv. Angela Merici, device III. reda. (P. O. k.)

Mesca rožnika.

- Praznik presv. Serca Jesusovega. P. O. — V. O.
2. Zv. Baptista Varani, dev. II. reda. P. O.
 12. Zv. Gvido Kortonski, spozn. I. reda. P. O.
 13. Sv. Anton Padovanski, spozn. I. reda. P. O.
 19. Zv. Mihelina, vdova III. reda. (P. O. f.)
(P. O. k.)
 21. Spomin redovne petdesetletnice Pija IX.
P. O. — V. O. s papeževim blagoslovom.
 27. Zv. Benvenut iz Gubija, spozn. I. reda. P. O.
 29. Sv. Peter in Pavelj, apost. V. O.

Mesca malega serpana.

2. Obiskovanje Marijino V. O.

7. Sv. Lorenc Brunduški, spozn. I. reda.
(P. O. f.) (P. O. k.)
8. Sv. Elizabeta, kraljica, vdova III. reda. (P. O.)
9. Sv. Nikolaj in tovarši, muč. I. reda. (P. O. f.)
9. Sv. Veronika Julijani, dev. II. reda. (P. O. k.)
11. Sv. Nikolaj in tovarši muč. I. reda. (P. O. k.)
14. Sv. Bonaventura, škof I, reda. P. O.
15. Zv. Angelina Maršanska, vdova III. reda.
P. O.
16. je bil sv. Frančišek svetnikom prištet. P. O.
24. Sv. Frančišek Solan, spozn. I. reda. P. O.
27. Zv. Kunigunda, devica II. reda. P. O.

Mesca velicega serpana.

2. Posvečenje cerkvice Marije Angljske, imenovane Porcijunkula. P. O. *)
4. Sv. Dominik, prijatelj sv. Frančiška Serafiškega. — Odpustki rimskih štacijonov.
12. Sv. Klara Asiška, devica in prva opatica II. reda. P. O. V. O.
13. Zv. Peter Moljanski, spozn. I. reda. P. O.
14. Zv. Sanktes Urbinski, spozn. I. reda. P. O.
15. Vnebovzetje Marije Device. P. O. — V. O.
16. Sv. Rok, spozn. III. reda. P. O.

*) Opoldné poprejšnjega dneva do solčnega zahoda tega dneva zamore, po vredno prejetih zakramentih v ktorej koli cerkvi, vsak za se samo enkrat popolni odpustek prejeti, za duše v vicah po tolikokrat, kolikorkrat kako cerkev reda sv. Frančiška obišče in v njej za odpustek moli. — Semel pro vivis, toties quoties pro defunctis. S. R. C. 24. Decembris 1849.

18. Zv. Klara Montefalška, dev. III. reda. P. O.
19. Sv. Ludovik, škof I. reda. P. O.
25. Sv. Ludovik, kralj, pat. III. red. *P. O.* — V. O.

Mesca kimovca.

1. Zv. Izabela, sestra sv. Ludovika kralja, devica II. reda. P. O.
3. Zv. Janez in Peter, muč. I. reda. P. O.
4. Sv. Roza Viterbska, dev. III. reda. *P. O.*
8. Rojstvo Marije Device. P. O. — V. O.
9. Zv. Serafina Sforca, vdova II. reda. (P. O. f.)
11. Zv. Bernard Ofidski, spozn. I. reda. (P. O. f.)
(*P. O. k.*)
13. Sv. Veronika Julijani, dev. II. reda. (P. O. f.)
17. Praznik ran sv. Frančiška Seraf. *P. O.*
18. Sv. Jožef Kupertinski, spozn. I. reda (P. O. f.)
(*P. O. k.*)
24. Sv. Pacifik od sv. Severina, spozn. I. reda.
(*P. O. f.*)
25. Sv. Pacifik od sv. Severina, spozn. I. reda.
(*P. O. k.*)
26. Zv. Lucija Kalatarejonska, dev. III. reda.
P. O.
27. Sv. Elzearij, grof Arijanski, spozn. III. reda.
(P. O. f.)

Mesca Vinotoka.

1. Zv. Ludovika Savojska, vdova II. reda.
P. O.
4. Praznik sv. Frančiška Serafiškega. *P. O.* —
V. O.
6. Sv. Marija Frančiška, dev. III. reda. *P. O.*

8. Sv. Brigita, vdova III. reda. *P. O.*
12. Sv. Serafin Montegranarski, spozn. I. reda.
(*P. O. f.*) (*P. O. k.*)
13. Sv. Daniel in tovarši, muč. I. reda. *P. O.*
19. Sv. Peter Alkantarski, spozn. I. reda *P. O.*
20. Sv. Elzearij, grof Arijanski, spozn. III. reda.
(*P. O. k.*)
23. Sv. Janez Kapistran, spozn. I. reda. *P. O.*
26. Zv. Bonaventura iz Potence, spozn. I. reda.
(*P. O. f.*) *P. O. k.*)
27. Sv. Ivo, spozn. III. reda. (*P. O. k.*)
30. Zv. Angelj iz Arija, spozn. I. reda. *P. O.*

Mesca listopada.

1. Vsi sveti. *V. O.*
12. Sv. Didak, spozn. I. reda. *P. O.*
14. Zv. Gabriel Fereti, spozn. I. reda. *P. O.*
16. Sv. Neža Asiška, dev. II. reda. *P. O.*
17. Zv. Salomea, knježinja, dev. II. reda. *P. O.*
19. Sv. Elizabeta, patrona III. reda. *P. O.* —
V. O.
21. Darovanje Marije Device. *V. O.*
25. Sv. Katarina, devica in mučenica. *V. O.*
26. Sv. Leonard Portomavriški, spozn. I. reda.
P. O.
27. Zv. Delfina, devic III. reda. (*P. O. f.*)
28. Sv. Jakob iz Marke, spozn. I. reda. *P. O.*
29. Vsi uvetniki iz treh redov sv. Frančiška *P. O.*

Mesca grudna.

1. Sv. Jozafat, škof in muč. *P. O.*

2. Spomin umerlih bratov in sester treh redov sv. Frančiška. *P. O.*
5. Zv. Elizabeta Dobra, devica III. reda. *P. O.*
8. Prečisto spočetje Marije Device, Patrone 3 redov sv. Frančiška. *P. O. V. O.*
9. Zv. Johana Senjska, dev. III. reda. *P. O.*
12. Najdenje trupla sv. Frančiška Seraf. *P. O.*
14. Zv. Delfina, devica III. reda. (*P. O. k.*)
25. Rojstvo Jezusa Kristusa. *P. O. V. O.*

V cirkvah prvega reda se tudi lahko na telovo in skoz vso osmino, in na svetek neomadežanega spočetja prebl. device Marije in skoz celo osmino sledeči nepopolni odpustki dobivajo :

a. Kdor je tam pobožno pri juterni molitvi (matutinum), péti meši ali večernicah, dobi ti praznik odpustek za 400 dni, skoz osmino za 200 dní; kdor je pri ostalih dnevicah, dobí ti svetek odpustek sa 160 dní, in skoz osmino za 80 dní.

b. Še druge nepopolne odpustke t. j. odpustke za več dní, mescev ali let lahko dobivajo: Kolikorkrat koli so prav pobožno pri sv. meši ali pri drugi službi Božji, kolikorkrat k svojim mesečnim zborom pridejo, uboge in ptuje popotnike sprejemajo, sovražnike spravijo, pokojne k pokoju sprevodijo, k očitni procesii ali za sv. Zakramentom k bolniku grejo; in če k temu priložnosti nimajo, vsaj pri zvonjenji očenaš in češenamarijo molijo

kadar kako zgubljeno dušo na pravo stezo nazaj pripeljajo; kadar koli na hasek in pomoč sv. cirkve ali za pokojne svojega reda pet očenašev in češenamarij molijo; nevedne podučijo, ter druge duhovne in telesne dobre dela opravljajo, ako le vse te dela z namenom spolnavajo, da bi se podeljenih odpustkov vdeležili.

c. Ravno tako, če v tem namenu katero sledečih molitvic lepo zmolijo:

1. Naj se zgodi, visoko hvali in vekomaj časti naj pravičnejša, naj višja, in naj lubenzijša volja božja v vseh rečeh. Amen.
2. Oče nebeški, tebi darujem predrago kri Jezusa Kristusa v spravo za svoje grehe in za potrebe tvoje svete cirkve.
3. Jezus, Marija in sv. Jožef! vam izročim svoje serce in svojo dušo.
4. Jezus, Marija in sv. Jožef! bodite mi pomočniki ob moji smertni uri.
5. Jezus, Marija in sv. Jožef! z vami naj moja duša v miru živi.
6. Češeno bodi presveto, nemadežno spočetje preblazene device Marije!
7. Angelj božji, moj varh, kteremu me je dobri Bog sporočil, razsvetuj, vari, ravnaj in vodi me! i. t. d.
8. Po vsakem sv. obhajilu, kateri koli dan ga prejmo, ako molijo za sv. Očeta papeža sledeči 29 psalm, dobivajo vse brezštevilne

popolne in nepopolne odpustke vseh cerkev
in svetih krajev celega sveta.

Psalm 29.

*Usliši naj te Gospod ob dnevu stiske;
varuje naj te Ime Jakobovega.*

*Pošilja naj ti pomoč s svetišča; in s
Siona naj te varuje.*

*Spominja naj se vse tvoje daritve; in
tvoja žgavna daritev bodi Bogu dopadljiva.*

*Dodeluje naj ti po tvojem sercu; in po-
terduje naj vse tvoje sklepe.*

*Radovali se bomo v tvojej sreči; in po-
našali se bomo v imenu našega Boga.*

*Gospod naj spolnuje vse tvoje prošnje;
zdaj spoznavam, da Gospod varuje svojega ma-
ziljenca (papeža).*

*Uslišal ga bo s svojih svetih nebes, ker
mogočna je pomoč njegove desnice.*

*Eni se zanašajo na vozove, eni pa na
konje; mi pa kličemo ime Gospoda, našega Boga.*

*Oni se motajo in padajo; mi pa stojimo
in se deržimo po koncu.*

*Gospod! ohrani kralja (papeža); ter nas
usliši ob dnevu, ko kličemo v Tebe.*

Čast Bogu Očetu i. t. d.

*Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se
nas! Gospod, usmili se nas! Oče naš*

Molimo.

Molimo za našega papeža J. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

Molimo za svoje dobrotnike! Poverni, Gospod! milostljivo zavolij svojega imena večno življenje vsem, kateri nam dobro delajo.

Spominjaj se svoje družbe, katero si v lasti imel od začetka.

Molimo za verne mertve. Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Gospod! usliši mojo molitev; in moje upitje naj pride do Tebe.

Molimo.

Prosimo Te, o Gospod! molitev svoje cerkve potolažen sprejemi; da po premaganih vseh zopernostih in zmotah Tebi v varnej prostosti služi.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! oziraj se milostno na svojega služabnika J., katerega si svojej cerkvi poglavarja postavil: dodeli mu, Te prosimo, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Vsemogočni večni Bog! ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi, in se usmiluješ vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznavaš, pohlevno Te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še v življenju, ali pa so se že s sveta ločili, po prošnjah vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši! Amen.

In vernih duše naj po milosti Božje počivajo v miru. Amen.

Opomba 1. Kdor ne zna brati, naj namesto tega psalma in molitvic moli vsaj trikrat Očenaš, Češćeno Marijo in Čast Bogu — ali pa po navadi šestkrat.

Kdor zna brati, mora pa psalm z molitvami moliti; pri takem Očenaši ne veljajo. Pri molitvi se psalm obrača na sv. Očeta, t. j. moli se zanj.

Opomba 2. Z enim sv. obhajilom se zamore več odpustkov dobiti.

Kdor tedaj po sv. obhajilu o nedeljah in zapovedanih praznikih moli Očenaše za odpustek za duše v vicah pod števil. 1, in potem še enkrat za odpustek za se pod števil. 2, poslednjič pa še psalm z molitvami (ako zna brati, ako ne zna brati, pa zopet Očenaše) pod števil. 3, bo deležen vseh trojnih odpustkov.

Po sv. obhajilu ob delavnikih se pa zamore dobivati samo popolni odpustek pod števil. 2, in pa

vsi odpustki pod šte. 3, ako se namreč molijo tam zapovedane molitve.

Opomba. 3. Vsak tretjerednik naj vsako jutro stori ta namen, da želi čez dan deležen postati vseh odpustkov, katerih mu je mogoče. Tudi naj vselj, kadar moli za več odpustkov ob enem, najpred sam sebi želi popolen odpustek, vse druge naj pa dušam v vicah daruje.

9. Dobivajo udje tretjega reda večkrat v letu o zadej zaznamovanih dnevih, in tudi na smertnej postelji vesoljno odvezo, ktera prejeta brez smertnega greha v stanu milosti Božje deli popolen odpustek za vse storjene grehe, ter zbrisuje vse pregreške zoper pravila III. reda storjene, pa tudi cerkvene kazni (censure, kakor izobčenje i. t. d.), v ktere je kdo nevedoma padel: Vredno prejeta vesoljna odveza daje človeku čistost kerstne nedolžnosti.

Sv. Alojzija dan in še štirikrat v letu, kateri kateri koli dan se komu bolje zdi, se prejema z vesoljno odvezo tudi blagoslov papežev t. j. še en popolen odpustek in blagoslov (žegen), kakor bi ga bili sami sv. Oče podelili.

Spokorni psalm 50.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti;* in po obilnosti svojega vsmiljenja izbriši mojo hudobijo!

Operi me čedalje bolj in bolj moje krivice* in očisti me moje pregrehe!

Kajti spoznam svojo hudobijo, * in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil, in vpričo tebe sem hudo storil; * zato boš opravičen spoznan v svojih besedah, in boš zmagal, če boš sojen.

Zakaj glej! v hudobiji sem spočet, * in v grehih me je spočela moja mati.

Glej! saj resnico ljubiš; * razodevaš mi neznane skrivnosti svoje modrosti,

Pokropi me s hisopom, in bom očiščen; * operi me, in bom bolj bel, kakor sneg.

Daj mi slišati veselo in prijetno besedo; * in potrte kosti bodo veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz od mojih grehov, * in izbriši vse moje krivice.

Čisto srce vstvari v meni, o Bog! * in obnovi v mojem osrčji pravega duha.

Ne zavrzi me spred svojega obličja, * in svojega svetega Duha mi nikar ne vzemi.

Daj mi zopet veselje svojega zveličanja; * in z duhom moči potrdi me.

Potem bom krivične učil tvoje poti, * in hudobni se bodo k tebi spreobrnili.

Reši me dolgov krvi, o Bog, Bog mojega zveličanja! in moj jezik bo poveličeval tvojo pravico.

Gospod! odpri moje ustnice; * in moja usta bodo oznanjevala tvojo hvalo.

Zakaj, ko bi bil daritev hotel, prav rad bi ti jo bil dal; * ali nad žgavnimi darovi nimaš dopadenja.

Bogu (prijeten) dar je prežaljen duh; * skesanega in ponižanega srca, o Bog! ne boš zavrgel.

Skaži milost, o Gospod! po svoji dobri volji Sionu; * da se Jeruzalemski zidovi zopet postavijo.

Tedaj boš sprejemal daritev pravice, darove in žgavne daritve; * tedaj bodo pokladali teleta na tvoj altar.

Čast bodi Očetu itd.

Molimo.

O Bog! ktereга greh razžali, pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, katerih smo zavoljo svojih grehov vredni, od nas milostivo odverni. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

za spokornega duha sv. Frančiška.

O Gospod, Jezus Kristus! kateri si, kadar je bil svet poln grehov, v telu našega sv. očeta Frančiška rane svojega terpljenja ponovil, da bi naše serca z ognjem svoje ljubezni prižigal, dodeli nam milostivo, da skoz njegove zaslužbe

in prošnje svoj križ stanovitno nosimo,
in vredni sad prave pokore prinašamo.
Kteri živiš in kraljuješ na vse veke. Amen.

Molitev,

kadar k redu pristopiš.

Za moljenje presv. Trojice, k češenju
sv. device Marije, k nasledovanju sv.
Frančiška sem jaz . . . v letu 18 . . .
sv. redu pristopil, z rednim imenom . . .
in sem v letu 18 . . . obljubo storil; pre-
bivajoč v fari . . . Obljubim v tem redu
do konca življenja ostati, in njegove pra-
vila po vsi moči spolnovati, k čemur
mi naj Bog svojo milost da.

Pri preoblačenju s škapulirjem in pojasom, kakor
tudi pri obljubi derži klečé božjo razpelo v pravi,
gorečo svečo pa v levi roki, — v znamenje, da
se svetu odpoveš, Jezusu dušo in telo izročiš,
in z lepimi čednostmi drugim dobre izgleda dajaš.

Molitev

zaobljube ali profesje.

Jaz brat I. I. (sestra I. I.) obečam
Bogu vsemogočnemu, Mariji prečisti
devici, našemu sv. očetu Frančišku, vsem
svetnikom in vam, častivredni oče, ves
čas svojega življenja spolnovati božje
zapovedi, kakor postava tretjega spo-
kornega reda veli, ktero je papež

Nikolavž IV. poterdil; ter hočem zadostiti, kakor je navadno, za pregrežke, ktere bi utegnil proti pravilam tretjega reda storiti, ako mi redovni predstojnik to velijo.

Da bo pa tvoja molitev, ljubi brat in mila sestra, Bogu v čast, tebi k dušnemu zveličanju, živim in pokojnim vernim pa k časnemu in večnemu hasku, naj se po namenu sv. cirkve in po volji sv. Frančiška pobožno opravlja.

Na taki način moli od svojih vsakdanjih štiri in petdeset očenašev:

Za juternice dvanajst očenašev v čast Jezusovega kervavega pota.

Za prvo uro sedem v čast Jezusovega zasramovanja

Za tretjo uro sedem v čast Jezusove obsodbe.

Za šesto uro sedem v čast Jezusovega križanja.

Za deveto uro sedem v čast prebodenja Jezusovega serca.

Za večernice sedem v čast Jezusovega s križa vzetja.

Za dokončno molitev pa sedem očenašev v čast Jezusovega v grob polaganja.

Litanije

od sv. očeta Frančiška.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas;

Bog sv. Duh, usmili se nas!
 Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!
 Sv. Marija prosi za nas!
 Sv. božja porodnica, prosi za nas!
 Sv. devic devica,
 Sv. oče Frančišk,
 Zaničevavec sveta,
 Zvesti naslednik Jezusov,
 Močen steber katoliške cirkve,
 Izgled ponižnosti,
 Ljubitelj uboštva,
 Limbav čistosti,
 Učenik krotkosti,
 Pečina poterpežljivosti,
 Ljubljenik božji,
 Izgled ljubežni do bližnjega,
 Zapopadek evangeljskih čednost,
 Prijatelj sv. miru,
 Moč po božji volji,
 Premagavec hudih duhov,
 Podoba križanega Jezusa,
 S peterimi ranami okinčani prijatelj bošji,
 Učenik pokornosti,
 Izgled ostre pokore,
 Branitelj svete vere,
 Očak siromakov,
 Razsvetljeni prerok,
 Mučenik božje ljubezni,
 Čudopolni spoznovavec,
 Branitelj nedolžnosti,
 Pomočnik bolnikov,

prosi za nas!

Vodnik dvomečim,
 Milosti polni oče,
 Tolažnik zapuščenih,
 Zečetnik sv. treh redov,
 Ljubezni božje goreči Seraf,
 Mož, ves apostoljski,
 Častiljivi prijatelj vsih svetnikov,
 Ljubitelj goreče molitve,
 O sv. Frančišk!

} prosi za nas!

O Jagnje božje, katero odjemlješ grehe sveta;
 zanesi nam, o Gospod!

O Jagnje božje, katero odjemlješ grehe sveta;
 usliši nas, o Gospod!

O Jagnje božje, katero odjemlješ grehe sveta;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš i. t. d.

Prosi za nas, o sv. oče Frančišk!

Da bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo.

Očak vsih ubogih v duhu, Serafinski oče, sv. Frančišk! po tisti goreči ljubezni, katero si imel do Jezusa, kateremu si v vseh rečeh enak biti želel, zavoljo ktere ga si vse zapustil, vse med uboge razdelil, in si izvolil revno in pred svetom zaničljivo življenje; po tisti goreči ljubezni, katero si imel do grešnikov, za

kterih spreobrnjenje si vse storil: te ponižno prosim, jaz nevredni brat (uboga sestra) tvojega sv. reda, sprosi meni vselej žalosti pobito serce zavolj mojih grehov, da jih prav obžalujem, in z resnično pokoro in dobrimi deli vse zaslužene časne in večne kazni popravim; sprosi mi tudi, sv. oče, od Jezusa milost, svoj sklep zvesto spolnovati, da tih gerdih grehov, iz katerih sem se z gnado božjo izkopal, nikdar več ne storim, ampak ostanem stanoviten v poboljšanju, v pokori in v Bogu, dokler pravična smert mojega življenja ne konča. O Jezus, usliši me! O sv. oče Frančišk, prosi za me! Amen.

Molimo.

O sv. Frančišk, prelubeznjivi oče! prosim te skoz tvoje sv. petere rane, pomagaj mi, da svojih pet počutkov po božji volji in dopadenji Vsemogočnega ravnam in v svojem sv. redu zvest do smerti ostanem. Sprosi mi pri Bogu pravo grevengo čez moje grehe, duha pobožnosti, vero, upanje in ljubezen, previdnost v djanji in govorjenji, ter pravo stanovitnost v vsem dobrem; da bom vreden po tem revnem življenji k tebi priti, ki se zdaj zavoljo zadobljenega plačila svojega truda in svojih del na

vse veke rasvezeljuješ na tistem kraju,
ker ni bolečine, ne žalosti najti, ampak
kjer se večno pravo veselje vživa, katero
Jezus Kristus, Marijin Sin, skoz tvojo
priprošnjo, o sv. oče! tudi meni naj do-
deli. Amen.

Litanije

vseh svetnikov iz redov sv. Frančiška.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Bog Oče z nebes, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija

Sv. Božja porodnica,

Sv. devic devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Rv. Rafael,

Vsi sv. angelji in arhangelji, prosite za nas!

Vsi sv. redi zveličanih duhov, prosite za nas!

Sv. Janez kerstitelj, prosi za nas!

Sv. Jožef, prosi za nas!

Vsi sv. očaki in preroki, prosite za nas!

Sv. Peter, prosi za nas!

Sv. Pavel, prosi za nas!

prosi za nas!

Sv. Andrej,	Sv.	prosi za nas!
Sv. Jakob,	Sv.	
Sv. Janez,	Sv.	
Sv. Tomaž,	Sv.	
Sv. Jakob,	Sv.	
Sv. Filip,	Sv.	
Sv. Arnej,	Sv.	
Sv. Matej,	Sv.	
Sv. Šimen,	Sv.	
Sv. Tadej,	Sv.	
Sv. Matija,	Sv.	prosi za nas!
Sv. Barnaba,	Sv.	
Sv. Lukež,	Sv.	
Sv. Marko,	Sv.	

Vsi sv. apostolji in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sv. učeniki gospodovi, prosite za nas!

Vsi sv. nedolžni otročici, prosite za nas!

Sv. Štefan, prosi za nas!

Sv. Lovrenc, prosi za nas!

Sv. Vincenc, prosi za nas!

Sv. Fabian in Boštjan,

Sv. Janez in Pavel,

Sv. Kozma in Damjan,

Sv. Gervazi in Protazi,

Sv. Bernard,

Sv. Peter,

Sv. Akurz,

Sv. Adjut,

Sv. Oton,

Sv. Daniel,

Sv. Angelj,

prosita za nas!

prosi za nas!

Sv. Samuel,

Sv. Donulj,

Sv. Leon,

Sv. Hugolin,

Sv. Nikolaj,

Sv. Fidelj,

Vsi sv. mučeniki, prosite za nas!

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Jeronim,

Sv. Bonaventura,

Sv. Martin,

Sv. Ludovit,

Sv. Benevent,

Vsi sv. škofi in spoznovavci, prosite za nas!

Vsi sv. učenički, prosite za nas!

Sv. Anton,

Sv. Benedikt,

Sv. Bernard,

Sv. Dominik,

Sv. oče Frančišk,

Sv. Anton Padovanski,

Sv. Janez Kapistran,

Sv. Jakob Markovski,

Sv. Peter Alkantarski,

Sv. Frančišk Solanski,

Sv. Peter Regalat,

Sv. Didak,

Sv. Pažkalj,

prosi za nas!

prosi za nas!

prosi za nas!

Sv. Feliks,
 Sv. Jožef Leonski,
 Sv. Serafin,
 Sv. Jožef Kupertinski,
 Sv. Ivo,
 Sv. Elcear,
 Sv. Rok,
 Sv. Konrad,
 Sv. Janez od Križa,
 Sv. Pacifik Severinski,

} prosi za nas!

Vsi sv. mešniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sv. menihi in pušavniki, prosite za nas!

Sv. Marija Magdalena,
 Sv. Agata,
 Sv. Lucija,
 Sv. Neža,
 Sv. Cecilija,
 Sv. Katarina,
 Sv. Klara,
 Sv. Neža Asiska,
 Sv. Katarina Bonejska,
 Sv. Koleta,
 Sv. Roza,
 Sv. Hijacinta,
 Sv. Angela,
 Sv. Anastazija,
 Sv. Elizabeta,
 Sv. Marjeta,
 Sv. Veronika,

} prosi za nas!

Vse sv. device in vdove, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice treh redov sv. očeta
 Frančiška, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Bliska in potresa,

Večne smerti,

Skoz skrivnost svojega sv. včlovečenja,

Skoz svoje rojstvo

Skoz svoj kerst in sv. post,

Skoz svoj križ in svoje terpljenje

Skoz svojo smrt in svoj pokop,

Skoz svoje sv. vstajenje,

Skoz svoj čudovitni vnebohod.

Skoz prihod tolažnika sv. Duha,

Na sodni den,

Mi ubogi grešniki,

Da nam zanesesh,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripelješ,

Da svojo sv. cirkev vladaš in ohraniš,

Da apostoljske pastirje in vse cirkvene

stanove v svoji sv. veri obderžiš,

Da sovražnike sv. cirkve ponižaš,

reši nas, o Gospod!

te pros., sliši nas!

Da keršanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo zastopnost daš,
 Da vsemu kršanskemu ljudstvu mir in
 edinost daruješ,
 Da nas vse v svoji sv. službi potrdiš in
 obderžiš,
 Da naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom z večnimi
 darmi poverneš,
 Da naše in naših bratov, prijateljev in
 dobrotnikov duše večnega pogubljenja
 rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da nas uslišati hočeš,
 O Sin Božji,
 Jagnje božje, katero grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam o gospod!
 Jagnje Božje, katero grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje božje, katero grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš i. t. d.

te prosimo, sliši nas!

Molimo.

Tebe sv. serafinski oče Frančišk!

vas vse preljube mučenike, škofo učenike, spoznovavce, device in vdove z vsemi zveličanimi in izvoljenimi tretjega sera-finskega reda; zlasti vas, ktere smo posebno častiti dolžni, na kterih imena smo keršeni in na kterih den bomo umerli; in tudi vse svetnike, zveličane in izvoljene, ki ste v tih treh sv. redih večno zveličanje zadobili: vas vse prosim pri-serčno vkupej in posebej: zadobite mi po svoji mogočni priprošnji, da se sramujem vsakega tudi naj manjšega greha, da vse svoje hudobne želje zaterem, se z lepimi čednostmi okinčam; posebno mi sprositate izkreno pobožnost, angeljsko čistost, stanovitno poterpežljivost, nepremagljivo pohlevnost in popolno ponižnost, sovraštvo do sveta in vsega praznega veselja, živo vero, terdno upanje, ponižno zanesljivost, ki se veže s serčno ljubeznijo do Boga in bližnjega, ter zadnjič popolno vdanost v božjo voljo, da na zemlji v pravi keršanski popolnosti in Bogu dopadljiv živim, srečno umerjem, tamkej pa k večnemu zveličanju vstanem in z vami enkrat naj dobrotljivšega Boga na vse veke ljubim, hvalim, častim in slavim. Amen.

Ta molitev se lahko vsikdar po spovedi in sv. obhajilu opravi posebno pa, ko se v tretji red obleče.

Molimo.

O naj dobrotljivši in preusmiljeni Bog! oh, nisim vreden prevelike milosti, da si me v tretji red našega sv. očeta Frančiška tako dobrotljivo poklical. Zahvalim ti, kar naj več premorem, da si me bil od grešnega sveta in njegovi nečimernosti odtergal in odvernil! Da me ne bi silne grešne želje vender končale, katerih si me tako previdno rešil, te ponižno prosim: prižgi v meni ogenj svoje božje ljubezni, da vse hudobno poželenje v meni celo ugasne, da ti potem zvesto služim, pobožno živim in srečno umerjem.

— O usmiljeni Bog! kateri nočeš smerti grešnikove; jaz spoznam zdaj popolnoma vse svoje mnoge in velike grehe, ter te odpušenja ponižno prosim. Oh! kdo dá mojim očem vode, da se čez svoje hudobije razjokam! Oh prekleti greh, kako kratka je tvoja sladkost, in koliko nesreče pride za teboj! — Moj Bog in Gospod Jezus Kristus! v kterega verujem, v kterega upam in kterega ljubim, veliko več, ko svoje življenje, veliko več, ko vse stvari; iz celega srca mi je žal, moj ljubljeni Gospod, ker sem te bil razžalil. O neskončna dobrota! O moj Jezus! da bi ne bil nikdar grešil! O da bi bil poprej rajši jezerokrat umerl, preden sem

te razžalil! Žal mi je, o dobrotljivi Oče! ker si ti tako svet, tako dobrotljiv, tako ljubeznjiv; gréva me, ker sem te s svojimi grehi tako hudo žalil in sramotil: Terdno sklenem, s tvojo božjo milostjo nikdar ne več grešiti! — Prosim te, daj mi rajši jezerokrat umreti, ko tebe, o Gospod razžaliti! Terdno sklenem, vsake grešne priložnosti skrbno se ogibati. — Usmili se mene, o Gospod, usmili se mene po svoji neskončni milosti! — O Jezus! grešil sem, pa ljubim te vendar, moj Gospod, čez vse! Naj živi Jezus in njegova ljubezen! Amen.

Ta molitev se utegne na den svete spovedi in svetega obhajila, posebno pa po storjeni obljubi opraviiti.

Način (viža)

opravljati vsakdanjo molitev tretjega spokornega reda sv. Frančiška, v duhu sv. cirkve, s pre-mišljevanjem Jezusovega bridkega terpljenja.

Pripravna molitva.

Odpri, o Gospod! moje usta, da hvalim tvoje sv. ime, očisti tudi moje serce vseh praznih misel, razsveti moj um, vnemaj mojo voljo, da vredno, pazljivo in pobožno molim in uslišanje najdem

pred obličjem tvoje božje visokosti, po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Molitev k juternicam.

Naj dobrotljivši Jezus! premili ženin moje duše, s hvaležnim srcem se zdaj spomnim prevelike ljubezni, katero si poslednji večer pred svojim naj svetejšim terpljenjem svojim učencem razodel, ko si se sam k nezapopadljivemu spominu svoje ljubezni v naj svetejšim zakramentu nam bil podaril. Jaz hočem s tvojimi učenci v duhu te slediti v oljski ogradi, kjer si v neizrekljivi serčni bridkosti svoje trpljenje začel, kjer te je Judež s poljubkom izdal, te učenci zapustili, te hudobne trume vjele in k vikšemu duhovniku peljale, in vso noč neusmiljeno terpinčile. Dodeli za tega neizmer-nega terpljenja voljo meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve te molitve danes opravljam, milost, da se naše serca tvoji naj svetejši volji celo vdajo, da bo tvoje božje dopadenje vsaki čas edina skrb našega življenja. Amen.

Potem moli dvanajst Očenašev in Čast bodi Bogu . . . ali tudi Češenasimarij.

Vsakihi teh dvanajsterih češenasimarij lahko sledeče skrivnosti pristavljaš:

1. Kteri je za nas presveto rešnje Telo postavil.
2. Kteri je za nas za 30 srebernikov prodan bil.
3. Kteri je nam v poduk svojim učencem noge umival.
4. Kteri je na oljski gori za nas grešnike molil.
5. Kteri je za nas krvavi pot potil.
6. Kteri je za nas s hinavskim poljubcem izdan bil.
7. Kteri je za nas neusmiljeno z vervmi zvezan bil.
8. Kteri je od svojih učencev zapušen in od Petra zatajen bil.
9. Kteri je za nas pred vikšega duhovnika peljan bil.
10. Kteri je za nas v obličje udarjen bil.
11. Kteri nedolžno zatožen je za nas k smrti obsojen bil.
12. Kteri je za nas zasramovan in zapljuvan bil.

Molitev k prvi uri.

Naj dobrotljivši Jezus! edino veselje, edina sladkost moje duše: s serčnim pomilovanjem se spomnim v ti svoji molitveni uri tvojega preganjanja in terpljenja in zaničevanja, ktero si mogel

prestati pred hinavskim duhovnikom, pred grozovitnim Herodežem in pred krivičnim sodnikom, kadar so tebe, najčistejša nedolžnost, černih hudobij krivili, te zaničljive smerti dolžnega spoznali, te zasramovali, grozovito terpinčili in te celo huji imeli od zaverženega razbojnika. Prosim te, skaži milost meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve te molitve opravljam, da ne maramo za svet, njegovo sojenje in zasramovanje, temuč da ljubimo zaničevanje zavoljo tebe, ter ničesar drugega ne išemo, ko samo tebi dopasti. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenamarij, čast bodi Bogu . . . in apostoljsko vero.

Vsaki sedmerih češenamarij lahko sledeče skrivnosti pristavljaš:

1. Kterega so za nas zvezanega Pilatužu predali.
 2. Kterega je Pilatuž Herodežu poslal.
 3. Kterega so bili v sramotljiv plajš ogernuli.
 4. Kterega je Herodež za nespametnega imel.
 5. Kterega je Herodež zaničevanega Pilatužu nazaj poslal.
 6. Kterera je razdraženo ljudstvo kričema tožilo.
 7. Kterega so hudobnejšega sodili od razbojnika.
-

Molitev k tretji uri.

Naj dobrotljivši Jezus! lepota angeljev, naj lepši med ljudmi, kralj nebes in zemlje! hvaležnega serca in zgrevane vesti gledam v duhu v ti uri tvoje bolečine, v ktere te je tvoja neskončna ljubezenspravila, kadar si bil od neusmiljenih udarcev grozovito razmesarjen, sternjem kervavo kronan podoben naj hujše zaničevanemu človeku. Skaži meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve zdaj svojo molitev opravljam, blago milost, naj le tebi samemu svoje serce odklenemo, da ti vsemogočni kralj vso našo voljo po svojem dopadenji ravnaš, da se vsako serce iz zveste pokoršine vselej tvoji sv. volji vdá, ter tebe samega za svojega kralja in gospoda spoznava. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenamarij in čast bodi Bogu . . .

Vsaki teh sedmerih češenamarij lahko sledeče skrivnosti pristavljaš:

1. Kterega so z biči razmesarili.
2. Kterega so ko červa pomežili.
3. Kterega so gobovemu enakega imeli.
4. Kterega so vskarlaten plajš ogrnuli.
5. Kterega so s ternjem kronali.
6. Kterega so zasramovavno kralja pozdravljali.
7. Kterega so s terstiko po glavi bili.

Molitev k šesti uri.

Naj dobrotljivši Jezus! pravo jagnje božje! ki te v obilno spravo naših grehov k smrti peljajo; žalostno v duhu za teboj grem na tvojem križnem potu, po katerem te nehvaležno ljudstvo v smrt tira, ter te slab, boječ in krivičen sodnik v sramotni križ obsodi. Gledam v duhu za teboj na križnem potu krvavi sled tvoje sv. kervi, ki ti pod težkim križem iz grozno ranjenih ran na tla kaplja. Prosim te, o Jezus! skaži meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve to molitev opraviti želim, božjo milost, da te mnogokrat v družbi tvoje žalostne matere na tvojem križnem potu sprevajamo, in gledaje na tvoje neizrečene bolečine terdno sklenemo, vse terpljenje in bridkosti našega življenja s stanovitno potrpeljivostjo in v duhu prave pokore prenašati, ter se vedno tvojega križa hvaliti. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenamarij in čast bodi Bogu . . .

Po vsaki češenamarij se tudi lahko poredoma ena sledečih skrivnost pristavlja.

1. Kterega so za nas siloma v smrt tirali.
2. Kterega so za nas k smerti na križu obsodili.

3. Kterega so za nas ko jagnje k smerti gnali.
4. Kterega so za nas s težkim križem obložili.
5. Kterega so za nas z bitjem in sovanjem na tla zgrudili.
6. Kterega so za nas oblačila obropali.
7. Kterega so za nas z žreblji na križ pribili.

Molitev k deveti uri.

Naj dobrotljivši Jezus! moje edino upanje in vedno pribežališe! v naj bridkejši žalosti svojega serca te vidim to uro na križu povikšanega med dvema očitnima razbojnikoma, kjer te sovražniki preklinjajo, zasramujejo, v silni žeji z kisom napajajo; kjer v neizrečenih bolečinah in mukah naj bridkejše smerti umiraš, da me spraviš z Očetom nebeškim. Prosim te, skaži milost meni in vsem, za ktere zdaj svojo molitev po namenu sv. cirkve opravljam, da sebi in vsemu posvetnemu zmirom bolj umiramo, in le samo tebi umirajočemu zveličarju živimo. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenamarij in čast bodi Bogu . . .

Vsaki teh češenamarij lahko eno sledečih skrivnost pristavljaš:

1. Kterega so za nas na križ pribili.

2. ktereга so za nas med razbojnikе šteli.
3. Ktereга so za nas umirajočega preklinjali in zasramovali.
4. Ktereга je celo razbojnik z oponašanjem zasramoval.
5. Kteri je cele tri ure v smertni sili prestrašno terpel.
6. Ktereга so v silni žeji z kisom napajali.
7. Kteri je s svojo smertni daritvi našo spravo dokončal.

Vse zgor postavljene molitve od juternic z deveto uro vred se opravljajo od polnoči do poldne vsakega dne. Namesto teh molitev se pa tudi lahko štirideset očenašev in štirideset čast bodi Bogu . . . in enkrat vera moli kar ravno toliko velja.

Molitev k večernicam.

Naj dobrotljivši Jezus, okrepi tolažnik otožnih serc! priserčno te milujem gledé, kako te ob ti večerni uri s križa vzamejo, s kervjo in ranami vsega pokritega; kako je tvoje prelubo serce s sulico prebodeno, in kako te mertvega denejo v krilo tvoje prežalostne matere! Prosim te, skaži milost po zaslužbah tvoje božje matere — meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve to molitev opravljam; da v rahli sočutnosti kakor Marija pogostoma bridko terpljenje pre-

mišljam, tvoje sv. rane kušujem, po tvoji sv. ljubezni milo zdihavam in ne-prenéhoma hvalim in slavim tvojo pre-obilno božjo ljubezen. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenamarij in čast bodi Bogu . . .

Vsaki češenamarij lahko sledeče skrivnosti pri-stavljaš:

1. Čigar smert je vsa narava obžalovala.
2. Čigar stran je sulica prebodla.
3. Čigar zadnja kaplja kervi se je za nas prelila.
4. Čigar telo so raz križa vzeli.
5. Čigar telo so materi Mariji v krilo položili.
6. Čigar terpljenje je le malo prijateljev ob-žalovalo.
7. Čigar prihod v predpekel je pobožne očake tolažil.

Molitev

k m r a k u.

Naj dobrotljivši Jezus, večna! slad-kost vseh, ki te ljubijo! s priserčnim po-milovanjem se spominjam žalostne pa-zraven tega sladke skerbnosti, ktero so tvoji verni prijatelji kazali, kadar so tvoje sv. telo umivali, s svojimi solzami močili, ga mazili, do pokopališa sprem-ljali, ter ga v krilo zemlje shranili, kjer je zapečatano in zavarvano do tretjega

dne počivalo. Prosim te, skaži meni in vsem za ktere po namenu sv. cirkve zdaj molim, da bi zaklad nebeške milosti v naših sercih terdno ohranjen in zapečaten ostal, da bi gnjili duh smertnega greha nikdar vanj se ne prikradel, ampak mili duh svetosti vekomaj v njem prebival. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenasimarij ino čast bodi Bogu . . .

Vsaki sedmerih češenasimarij se lahko sledeče skrivnosti pristavljajo:

1. Kterega so z dušečim mazilom pomazilili.
2. Kterega so v čiste rjuhe ovili.
3. Kterega so njegovi na pokopališe spremljali.
4. Kterega so v nov kamenit grob položili.
5. Kterega grob so zapečatili.
6. Kterega so v grobu oestro stražili.
7. Kterega telo je tri dni v grobu počivalo.

Sklepna molitev.

Večna hvala, čast, dika in slava bodi od vseh stvari naj svetejši, nerazdeljivi Trojici, človeštvu našega križanega Gospoda Jezusa Kristusa, blagoslovljeni čistosti presvete, najslavnejše in vedne device Marije, ter množini vseh svetnikov, nam pak odpušanje grehov na večne čase. Amen.

Zgor imenovane molitve o večernicah in o

mraku se lahko od poldneva do polnoči v katerem koli času na den molijo. Namesto teh molitev pa lahko tudi moliš: Štirinajst očenašev in štirinajstkrat čast bodi Bogu . . . enkrat vero . . . in še pesem Davidovo: Usmili se mene . . .

S tem se tedaj za en den vsa pobožnost opravi.

Način (viža)

pobožno in hasnovito premišljevati skrivnosti terpljenja Jezu Kristusovega po vseh dneh v tednu, zaran in zvečer.

V pondeljek.

Zaran.

Jezus jemlje slovo od svoje matere.

Spominjaj se, kako je Kristus naš Gospod po zadnji večerji postavivši presveto rešnje telo, se k svojemu terpljenju odpravljal in še poprej od svoje matere slovo jemal, in kakšna žalost jima je serce prebadala, ko sta se poslovila. — Iz tega se uči: 1. Jezusovo terpljenje ti den in skozi teden po sledečem načinu častiti; 2. od križevega pota nikdar ne odstopiti; in 3. vse, kar te na potu zveličanja mudi ali ti je škodljivo, radovoljno opuščati iz ljubezni do svojega zveličarja, ki za te v terpljenje gre.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! skozi skrivnost tvojega bridkega terpljenja

ktero zdaj, naj bi odpustke dobil, počastiti nameravam, posebno skoz otožno slovo od svoje preljubeznjive matere, te prosim, oglej se na me s tim usmiljenjem, s katerim si svojo te k smerti spremljajočo mater gledal, in odpusti mi moje grehe, ter mi milostljivo prizanesi, kar bi za nje zdaj in večnosti terpeti imel. Ti pa, prežalostna mati! pomagaj mi, da vživam obilen hasek iz terpljenja tvojega presvetega Sina, in da me prihodnjič nikakšna reč več od njega ne loči. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za verne duše v čistišči, in ti darujem za nje tvoje otožno poslovjenje od tvoje matere, bodi milostljiv vsem vernem dušam posebno tistim, za ktere sem moliti dolžen, prizanesi jim po prošnji svoje žalostne matere vse zaslužene kazni da se morejo skorej z vsemi božjimi svetniki večno veseliti. Amen.

Zvečer.

Jezus moli na oljski gori.

Spomni se, kako ponižno je Gospod Jezus Kristus za tvojo voljo v ogradu Getzemanskem na kolena padel, ter za tvoje zve-

ličanje k nebeškemu Očetu molil, kako voljno se je ponudil kelih terpljenja do dna izpiti, trikrat rekoč: Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. — Uči se tudi ti 1. za svoje lastno zveličanje iskreno Boga prositi; nikakor pa da bi samo pri stvareh iskal tolažbe: 2. skleni hudemu se z vso močjo zoperstaviti; in 3. vdaj se vsega volji svojega nebeškega Očeta v vseh priložnostih, pogostoma rekoč: Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! skoz tvoj grozni strah, neizrečeno žalost, neizmerne bolečine, žgeče solze, naj vikšo smertno bridkost, in svoj kervavi pot, ki si ga skoz neprenesljive bolečine obilno potil, kakor tudi skoz svojo trikratno molitev in popolnoma vdanje v voljo nebeškega Očeta, te prosim, dodeli mi milost, naj vsako uro svojega življenja s teboj bedim in molim; pridi in objiši mojo dušo, ter jo okrepi, da v vseh nadlogah klicati zamorem: Oče, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi! Tolaži in okrepi še tudi vse žalostne, nadložne in silo terpeče ljudi. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus!

za verne duše v jicah, in ti za nje vse darujem, kar si na oljski gori terpel; skoz tvojo žalost, bridkost in kervavi pot, kakor tudi skoz prošnjo tvoje preljube matere, usmili se vseh vernih duš v jicah, posebno naj revniše od njih, reši jih velikih muk, ter jih umij in očisti vseh grešnih madežev, skoz svojo predrago kerv, ki je pri kervavem potu iz vseh tvojih udov na zemljo bila prelita. Amen.

V torik.

Zaran.

Jezus v lice udarjen.

Spominjaj se čudopolne pohlevnosti svojega Odrešenika, katero je pokazal, kadar ga je vikši duhovnik za nauk in učenče prašal; in ga na primeren odgovor nezarobljen hlapec po obrazu udari. — Zato prenašaj 1. tudi ti pohlevno vse oponašanje, naj bi ravno bil prav storil ali govoril; 2. ne pozabi, kaj ti Jezusu zadevaš in si misli, ko da bi ti Kristus sam rekel: Zakaj me biješ, namreč s svojimi grehi, mene, kateri sem te stvaril, in ti toliko ljubezen skazal? mene, kateri sem v nevarnosti tvoja bramba, v sili tvoja pomoč, v zvestosti tvoj tovarš? 3. ne pozabi, zakaj so Jezusa na usta udarili, zato namreč, da bi tvoje grešno govorjenje spokoril. Za tega voljo molči ali govori od vsakega le dobro in živi tako,

da nikdo ne bo imel zoper tebe kaj slabega govoriti.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! za tvojega neusmiljenega vezenja z vervmi in lanci, za prestanih grozovitih udarcev, za tvojega vlačjenja voljo od sodnika do sodnika, posebno pa zavolj tvoje pohlevnosti, poterpežljivosti in krotkega prenašanja toliko krivih tožb in prič te prosim, reši me vsega zalezovanja hudega duha, stori me poterpežljivega in vsega pohlevnega, da se dam vselej znotrej Bogu, zunej pa ljudem iz pokoršine voditi in da vsem svojim sovražnikom iz serca odpuščam, potem pa tudi pri tebi odpušenje zadobim. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus! za verne duše v jicah, usmili se jih zavolj neusmiljene zaušnice, ki si jo v hiši vikšega duhovnika prestal, in zavolj vseh krivih zoper tebe zmišljenih tožb, in za vsega voljo, kar si znotraj čutil v svoji revi in slaboči, ter za tvoje pohlevnosti in poterpežljivosti, kakor tudi za priprošnje tvoje naj ljubeznjivše

matere voljo se usmili vseh vernih duš posebno mojih prijateljev in moje rodbine, in reši jih milostivo bolečin. Amen.

Zvečer.

Rabeljnovi hlapci gerdijo Jezusa.

Spominjaj se, kako poterpežljivo se je Kristus, tvoj Gospod in Bog, dal v Kajfeževi hiši zvezati, in kako ga je brezbožna truma skoz celo noč tepla in zasramovala, ktera muka bo še le na sodni den prav odkrita. — Uči se iz tega 1. poterpežljiv biti, iz ljubezni proti tvojemu terpečemu zveličarju, ako ti je kdo skrivoma nadležen; 2. kroti svoje razujzdane petere počutke, ker je ravno za njih voljo tvoj zvezani Zveličar na svojem životu naj več preterpel; in 3. varuj se grešnih zavez, da se ti ne bo enkrat namesto nebes peklena ječa odperla.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! za nedostojne ječe in skrivnega terpljenja, za neusmiljenih zaušnic, za prevezanja oči, za zasramovanja tvojega sv. obličja, za uklenjenih tvojih rok, ter zavoljo vseh bolečin in muk, ki si jih v globoki temni ječi prestal, za vseh teh bridkost voljo te prosim, ogledaj se smilečno na me,

ogerni moje serce s plajšem tvoje ljubezni, in reši mojo dušo iz ječe vsega greha, da ovarvan strahovite ječe peklenške kakor božji otrok tù in tam večno živim. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za verne duše v jicah, in ti darujem za nje vse bolečine in muke, s kterimi te je skozi celo noč malopridna derhal terpinčila, tako, da bo sam sodni den vse to razodel; skoz to skrivno terpljenje in priprošnjo tvoje preljubeznjive matere, te prosim, reši vse verne duše iz ječe vic, posebno tiste, ktere so mi kdaj z dobro besedo in dobrim delom kolikanj pripomogle; pokaži jim svoje božje obličje, ter še njim ostale kazni milostivo odpusti. Amen.

V sredo.

Zaran.

Jezusa bičajo.

Spomni se s priserčnim pomilovanjem, kako grozovito so Gospoda Jezusa Kristusa z vervmi in lanci k stebru pripeli, in kako neusmiljeno ga bijejo s šibami in palicami po deviškem telesu. — Zraven tega se uči: 1. vsako osramotenje, od kodar si bodi, po-

terpežljivo prenašati; 2. vse rane svojega preljubeznjivega Jezusa z globokim pomilovanjem pregledavati, in spominjaje se tolikih muk svoje meso v sv. duhu pokorno berzdati; 3. pred vsem pa skleni, svojega tako nemilo bičanega Jezusa nikdar več šibati ne z grešnim mesenim poželenjem, ne z neporedno ljubeznijo do samega sebe, ne slastmi umerljivega telesa.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! skoz osramotenje tvojega deviškega telesa, skoz grozovito pripenjanje k steburu, skoz nečlovečje ranjenje tvojega presv. života, tako da iz globokih skelečih presekov presveta kerv curkoma lije, te zdihovaje prosim, preljubeznjivi Jezus! usmili se mene, kajti ravno jaz sem ti grešnik, ki ti tako ran sekam, omij in osnaži mojo dušo vseh grešnih madežev, da se s tvojimi neštevilnimi ranami moje rane celijo, se s tvojo žgečo ljubeznijo moje serce ogreje, in se tvoja sv. kerv nad menoj ne zgubi. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za verne duše v čistišči, in ti darujem za nje tvojo neizmerljivo ljubezen, ki te je k tako groznemu bičanju spreva-

jala; prosim te za neštevilnih bičnih udarkov voljo, ki so ti tvoje nježno telo tako strašno presekali, da je rana pri rani, iz katerih tvoja presveta kerv curkoma teče, in zavoljo tega groznega kervavenja in zavoljo priprošnje tvoje preljubeznjive matere Marije te prosim: Usmili se vseh vernih duš, zlasti tistih, ki moje pomoči želijo, ter jim pogasi vroči očistni plamen z bolečinami svojega neusmiljenega bičanja. Amen.

Zvečer.

Jezusa s trnjem kronajo.

Spomni se, kako voljno se tvoj Zveličar celo naj krivičniši sodbi svojih sovražnikov podverže; kadar so mu zapovedali, se usesti, da ga s ternjevo krono za kralja sramotno kronajo in preoblečejo, precej sluša. — Tukej premisli: 1. da ljubemu Zveličarju tvoji grehi vekše bolečine delajo od njegove ternjeve krone. Sramuj se svojih grehov gledé na s ternjem venčano glavo Jezusovo; 2. varuj se svetohlinstva, in ne bodi samo na videz dober in pobožen ali le samo za prazne človeške časti voljo; 3. pazi, da Jezusu votle terstike ne padajaš, ko bi namreč dragi čas v lenobi ali praznih opravilih zapravljaj.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! zavoljo

drugega slečenja tvojega deviškega telesa, kadar so ti spet suknjo s telesa in od skelečih ran stergali, glavo s ternjem prebodli, v roke terstiko ti podali, in okoli ledja raztergan škarlat zavili; prosim te: odpusti mi, kar sem kdaj z gizdavam oblačilom pregrešil, in mi skaži milost se poboljšati, da ne bom zavoljo hrepenenja po praznih slastih in častéh od tebe s ternjem kronanega zaveržen, ampak da se krone večnega življenja vdeležim. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus! za verne duše v jicah, in ti darujem za nje grozno sramoto in neverjetne bolečine, ktere si prestal, kadar te je sirova brezserčna derhal drugokrat oblačila obropala, tebe s razterganim škarlatom ovila, in kerhko terstiko v roko ti podala, in ti hudo bodečo krono na sveto glavo neznano silno pritislula, zavolj tega grozovitnega kronanja in prelivanja kervi, usmili se vseh vernih duš, zlasti tistih, ki za mojo voljo kaj terpeti imajo, ter jih reši groznih bolečin. Amen.

V četertik.

Zaran.

Jezus pade pod križem.

Spominjaj se, kako rad in dobrovoljno si je Gospod Jezus Kristus svoj težki križ naložil in ž njim tudi celo težo vseh naših hudobij, in kako prijazno je gredé spremljajoče žene nagovoril in učil, se raji jokati čez svoje grehe, ki so vzrok njegovega terpljenja. — Zato 1. tudi ti radovoljno nosi Gospodov jarem, in ne misli, da bi ničesar po krivem terpeti ne smel; 2. ne brani se, komu pomagati, ampak do siromakov in revnih bodi usmilečnega serca; 3. ker so Simona Cirenskega prisilili pomagati križ nesti, se zavedi, da še ima vsak terpeti, spominjaje se Jezusovih besed: Kdor hoče za menoj hoditi, naj svoj križ vsak den zadene.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! pri težki nošnji tvojega križa in pri tvoji smertni hoji, kjer ti je grozovita derhal dokaj bolečin zadevala, tebe z vervmi sem ter tje vlačila in večkrat na tla zgrudila, da so te vnovič ranili, posebno na ramah in kolenih; pri vseh teh bolečinah te prosim: vleci me za sabo na križnem potu; odverni, kar bi me od tebe ločilo,

ter mi bodi s svojo milostjo pomožen, da te v nošnji svojega križa zvesto nasledujem, in da za tvoje ljubezni voljo v družbi tvoje preljubeznjive matere poterpežljiv ostanem. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za vse uboge duše v jicah, in ti za nje na pomoč kličem težko nošnjo tvojega križa, vse rane, ktere ti je križ na ramah zadel, težke padce pod križem, slabost tvojega človeštva in zasramovanje nezvestega ljudstva; zavoljo vseh teh bolečin in muk, in zavoljo priserčnega pomilovanja tvoje preljubeznjive matere Marije te prosim: usmili se vseh vernih duš, zlasti tistih, ktere so od vseh ljudi narbolj pozabljene, ter jih okrepi z roso svojega usmiljenja. Amen.

Zvečer.

Jezusa na križ pribijajo.

Spomni se, kako grozovito in neusmiljeno Jezusa Kristusa, tvojega Gospoda in Boga s tremi žreblji na križ pribijajo, in pri tem se uči, sebe samega na križ pokore pribijati, — da si namreč 1. Bogu in svojim vikšim pokoren, zvesto spolnovaje božje in cirkvene

zapovedi; 2. da uboge ljubiš v spominu, ker je tvoj Zveličar tudi nag in gol za te križan biti hotel; in 3. da ovaruješ čistost po svojem stanu.

Molitev.

O Gospod Jesus Kristus! prosim te pri mučnem prebadanju tvojih rok in nog in pri groznih bolečinah, ktere si pri pribijanju na križ občutil, odpusti mi vso mojo hudobno neredno nagnjenje in napačne grešne dela mojih rok in nog. Sovražim vse, kar je koli tvojemu božjemu veličastvu kdaj nad menoj neprijetnega bilo, ter terdno sklenem, s tvojo milostjo svoje grešno življenje poboljšati, in raji umreti, ko te kdaj več le z enim grehom križati. Zato udarim na svoje grešno serce z očitnim grešnikom rekoč: O Gospod, bodi meni ubogemu grešniku milostljiv! Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus za uboge duše v jicah, in ti darujem za nje vse bolečine tvojega pribijanja na sv. križ, in te prosim: če se je ktera zoper čistost svojega stana pregrešiti utegnila, reši jo skoz vse tvoje muke, ktere si pri grozovitem križanju na rokah

in nogah čutil, ter jo vdeleži vseh mojih zaslužb dnešnjega dneva, z vsemi svojimi neskončnimi zaslužbami in z zaslužbami tvoje preljubeznjive matere Marije. Amen.

V petik.

Zaran.

Jezus umerje na sv. križu.

Spomni se, s kako veliko ljubeznijo je božji Sin za te na križu umerl, premišluj njegovo naj gerše zaničevanje in grozne bolečine, njegovo prelito kerv, njegovo nagnjeno glavo, razpete roke, prebodeno serce, ter njegove svete sedmere besede — zgolj znamenje njegove naj večne ljubezni. — Tukaj obudi 1. v svojem sercu pravo vzajemno ljubezen do Jezusa, hvali povsod njegov križ in govori vselej tako častivo od njega, da vsak lahko spozna, da Kristusa križanega v svojem sercu imaš, in da želiš samo Jezusu živeti — za te umerlemu; 2. da levega razbojnika v nepokori ne nasleduješ, ampak le desnega v pokori. Zaverni svoje serce k pokoršini do smerti, bodi tudi pokoren v vseh svojih besedah in delih.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! pri tisti preobilni ljubezni, v kateri si na lesu sv.

križa za svoje sovražnike molil, in človeka popolnoma odrešil izročivši svojo preblago dušo v roke nebeškega Očeta; pri ravno tej ljubezni, o križani Jezus! te prosim: odpusti tudi meni vse grehe, ter me vzemi v naročje svoje milosti, naj bi me tvoja sv. mati tebi milo priporočila, in varvala, da te nikoli ne zapustim; marveč mi daj vselej žejo po čisti vodi pravega življenja; pomagaj mi vse spolnovati, kar ti je prijetno, ter se mene usmiliš, kadar se mi bo duša ločila od telesa. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za uboge duše v čistišči, in ti darujem za nje vse tvoje na kalvarski gori prestano terpljenje: razkritje tvojega telesa, boleče razpetje tvojih udov, grozovito pribitje tvojih rok in nog, postavljenje križa, tvoje neizmerne bolečine in slednjič tvojo bridko smert; skoz vse te strašne muke, in skoz prošnjo tvoje pod križem stoječe matere te prosim: daj svojo sv. kerv v jice doli teči, da bodo uboge duše iz svojega terpljenja skoro rešene in večno zveličane. Amen.

Zvečer.

Jezus s križa snet.

Spomni se milostljive službe, ktero sta Nikodem in Arimatejski Jožef prežalostni materi božji skazala, ki si je v skerbi bila, kako bi blede telo svojega naj svetejšega Sina razskriža spravila. — Uči se tukaj svojemu bližnjemu v križih in nadlogah po premožnosti ravno tako pomagati: 1. v duhovnih potrebah, kadar mu kolikanj k dušnemu zveličanju pripomoreš; 2. v telesnih potrebah milosti; in 3. v poterpežljivem prenašanju njegovih pregreškov in slabost, ker pred Kristusom tako milo delo toliko velja, kakor da bi se njemu samemo storilo.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! kar naj bolj morem pobožno počastim tukaj tvoje svete petere rane, ter te ponižno prosim skoz tvoje presilne bolečine, in skoz drago iz vseh udov prelito kerv, odvrčaj od nas zdanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, dragoto, bolezni in žalostne revne čase; razsvetluj tudi in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske gosposke in vladarje, da naj nas na vse to napeljavajo, kar more pripomoči k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, in k miru in sreči vsega

keršanstva, da ti bo večna hvala z Bogom Očetom in sv. Duhom, od zdaj do vekomaj. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus, za uboge duše v čistišči, zlasti za tiste, ki so mi dosmihal v duhovnih in telesnih potrebah kaj dobrega storile, in katerim sim za tega voljo veliko več hvale in molitve dolžen; reši jih, o Gospod, usmiljeni Oče! po prošnji svoje preljubljene matere vsega še ostalega grešnega dolga po zaslužbah tvojega bridkega terpljenja in grenke smerti; da od svojih strašnih muk skorej oprostene v večno veselje vseh zvoljenih pridejo. Amen.

V saboto.

Zaran.

Jezus v naročji svoje matere.

Spomni se, s kakim pomilovanjem je Marija mertvo telo svojega preljubega Sina v svojem naročji varvala, njegove rane vsa žalostna premišljevala, jih s solzami rosila, ter častitljivo poljubovala. — Počastuj tudi ti: 1. vsak den Jezusove rane, in iši v njih svetega mira in zavetne tolažbe; 2. váruj te Bog, da bi te ljubeznjive rane ne omečile, kadar vidiš

svojega nebeškega Ljubljence pred sabo ležati; 3. skesaj se, ker si dosihmal samega sebe preveč, Jezusa, svojo najvikšo dobroto, pa premalo ljubil. Prosi Marijo, naj se tebe tako milostivo ogleda, kakor svojega v krilu ležečega Sina, da boš njenega terpljenja deležen.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! prosim te skoz grozovito žalost tvoje naj ljubeznjivše matere Marije, v čije krilu je tvoje mertvo telo počivalo, kadar se je tvoja duša v predpekkel podala, oživi me z duhom svoje prežalostne matere, da samo ti neprenehama v meni počivaš, in posveti si mojo dušo in telo v svoje prebivališče, da le ti v meni živiš in kraljuješ, kakor si skoz svoje najsvetejše človeštvo vse ravnal. V ti namen ti darujem svoje serce, da se v njem pokoplješ, si ti grob s svojo ljubeznijo zapečatiš, in si ga sam zavarvati blagovoljiš. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za uboge duše v jicah, in ti darujem za nje bolečino, ktera je tvojo blaženo mater zadela, ko je tvoje mertvo telo v svojem naročji deržala, dokler je tvoja

duša v predpekel šla očakov rešit; skoz to naj večo žalost, strahoto, omedlevico in smrtno silo tvoje preljubeznjive matere te prosim, reši uboge duše iz vic, kakor si očake iz predpekla rešil, ter jih pelji skoz nebeške vrata k večnemu zveličanju. Amen.

Zvečer.

Jezus v grobu.

Spomni se, kako je bil pokojni Zveličar sveta pokopan. Presveto telo so z dušečim dragim mazilom mazilili, v snažne bele rute ovili, ter v novi grob položili. — Hočeš, moja duša! presv. rešnje telo Kristusovo v svetim obhajilu vredno prejeti; prinesi sabo: 1. drago mazilo prave serčne grevence; 2. bele rute v sv. spovedi dobro očišene vesti; in 3. neprejmakljiv kamen terdnega sklepa; po tem takim bo tvoje serce prijeten grob Jezusu, najdražejšemu dušnemu ženinu prijazno odpert, grešnikom in dušnim sovražnikom pa vedno zapert.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! na tisto ljubezen, s katero si nam v presvetem Zakramentu svoje pravo meso in kerv za hrano in pitje zapustil, me spominja pokop tvojega naj svetejšega telesa; zato te prosim po zadnji skrivnosti tvojega

terpljenja, in skozi vse sv. meše vsega sveta, v katerih se vsak den vse tvoje življenje, terpljenje in smert ponavlja; da po opravljeni skesani spovedi in trdnem sklepu tvoje naj svetejše rešnje telo vselej pobožno prejmem, srečno umerjem in se večno zveličam. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi preljubeznjivi Jezus! za uboge duše v jicah; in ker se tvoje naj svetejše terpljenje in smert v vsaki sv. mešni daritvi resnično ponovi, ti darujem v tem daru presveto telo tvojega resničnega mesa in kervi, k božji najvikši hvali in časti, k zveličanju vseh ljudi na zemlji, k odrešenju naj vekšo silo in muke terpečih duš v jicah. Vdeleži jih, naj ljubeznjivši Jezus! neskončnih zakladov svojih zaslužb, da vseh kaštig rešene večno zveličanje zadobijo. Amen.

V nedeljo.

Zaran.

Jezus, dobri pastir.

Spomni se preblage Kristusove ljubezni, ki zgubljeno ovco iskaje toliko preterpi, in verh tega vse ovčice, ktere so v revah in težavah, prijazno k sebi vabi, rekoč: »Pridite k

meni, ki ste s trdom in težavami obloženi in okrepil vas bom.« — Pojdi tedaj: 1. k Jezusu z velikim zaupanjem, prizadevaj si, da boš pokorna ovčica, ktera glas svojega pastirja hitro sluša; 2. bodi krotek in pohleven, zakaj le taki najdejo mir za svoje duše; 3. pred vsem pa ljubi Jezusa, kateri te je s tako drago ceno odkupil, da boš tukej in tam med njegovimi izvoljenimi. Amen.

Molitev.

O Gospod, Jezus Kristus! umivaj me v ljubezni svoje najdražejše in najsvetejše kervi in vode, ki je iz tvoje desne strani tekla, da vsem stvarjem umiram, ter samo tebi živim. Napajaj me svojo ljubljeno ovčico z okrepno živo vodo svoje božje milosti, in ugasni v meni vso žejo po tem, kar te žali; kermi duha mojega s svojim sladkim mirom, zanéti v mojem serci gorečo ljubezen do tebe, da moja duša le tebe iše, moje telo le tebi služi, in spreoberni me vsega po svoji sveti volji, da bom vselej tukej in tam k tvoji čredi štet. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, Gospod Jezus Kristus, najsvetejši pastir! za uboge ovčice, ktere so najdalj v jicah; vzemi jih, dobri pastir

na rame svoje mile ljubezni in svojega usmiljenja; da stvojo gnado svojih kaštig rešene se berž konca svojega terpljenja in začetka večnega veselja radujejo. Daj jim o Gospod, večni mir, in večna luč jim naj sveti! Amen.

Zvečer.

Veličastvo Kristusovega križa.

Spomni se slave, časti in dike sv. križa, na katerem je Kristus umerl, in vsemu človeštvu življenje pripravil, da potem ko je bil do smerti celo do smerti na križu pokoren, ga je povzdignil Bog, in mu dal ime čes vse imena, in tako, da v Jezusovem imenu naj se vse kolena v nebesih, na zemlji in pod zemljo vklanjajo, in vsi jeziki spoznavajo, da je Jezus Kristus v slavi in veličanstvu svojega Očeta. Skoz znamenje sv. križa reši nas, o Bog, vseh sovražnikov!

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! molim te tukaj in v duhu po vseh cirkvah vsega keršanstva, ker si s križem svojim svet odrešil; zahvalujem te iz globočine svojega serca za zvesto opravljeno pretežko delo človečjega odrešenja, in te ponižno prosim, zavoljo tvojih svetih peterih ran veličanstva tvojega križa, slave tvojega

imena, ter tvojega častljivega vstajenja. Skaži mi milost, tako živeti, da mi tvoj križ, tvoje terpljenje in tvoja smert ne bo v zgubo, temoč, da po tvojem zasluženji k veličastnemu vstajenju in k večnemu življenju srečno dospem. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznivi Jezus! za vse verne duše, zlasti za tiste, ktere so iz vseh treh redov serafinskega očeta Frančiška v jicah; zato, ker morebiti njihovo življenje ni bilo po predpisanih pravilih, kakor bi s pomočjo milosti božje vendar lahko bilo; odpusti jim, kar so po človeški slabosti zagrešile, skoz neskončne zaslužbe svojega terpljenja in skoz priprošnjo svojega zvestega, s peterimi ranami okinčanega sv. očeta Frančiška, da skoro v nebesih, tebe veseli večno hvalijo in častijo. Amen.

Zgor imenovani način: Jezusovo terpljenje premišlje-
vati . . . je posebno za postni čas primeren.

Male dnevnicе v čast blaženi Mariji.

I. Zornice ali svitnice.

Predpev. Češena si Marija, gnade polna,
Gospod je s tako i. t. d.

V. Naj se razgleda od mojih ust hvalni glas.

O. Tebe o Marija! počastiti vsaki čas.

V. O devic devica! bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja brambarica.

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu, in sv.
Duhu i. t. d.

Petje.

1.

Pri svitu dneva mladega,
In zgodnjem blis' danice,
Ponižno prosimo Boga,
Očeta vse resnice;
Da našo pamet razsvetli,
Vse dela prav storiti,
Se vsega hudega zogniti,
Resnico govoriti.

2.

Da pazit' znamo na oko,
Da hudega ne vidi;
Serce ostalo čisto bo,
Se z grehi nič ne spridi;
Da, kadar solnce gre od nas,
In svetit' bo nehalo;
Bogu in Mariji vsaki čas
Pojemo čast in hvalo.

Predpev. Narsvetejši je svoje prebivališče oblagodaryl, Bog je s tabo, ti ne boš omagovala.

V. Lepa si, moja prijateljca, lepa si ti,
O. In nobenega madeža ni v tebi.

Molimo.

O preljuba mati Marija, kraljica nebes in zemlje! ti, ki nobenega, kateri k tebi skesan zdihuje, ne zapustiš, in za-nj prosiš, prosim te, ne zapusti tudi mene revne sirote. Oberni, preljubezniva mati! v mene svoje milostive oči, ter mi sprosi pri svojem sinu odpušenje mojih grehov; le svojemu sinu me priporoči in izroči. Stori, le stori me vrednega, se imenovati: nasledovavec tvojih prelepih čednost. Po Jezusu Kristusu, katerega si devica rodila, in kateri kraljuje z Bogom Očetom in s svetim Duhom, Bog na vse veke. Amen.

V. Marija, usliši svojega otroka milo prošnjo.

O. Ino moje vpitje naj bo Bogu dopadljivo.

V. Usmili se Bog vernih duš v jicah,

O. Naj v miru počivajo. Amen.

2. Prva ura.

Predpev. Češena si, Marija, tvoja svetost obsega vso nebeško družino, gnade si polna, Gospod je s tabo i. t. d.

V. O devic devica! bodi moja pomočnica.
 O. Ob smertni uri bodi moja brambarica.
 Čast bodi Boga Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češena vekomaj devica,
 Posvečena, hram narvikšega!
 Oblagodarjena kraljica
 Si ti od nar svetejšega,
 Prej ko je mati te rodila,
 Si od greha poerbanega
 Očišena že davno bila
 V previdnosti Gospod Boga.

2.

Nebeške vrata, skerbna mati,
 K teb', svetla zvezda! gledamo,
 Kraljica mila! čast darovati
 Ti angeljci vsi služijo.
 Mogočna bramba naj povsodi
 Sovražnika ovar'je naj!
 Ti pribežaljše naše, vodi
 Otroke svoje v sveti raj!

Predpev. Kdo je tista, ki veselo vstaja,
 svetla kakor juterna žarja na nebu, lepa in
 prijetna kakor bela luna, čista in izvoljena,
 kakor zlato solnce?

V. Lepa si ti, moja prijateljica, lepa si,
 O. Ino madeža ni v tebi.

Molimo.

O preljuba mati Marija, kraljica

nebes in zemlje! ti ki nobeniga, kateri
k tebi skesan zdihuje i. t. d.

3. Tretja ura.

Predpev. Češena si Marija, juterno
svetlo solnce, ki z žarki svojih čednost nebo
in zemljo razsvetljuješ, gnade si polna, Go-
spod je s tabo i. t. d.

V. O devic devica, bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja mogočna bram-
barica.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češčena bodi Salomona
Kraljevi sedež in zaklad;
Goreča miza Gideona,
Vezilo blago božjih gnad;
Nebeški strop solnčne lepave,
Mogočnost skrivna Samsona,
Ti mila škrinja mir in sprave,
Zelena pal'ca Arona.

2.

Od sina, kter'ga si dojila,
Si greha b'la ovarvana;
Ki ga Eva je storila,
Nam vsem pa zapustila ga.
Zato nar čistejša devica
Je on med vsem' tebe zbral,
In tebi, božja porodnica!
Zakladov gnad narveči dal.

Predpev. Postavil je šotor solncu na nebu, kakor ženih iz svoje postelje prihaja.
 V. Na višavah je stanovanje njega.
 O. Nja sedež je v meglah.

Molimo.

O preljuba mati Marija, kraljica nebes in zemlje! i. t. d.

4. Šesta ura.

Predpev. Češena si Marija, med vsemi izvoljena mati božja, kraljica nebes in zemlje! gnade si polna, Gospod je s tabo, i. t. d.
 V. O devic devica! bodi moja pomočnica.
 O. Ob smertni uri bodi moja mogočna bram-barica.

Čast bodi Bogu i. t. d.

Petje.

1.

Češena mati in devica,
 Edinost vsake čednosti;
 Za tempelj sveta je Trojica
 Veselje vseh te zbrala si.
 Mir ljubi in poterpežljivost
 V nadlogah v serce nam cediš,
 Tolažbo sladko ino milost
 V življenji vbogim podeliš.

2.

Dežela mleka in medice,
 Ti čudno blagodarjena!

O roža! tvoje vse cvetlice
 Prelepe so brez madeža.
 Kraljevo mesto si Gospoda,
 Devica nar svetejša ti;
 Teb', vrata solnčnega izhoda,
 Češenja vsaka stvar slovi.

Molimo.

O preljuba mati Marija! kraljica
 nebes in zemlje! i. t. d.

5. Deveta ura.

Predpev. Češena si Marija, naša mogočna priprošnjica per Bogu, ti si gnade polna, Gospod je s tabo, i. t. d.

V. O devic devica, bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja mogočna brambarica.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češena bodi pribežaljš
 Pregnanih in žalostnih;
 Nar mogočniše prebivaljš,
 Zmed gradov vseh Davidovih.
 Sovražnika si ti pobila,
 Potisnila ga v večno noč;
 In glavo strupno mu zdrobila,
 Končala kači hudo moč.

2.

Gospa mogočna, vse stvarjenje
 Prepeva hvalo ti na glas;
 O vzemi naše počeseenje,
 Premila mati! tud' od nas.
 Mati Rahel sina je rodila,
 Egipt je rešil hudih let;
 Alj ti pa Sina si povila,
 Kter je odrešil celi svet.

Molimo.

O preljuba mati Marija, kraljica
 nebes in zemlje! i. t. d.

6. Večernice.

Predpev. Češena si Marija, prijazna
 kakor luna, gnade si polna, Gospod je s
 tabo, i. t. d.

V. O devic devica, bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja mogočna bram-
 barica.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češena bodi luč sreberna,
 Prijazna ljuba luna ti!
 Za goro solnce — senca černa
 Zakriva nas, — ino dnevi,
 Alj ti, o sveta danica!
 Iz neba lepo svetiš nam

Kraljestva večnega kraljica!
O prosi, pomočnica! tam.

2.

Da vbogih grešnikov se vsmili,
Prežene strah in mir deli
Da b' zveličanje dobili
In srečni brez nehanja b'li;
In tam, ki zvoljena družina
Veselo večnemu živi,
Da b' mi Očeta ino Sina
In svet'ga Duha hvalili.

Predpev. Sovraštvo bom naredil med
kačo ino ženo, govori Gospod, in ona ti bo
glavo sterla.

V. Žegnana si ti med vsemi ženami.

O. In žegnan je sad tvojega telesa.

Molimo.

O preljuba mati Marija! kraljica
nebes in zemlje! i. t. d.

7. Sklep.

Predpev. Češena si, Marija, zmed vseh
milijonov Adamovih hčer od vekomaj izvo-
ljena deviška mati Sina božjega, gnade si
polna, Gospod je s tabo, i. t. d.

V. Skoz svojo mogočno priprošnjo, o devica!
spravi me s svojim Sinom.

O. In ovaruj me pred serdjo ostre pravice.

V. O devic devica, bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja mogočna bram-
barica.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1

Češena bodi jezerkrati,
Kraljica blaga, miljena!
Češena bodi čista mati
Z nebeškim' rož'cam' venčana
Poveličastil za kraljico
Nebeški kralj si mater je,
Posadil sebi na desnico
Povzdignil te čez angelje.

2.

O mati milosti brez mere,
In našega zaupanja,
Kamnitni steber templja vere.
Ti zvezda pota srečnega,
Pomagaj, da se bomo snidli
V deželi večno srečni vsi,
In sina tvoj'ga tam častili,
Mu čast in hvalo spevali.

Predpev. Pri meni je vsa gnada pravega
pota in resnice, pri meni je upanje in slad-
kost življenja.

V. Pridite k meni, ki me poželite.

O. In nasitite se od mojega sadja.

Molimo.

O blaga neomadeževana nevesta
svetega Duha, naša preljuba mati Ma-

rija! ti si mati našega Gospoda izveličarja, kraljica vseh stvari, priprošnjica, upanje in pribežališe grešnikov. K tebi pribežimo, tebi se izročimo. V globočini svoje ničnosti pred tabo klečimo, in tebi, o nebeška Kraljica, hvalo pojemo za toliko skoz tvojo prošnjo prejetih gnad. Tebe ljubimo, tebe visoko častimo, o mati vse ljubezni! K tebi prvo zaupanje za Jezusam imamo, le skoz tebe imamo zveličanje. O mati usmiljena! vzemi nas za svoje otroke, in obderži nas zmirom v svojem varstvu, ker le pri tebi je mir in večno veselje. Amen.

V ponižnosti zapeli smo.
 Devica! pesem tebi,
 Češenje vselej naj ti bo
 Na zemlji in na nebi.
 V življenji vodi milo nas,
 O ljubeznjiva mati!
 Ko pride slednje ure čas,
 Pomagaj nam prestati.

Male dnevnice v čast svetemu očetu Frančišku.

1. Zornice.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
 vplameni naše obisti in serca.
 V. Gospod, odpri moje ustnice.

O. In moje usta bodo tvoje hvalo oznanovale.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Pozdravimo z veseljem vsi
Prezalega svetnika;
Iz serca ga pohval'mo mi
Presvetega Frančiška.

2.

Kak mati božja Jezusa
Je v jaslicah povila;
Tak mati je tud' njegova
Ga v štalici rodila.

Predpev. Toti je ljubljjenik svojih bratov
in svojega ljudstva Izrael — ta je, ki obilno
moli za svoje ljudstvo. 2. Mak. 16, 15.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Bog! kateri si svoji sveti cirkvi,
ko so jo silno podkopali, blagovolil,
serafskega svetega Frančiška v brambo
poslati, da bi si omogla; bodi za njego-
vih zaslužb voljo tudi nam milostiv in
nas varuj vsakega greha, da stalni in

zvesti božjemu veličastvu vselej dopa-
demo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

2. Perva ura.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
vplameni naše obisti in serca.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

In rasel je mladenč lepo
Na starosti, modrosti;
Skerbel je rano za nebo,
Prijemal na svetosti.

2.

On z Jezusom soznani se,
K molitvi 'ma veselje;
Objiše kaj rad cirkvice,
Do revnih 'ma smiljenje.

Predpev. Blagor bogatemu, kateri po zlatu
ne hrepeni, in ne stavi svojega zaupanja na
denarje in zaklade. Kdo je? da ga hvalimo;
ker je živeč čudne reči storil. Sir. 31, 8.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Bog! kateri si svojega služebnika, svetega očeta Frančiška, skoz zaničevanje pozemeljskih reči poveličal; dodeli nam milost, da po njegovem izgledu pozemeljske reči zaničevaje tim ložej večne dobrote dosežemo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

3. Tretja ura.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj vplameni naše obisti in serca.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Veliko premišljava zdaj
Čez Jezusa terpljenje;
Da bi le prišel v sveti raj,
Terpeti 'ma želenje.

2.

V Jeruzalem potuje še
V to sveto božje mesto;
Objiše svete kraje vse,
Kušuje božjo cesto.

Predpev. Kristusova beseda naj obilno v vas prebiva z vso modrostjo. Učite in opo-

minjajte jeden drugega s psalmi in hvalnicami in z duhovnimi pesmami, in pojte Bogu hvalni v svojih sercih. Kol. 3, 16.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Vsegamogočni, večni Bog, kojega vikšo čast in povečanje pomnožiti je sveti oče Frančišk po sebi in po svojem redu si močno prizadeval; vneti nam, te prosimo, gorečnost, da tvojo čast po sveti razširjamo in zato večno plačilo v nebesih dobimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

4. Šesta ura.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj vplameni naše obisti in serca.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teči mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu, i. t. d.

Hvalnica.

1.

Tud k papežu se v Rim poda,
 Tam milost si sprositi;
 Goreče on želi s serca
 Odpustkov zadobiti.

2.

V obleko ostro dene se,
 In s pasom se ogerne;
 Na tléh on spi, in posti se,
 Skušnjave si odverne.

Predpev. Hudodeljnik naj zapusti svoje
 pota, in krivičnik svoje misli, naj se k Go-
 spodu spreoberne, da se njega usmili. Iz. 55, 7.
 V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!
 O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Gospod Jezus Kristus! kateri si
 serafskega očeta Frančiška nam vsem v
 izgled goreče ljubezni božje in prave po-
 kore podaril; daj nam milostljivo, da po
 njega zasluženji in priprošnji iz ljubezni
 do tebe svoje grehe obžalujemo, vredno
 pokoro delamo, ter se večnega zveli-
 čanja vdeležimo. Po Jezusu Kristusu,
 Gospodu našem. Amen.

5. Deveta ura.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
 vplameni naše obisti in serca.
 V. O Bog, pridi mi v pomoč.
 O. Gospod, teci mi pomagat.
 Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Objiše večkrat Jezus ga,
Tolažit ga v terpljenji;
Mu svoje svete rane da,
Okusit' že v življenji.

2.

Marijo on lepo časti,
Tud angelje nebeške; !
S pokoro se povsod glasi,
Terpi on muke težke.

Predpev. Vsi, ki te pravila zderžijo, —
mir jim in usmiljenje. Gal. 6, 15.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Bog! ker po zasluženji svetega
Frančiška svojo cirkvo v duhovnem pre-
rojenji novih otrok razširjaš; pomagaj
nam njega nasledvati, vse minljivo zani-
čevati in se tako nebeških darov vekoma
vdeležiti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

6. Večernice.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
vplameni naše obisti in serca.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teči mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Zdaj pet in štirideset let star
Je slep ino boleni;
Pusti se nesti pred oltar,
Ker Jezusa je žejni.

2.

V terpljenji hvali on Boga,
Se joka ino moli;
In žegna svoje iz srca,
Ki so pri njem okoli.

Predpev. Sklenil sem, ničesar med vami
ne vediti, razun Jezusa Kristusa, in tega kri-
žanega. 1. Kor. 2, 2.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Gospod Jezus Kristus! kateri si,
kadar je svet omerzel, da bi naše serca
z ognjem svoje ljubezni vnemal, v telesu
presvetega očeta Frančiška kervave ra-
ne svojega terpljenja ponovil; dodeli
nam milostivo, da po njega zasluženji in
pripročnji križ voljno prenašamo, ter
vreden sad pokore storimo. Kteri živiš
in kraljuješ vekomaj. Amen.

7. Sklep.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
vplameni naše obisti in serca.

V. Spreoberni nas, o Gospod, ti naš izveličar!

O. In odverni od nas svojo jezo.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teči mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Kor on za smertno uro vej,
Tak lepo brate prosi;
Naj molijo mu kaj naprej,
Kdar bode v smertni rosi.

2.

In ko je sladko on zaspal,
Samí zvonijo zvoní;
V roko je Bogu dušo dal,
Ki šla je k svetem' troni.

Predpev. Naj moja duša smert pravičnega umerje, in moj konec naj bode kot njegov.

4. Mojz. 23, 10.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Bog! ker si svojega služebnika,
svetega Frančiška, v večno veselje vzel;

prosimo, dodeli nam skoz njega in vseh njegovih svetih otrok priprošnjo, svoje življenje tako vravnati, da dosežemo srečni konec večnega zveličanja. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

1.

O brati ino sestrice,
 Frančišku bod'te zvesti;
 Vi ženihi, nevestice,
 Ohran'te čiste vesti!

2.

Če priti čete k njem' v nebo,
 Po njegovem izgledu
 Živeti mor'te prav lepo
 V tem svetem tretjem redu.

Opomba. Male dnevnic matere božje lahko moliš, ako se ti rači, namesto štiri in petdeset navadnih predpisanih očenašev o praznikih blažene device Marije; ravno tako tudi dnevnic sv. očeta Frančiška ob dnevih, kadar utegneš, posebno pa na den sv. Frančiška, ali na praznik njegovih sv. ran, ali na Porcunkulo i. t. d.

Zaobljuba

v pomoč vernim dušam v jicah.

K tvoji največi časti, o moljenja nar vrednejša sv. Trojica, edini Bog v treh osebah, v nasledovanje tvojega nar sladkejšega zveličarja Jezusa Kristusa,

in v znamenje tvoje vdanosti do presvete device Marije, matere milosti, in matere vernih duš v jicah, sklenem jaz I. I. pripomagati k rešitvi tistih vernih duš, ki še božji pravici v pokorjenji svojih grehov niso zadostile. Obljubim tedaj, prostovoljno iz celega serca, kolikor mi je mogoče, pa brez zavezanja pod smertnim grehom; da si vse taiste duše iz jic rešiti želim, katere presv. devica Marija rešene želi; in v ta namen položim v roke te dobre matere vse svoje lastne zaslužne dela z vsemi tistimi, ktere bodo drugi, dokler živim, ali ob moji smerti ali po moji smerti za me opravljali.

Prosim te, o moj Bog, vzemi in stori vreden ta moj dar, ki ga ponovim in še enkrat poterdim, k tvoji največji časti in v zveličanje moje duše.

Ako pak moje dobre dela niso zadostne, da bi na enkrat zbrisale vse madeže taistih duš, koje presveta devica rešene želi, in tudi taiste, katere sem si skoz svoje lastne grehe naložil, ktere iz serca sovražim; mi daj, o Gospod! zato se v jicah spokoriti, ter me vsega izroči v roke svoje usmilečnosti in moje presladke matere Marije.

Za pričo tega darovanja in te ob-

ljube pokličem vse nebeške svetnike,
ter vesoljno vojskujočo in terpečo
cirkev. Amen.

Opomba. Za odpustke poterjena od sv. očeta Pija
30. septembra 1852.

I. Bolj imenitne opazke

*za brate in sestre tretjega reda, kako vsak
den hasnovitno in srečno za dušno zveličanje
preživeti.*

1. Zjutraj zaran daruj svoje perve misli Bogu, njemu v čast, hvalo in slavo. Najprej govori od Boga, in njemu v čast opravi prvo delo, s katerim se mu dopadeš. Če ti nič druga na misel ne pride, pa poklekni, poljubi njemu v čast tla, in ga prosi za blagoslov.

2. Skleni terdno, junaško se vojskovati proti tistemu grehu, kateri te najbolj nadleguje; tudi se izroči ponižno presv. devici Mariji, in prosi svoje nebeške varhe, svetnike in zagovornike za njih priprošnjo.

3. Kar celi den, celo kar vse žive dni misliš, govoriš in storiš, zedini skerbno vse (kakor kapljico vode z neizmernim morjem) z najsvetejšimi mislimi, besedami in deli Kristusovimi, njegove presv. matere, vseh svetnikov, in tudi vseh pravičnih na zemlji.

4. Skleni Boga bolj ljubiti, kakor vse stvari, in vse storiti, kar veš njemu dopadljivega, vse pa opustiti, kar mu ne dopade. Kadar ura bije, ponavljaj ljubezen do Boga.

5. Terdno skleni, vse kar je k božji časti in službi, kolikor moreš popolnoma po vsi moči opravljati, in vsa svoja opravila tako zvesto in skerbno, kakor da bi tvoja zadnja bila.

6. Pri vsem, kar delaš, imej dober namen, ne glej na dopadenja sveta, ampak delaj Bogu v čast, da se njemu dopadeš.

7. Da se ne spraviš ob milost svete odveze, marveč, da dojemaš v posvečujoči milosti, in da svojo vest bistriš in mladiš, se glej vsak teden spovedati.

Ne opravljaj raztrošen, brez premišljevanja, grevenge in terdnega sklepa svoje spovedi.

9. Ne daj Bog, da bi kter smerten in še ne spovedan greh zamolčal, ali le samo enkrat vedoma v smertnem grehu presveto rešnje Telo prejel.

10. Kadar greš k svetemu obhajilu, si domišljuj, ko da bi sveto popotnico sprejel v poslednji uri, in da bi koj (taki) po tebi bilo.

11. Svete mešne molitve in vse svoje duhovne vaje prav marljivo opravljaj.

12. Da se z Bogom iz celega serca ložej ediniš, zatajuj vse nepoštene nagibe do posvetnih reči, ki zavirajo rast v popolnosti.

13. Prizadevaj si, da pregreške zatiravaš in se s čednostmi lepotiš; bodi ubog, čist, pokoren, ponižen, poterpežljiv, postrežljiv i. t. d.

14. Posebno ljubi pobožnost do preblazene matere božje, da eno ali drugo njenih junaških čednost vsak den nasleduješ, in jo večkrat na den počastiš.

15. Premišluj skerbno božje popolnosti, in jih nasleduj, kolikor moreš, da boš vedno popolnejši in z Bogom bolj združen. Če se Bogu bolj pripodobiš, popolnejši si.

16. Prizadevaj si, da bo v vseh rečeh tvoja volja zedinjena z božjo, da se božja volja vselej nad teboj spoljnava v njega veliko dopadenje. Naj ti zato bo vse po volji, kar ti Bog blagovolji poslati: zdravje ali bolenje, veselje ali nadlogo.

17. Bolj sovraži smertni greh, kakor smert ali pekel; varuj se tudi malih grehov, posebno radovoljnih, in trudi se, da svojo dušo vsikdar čisto ohraniš.

18. Od jestvine in pitvine si nekaj odterguj, in pri vsem svojo voljo zatajuj.

19. Ne opuščaj molitve za verne duše v čistišču in za svoje dobrotnike.

20. Pred spanjem poklekni in prosi Jezusa in Marijo za blagoslov, rekoč: O Gospod Jezus Kristus! zedinjen s tvojo ljubeznijo, ktera je nam spanje v počitek odločila, in kterega si tudi ti sam za našo voljo vžival, čem zaspati, in sicer k tvoji časti in za potrebo svojega života.

21. Pred spanjem še tudi izpitavaj svojo vest, obžaluj storjene zmote, terdno skleni se poboljšati, in glej, da so tvoje zadnje misli na koncu dneva pri Bogu, in da na njega misleč zaspiš.

22. Kdor je pobožen, ne misli samo pri začetku in koncu dneva na Boga, ampak tudi, da celi den vpričo Boga doživi; kajti to je reč, ktero so svetniki više od vsega čislali. Ta verska podlaga »Božja pričujočnost«, ta sveta rešnica in verska podlaga te naj primora, da v vsem svojem djanji in nehanji, vseh svojih mislih, besedah in delih pazljivo celi den preživiš.

II. Občne opazke

za brate in sestre tretjega reda.

1. Občne dolžnosti.

Kaj pravilo ti naloži, to je, kaj ti je storiti in vediti potrebno, se tukej prav dobro naučiš.

a. Ogibati se ti je:

1. Taistih lastnost, ktere bi te ob redovno milost spravile;
2. Želje, prej kakor leto tvoje skušnje preteče, profesjo oprāviti;
3. Posebno pak vseh tovaršij, ako ravno ženitva poštena ni prepovedana;
4. Kletve, psovanja, nečednosti, preklinjanja, prisegovanja in zakramentiranja.
5. Krega, prepira, sovraštva ali drugega nepokoja;
6. Nepoštenih gostij, razujzdanih plesov in gerdega obnašanja;
7. Terdovratna soperstava naložene pokore.

b. Storiti in opraviti pa imaš:

1. Da si zares pošten in dober kristjan, kar je poglavitna reč;
2. Da škapulir nosiš in se s štrikom (motvozom) opasuješ v znamenje ponižnosti in vezí Kristusovih;
3. Se postiti tiste dni, ktere pravilo napoveduje, ako se da;
4. Se večkrat spovedati, posebno pa, kadar je popolnoma odveza dobiti;
5. Moliti, kar je mesto posebnih ur napovedano;
6. Ob časi oporoko (testament) napraviti, ako se da, da mirnejši umerješ;

7. Z vsakim ljubeznjiv, miren in pohleven biti;

8. Zvečer ob priložnosti svojo vest izpitavati čez to, kar si po dnevu storil;

9. Če drugim zapoveduješ, opominjavaj jih, da so zvesti;

10. Vsaki den ob priložnosti sv. mešo slišati;

11. Da se ne sramuješ zborov obiskavati;

12. Za pokojne, kar pravilo napoveduje, moliti;

13. Naloženo službo k časti božji opravljati;

14. Hudobne spoboljšavati;

15. V zadergah voditelja redskega popraševati.

III. Vsakdanje Dolžnosti.

Ker srečna smert celo večnost odloči, naj bi se za njo pripravljaj po takem načinu:

V pondeljek. Stori, kakor da bi hotel svojo oporoko narediti, ker radovoljno vse posvetne reči zapustiš.

V tork. Spovej se, pa tako, kakor da bi zadnjikrat bilo.

V sredo. Prejmi sveto rešnjo Telo in si misli, da zadnjo popotnico v večnost dobiš.

V četrtek. Želi v Jezusovi kervi se oprati, ktera bi ti naj služila za poslednje olje, in ti dušo vsega grešnega madeža očistila.

V petek. Umri zlasti velikim in malim grehom iz ljubezni do svojega umirajočega Zveličarja.

V saboto. Ulezi se v grob, ker se vseh hudih grešnih priložnost ogibaš.

V nedeljo. Vstani k novemu življenju, da svoje želje za večno zveličanje obudiš.

Lehko se pak tudi sledečega reda deržiš in poslužiš :

V nedeljo moli v čast presv. Trojici za stvaritvo, rešitvo in razsvetitvo : tri Očenaše ... in Češenamarije ... in Čast bodi Bogu ...

V ponedeljk v čast tolažniku sv. Duhu moli za njegove sv. sedmere dare : sedem Očenašev ... in Češenamarij ...

V tork v čast zvestemu angelju varhu za ljubo varstvo čistosti duše in telesa, moli : tri Očenaše ... in Češenamarije.

V sredo v čast sv. Jožefu za srečno smertno uro, moli : pet Očenašev ... in Češenamarij.

V četrtek v čast presv. rešnjemu Telesu za vredno moljenje in obhajilo presv. Zakramenta moli : šest Očenašev ... in Češenamarij.

V petek v čast Jezusovemu terpljenju in bridki smerti moli : pet Očenašev ... in Češenamarij.

V saboto v čast preblaženi devici Mariji za ljubo ponižnost in poterpežljivost moli : tri

Češenamarije ... ali Češena si Kraljica ... ali lavretanske litanije ...

Vse te molitvice v tjednu se naj ob primerni priloznosti opravljajo, da nikdo ne zamudi dolžnosti svojega stana.

III. Poglavje.

Juterna pobožnost in molitev.

Moj Bog in Gospod! pred sedežem tvoje božje milosti in visokosti se priklanjam slaba stvar in se neskončno zahvalujem, ker si mi začetek tega dneva doživeti dal, da nisem v svojih grehih umerl, temoč, da še ti dolže služim, te hvalim in častim. — Tebi, o najsvetejša devica Marija, tebi o premili angelj varh, tebi, o sv. oče Frančišk, in vam vsem svojim sv. patronom se prelepo zahvalim, ker ste to noč tako zvesto pri meni stražili, ter me pred zalezovanjem hudobnega sovražnika in pred vsem drugim zlegom na duši in telesu branili. — Čast bodi Bogu Očetu, kateri me je vstvaril, Bogu Sinu, kateri me je odrešil, in Bogu sv. Duhu, kateri me je posvetil. Pohvaljena bodi jezerokrat presv. Trojica!

Vse, kar bom koli dnes mislil, go-

voril, opuščal ali delal, vse svoje molitve, vso skerb in vse delo, križ in terpljenje, vse to zedinim s zaslužbami Jezusa in Marije, ter vseh drugih svetnikov in izvoljenih božjih, in ti darujem vse to k tvoji vikši časti in hvali za ves čas svojega življenja, za odpuščanje vseh svojih grehov, za katerih del me moje serce vedno boli, da sem ž njimi tebe svojo naj vikšo dobroto mnogokrat razžalil.

In čiste ljubezni do tebe zaveržem dnes in prihodnjič vse svoje grehe in grešne navade, ter terdno sklenem, svoje življenje popolnoma poboljšati, in rajši jezerokrat umreti, kakor tebe, o moj Bog! za naprej le z naj manjšim grehom kdaj več razžaliti. Ker sem pa slab in brez tebe ničesar storiti, še živeti ne morem, zato se dnes z dušo in telesom izročim v tvojo sv. voljo, ter te za pomoč in milost ponižno prosim, da ti den za me ne bi bil zgubljen, temoč, da bi veliko dobrega k tvoji časti in svojemu zveličanju storil.

O Marija! za Bogom edino upanje moje duše! v tvojo premilo varstvo, v kateri je tvoj preljubi božji Sin Jezus Kristus bil, se tudi jaz izročujem s svojo dušo in s svojim telesom, bodi mi v ne-

varnosti mogočna pomočnica, ob smertni uri pa moja tolažnica in zagovornica pri svojem božjem Sinu.

Moj preljubi angelj varh, zvesti popotnik mojega življenja! vodi me varno po vseh potih zveličanja ko svojega nevrednega otroka, da v greh ne padem, temoč se tvoje prijazne roke zvesto deržim.

Jezus, Marija in sv. Jožef naj bodo dnes in vsikdar z meno v življenji in smerti. Amen.

Kratka juterna molitev.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina in sv. † Duha. Amen.

Vstanem v imenu križanega Jezusa, kateri me je s svojo drago krvijo odrešil. — Oče nebeški! lepo te zahvalim, da si me to noč vsega hudega obvaroval. Prosim te, ohrani me tudi denešnji den pred vsem hudim na duši in telesu. Vse moje djanje naj bo danes k tvoji časti! O Marija, bodi moja mati in prosi za me. Preljubi angelj varuh moj! povsodi mi na strani stoj. Varuj me, prosim te, v sveti raj pripeljay me!

O presladko srce Jezusovo daj, da te bolj in bolje ljubim vekomaj!

Naša ljuba Gospa presvetega srca,
prosi za nas!

Oče naš. Češčena si Marija. Veru-
jem v Boga Očeta. Čast bodi Bogu
Očetu.

Večerna pobožnost in molitev.

Moj Bog in moje vse! palj je en
den minul, ki se ne bo nikoli več vernul.
Enkrat — in morebiti kmalo pride noč,
ko mi ne bo več mogoče se pokoriti.
Zato se še na koncu tega dneva pred
tabo priklanjam, o trojedini Bog, Oče,
Sin in sv. Duh! Hvalim in častim te z
vsimi angelji in izvoljenimi, ter se ti
zahvalujem za vse dobre, katere si mi
dnes in v vsem mojem življenji na duši
in telesu delil.

Pridi, sv. Duh! razsveti mojo pa-
met, prižgi v mojem serci ogenj svoje
milosti, da vse svoje grehe spoznam,
ter se jih popolnoma kesam. —

(Tukaj se spomni svojih grehov, potem obudi čez nje
grevengo.) —

O Gospod Bog, kako nehvaležno
sem ti vse tvoje dobre povračal! Iz
globočine serca obžalujem vse svoje
hudobije in zamujenje dobrih del. O da
bi ne bil nikdar grešil! Kako lepi čas
sem palj zapravil! — Na te, o Jezus!

zaupam, v tvojo presveto kri vtopim vse svoje grehe, zbriši jih, o Jagnje božje! katero grehe sveta odjemlješ! Odpusti, o Jezus, odpusti! odzdaj ne bom nikdar več grešil! —

Prosim te, o Gospod! obiši milostivo to moje prebivališče, in odverni vse zalezovanje hudega sovražnika. Ohrani to noč moje telo in dušo pred vsemi skušnjavami in nevarnimi senjami; dodeli milostljivo, da se zjutraj v čistosti prebudim in v tvoji gnadi zdrav doživim. Bodi milostljiv, o Bog! meni, mojim dobrotnikom, znancem, prijateljem in sovražnikom, katerim iz serca odpustim. Ohrani v miru vse duhovske in deželske gosposke! Poglej z očmi svoje milosti na siromake, jetnike, žalostne, popotnike, bolene in umirajoče. Spreoberni grešnike in krivoverce, in bodi tudi milostljiv vsem vernim dušam v jicah, ter jim daj večni mir.

Jezus Nazarenski, kralj Judov, me varvaj nagle in neprevidene smerti! Oče, v tvoje roke zročim svojo dušo! — O Marija, moja mati! o sv. angelj varh! bodita nocoj pri meni, ter Boga za me molita in hvalita! Jezus, tebi živim! Jezus, tebi umerjem! Jezus, tvoj sem živ in mertev! Amen.

Krajša večerna molitev.

Oče nebeški! lepo te zahvalim za vse dobrote tvoje, ktere si mi danes dal, in me hudega varoval. Prosim te, odpusti mi vse moje grehe, s kterimi sem tebe žalil. V tvoje roke izročim svojo dušo in telo. Tvoj sveti angelj naj me varuje, da mi sovražnik ne bo kaj mogel. O Jezus! tebi živim; o Jezus! tebi umerjem; o Jezus! tvoj sem živ in mrtev. Amen.

O Marija, moja mati, prosi za me, da se mi nocoj kaj hudega ne prigodi.

Preljubi angelj, varuh moj, meni nocoj na strani stoj. Nagle smrti varuj me, v sveti raj pripeljaj me!

Sveti I..., moj patron, prosi za me, naj nocoj prav sladko spim, in se jutri vesel vzbudim.

Vsem vernim dušam o Bog, večni mir in pokoj daj; večna luč jim sveti naj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Verujem.

I. sv. meša.

Pripravna molitev.

Moj božji zveličar, ljubeznjivi Jezus! ako premislim, da si se ti naj vikša dobrota in neskončni Bog bil ponižal, za me toliko težavnega in bridkega terpeti, in celo naj grozovitnejše smerti na križu umreti; kako zamoremem zavoljo tvojega terpljenja tvojo neskončno ljubezen do mene zapopasti! — Kaj si hočem saj od take ljubezni misliti, ktera je mene do smerti ljubila? — Toto ljubezen moram tudi jaz ljubiti! — Ravno s to mešno daritvijo hočem zdaj svojo ljubezen do tebe, o Jezus, pokazati! Jaz hočem to naj svetejšo in naj vikšo daritev pobožno slišati, hočem pri njej tvoje terpljenje goreče premiš-

ljevati, in te pomilovati; hočem tako premišljavajé v svojem serci ljubezen do tebe obuditi, ter se tako poboljšati in pobožnejši biti. — Ta sveta mešna daritev je skrivno ponavljanje tvojega terpljenja in tvoje smerti; zato ti darujem naj poprej to sveto mešo ravno v tem namenu, kterega si pri svojem terpljenji in pri svoji smerti imel, in še ravno pri tem svetem mešnem daru imaš. O Jezus! daj mi milost, da preveliko tvoje terpljenje popolnoma spoznam; ti pa, sv. Jezusova mati! ktera si nar bolj strahovitno terpljenje svojega Sina premišljavala in razumevala, sprosi mi, da bodo tvoje bolečine in tvojega Jezusa rane globoko v moje serce vtisnjene.

K začetku sv. meše do slave.

(Premišljavaj, kako je Jezus na oljskem vertu smertne bolečine terpel,)

Oh, moj Jezus! na tem vertu se zdaj tvoje terpljenje začne. — Že začetek je neizmerno bridek. Ti greš v ogrado molit, Ti Očeta siloma prosiš: Oče, ako² je mogoče, daj ti kelih mimo mene iti, da mi ga ne bode treba piti! — Ti kelih pomeni tvoje terpljenje. O kako bridko je moglo biti, ker si takrat molil, da bi ti Oče terpljenje odvezel! Strahovitno je bilo terpljenje, ker so ti samo misli na-nj smertno silo delale. Ti si trepetal in se tresel, ter si neomogel in v smertni stiski na zemljo padel. Zdaj ležiš tu na zemlji — o groza! — ti Bog in stvarnik mogočni ležiš slab

na zemlji! — ta žalost ti stiskava kervavi pot iz tvojega sv. obličja, in iz vsega života! Kdo je kdaj tako žalost bil videl? — Oh, zdaj si resnično v smertni sili! Take smertne bridkosti noben jezik ne izreče, in nobeno serce ni nikdar take bridkosti čutilo, kakor jo moj Jezus zdaj terpiš! — Oh, moj Jezus! kako bi se prederznil, še te žaliti, ker si ravno zavoljo mene in iz ljubezni do mene to smertno žalost prestal! O skoz to bridkost te prosim: daj mi rajši poprej umreti, ko pak en sam greh storiti; posebno te pak prosim, podpiraj me in pomagaj mi v smertni sili.

Od slave do sv. Evangelija.

(Premišljavaj, kako Jezus vjet, zasramovan in psovan.)

Zdaj vstaneš ti, naj ljubez-

njivejši Jezus in zveličar! od svoje smertne stiske, ter greš sam svojim sovražnikom naproti, da bi mi pokazal, da je tvoja želja za me terpeti vekša bila, kakor serditost tvojih sovražnikov tebe mučiti. — Zdaj tebe ko največšega hudodelnika z morivnim orožjem lovijo, in z vervmi zvezanega razkačenemu ljudstvu grozno izdajo. — O ti božja nedolžnost, kdo te zdaj veže ko razbojnika, ti mogočni oblastnik sveta! — O vem, da te je prevelika ljubezen do mene tako terdno vezala! Zdaj te vodijo od sodnika do sodnika. — Pri Anazu te ne spodobnež ko hudobnika za uho vdari, pri Kajfežu pa te ko Boga preklinjavca k smerti obsodijo! Grešna derhal s tabo razujzdano

dela, te zametava in zasramuje! Herodež te da za trapa (norca) obleči in te zasmehovati vsemu ljudstvu. — O premili odrešnik, kako daleč je s tabo prišlo! Kako močno te je vse to neizrečeno zadevanje bolelo! — O Jezus, prosim te zavoljo tega terpljenja, odpusti mi vse moje grehe in razžalenja, ktere sem bil storil; terdno obljubim, nikdar več te ne žaliti.

Od evangelija do predglasja

(Premišljavaj, kako je Jezus bičan, in s ternjem kronan bil.)

O Jezus! zdaj stojiš — in že drugikrat — pred Pilatužem, poganskim sodnikom; toti le predobro tvojo nedolžnost spozna! — ali kaj vendar stori? — Mehkužni Rimljan se da človečji boječnosti premagati, ter

si ne upa, tebe pravičnega izpustiti, on te da bičati! — O kako močno te je vendar to krivično ravnanje boječega sodnika v serci bolelo, moj mili Zveličar! — Pa ti le molčiš. — Zdaj te na dano povelje tvojega oblačila obropajo, kar te neizmerno muči zavoljo tvoje sramežljivosti, — o krivica! — s tako bridko sramoto moraš moje in vseh ljudi nečiste grehe spokoriti! — Zdaj te vežejo k stebru, da bi se neusmiljenemu tepenju ne odtegnil, — zdaj te neizrečeno bičajo. S peklenško serditostjo bičajo grozovitni mučitelji iz vse moči tvoje nedolžno telo! — Že je vsa koža kervavo ranjena, že teče rešnja kri silno iz vseh udov, in šibe in vervi mahajo in šumijo po zraku; zdaj

je vse truplo le ena rana! — Oh, kaka grozovitnost! o moj Jezus! — Ti pod divjačnostjo celo obnemoreš — omamljen padeš — v smertni stiski na tléh ležeš omedliš! — O Jezus! tudi jaz se k tebi na tla veržem, ter k tebi govorim: Joj, koliko le ti terpiš, moj Zveličar, in koliko pak celo za me terpiš? — Zavoljo tih muk te prosim: pomagaj mi, da vsaj tvojo ljubezen prav spoznam, ter tebe enkrat ljubiti začnem.

Zdaj iz svoje kervi in omedlevice vstaneš, — in kaj se ti, moj Jezus, dalje godi? Oh, grozovitneži še tvoje kervi, tvojih ran niso siti. Po nezapopadljivem sklepu še začnejo si s tabo neusmiljeno čas kratiti. — Da bi te ko smešnega kralja ljud-

stvu predpostavili, spletajo iz ternja krono, jo pritisnejo tebi globoko v glavo, — ti dajo v roke terstiko, te oblečejo v škarlatni plajš, in priklanjajo pred tabo sramotno svoje kolena, ter tebe s peklenkim smehom kralja pozdravljajo. — O kdo bi ne stermel! kdo bi le tvoje bolečine zapopadel, kdo jih prestal! O tisto ternje, kako grozovitno je tvoje sv. glavo prebadalo! — Zdaj ni ne enega dela tvojega trupla brez bolečine, brez rane. — Ali se je kdaj takšna grozovitnost, takšno zasramovanje vidilo in slišalo? — O moj Jezus, kako strahovitno s tabo ravnaajo! Pač resnično, ko da ti ne bi človek — ampak červ bil, kakor si se sam po preroku bil potožil. (Ps. 21.) Kako drago

ti je moje odrešenje bilo! — Skoz vse kervne kapljice, ktere si pri bičanju in kronanju prelival, te prosim: naj ne bo to veliko in bolečin polno odrešenje nad menoj zgubljeno!

Od predglasja do povzdigovanja.

(Premišljavaj, kako Jezus križ nese).

Oh, moj Jezus! tvoji razčemerjeni sovražniki se ne dajo z nobeno kervjo, z nobeno rano nasititi, le mertvega te hočejo imeti; tako dolgo silijo Pilatuža, dokler te k smerti ne obsodi. — Ti božja neskončna nedolžnost! tebe zdaj človečji sodnik sodi, in te da križati! Kdo se ne bi pri kaj takem bridko jokal? — Zdaj te hudo razserjeni k križanju vlečejo, zdaj si v oblasti svojih sovražnikov, kateri te premaga-

nega mislijo in se veselijo. — In naj bi se nobene muke in nobenega zasramovanja ne znebil, še te silijo, da moraš sam svoj križ — svoje lastne smertne vislice — do moriša nesti. Ti pak, o Jezus, molčiš, vzemeš poterpežljivo svoj križ, ter ga radovoljno neseš! — Vem zdaj, v čem te naj nasledujem; kajti kdor te s križem ne nasleduje, tudi v nebeško kraljestvo k tebi ne pride. Križ je saj za tvoje toliko prelite kervi in neštevilnih udarcov oslabiljeno telo preveč težek, zato pod njem trikrat v smertni slabosti na tla padeš. Križ je že sam na sebe bil težek; kadar si pak nanj še tudi moje in vsega sveta grehe bil naložil, kdo bi njegovo težo zdaj prerajtal? — Oh, jeli ne bi

bridkih in kervavih solz pretakal in svojih grehov močno obžaloval, ki so tvoje strahovito terpljenje še strašno pomnožili! Odpusti mi, odpusti, o Jezus! zavoljo svojega križa bodi mi milostiv.

Od povzdigovanja do očenaša.

(Premišljavaj Jezusa na križu visečega).

Komaj so te tvoji sovražniki, moj Jezus! na kalvarsko goro spravili, te že do golega slečejo v bridko osramotenje tvoje sramožljive nedolžnosti. Zdaj te veržejo na križ, razpinjajo tvoje vse boleče truplo, ti pribijajo roke in noge z bodečimi cveki na križ, in ga postavijo.

Tu zdaj visiš med nebom in zemljo, ko srednik nebes in zemlje, na križu. O kaj je to,

na križu viseti, s stoterimi ranami na križu viseti! — brez tolažbe, brez naj manjše pomoči tu viseti, ino tri — tri cele ure viseti! — O kdo bi tvoje mnoge bolečine zapopadel, kdo le mislil, kdo si jih razložil? — Tvoji grozovitni sovražniki hodijo smejaje mimo križa, ter te zasramujejo v tvoji veliki stiski. Tako te na duši in telesu terpinčijo. — Jezus! je li mogoče, da me toliko ljubiš? — Oh, kje bi si bil to zaslužil, da vse za me terpiš? Ne, nikakor si nisem tega zaslužil. — Ali ti, moj odrešenik, si skoz svoje neskončno terpljenje si zaslužil, da te vedno ljubim. O jaz te tudi resnično ljubim! Prosim te pak zavoljo bolečin na križu; ne dopusti, da bi se od tvoje lju-

bezni kdaj ločil, temoč, da v njej do smerti zvest ostanem.

Od očenaša do obhajila.

(Premišljavaj Jezusa na križi umirajočega).

Zdaj se resnično bližnja smert nad tabo kaže, moj Jezus! Za tvoje bolečine, za tvojo bridkost, in tvoje terpljenje ni imena več! Neskončno veliko terpiš! — Resnično v smerti pojemaš, blediš, nagneš glavo in — umerješ. Zdaj je velika skrivnost — skrivnost vseh skrivnost dokončana! O nezapadljiva skrivnost! — Kdo si ti, moj Jezus! ki zdaj tu na križu visé umiraš? — Ti si druga božja oseba (peršona) v najsvetejši sv. Trojici, si pravi božji Sin, in tedaj resnični Bog — si sicer tudi pravi človek, kajti drugače bi ne bi

bil umerl; s tvojim človeštvom je pravi Bog, božja oseba zedinjena in nerazdeljivo združena. Z eno besedo, ti, ki tukej umiraš, si Bog, si neskončno visoka, celo božja oseba. O kaj to pomeni! — Tvoje življenje je življenje neskončne vrednosti božje — in toto življenje je zdaj nehalo. Oh, zdaj je po tvojem neskončno dragem življenji, po tvoji neskončno dragi kervi, — to je naj vekša, naj strašnejša in bridkejša žalost, ktera se od tvojega terpljenja misliti da! Bog je mertev, — to je črez naš um! — To naj bi velikokrat mislili in vedno premišljavali. To je naj vekša skrivnost naše sv. vere. — In kadar si, o moj Jezus! iz ljubezni do mene, to skrivnost

dokončal, bi naj bolj primerno bilo, da bi iz gole ljubezni — iz vzajemne ljubave do tebe — tudi jaz umerl, ter mertev pri tvojem križi obležal! Pa odtihmal hočem ves za tisto ljubezen živeti, ki je za me umerla!

Od obhajila do konca sv. meše.

(Premišljavaj, kako Jezusa raz križa vzemejo in pokopljejo).

O Jezus! tvoje blede in mrtvo telo se zdaj s križa jemlje in v krilo tvoje prežalostne matere polaga. — O Mati, kaj misliš in čutiš ti le zdaj? — Nekdaj, ko premilo dete, je Jezus poln ljubeznjivosti v tvojem naročji ležal, zdaj pa leži tu — spremenjen, poln kervi in ran, bled — mertev! Kakšen razloček — in za te kakšna bolečina! — ti naj modrejša vseh stvari

si naj bolj zapopadla, kaj se pravi, in kako grozno je, da mora Sin božji terpeti. O kako močno si ti to terpljenje obžalovala! — In zraven tega si še mu ti bila mati, preljubeznjiva in premila mati Jezusova, kterega si zdaj na križu viseti, kervaveti, blediti in umirati vidila, pa ga nisi le majhno tolažiti in mu njegovih muk lajšati mogla. — Oh, kako velike in grozovitne so tu tvoje bolečine bile. — Zdaj ga na pokopališe nesti vidiš, tistega ki je bil vse tvoje življenje — tvoje edino veselje. O kako žaluje tvoje materno serce! O mati, tudi jaz hočem s tabo žalovati! hočem s tabo tvojega in svojega Jezusa terpljenje objokovati. Oh, naš preljubeznjivi

prijatelj, naš božji Jezus je umerl — in zdaj se v grob polaga. — S tabo, o Mati, hočem tje iti, in se na njegovi gomili jokati! to je, hočem velikokrat, prav mnogokrat Jezusovo terpljenje premišljevati in serčno objokovati! — Oh, vodene solzice moram vsaj za Jezusa pretakati, ker je za me kervave solze točil in vso svojo kerv prelil! — Tecite zdaj, tecite moje solze! zakaj nikdar niste več vredne in zaslužne, ko pri terpljenji in pri smerti mojega Jezusa! Amen.

II. Sv. Meša.

Pristop.

Mašnik začnó moliti.

V imenu Boga † Očeta, in Si † na in svetega † Duha pristopim k božjemu altarju ter s tvojim namestnikom, o Bog, sveto mešo služiti želim. Oh daj mi živo vero, terdno upanje in gorečo ljubezen to sveto daritev zvesto opraviti. Naj bo tebi v čast in zahvalo, meni in vsim vernim v odpuščanje grehov, izprosi živim tvojo milost in pomoč, mertvim večni mir in pokoj. Očisti moje serce, naj bo tvoj altar, vzemi vse, kar imam, tebi v dopadljiv dar. Usmili se nas, Oče nebeški, kateri si nas odrešil; usmili se nas sveti Duh, ki

si nas posvetil. Skaži nam svoje usmiljenje, o Bog, da bomo tebe hvalili. Amen.

Slava, čast in hvala Bogu.

Češčen in hvaljen bodi, o neskončni večni Bog od vsih stvari v nebesih in na zemlji. — Molimo te, častimo te z vsimi angelji in ljudmi zavoljo tvoje velike slave, ki si vse časti in hvale vreden. Oh daj mi tukaj tebi zvesto služiti, in po smerti z vsemi izvoljenimi tebe v nebesih hvaliti, trojno edini Bog Oče, Sin in sveti Duh! kteremu bodi hvala in čast vekomaj Amen.

Molitev.

Vsegamogočni Bog, ki vse živiš, podeli nam za dušo in

telo, kar potrebujemo. Daj nam skerbne učeniko, pravično gosposko, pridne podložne, pošteno družino, živeža in oblačila, sreče in ljubega zdravja, kar je tebi k časti nam pa k zveličanju. — Pomagaj nam skušnjave srečno premagati, storjene grehe serčno objokavati, in po smerti priti v večno zveličanje. — Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas, skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Berilo.

O Bog, ki si nas stvaril, naj bi tebe prav spoznali, tebi služili, časno srečni in v nebesih izveličani bili, naj nam sveti luč tvojega nauka, ki nam ga po svojih učenikih dajaš. Razsvetli našo pamet, da tvoje be-

sede prav razumimo; poravnaj našo voljo, da jih zvesto dopolnimo. O daj nam željno serce, tvoje besede svesto poslušati in jih lepo ohraniti, ki nam večno življenje dajo. Amen.

Evangelj.

V imeni Boga † Očeta in Si † na in svetega † Duha veselo vstanem poslušat svetega evangelja, glas, besede Jezusove. Oh breljubeznivi Jezus, moj nebeški učenik, pomagaj mi po tvojem svetem nauku živeti in umreti, po tem s seboj se v nebesih veseliti, Amen.

Vera.

Verujem v Boga Očeta, vsegamogočnega stvarnika nebes i. t. d.

Vse kar je Bog razodel, Kristus učil in nam sveta mati katoliška cerkev verovati veli, terdo verujem in za večno resnico spoznam, O Bog, poterdi me v tej sveti pravi veri, povzdigni moje upanje, oživi v mojem sercu gorečo ljubezen, naj tvojo sveto vero vselej z besedo prav spoznam in v djanni pokažem. Po njej hočem živeti in umreti. Amen.

Darovanje.

Dobrotljivi Bog! vzemi majheni dar kruha in vina, kterega tebi po mašnikovih rokah darujemo, da se bo premenilo v telo in kerv Jezusa tvojega Sina v naše zveličanje. — Verh tega darú tebi tudi izročimo svoje serce, misli in želje, naj

tebi dopadejo; vse svoje premoženje, kar imamo, naj bo tebi k časti. — Oglej se na nas, nebeški Oče, da bomo tvoje sveto ljudstvo, daj nam pomoči, storiti, kar zapoveš, opustiti, kar prepoveš. Tebi darujemo vse svoje djanje in nehanje, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Kedar si mašnik roke umivajo.

Očisti, o Bog, naše serce vsih madežev hudih navad, posveti ga, da bo tvoj altar, naj bojo naše molitve tebi dopadle, in naše prošnje uslišane. Serce ponižano in spokorjeno ne boš zaverigel, o Gospod.

Kedar predglasje molijo in pojó.

Iz globočine svoje nevrednosti

se vzdignemo v sveta nebesa, in hočemo z angeljmi in svetniki tebi, neskončni večni Bog, spodobno čast in hvalo dajati. — Svet, svet, čez vse svet si ti, o Bog, Oče, Sin in sveti Duh, v treh osebah en sam Bog. Naj te hvalijo vse stvari v nebesih in na zemlji in tudi pod zemljo: saj si vse časti in hvale vreden. Hočemo pa tudi sveto živeti, da bomo zamogli srečno umreti, in po smerti v družbi tvojih izvoljenih tebe vekomaj častiti in hvaliti. Amen.

Spomin na žive pred povzdigovanjem.

Oče nebeški, združi nas svoje otroke v pravi keršanski ljubezni po Jezusu Kristusu, svojem Sinu, da bomo vsi ena srečna hiša pod tvojim namestni-

kom, vidnim poglavarjem svoje svete cerkve. — Daj milost in pomoč rimskemu papežu, našemu škofu in naši duhovski gosposki. Poterdi v dobrem našega Cesarja in stori močno vso deželsko gosposko, naj nas varuje v tvoji sveti službi. — Usmili se naših dobrotnikov, posebno starišev in gospodarjev, prijateljev, znancev in sosedov, tovaršev in tovaršic, bratov in sester. — Ohrani vse verne kristjane v svoji milosti, in daj nevernikom spoznati luč prave izveličanske vere, naj bojo tebe prav spoznali in spodobno hvalili. — Daj grešnikom duha prave pokore, naj zapustijo svoje hudo djanje in le tebi služijo. Zapri nam peklenska vrata, odpri nam sveta nebesa, po katerih želimo.

O Marija ljuba mati, sveti Frančišk, vsi svetniki in svetnice božje, ki se pri Očetu veselite, tudi vi za nas prosite, naj za vami pridemo in se z vami veselimo. Amen.

Povzdigovanje.

Povzdigni se duša moja in čuda poglej, ki se na altarji godi! Kruh se premeni v Jezusovo rešnje Telo, ki je bilo za nas križano, vino v njegovo rešnjo kerv, katero je za nas prelil.

Oh, bodi pozdravljeno Jezusovo rešnje Telo, od Marije rojeno, na križu za me umorjeno, v ponižnosti te molim in počastim. O Jezus, usmili se me, vsega zlega me reši, skoz svoje terpljenje in smert na križi.

Bodi pozdravljena presveta rešnja kerv Jezusova, za me in za vse ljudi prelita. Tebe molim in prosim, omij dušo mojo in ne daj, da bi bila za mene zgubljena. O Jezus, v tebe verujem, da si na altarji zdaj pričujoč; v tebe zaupam, da me ne boš zaverigel; o Jezus, tebe ljubim črez vse stvari, ker si tudi mene toliko ljubil, da si za me umerl. Ponižno te prosim, odpusti meni moje grehe in usmili se vernih duš v vicah.

Spomin na mertve po povzdigovanju.

Preljubi Jezus! koliko si za nas prestal, da bi nam dal večno življenje. Tvoja predraga kerv je tekla za žive in mertve, ako le v tebe verujejo, v tvojo neskončno zasluženje zaupajo,

in tebe ljubijo, ki si nas toliko ljubil. — Usmili se ubogih vernih duš, ki v vicah terpijo in goreče želijo priti pred obličje božje. Spomni se mojih rajnih znancev in dobrotnikov, prijateljev in sovražnikov, naj odpuščanje skoraj zadobijo, in se pri tebi veselijo, kamor priti tudi jaz želim. — Oh Jezus, daj, da tvoje britke smerti ne pozabim, tebe ne zapustim in se s tvojimi zvestimi služabniki v nebesih veselim. Amen.

Oče naš, ki si v nebesih i. t. d.

O Bog, ti si naš dobri oče, daj da bomo tudi mi tvoji dobri otroci. Tvojo sveto voljo dopolnovati naj bo naše veselje; naj se nam zgodi, kakor ti hočeš, to so naše želje. Daj nam

vsakdanjega kruha za dušo in telo, po smerti pa sveto nebo, da postanemo srečni otroci pri ljubem Očetu. Amen.

Sveto obhajanje.

Jezus, jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se me, odvzemi meni vse grehe, in daj mi ljubi mir vesti, ktere ga mi svet ne more dati. — Moji duši se ponujaš, vabiš jo k svoji božji mizi, v mojem sercu prebivati želiš.

O Gospod, jaz nisem vreden, da pod mojo streho greš; reci le samo besedo, in ozdravljena bo moja duša. — Pa vendar sem tebe toliko potreben, da mi brez tebe živeti ni mogoče. Oh, ljubi Jezus pridi, reci moji duši: Ti si moja, in jaz sem

Izveličar tvoj. Jezus, v tebe verujem, Jezus, v tebe zaupam, Jezus, tebe ljubim in serčno tebe poželim saj v duhu zdaj sprejeti.

Oh presladki Jezus, ti moje veselje, ostani vekomaj pri meni, naj bodem tudi jaz pri tebi. Zahvalim se ti, da si za nas umerl, in nebesa nam odperl; zahvalim pa tudi, da se v presvetem rešnjem Telesu nam zavživati daš, in iz ljubezni pri nas prebivaš. Ne daj, da bi se kdaj tebe ločili, z grehom tebe žalili in tolike ljubezni se nevredne storili. Živi in mertvi hočemo tvoji biti. Amen.

Molitev po obhajilu.

Usliši, gospod Bog, molitve svoje svete cerkve in daj nam

po zasluženji Jezusa Kristusa usmiljenje in pomoč. Poterdi naše dobre misli, in nam pomagaj, da jih zvesto spolnujemo. Ohrani nam živo vero in terdno upanje, daj nam čisto serce, tebe goreče ljubiti, veliko dobrega storiti za večno zveličanje, po tem kratkem življenji pa zadobiti krono nebeškega veselja. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu in gospodu našem, ki s tebo Oče nebeški v edinosti svetega Duha vekomaj živi in kraljuje. Amen.

Kedar mašnik križ storijo.

Blagoslovi nas vsegamogočni Bog O † če, Sin † in sveti † Duh, in tvoj sveti blagoslov naj vselej pri nas ostani. Amen.

Sklep.

O Bog, kako sem srečen in vesel, da sem pri sveti meši bil deležen zasluženja Jezusovega. Kolikor je meni pomanjkalo prave pobožnosti, moj Jezus naj doda. V imenu Jezusovem tebi večni Oče, to sveto službo božjo izročim in želim naj bo vse življenje moje tebi posvečeno. O Marija, angelj božji in sveti Frančišk, vodite mene po vseh mojih potih, dokler srečno ne dojdem v večno zveličanje! Amen.

Pobožnost k spovedi in sv. obhajilu.

1. Molitev pred spovedjo.

Preljubeznjivi Jezus! ti si v svojem življenji na zemlji slepe, kruljeve, gobove in druge bolenike ozdravljaj, ter celo mertve k življenju budil. Ta tvoja premila ljubezen mi daje zaupanje, da boš po svoji dobroti še rajše mojo boleno dušo, ki je od telesa več vredna, čistil grešne gnusobe, hudobnih slast in nagibov, me slepote mojega duha oprostil, in me rešil nevarne smerti, nezaupanja in serčne merzlotе. Saj si v odpušenje naših grehov na križu v naj vekših dušnih in telesnih bolečinah svoje življenje za nas daroval, ter nam kopelo prerójenja v sv. zakramentih pripravil. O Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, s ponižnim zaupanjem se približavam k studencu božje sprave; dodeli mi po svoji milosti luč: svoje grehe prav spoznati in se popolnoma skesati, ker te nisem ljubil, ki si vse ljubezni naj vredniši in moj naj vekši dobrotnik. Pripomozi, da novorojen k tebi spet nazaj pridem, ter ti prihodnjič stanovitno in zvesto služim in te čez vse ljubim.

O Bog, sv. Duh! pomagaj mi, svojemu Zveličarju vredno prebivališče v mojem sercu pripraviti, da rad prebiva v meni me krepča, ga stalno in zvesto ljubiti. Razsveti moje serce, da vse svoje hudobne misli, razvade in namene, vse grešno poželenje in nagnjenje spoznam, se vsih prestopkov obtožim, ter se vsega greha popolnoma očistim.

(Tukaj premišljavaj svoje grehe; potem moli):

Moj Jezus, edina ljubezen mojega serca, kateri si bil gledaje na moje grehe na oljski gori do smerti otožen, da si kervavi pot potil, in s svojim terplenjem in s svojo smertjo na križu moje grehe poplačal: omehči moje terdo serce, ki je tako hudo proti tvoji ljubezni zagrešilo, da se svojih grehov iz ljubezni do tebe zagrevam, jih obžalujem in objokujem.

Usmili se me, kajti sem slab! Ozdravi mojo zavoljo toliko grehov ranjeno dušo! — Naj dobrotljivejši Jezus! dostavi, kar moji grevengi menjka skoz svojo kervjo, ki je bila iz tvojega najsvetejšega serca prelita, ter rani moje serce, da globoko občuti, kako grozna hudobija da je, tebe žaliti — tvojo voljo in tvoje dopadenje zaničevati, po svoji samopašni volji živeti, ter svoje slasti in minljive stvari bolj ko tebe ljubiti.

O preljubeznjivi Jezus! kako mil pastir si mi ti bil, in kam sem jaz zgubljeni sin, slepa ovca, zablodel! — Vstati dnes hočem, ker me iz serca gréva; svoje grehe želim božjemu namestniku odkriti, ter reči: „Oče grešil sem, in nisem vreden se tvojiga otroka imenovati!“ O božje milostivo serce Jezusovo! terdno sklenem, nikdar več ne grešiti, nikdar več te ne razžaliti, nikdar tvojih sv. zapoved ne prelomiti; ampak tvoj hočem ves biti! — O Jezus! daj mi vsaj enkrat se prav skesati svojih grehov in jih obžalovati, ter se pred tabo milo razjokati; Oh, sram me je, kako gerdo sem pred tvojim sv. obličjem grešil! O nesrečni greh, beži zdaj iz mojega serca! Morde sem dnes slednjikrat pri sv. spovedi, — naj se tedaj čisto spovem, naj nobenega greha ne zamolčim! —

O Jezus! zdaj mi pomagaj, da se popolnoma očistim! O Marija! o moj zvesti angelj varh! spremljajta mene pobitega in skesanega grešnika do božjega namestnika, da iz njegovih ust tolažne besede zaslišim: „Zaupaj, tvoji grehi so ti odpušeni!“ Amen.

2. Molitev po spovedi.

Bodi zahvaljen, Oče nebeški! za

preveliko tvoje usmiljenje, ki si ga meni dnes storil. Veliki so bili moji grehi, še vekša je bila tvoja milost. — Bodi vesela moja duša, in hvali Gospoda svojega Boga, kateri mi je odpustil vse grehe, me spet sprejel za svojega otroka, ter mi dobro in mirno vest podelil. — O ne pripusti, usmilečni Jezus, da bi se v stare in navadne grehe zopet povernul! Zato terdno obljubim vpričo vseh angeljev in svetnikov se vsake naj menjše pregrehe skerbno varvati. Pripravljen sem tudi, rajši vse terpeti, in celo umreti, kakor tebe le z enim grehom še več razžaliti.

O sv. Duh! ti prava luč moje duše, priporočim se tebi, ter te prosim: razsveti mojo pamet, ravnaj mojo voljo, da nič drugega ne mislim, ne želim in ne delam, kakor samo, kar je tvoji sveti volji dopadljivega.

Vsi božji angelji in svetniki! razveselite se z menoj, da sem pri svojem Bogu spet usmiljenje najdel. Prosite za me ubogega grešnika, da božje prijaznosti več ne zgubim, temoč na potu pokore do smerti stanoviten ostanem, ter se enkrat med spokorniki pri vas veselim. Radovoljno odpustim vsem svojim sovražnikom, hočem tudi vse zvesto in

čisto popraviti, kar sem zamudil, ali pa v življenji hudega in krivičnega storil. Kar še pak meni prave pokore zdaj menjka; boš ti, usmiljeni Jezus! meni dodal. Saj ti nočeš grešnikove smerti, ampak želiš, da se k tebi poverne in živi. O Gospod, bodi usmiljen meni ubogemu grešniku! Amen.

3. Molitev pred sv. obhajilom.

O bodi mi pozdravljen — srečni den mojega življenja! Dnes še — dnes zdaj skoro — bom Jezusa — svojega Boga in Zveličarja — v svojem serci imel, — še dnes — bom iz blagoslovljenih mešnikovih rok pri božji mizi kruh življenja prejel! — Verujem, o Gospod Bog! da si tu v sv. rešnjem telesu kakor Bog in človek, živ v podobi kruha in vina resnično pričujoč. — Ali — nikdar nisem vreden, takega gosta v svojem serci imeti! — Jeli slišiš, moja duša: — Jezus pride? — Povikšan v nebesih na desnici svojega Očeta želi vender še dnes v revni bajtici mojega serca biti! — Oh, kdo sem, da se prederznem, se tebi približavati! — O Gospod, zares, jaz nisem vreden! Saj veš, o Jezus! kako nehvaležen in nespokorjen grešnik sem, — saj veš, kako se mi mili, vabivni

greh zapustiti! — Nisem vreden, vidim da ne, kajti da svatovskega oblačila več nimam!

Pa vender bi te le želel v svojem zgrevanem serci dnes imeti. O Jezus, brez tebe domu ne grem! zakaj mili se mi, ti sv. kraj brez tebe zapustiti. Oglej se na me, o Jezus! moje serce zdaj željno po tebi hrepeni. Zato, ako ravno nevreden, se vender prederznem, za tabo klicati, tebe povabiti in k tebi priti. — Ino ti, o moj nebeški ženih, želiš v moje serce stopiti, k meni priti, k meni grešniku! — O Jezus! terdno sklenem, v prihodnje tebi zvestejši služiti! — O sladko serce Jezusovo, naj žlahtnejši izvir milosti božje, moj edini mir in moje edino veselje, daruj se meni zdaj v sv. rešnjem telesu! — Pridi, o Jezus, skoro, pridi, ker vse te k sebi kliče! — Reven sem in slab, celo nadložen, in ti pak tako bogat in močen — tako častitljiv, moj Jezus! — O pridi, glej, zgubljena ovca iše svojega pastirja! Ves sem grehov ranjen in pobit, ozdravi me na duši, o premilostivi vračnik! — Ponižno te pozdravljam, serčno te vabim o Jezus! usmili se mene! — Ino pridi, in nasiti moje serce — pridi, o Bog, pridi, moj Jezus!

Ti pak, o milostiva mati božja! spravi mi svojega in mojega Jezusa častitljivo pod streho mojega serca! O vi nebeški angelji in izvoljeni božji, sprem-ljajte preljubega Jezusa na potu od sv. oltarja do mojega serca, da revno pre-bivališ v moji duši vzeme! Amen.

4. Molitev po sv. obhajilu.

Duša Kristusova posveti me,
Telo Kristusovo zveličaj me,
Kri Kristusova napoji me,
Voda Kristusove strani operi me:
O dobrotljivi Jezus usliši me!
Se tebe ločiti, ne pusti me,
Peklenskega sovražnika varuj me,
Ob uri moje smerti pokliči me,
Ino poleg sebe postavi me;
Da s tvojimi angelji bom hvalil te
Zdaj in na vekomaj! Amen.

Veselite se z menoj, in radujte se — vi vsi, ki Boga ljubite, o pridite in hvalite ga z menoj, — našel sem ga, kterega moja duša ljubi! — Veselite se, vsi angelji in svetniki! kajti ovčica, ki je bila zgubljena, je zdaj pri svojem pa-stirji. Jezus, Gospod in kralj, je zdaj pri meni, pri meni je resnično sam Bog! — O bodi mi pozdravljen, premili Jezus, kateri si se ponižal k meni priti!

— O naj svetejši, naj sladkejši, naj čistejši ženih moje duše, o jezerokrat v svojem serci te objamem, kateri si zdaj serce mojega serca! — O Bog, kako tebe ljubim, kateri si zdaj z menoj zedinjen, ti moja sladkost, moja ljubezen in slava! —

Sam Bog je zdaj pri meni! Jezus v mojem serci! — Kam se zdaj hočem na kolena spustiti, kje in kako te vredno moliti, kako te po dolžnosti hvaliti! — Zdaj se razveseli, moja ljuba duša, ker si dobila, kogar si že dolgo želela! — Saj imaš zdaj v Jezusu vse milosti in dobrote, katerih bi si koli v nebesih in na zemlji pozelela. — O sto jezerokrat se ti, o moj Bog! za toliko gnad zahvalujem, s kterimi me dnes obdaruješ! — O dopusti, naj te zdaj po mojih željah prav molim, častim in hvalim, kakor te angelji in svetniki v nebesih častijo! — Na vse veke ti naj bo čast in hvala!

Kdor je zdaj bolj srečen, kakor ravno jaz! Kaj imajo nebesa, da bi jaz ne imel! Z božjim Sinom je zdaj naj svetejša Trojica v mojem serci! — O prevelik čudež se z menoj godi! — Koliko sv. angeljev je zdaj okoli mene, ki svojega Boga v mojem serci molijo! Zato te naj tudi nebo in zemlja z menoj

hvalite, o Jezus! — Kar bi si koli na svetu želel, zdaj od tebe dobim, ker smem v svojem serci s tabo govoriti. — O nikdo me ne bo ločil od tvoje ljubezni, — vse kar koli imam, kar od mene tirjaš, dušo in telo tebi izročujem! Zakaj več mi nisi premogel dati, ker tvojo dušo in tvoje telo zdaj v svojem serci imam. — O zakaj te nisem že prej v tem sv. zakramentu rajši prejemal, zakaj sem se te toliko ogibal, zakaj se te celo sramoval! — O Jezus! odpusti mi, odzdaj si ti moje edino veselje!

Zdaj se mi zdi, da jaz živim, ali ne toliko jaz, le moj Jezus v meni živi! Zdaj čutim, kako srečen je vsak, ki tebe, večno sladkost, v svojem serci shranjenega ima. — Zdaj si nič več ne želim, kajti vekše dobrote ni najti na zemlji!

Ljubim te, o Jezus, večna ljubezen! — iz vsega serca, iz vse duše in iz vseh svojih moči, — o moj kralj in ženi, moj Bog in moj Gospod! daj mi milost, naj te vsikdar po dolžnosti in vrednosti ljubim! — Vzemi za dar tvoje prevelike ljubezni, o moj Odrešnik! to moje serce, da odtihmal samo tebi živi, — vzemi moj um in mojo voljo, — vse svoje počutke tebi izročim! — O stori me, prelju-

beznjivi Jezus! srečnega, da te ob svoji poslednji uri ravno tudi v tem presvetem zakramentu za popotnico vredno prejmem, ter s tabo potujem v kraljestvo večnega veselja k tvojemu Očetu, kjer te bom ljubil, častil in hvalil na vse veke. Amen.

Molitev za priprošnjo Marije.

O presveta mati Marija! jaz spoznam, koliko gnad si mi že izprosila; tudi spoznam, kako nehvaležen sem ti dosihmal bil. Akoravno zavoljo svoje nehvaležnosti novih gnad ne zaslužim, vendar upam v tvojo usmilenji, katero je večje, kakor moja nehvaležnost. Usmili se me, o mogočna priprošnica, posebno dnes o priliki mojega obhajila! Ti deliš vse milosti, katere je Bog nam sirotam odločil; in Bog te je storil zato tako mogočno, bogato in darežljivo, da nam v nedlogah zamoreš pomagat. Ti si priprošnica najbolj zapuščenih, tedaj tudi mene zagovarjaj, ki se ti zdaj izročim. Nikar ne reci, da je preteško, mojo dušo zveličati. V tvoje roke položim svoje zveličanje, tebi izročim svojo dušo, le tvoja priprošnja njo rešit zamore. Dovolj mi, da se smem tvojim služebnikom prištevati in me nikar od

sebe ne suni! Saj je ja tvojo veselje, revnim pomagat, tedaj tudi mene naj revnišega grešnika nikar ne zapusti. Le eno besedo govori za me, ker ti tvoj Sin ničesar ne odreče. Vzemi me tedaj v svojo brambo, in to mi je zadosti. Ne bojim se svojih grehov, ti imaš zdravilo zoper njihove hude nasledke; ne bojim se hudiča, ti si močnejša, kakor ves pekel; ne bojim se sodnika Jezusa, tvoja molitev ga vsega potolaži. Cesar se bojim, je edino to, da bi po svetem obhajilu v svoji nemarnosti pozabil, tebe na pomoč vselej klicati. — O moja Mati! isprosi mi odpuščenje grehov, ljubezen do Jezusa, sveto stanoovitnost, srečno smert in slednjič svete nebesa; pred vsem pak milost, tebe bres nehanja na pomoč klicati. Res je, vse to so velike gnade, ki jih celo ne zaslužim; ali za tebe, ki si od Boga toliko ljublena; da ti vse dodeli, za kar ga prosiš, niso prevelike gnade. Zadosti je, da mu rečeš besedo; kajti on ti ničesar ne odreče. Prosi tedaj za mene Jezusa posebno dnes na den mojega sv. obhajila; reci mu, da si me od dnes za naprej pod svojo brambo vzela, in gotovo se me bode usmilil. O moja Mati! v tebe zaupam, in v tem zaupanji hočem živeti in umreti. Amen.

6. Molitev za odpustek.

O Bog vse ljubezni in milosti! upam od tvoje neskončne dobrote, da si mi pri spovedi grehe odpustil, in izbrisal večno kazen, ki sem jo za nje zaslužil. Hvala tebi, o milostljivi Oče! kateri mi nisi po svoji ostrosti, ampak po svoji milosti storil! — Tudi vem, da si pravičen Bog, kateri grešnike večkrat s časnimi kaznimi pokarjaš, in vreden sad pokore od njih terjaš. Oh, kako ostro in dolgo pokoro bi mogel za svoje neštevilne in velike grehe opravljati! — Gospod! ako boš hudobije kaznoval, kdo bo pred tebo obstal? — Zatorej pribežim k neskončnemu zakladu zasluženja in zadostenja svojega zveličarja Jezusa Kristusa, in te prosim o Bog! pomagaj mi ubogemu pa zgrevanemu grešniku, da se vdeležim sv. odpustka, ki ga tvoj namestnik na zemlji iz zaklada cirkvenih gnad delijo. Darujem ti, da bi se odpustka vdeležil, vse molitve in dela, ter jih združim s terplenjem in smertjo tvojega božjega Sina, z zaslužbami prečiste Device in vseh svetnikov, da bi mi bili grehi odpušeni in kazni zanesene.

Priporočam tudi tebi, o nebeški Oče! sveto, rimsko-katoliško cirkev in

te prosim, da jo v njenih velikih potrebah milostivo uslišiš:

1. O Bog! naj vikši pastir in Oče vernih! ki si po svojem edinorojenem Sinu Jezusu Kristusu svojo čast vsemu svetu pokazal: ohrani in vladaj svojo sv. cirkev, povzdigavaj in veličasti jo pri vseh narodih in daj, naj se po vsem svetu razširja. Oče naš... Češena si Marija...

2. Vsemogočni, večni Bog! usmili se svojega služebnika in namestnika na zemlji, Rimskega papeža, in tudi vseh škofov, in mešnikov; milostljivo jih vodi po poti večnega življenja, da želijo s tvojo pomočjo, in storijo z vso močjo, kar se tebi dopade. Očenaš... Češena...

3. O Bog! ki mir daruješ in edinost blagoslavljaš, daj vsem keršanskim knezom mir in pravo edinost, sklepaj njih serca z zavezo svete ljubezni, da bodo združeni skerbeli za tvojo čast in za srečo vesoljnega keršanstva. Očenaš... Češena...

4. Vsemogočni, večni Bog! ki vse ljudi k izveličanju vabiš, milostljivo poglej duše nevernih in krivovernih; in dodeli, naj svojo slepoto spoznajo, naj vse zmote in krivovere zaveržejo, in se enkrat vsi narodi s pravo katoliško cirkvijo zedinijo. Očenaš... Češena...

5 Usmili se, o Bog! duš vernih kristjanov, in dodeli dušam svojih služebnikov in služebnic odpušanje vseh grehov, da milostljivo odpušanje, ktereга so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Očenaš ... Češena ...

Namesto tukej imenovanih molitev za odpustke se lahko po ravno ti veljavnosti tudi (ako se ne utegne) sedem Očenašev ... in Češena ... in sedemkrat: Čast bodi Bogu ... in apostoljska vera moli.

Molitev pred podobo križanega Jezusa.

Glej, o predobrotljivi in prelubeznjivi Jezus! tu pred tvojim naj svetejšim obličjem klečim, in te iz globočine svoje duše prosim: vsadi v moje serce živo vero, upanje in ljubezen, daj mi resnično grevengo čez moje grehe in terdni sklep, tebe nikdar več ne razžaliti, z vso ljubeznijo in serčnim pomilovanjem premišljam tvojih svetih pet ran, ter v duhu premišljujem, kar je prerok David od tebe, o moj Jezus! govoril: „Oni so moje roke in noge prebodli, oni so šteli moji kosti.“

Po papežu Leonu XII. od 17. kimovca 1825 so na to molitev popolnoma odpustki podeljeni.

Spoznano, ljubljeno, hvaljeno, češeno in poviševano nej bo vsikdar in

povsod božje serce Jezusovo, in prečisto serce Marijno! — Amen.

Jezus, Marija in sv. Jožef!

Vam darujem svojo dušo in svoje serce.

Jezus, Marija in sv. Jožef!

Pridite meni ob smertni uri na pomoč.

Jezus, Marija in sv. Jožef!

Z vami se naj moja duša s sveta loči.

Stanovska pobožna društva.

I. Angeljska bratovščina

krščanskih mladenčev pod varstvom svetega Alojzija, angeljsko čistega mladenča.

„O kako lep je čist rod, ki se čednosti sveti; njegov spomin je večni, ker pri Bogu in pri ljudeh hvalo ima“. Buk. modr. 4, 1. Zato pa je posebno lepa angeljska bratovščina, v kateri se pošteni mladenčji od 14 leta počenši združijo, da se grde zapeljivosti ovarjejo in si čisto srce ohranijo. V ta namen sklenejo spolnjevati sledeča pravila:

1. Dolžnosti svojega stana voljno in zvesto iz ljubezni do Boga spolnjevati.

2. Vsak den moliti očenaš in česna si Marija na čast sv. Alojzija za se in za vse družnike s pristavkom: „Sv. Alojzij, prosi za nas!“

3. Vsako leto vsaj štirikrat zakrament svete pokore in sv. rešnjega telesa prejeti.

4. Na god sv. Alojzija je združeno sveto obhajilo vseh družnikov.

5. V odločenem času k društvenemu poduku priti.

II. Angeljska ali križevska bratovščina

krščanskih deklet pod varstvom brez madeža spočete device Marije.

Prelepa je angeljska bratovščina, v kateri se poštene dekleta (ki še pred svetom dobro slovijo), od 12. leta počenši združijo, da se grde zapeljivosti ohranijo. V ta namen sklenejo spolnjevati sledeča pravila:

1. Dolžnosti svojega stana voljno in zvesto iz ljubezni do Boga spolnjevati.

2. Vsak den očenaš in češčena si Marija za se in vse družnice moliti s pristavkom: O Marija, devica vseh devic! po svojem čistem spočetju ohrani meni in vsem mojim tovaršicam čistost duše in telesu v imenu Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

3. Vsako leto vsaj šestkrat zakramente sv. pokore in sv. rešnjega telesa vredno prejeti.

4. Na praznik čistega spočetja blažene device Marije je združeno sv. obhajilo vseh tovaršic.

5. O napovedanem času k društvenemu poduku hoditi.

III. Krščansko društvo hišnih gospodarjev
pod varstvom sv. Jožefa.

Krščanski možje in hišni gospodarji imajo težke dolžnosti, da bi je bolj zvesto spolnjevali, sklenejo se ravnati po sledečih pravilih:

1. Dolžnosti svojega stana, kakor zakonski mož, hišni oče in gospodar zvesto in iz ljubezni do Boga spolnjevati.

2. Vsak den eden očenaš in češčena si Marija na čast sv. Jožefa za se in vse družnike moliti s pristavkom: „Sveti Jožef, prosi za nas!“

3. Vsako leto vsaj štirikrat zakrament sv. pokore in sv. rešnjega Telesa pobožno prejeti.

4. Na god sv. Jožefa je občno sv. obhajilo za vse družbenike.

5. Ob napovedanem času k društvenemu poduku priti.

IV. Krščansko društvo hišnih gospodinj
pod varstvom sv. matere Ane.

Krščanske žene in hišne gospodinje,

katere k tej pobožni družbi pristopijo, sklenejo se ravnati po sledečih pravilih:

1. Dolžnosti svojega stana, kakor zakonske žene, hišne matere in gospodinje voljno in iz ljubezni do Boga zvesto spolnjevati.

2. Vsak den eden očenaš in češčena si Marija na čast sv. matere Ane za se in vse družebnice moliti s pristavkom: „Sveta mati Ana, prosi za nas!“

3. Vsako leto vsaj štirikrat zakrament sv. pokore in sv. rešnjega Telesa pobožno prejeti.

4. Na god sv. Ane k občnemu svetemu obhajilu z vsemi družnicami pristopiti.

5. V določenem času k društvenemu poduku priti.

Mladenči, dekleta, gospodarji in gospodinje, ki so pri bratovščini ali društvu, dobijo pod navadnimi pogoji popolne odpustke na praznik bratovščine, ali tri nedelje poznej, in vsako leto enkrat, kateri bodi den in tudi nektare nepopolnoma odpustke. Papež Pij IX. 22. jun. 1860.

Nagovor fantom križevske družbe.

Pred svetim obhajilom.

Pohvaljen bodi Jezus Kristus, BDM. in sv. Alojz! Ljubi mladenči križevske družbe sv. Alojzija! oh kako srečni ste dnes — kak

veseli so vsi nazoči, da vas pri mizi božji vidijo — ker lepo je gledati mlade fante okolj Jezusa zbrane, — celi fari in sosečki ste lepi izgled — vaš patron križevske družbe, sv. Alojzi sam ma dnes z vami veliko veselje — oh naj bi zmirom ostali njegovi zvesti, pridni in bogaboječi tovarši — tri dni se je sveti Alojzij k sv. obhajili pripravljaj — in tri dni potem Bogu za neskončno dobroto hvalil — kako ste in bote pak vi storili? — jeli ste vsi dobro pripravljani za tako sv. gostijo? — jeli ste vsi čisti na duši in teli? — kako ste dozda živeli — kakih grehov ste si morebiti nalezli in že skusili? — v rokih nemarnostih ste bili po dnevi in po noči? — oh kaj hudega in skrivnega ste sami med seboj alj med drugimi spočinjali, ki je misliti ni povedati groza? — oh škoda za vaše naj lepše lete, ki si jih slepi za vselej pokvarite! — oh kam ste že neki siromaki zajšli! — Oh kak se za vas bojijo skerbni oče — za vas jočejo mila mati — za vas žalujejo božji angelji in vaši patroni — posebno pak vaš križevski varh sv. Alojzij! kako bridkost storite ljubem Jezusi in BD. Mariji — či v tih narlepših letih pošteno ne živite! — Oh kak se neki z grehi motite in neko djanje za greh ne deržite, ki vas bo po letih, či se včakati, hudo in hudo na duši peklo! — ja vi še bote morebiti na tem alj na unem sveti tiste tovarše kleli, ki so vas Bog v kake grehe

zapleli! — oh varujte se lažljivih prerokov, zvitih zapeljivcov — oh bežite pred takimi Evami, ki vam s prepovedanim sadom se ponujajo in po zvijači za vami strežejo — glejte v kako nesrečo je vbogi Adam sebe in nas vse pogreznil, da je Evo svojo ženo poslušal, ki mu je prepovedan sad v roke podala! — Ves dušni mir je vbogi Adam zgubil in svoje žive dni se je siromak kesal in jokal in si sv. nebesa zaperl! — Naj bi se ne bil Jezus njega in nas vseh usmilil, bi bili vsi vekomaj zaverženi! — Zato bodite zmirom modri in pametni — vojskujte se povsodi za svojo lepo mlado poštenje — ne dražite vsmilenega Boga — ne delajte žalosti svojim skerbnim starišom — bodite med seboj zmirom prizanesljivi — pošujte doslužene stare ljudi — varujte se nagle jeze in vsega prepira — da v nobeno tožbo nikjer ne zaletite — da nikolj ostri sodbi ne zapadete, da nikolj železnih verig na svojih rokah ne nosite in se nikolj po smradljivih ječah ne porevajte! — Bog vé, kaj vas čaka, kam še po sveti pridete — kaka strehica vas bo pokrivala — za kakim kruhom še bote siromaki se nemilo ogledavali — kako dolgo bote očeta imeli — kak dolgo svojo ljubo mater gledali — kak hitro, ja kak skoro od bratov in sester mogli vzeti slovo? — kajti ravno vas, ljubi fanti, čaka vsako vuro ta osoda, da morete v nar lepših letih svoj dom zapustiti in v soldački stan stopiti

— in či ste bili doma pridni in pošteni —
 vam ljubi oče z žalostnim sercom podajo roko
 — mati vaša pak za vami točijo vroče obilne
 solze, kadar od svoje hiše jemlete slovo! —
 oh kak milo še gledajo za vami po poti,
 dokler se jihovim očem celo ne skrijete —
 mislijoči, da vas nikolj več ne vidijo, nikolj
 več na svojo serce ne stisnejo! — In kak je
 ediptovski Jožef ravno v tem srečo najšel,
 ki so ga lastni brati v ljudsko deželo odpelali
 in prodali, tak znate tudi vi v soldačkem stanu
 srečo najti, ako Boga zmirom pred očmi imate!
 — Le zvesti ostanite v sv. veri, ona vas bo
 povsodi pošteno ohranila, le Jezusa se zmirom
 držite; ki ga dnes v svoje serce dobiti želite!
 — le zgrivajte še serčno vse svoje grehe —
 storite terden sklep svojo življenje poboljšati
 — da prav vredno primete presv. rešno Telo! —

*Zdaj pak naj vsaki za se v duhi z menoj
 sledečo molitev in prošnjo premišljuje:*

O moj Jezus! kam mene zdaj vabiš? —
 k tvoji sv. mizi božji — kdej čes počivati?
 — v mojem revnem serci! — kako sem si
 jas vbogi mladi grešnik tako milost zaslužil —
 saj veš, kako pogostoma sem tebe razžalil —
 — oh — da nebi bil silno tebe, o Jezus,
 potreben, bi si skoro ne upal tebe pod streho
 mojega serca vzeti, ker predobro spoznam, da
 sem zavoljo mojih grehov tebe ne vreden! —
 O Jezus, ne gléj na moje grehe, ki me zdaj

grivajo — le pomisli mojo šibko mladost, ki še je nevedna in nevkušena in celo slaba! — Na te, o Jezus, se dnes naslonim, ti boš meni za naprej pomagal, ti mene vižal in pelal, ti mene greha branil, — s tvojo milostjo bom vse skušnjave lahko odvernili — zato le pridi, ljubi Jezus, da s teboj srečen domo grem — kakor ženi jelen po hladnem studenci hrepeni, tako moje serce po tebi! — bodi, ljubi Jezus, dnes gost moji duši! Zato te ponižno prosim, odpusti mi vse, s čim sem tebe razžalil — pomagaj mi, in pripravi mi moje serce, da k sv. mizi vreden pristopim — morebiti z mojimi tovarši slednokrat to sv. obhajilo opravljam! — pa tudi vi vsi, moji dragi pajdaši, prosite zn me, da Jezusi vredno prebivališče pripravim! — O Marija, o sv. Alojzi stojta mi zdaj na strani, sprevodita mi Jezusa v moje serce! ...

Po svetem obhajili.

O Jezus, tebi živim, vmerjem — tvoj naj bom živ in mertev!

O Jezus, dolgo sem te že pričakoval, zdaj si ves v mojem serci; dolgo sem tebe želel, zdaj si ves moj — o srečen den, na kerega pozabiti ne smem — dnes ne grem sam domo, Jezus gre z menoj — bodimo veseli vsi pajdaši križevske družbe čez neskončno milost, ki smo jo dnes z Jezusom prijeli! — le molimo in hvalimo vsi iz celega serca ljubega

Jezusa! — O Jezus, ostani zmirom pri nas!
 — pri tebi samemu je nam dobro biti! — le
 tvoji hočemo vsi ostati in tebi vedno služiti.
 — O Jezus, kak mi je zdaj lahko pri serci!
 — mirna in potolažena je moja duša! — kaj
 bi si še več poželel — grehi so mi odpušeni
 — in Jezus sam je pri meni! — Tolike sreče
 sem si pač ne zaslužil — kajti či moje kratke
 življenje pregledujem, saj revni siromak druga
 ne najdem, kak same grehe! — Mali sem bil
 in še otrok — pa vender že grešnik —
 in komaj sem nekaj odrastel, — sem tudi
 od leta do leta več grehov spoznal in storil!
 — In vender si mi ljubi Jezus, vse pozabil,
 vse mi odpustil — in si dnes celo v mojo
 serce prišel! —

Naj se ti vsmilim, ljubi Jezus, imej po-
 terpljenje z menoj — nikar mi mojih grehov
 preojstro ne zarajtaj — oh dabi zapeljan in
 pohujšan ne bil — saj bi te nebil nikolj ne
 razžalil — alj le sam sem največ kriv, ker
 nesem tebe, ne mojih starišev vbogal! . . . zajšel
 sem med razbojnike, ki so mi vero vzeli in
 me božje milosti obropali — in ti, ljubi
 Jezus, si prišel, kak smilečen samaritan — si
 me najšel na potu mertvega — si mi dal olja
 v sv. rešnem Teli, si moje boleče serčne rane
 obezal, in me dnes veselo v hišo svojega serca
 peljaš! — Oh dabi bil od malih dni tebi zvest
 ostal, tebi zmirom služil — o dabi ne bil nikolj
 med hudobne zajšel — nikolj tebe ne razžalil!

— Oh da še sem vbogi zgubljen sin srečno nazaj prišel k svojem nebeškem Očetu, ki mi dnes to nebeško gostijo milostljivo pripravi!.. ki mi da zlato ketno svoje ljubezni na moj šinjak — in lepi perstan svojo milosti na moj perst.. Oh kak dobrotljivo ti, moj Jezus, za mene skerbiš! — pekla sem bil vreden, in ti mi nebese ponujaš in odpiraš! — nikolj se nesme več zgoditi, o Jezus, dabi tebe razžalil — to ti dnes terdno obljubim — moji križevski tovarši so moja priča — za naprej more z menoj boljše biti!..

Zdaj hvali moja duša, ker si dobila Jezusa, ki si ga bila tako potrebna! — Jeli ničesa ne gleštaš, ljuba duša, s čim bi Jezusi vse to povernila? — Nemam kaj druga, kakor eno zgrivano serce — toto dam Jezusi za le malo povračilo! — saj je vse njegovo nebo in zemlja! — Ker pak ti veš, in je tudi meni znano, kak slab sem jaz, te lepo prosim, pomagaj mi, ljubi Jezus, da vse zvesto spolnjam, kaj tebi dnes obljubim — da ti v mladosti lepo služim, svoje stariše poštujem — svoje brate in sestre ljubim in nikogar ne pohujšam; bodi, o Jezus, tudi vsmilen vsem mojim pajdašem, mojim sovražnikom in vsem vernim dušam vicah! — in da zmirom lepo ime mladenča ohranem! —

Ti pak, presv. D. Marija prosi za me in za vse moje pajdaše, da odzdaj za naprej vsi Jezusi stanovitni ostanemo — iši tudi nas tako

skerbno, kakor si svojega Sina tri dni iskala, da nas, ako bi zajšli, tudi vselej v templi najdeš! — In ti sveti Alojzij, naš patron križevske družbe, prosi za nas, da, kakor ti, tudi mi svoje mlade leta v božjo čast in službo obrnemo, drugim lepe izgleda dajamo, se zapeljive tovaršije varujemo in svojega poštenja nikar ne zgubimo! —

Tvoje življenje, o sv. Alojz, je bilo kratko, pa dobrih del bogato — naj tudi moja bo — alj kratko, alj dolgo kakor bo božja volja — naj si le v mladosti dobre dela pripravljam, se vsega greha skerbno ogiblem — in v križevski družbi poštenei ostanem!..

Zdaj nam je pak slovo vzeti in iti domo! — oh kak radi bi še se pri tebi, ljubi Jezus, mudili — alj vura ločenja je prišla — prosimo te vsi popotniki mladi, dodeli nam še sv. blagoslov, ljubi Jezus, prejden ti sv. kraj zapustimo — kam bomo kolj revni siromaki še posveti potuvali — bodi zmirom in povsodi naš popotnik, da vsi tvoji ostanemo, ti pak naš — Srečno Jezus, Marija in sv. Alojzi. Amen.

Nagovor dekletam križevske družbe.

Pred svetim obhajilom.

Pohvaljen bodi Jezus Kristus in BD.
Marija!

Ljube dekleta križevske družbe device Marije, kam ste dnes prišle, kam ste povablene

— kaka sv. gostija vas čaka — koga želite prejeti — srečen den za vas vse — kaj ste si dolgo zelele — česar se dolgo veselile — bodete dnes zadobile — vse vaše želje bodo spolnjene dnes -- oh da bi bile snoči umerle, kdej bi bila vaša duša? — kaj menite — alj v nebesih — alj v pekli? — tako sv. gostijo si večkrat pripravite! — k ljubem Jezusi le večkrat rade prite — taka nebeška miza vas naj veseli — pri tem najsvetejšem ženihi se rade v mladih letih mudite — sv. cirkev vam naj ljuba bo — tu sem prite pogostoma k ljubem Jezusi kak naj čistejše neveste — tega ženiha rade objiskujte. njega ljubite čes vse — le on vas zamore na tem in unem sveti srečne storiti! — či Jezusa imate, vse imate, či njega nimate, ste revne sirote . . . Ljubi Jezus vas dnes k svoji sv mizi vabi . . . alj ste pak njega vse vredne prijeti? — jeli ste vse čiste na duši in teli? — še li ima kera kakikolj madež na svoji duši? — je bila dnešna spoved čista, popolnoma in odkritoserčna? — jeli vas vsi grehi grivajo — in kerij najbolj? — jeli imate zavupanje, da nebote več v grehi živele, ampak Jezusu do smerti zveste ostale — jeli vam bo mogoče od dnes zanaprej greh zapustiti? — jeli še bi kdaj več tistega žalile, ki vam je tako milostljiv in z vami toliko terpljenja ima? — kak bo zanaprej z vami? — jeli si vse upate vredne iti k sv. mizi božji? — vas nikar groza in

strah ne preleti či ste ne vse čiste, ne vse vredne ljubega Jezusa v serce prijeti? — jeli bo dnešno sv. obhajilo k vaši sreči alj k večnem pogubljenji služilo? — jeli se bojite alj veselite na sv. gostijo iti? ... Kako je vaše serce, kaka vaša duša, kako vašo celo telo? — koga si dnes dobiti želite, in kam si bote Jezusa djale, shranile, kam si ga nesle, kam žjim šle? — prosim vas, v imeni device Marije, nikar mi ljubega Jezusa v greh ne nesite, ne v grešno hišo, ne v grešno pajdaštvo, tudi ne v grešno postelo? — to si dobrotljivi Jezus nikar ne zasluži! — v takih grešnih krajih mi nikar Jezusa okolj ne vlačite! — Oh kaka grozna in strahovitna sodba vas čaka, ako v naj lepših letih v grehi živile, potem še pak verh tega nevredre spovedi in nevredne obhajila opravljate! — Tega, ljube dekleta nikar ne delajte!... Terdno zaupam, da vas vsi grehi močno grivajo — mislim, da vam je čez vse žal, ker ste Jezusu ne zveste bile! — se pak popolnoma na vas vse zanesem, da bote grehom za vselej dale slovo; in za naprej vse pošteno živete!...

Zdaj pak naj z menoj vsaka za se v duhu premišluje sledečo molitev in prošnjo:

O moj Jezus, jaz vboga grešna stvar bom zdaj k tvoji sv. mizi šla, zgubljena hči k svojem tako dobrem očeti — pa bojim se, ker sem tako slabo pripravljena in mi vsega menka, in dabi nevedla, ker si ti do mene

poln ljubezni in milosti, bi si skoro ne upala pred te priti, tebe zavžiti in se s teboj sklenoti, ki si sama svetost — jaz pak s tolikimi slabosti obdana! — tak da se sramujem svojih grehov! — Pa ker si mi ljubi Jezus toliko potreben, da bres tebe ne morem živeti, ne zveličana biti, te lepo prosim, dopusti mi dnes k tvoji sv. mizi iti! — O Jezus, naredi zdaj v mojem sercu lep vertec, v katerem naj rase lilja nedolžnosti, sramožljivosti in čistosti — prosim, ljubi Jezus, daj mi lepo dušo in lepo serce da bom krotka, pohlevna, mirna, ponižna, tebe vredna in za te lepa nevesta! Nemogla bi skoro verjeti, ko bi sama ne čula tvojih svetih besed: Vstani, moja nevesta, in pridi! Oh rada, prav rada vstanem, moj Jezus, in s priserčnim veseljem grem tebi naproti! — daj mi močno vero, da tvoje sv. zapovedi zvesto spolnjam in po tistih lepo živim, naj še bi toliko nevarnosti imela! — daj mi terdno upanje, da me nikolj neboš zapustil, či sem ravno grešna slaba stvar, da mi boš vselej iz greha se rešit pomagat! — daj mi gorečo ljubezen do tebe, moj Jezus, ker si za mene voljo svojo sv. kri na križi preleval, in še si do dnešnega dne z menoj vsmiljenje imel in bi mene že davno lahko v pekel zaverigel, kak sem si v resnici zaslužila! — Povej mi, ljubi Jezus, kaj ti bom dala, in kak tebi povernila tvojo ljubezen do mene? — O dabi se pač nikolj nebi bila v grehih mudila,

nikolj nebi greha poznala — oh kak me zdaj griva! — —

Pridi tedaj, moj ljubi Jezus, pridi, in ne mudi se dalje, moja duša te teško čaka — vem, da nesem vredna, ki ti k meni prideš — le malo je tak nevrednih, kak sem jas — oh pridi skoro v moje revno serce, da tebe obinem — zroči in skleni se z menoj — naj imam dnes veseli den med mojimi tovaršicami — s teboj naj domo grem — tvoja naj zmirom ostanem — ti pak bodi moj! — —

Po svetem obhajili.

O Jezus, tebi živim, vmerjem — tvoja naj bom živa in mertva!

O moj Jezus, kako srečna sem zdaj — da tebe imam — zdaj si ves moj, in jas sem tvoja — o Jezus, nezapusti me nikdar več, — pri meni ostani vselej! — Ti si naj lepši, naj čistejši — s toboj se na vsikdar zaročim — tebi se za nevesto ponudim, oh — ne zaverži me — zvesta ti hočem biti do hladnega groba — le pri tebi je dobro biti — ti bodi moj ženin! — O, ko bi gori že skoro bila v prelepih nebesih pri tebi — ti si moja ljubezen, moja sladkost, moje veselje! — ti si moj Bog in mojo vse — zapiši na mojo čelo s svojim sv. perstom svojo sv. ime, da vse v nebesih in na zemlji vé, — da sem tvoja — da si ti moj ženin in gospod! Oh

dabi enkrat vredna bila tvojo obličje gledati — daj mi čisto zmirom živeti — ohrani meni sveto sramežljivost — da pridem k tebi v sv. raj! — Zdaj pač hvali moja duša, ljubega Jezusa, iz vse moči, ki ravno v mojem serci prebiva, dnes je moji duši zveličanje došlo! — Oh kak mi je lahko in dobro pri serci! — Bodi jezerokrat počasten in hvaljen za tvojo dobroto in milost ki sem si je ne zaslužila! — Kajti či svojo življenje spregledujem, saj ja nič ne najdem, kak same grehe! — Mala sem bila in otrok celo, alj grešnica rano — rasti sem začela — pa tudi več grehov od leta do leta spoznala in storila — med grešni svet sem zaletela — in tebe ljubi Jezus pozabila in zapustila! —

In vender — vse si mi ljubi Jezus pozabil, vse mi odpustil, si k meni celo prišel, se z menoj zaročil, kak dabi te nikolj nebi razžalila! — kdo drugi bi mi bil tak dobrotljiv in vsmilen, kak ti? — Kdo drugi bi mi toliko odpustil, kak ti? — Povej mi, ljubi Jezus, kaj ti bom dala, ker sem vboga sirota, alj kaj še gleštam, to tebi dam, dušo in telo tebi zročim — dam ti svoje serce in ti obljubim, da prelepo leljo svete čistosti zmirom ohranem! — kdekolj boš ti najdti, ondi bom tudi jas rada — kdej tebe ni, tudi mene ne bo! — Moja prva misel v jutro, boš ti — moja zadna večer pa tvojo sveto ime! — vsaka vura po dnevi bo zgubljena,

či se nebom tebe spominjala? Čista biti in čista ostati to naj bo moja veselje! — oh, le pomagaj mi, ljubi Jezus, se pošteno zmirom ohraniti, kajti nevarnosti mi nebodo menkale, da se povsodi braniti in varovati zamorem! — Usmili se pa tudi, prosim te preljubeznjivi Jezus! usmili se mojih starišev, mojih bratov in sester in vse moje rodbine, vseh mojih dobrotnikov pa tudi sovražnikov! — Oglej se milostljivo na tiste, ki sem jih jas razžalila, alj morebiti v greh napeljavala in pohujšala — ja spomni se vseh, za katere sem dolžna moliti! — Priporočim ti, ljubi Jezus, vse moje družbine tovaršice, ohrani jih poštene in nedolžne, naj se vse med seboj lepo zastopimo, v sv. miru živimo, da od naše družbe nikolj kaj hudega nebode slišat! — Dodeli, o Jezus, vsem pravičnim stanovitnost v dobrem, grešnikom resnično spreobrnjenje, spokornikom terdno prejvzetje pravega poboljšanja — vsem dušam vicah pak večni mir in pokoj, in večna luč jim sveti naj.

Ti pa prečista devica Marija, patronica naše družbe, prosi za me in za vse moje ljube tovaršice, da me vse po tvojem izgledi Jezusa ljubimo, in za jim zmirom poštene hodimo vse svoje žive dni, da svet od nas nikolj kaj hudega sodit nebode mogel, in da se enkrat s toboj pri Jezusi vekomaj združimo — Bog vé, kaj nas čaka, kam še pridemo, kdej bomo sirote imele strehico in kruh —

alj bomo dolgo vkup ostale, alj skoro se v večnost preseliti mogle — naj se vse z nami po božji volji zgodi! — Le k vama o Jezus in Marija naj pridemo vse! —

Zdaj pa, ljubi Jezus, mi je iti domo, — zato te prosim, še za sv. blagoslov, ki me bo pred vsem hudim branil. — Blagoslovi moje oči, da jih kaj gerdega ne otemni — blagoslovi moje uha, da kaj nevarnega in nepoštenega ne slišijo — blagoslovi moj jezik, da ne rani ne mene ne mojega bližnega — blagoslovi moje roke, da jih kaj grešnega nikolj ne umaže — blagoslovi moje noge — da se ne podajo na slabe pota, — blagoslovi moje serce, — da samo za tebe bije! — Oh kak rada bi pri tebi, ljubi Jezus tukej ostala — pa da moje ljube stariše, ki so mi tak dobri, ne žalim — grem v imeni božjem domo — alj z dušej vender zmirom pri tebi ostanem — oh naj palj skoro k tebi nazaj pridem! — Jezus, bodi moj, — jas pa naj tvoja bom! Amen.

Srečno ljube tovaršice moje!

Nagovor ženam križevske družbe.

Pred svetim obhajilom.

Pohvaljen bodi Jezus Kristus in BDM.! in sv. Ana!

Ljube tovaršice in križevske družbe sv. matere Ane, — za dnešni srečni den se kleče

lepo zahvalite: rekoč: Bodi zahvaljen, Oče nebeški, za preveliko vsmilenje, ki si ga meni in vsem mojim tovaršicam dnes storil! — Veliki so bili moji grehi, še vse vekša je bila tvoja milost. — Bodi vesela in potolažena moja duša, hvali gospoda svojega Boga, ki mi je toliko grehov odpustil, ter mi palj mirno vest dodelil! Oh ne pripusti, vsmileni Jezus, dabi se v stare in navadne grehe zopet povernula! — Oh, dabi bila snoči vmerla, kdej bi bila dnes moja duša! — Zato terdno obljubim v pričo BD. Marije in sv. Ane, se zanaprej vsakega naj menšega greha skerbno varvati, švoje dolžnosti kak žena zvesto spolnjavati, vse voljno terpeti, tudi rajši vmreti, kakor tebe, ljubi Jezus, z enim grehom kda več razžaliti.

Vsi božji angelji in svetniki, razveselite se z menoj, ker sem pri večnem Bogu palj vsmilenje in tolažbo najšlo! Oh kak močno me moji grehi na duši pečejo — Oh zdaj za naprej nebom nikolj več grešila, dnes hočem vsa poboljšana iti domo, v moji hiši mora vse biti drugači — na vas, ljubi Jezus, Marija in sv. Ana se terdno zanesem, vi mi bote pomagali vse na tenko spolniti, kaj sem dnes pri sv. spovedi obljubila... Pa tudi ve tovaršice bote za me prosile, da v dobrem stanovitna ostanem. Odpustimo si endrugam vse, da bomo vse v lepem miru med seboj živele, in da se našim možem in otrokom poleg nas ne bode hudo godilo. — Kaj smo sirote kdaj

zamudile, hočemo vse zvesto popraviti, in kaj še nam pokore menka, bo pak ljubi Jezus dostavil! sama si sirota pomagat ne morem! — rada bi lepo živela, rada Bogu služila, rada bila dobra žena in skerbna mati, alj le prehitro se spozabim, kaj sem ti nekdam pri sv. oltari obljubila!

O bodi mi pozdravljen, srečen den mojega življenja. Dnes še, — ja dnes — zdaj ravno bom Jezusa, svojega Boga v serce dobila — pa sirota, nesem vredna takega presvetega gosta! — Jeli slišiš, vboga moja duša, Jezus pride! — On, ki kraluje v nebesah, on želi dnes biti moj! Oh kdo sem jas, da sé podstopim, Jezusa sprejeti — nesem vredna, nesem si te milosti zaslužila, ker sem zmirom tako slaba — saj veš, o Jezus, kak sem ti nehvaležna, kak nestanovitna poleg vseh mojih še tako lepih obljub! — Pa vender bi želela v mojem sercu Jezusa sprejeti, ker bi brez Jezusa pač težko domo šla! — Obljubim ti ljubi Jezus, pred mojimi tovaršicami, da se bom zdaj resnično poboljšala, ne dam si miru, zmenoj mora drugači biti! — Zato te lepo vabim, pridi k meni skoro, moje serce tebe poželi — saj vem, da me neboš zapustil! — Pridi, o Jezus, k meni, či sem ravno slaba in nedložna, da ozdraviš mojo revno dušo! — Ti pak BDM. in sv. Ana — spravita meni zdaj ljubega Jezusa pod streho mojega zgrivanega serca! —

Po svetim obhajili.

O Jezus, tebe živim — tebi vmerjem — tvoja naj bom živa in mrtva! . . . Veseljte se z menoj vse moje tovaršice, pridite in pomagajte mi zdaj ljubega Jezusa hvaliti in počastiti ker se je ponižal k meni priti! Veseljte se vsi angelji in svetniki, kajti revna ovčika, ki je bila toliko časa zgubljena, je zdaj pri svojem nebeškem pastiru! Jezus, kralj in gospod nebes in zemlje je zdaj pri meni, ja pri meni je resnično sam Bog! O naj sveteši, naj sladkeši in naj čisteši ženih moje duše, jezerokrat te v serci obinem, ker si zdaj serce mojega serca! — moja sladkost, moja ijubezen, mojo vso veselje! — Sam Bog je zdaj pri meni, Jezus v mojem sercu! — Oh dabi te vedla prav vredno hvaliti, moliti in počastiti, da sem tako srečna! — zdaj bodi vesela, moja uboga duša ker si dobila, koga si dolga želela, kogar si bila močno potrebna! — Zdaj mi pomagaj Marija divica, zdaj mi stoj na strani sv. Ana, zdaj mi hiti v pomoč angelj varh, da milega Jezusa v svojem sercu lepo ohranem — na vse veke naj bo za dnešni den Jezusu čast in hvala — takih dnevvov si naj v življenju večkrat včakam — na toti den nebom nikolj pozabila, nebom pak tudi pozabila, kaj sem pri sv. spovedi Jezusi obljubila! — Kdo je zdaj bolj srečen kar ravno jaz? kaj imajo angelji in svetniki v nebesih, to sem zdaj jaz dobila?

Oh dabi jaz zdaj tak ostala, tak živela, kak sem dnes obečala! — Vboga grešnica sem dnes mojo hišo zapustila, alj z Jezusom grem vesela domo! k svojemu možu, k mojim otrokem in vsem mojim domačim! kaj bi si kolj na svetu še želela, si zdaj od Jezusa sprositi zamorem, nikdo me nebode ločil od ljubega Jezusu, njegova hočem vedno ostati — in vse, karkolj Jezus od mene terja, dušo in telo, moža in otroke njemi zročim! — Več si mi, ljubi Jezus, dati ni mogel, ker tvojo dušo in telo v svojem serci imam! — Oh zakaj te nesem tako rada v presv. zakramenti večkrat sprejela, zakaj sem se tebe, ljubi Jezus tolikokrat ogibala, alj celo sramovala? Odpusti mi, te lepo prosim, či sem še vtegnila kaki greh pozabiti! — zdaj se mi zdi, da jaz živim, pa ne toliko jas, kak le moj Jezus v meni živi — zdaj občutim, kak srečen je vsaki, ker tebe, večno sladkost, v svojem sercu lepo ohrani! zdaj si nič več ne želim, kajti vekše dobrote je ne najdti na zemlji! Oh kak sladek mir zdaj v mojem sercu počiva — skoro bi zdaj lahko vse zapnstila, ne več domo šla in tukej sladho vmrla! Alj kaj me doma čaka, hiša polna nadlog in težav, hiša bridkosti in križov, hiša skušnjav in nevarnosti, hiša nemira in sovraštva, hiša vboštva in skerbi hiša bolezni in smrti, hiša nesmilnega moža in nevoljnih otrok in hiša neprijaznih sosedov! — Oh kak se mi bode doma godilo? — kak mi je pak tukaj dobro biti! — Nebom se pak

bala, iti domo, naj mene kaj kolj hudega čaka, vse bom premagala, vse lahko preterpela, ker bom z Jezusom domo šla, on bo meni pomagal križ nositi, on bo moj pomočnik, on moj tolažnik — na njega se zanesem, on bo mene podpiral, on meni noč in den na strani stal, — či Jezusa imam, vse imam — či njega nemam, ničesa ne premorem! —

Le eno še mi na sercu leži, kaj bom ti dala, ljubi Jezus, za toliko meni dnes skazano dobroto, ker si se ponižal k meni priti? vidiš, da sirota ničesa ne gleštam, vender rada bi česa dala, da ne grem nehvaležna domo — eno revno pa zgrivano serce še gleštam, toto ti vso darujem, oh naj bi ti v meni, jas pa v tebi vedno prebivala! — naj se mi bo dobro alj hudo na sveti godilo, naj le zmirom tvoja ostanem, ti pak moj, ljubi Jezus! —

Priporočim še ti, ljubi Jezus, mojega tovarša, naj bi miša po tvoji milosti v lepem miru do smerti vkupej živel, — priporočim ti mojo vbogo deco, naj bi jih po tvoji pomoči zamogla v gnadi božji in v sveti čistosti izrediti, — slednič ti priporočim vse mojo domače staré in mlade, naj bi se vsi med seboj lepo zastopili! —

Še eno prošnjo imam do tebe, ljubi Jezus! — kadar enkrat nebom mogla več zdrava sem priti, in bo prišla za me odločena vura, da bom mogla od sveta slovo vzeti, in vse moje domače zapustiti, da se ti, ljubi

Jezus ponižáš v presv. zakramenti k moji boleni posteli priti, da tebe na koncu mojega življenja v presv. rešnem Teli vredno premem, da s Teboj zedinjena v rokah BDM. in sv. Ane sladko zaspim, in se pri tebi v nebesih vesela sprebudim, da tebe v sv. raju vekomaj gledam, vživam, častim in hvalim. Amen.

Sklep.

Zdaj pak vzemite, drage žene in tovaršice iz križevske družbe sv. Ane od Jezusa slovo. in pojdite vesele domo k svojim tovaršem, otrokam, starim in sosedom! — Spolnjavajte za naprej zvesto svoje zakonske dolžnosti, nepozabite pri kaki sv. mizi božji ste dnes bile, in koga si v sercu nesete domo — ohranite v svojih hišah sv. mir božji — živite z svojimi možami v lepi zastopnosti, izredite svoje otročiče v keršanski poštenosti in nedolžnosti, — odpustite svojim sovražnikom iz vsega serca, popravite kaj ste dobrega storiti zamudile, prejden za vselej svoje oči zatisnete, morebiti po smerti nikoga nebote imele, dabi se vas v molitvah spominjal — nosite voljno in poterpežljivo svoje domače nadloge in težave ki na vaših ramah slonijo — nebojte in nevstrašite se križov, ki ravno vas najbolj zadevajo, saj si ja zjimi storjene grehe narložej odslužite, svete nebesa pa pripravljate — da enkrat po srečni smerti v taki kraj zveličanske

večnosti pridete, — kdej nebode več ne bridkosti, ne žalosti za vas — kdej bote najšle svojega očeta — svojo mater, svojega tovarša — svoje otroke — svojo žlahto, svoje vse prijatelje — kdej se bodo vaše solze od veselja posušile, ki jih tukej v strahu prelevate — kdej se bo vaše boleče serce v radosti ohladilo — kdej bodo vaše skerbi in vaš trud za celo hišo obilno plačane — kdej bote večni mir in počitek uživale, ki ste si ga tukej na zemlji zmirom želele. —

Glejte, ljube tovaršice sv. Ane, glejte k Jezusu, bote prišle, BD. Marijo, tam najšle — svoji patronici sv. Ani bodete roko podale — tam vam ničesa več menkalo nebode — kratka bo tu žalost, večno pak tam veselje za vas!

Oh prosite dnes, prejden slovo vzamete iz te hiše božje, ljubega Jezusa, Marijo in sv. Ano — naj ti trije nebeški pomočniki zdaj z vami grejo, da vam povsodi in vselej o veselih in žalostnih vurah vašega življenja na strani stojijo, vas branijo in podpirajo, kdej si sirote same pomagat nebote zamogle, — obljubite Jezusu, da bote zmirom zveste žene — dobre matere — poštene vdove — in skerbne gospodinje ostale; — zahvalite se milem Jezusu, da vam je dnešni veseli in srečen den milostljivo doživeti blagovoljil — ter še ga prosite, kadar se bo solnce vašega življenja začínjalo za goro škrivati, naj se on poniža z Marijo in sv. Ano k vam na

boleno postelo priti, — da v tih treh sv. rokah podpirane srečno svoje oči v gnadi božji zatisnete, in se potem v nebeški večnosti veselo sprebudite, — zato molite vse za eno — ena pak za vse! — V tvoje roke, o sv. Ana, priporočim mojega moža, otroke, mojo vso hišo in vse moje tovaršice!

Jezus, Marija in sv. Ana — vam jas živim, — vmerjem, — vaša naj останem živa in mertva! Amen.

Nagovor možem križevske družbe.

Pred svetim obhajilom.

Pohvaljen bodi Jezus, BD. Marija in sv. Jožef!

Ljubi moži! kakor žene, fanti in dekleta, ste se tudi vi v križevsko družbo zbrali in si za svojega patrona in pomočnika sv. Jožefa, rednika in krušnega očeta Jezusovega in moža BD. Marije izvoliti, — dabi po njegovem izgledi v svojem zakonskem stanu pobožno živeli, svoje velike dolžnosti po njegovi priprošnji zvesto spolnjavali, — in si tako ložej sv. nebesse zaslužili; — kajti ne samo veliki bremen raznega opravila sloni na vaših ramah, — vas pak tudi veliki odgovor na sodni den čaka, — ki ga bote ostrem in pravičnem Bogu od vse vaše hiše enkrat dati mogli! — Oh kak silne pomoči potrebujete od zgor dolj za

svoj trojni stan, v kerega ste stopili — še nevedoč, kak se vam bo na svetu godilo? — O kaj ste pred letami na pragi sv. oltarja Bogu obljubili in prisegli! O kaki ste stopili v totí stan — kak se vam pak zdaj godi? — kaj ste se včakali? — jeli se vam nikar včasi nemilo ne stori, da ste samski stan zapustili — v kerem ste tako bres skerbi in srečno živeli! —

Velikokrat se vam v zakoni od prevelikih težav in nedlog serce terga in lamle — da si pomagat ne véte! — in si lahko včasi celo smert želite! — Zdaj še le po lastni skušnji spoznate, — kaj moža, — kaj očeta in kaj gospodara vse doleti! — kak teško je z nekoj ženo živeti, — kak teško otroke strahovati, — kak teško kruh pripravljati, — kak teško se z nekterimi sosedi poganjati, — in kako malo se Bogu služi — in kak malo za dušo skerbi; — celi den se v skrbah trudite — alj po noči nega sladkega, ne mirnega počitka! — Oh kak bi nebi človek opešal na duši in teli? — in či neki nema žene več — alj nepridno — neki ne otrok — alj celo malopridne — neki ne svoje hiše — drugi vso zadolženo; — neki nema ljubega zdravja — drugi pak hude navade — in sosede! . . neki celo malo dobrih pomočnikov! — le vse več pak sovražnikov! — in bi nebi neki izmed vas berš ko ne že dnes rajši na britofi počival, in se svojih nevolj na svetu rešil?

Pa ljubi moži, nikar tak ne sodite, nikar se križov ne navoljite in nebojte! — ne še je vse zgubljeno! — za vas siromake še je najti pomoči — le se potolažite — nikar ne obupate! — Glejte, stopili ste v krizevsko družbo — izvolili ste si za pomočnika sv. Jožefa — mogočnega priprošnika pri Jezusu! — vidite, Kristus si je ga izvolil za krušnega očeta — Kristusu je sv. Jožef vselej pomagal, to bo tudi vam rad storil — naj le vi Jožefa tak radi vbogate, kak mu je bil Kristus pokoren! — Jožef je Kristusa na rokah nosil, — vi ga pak le v serce radi spremlajte — pri Jožefu se je Kristus rad mudil — pa tudi vam se rad oglasi — kadarkolj ga imeti želite! — In hvala Bogu, to se bo ravno zdaj zgodilo — te sreče, kakor vi, ljubi moži, dnes, je Jožef ne vžival — dabi Jezusa samega v sercu imel! — Zato le bodite veseli dnes — saj pride sam Jezus k vam! — Le skusite, kak dobro je pri Jezusu biti — ves drugačt človek postane; — tako gostijo si večkrat pripravte — k taki božji mizi radi pogostoma prite — in vse se bo z vami popravljlo; — kam ložej bote svoje križe prenašali — vsa vaša hiša bo oživela — kam lepši mir bo v hrami prebival. — Kako srečna bo ljuba žena — kak pridni in krotki mali otroci — kak prijazni bodo dobri sosedi. — In vse to vam bo sv. Jožef pri Jezusu z veseljom sprosil, ker vé, da vsega tega potrebujete! ker si siromaki

sami iz teh nadlog rešiti niste v stanu — Oh škoda večna bi bila, ako bi po toliko prestanih nevoljah še slednjič le nebi zveličani bili! — vse zgubljene lete vašega življenja se naj popravijo — prejden da oči zatisnete, — da bo žena vedla, kak dobrega moža ona na svoji strani ima — da vsa dečica spozna — pri kako milem očetu ona prebiva! — In vse to, ljubi moži, dosežete — ako prav vredno Jezusa v svojo serce dobite! — To vam tudi sv. Jožef vsem želi — ker se mu v serce vsmilite! —

Zdaj pak naj vsaki za se v duhu z menoj sledečo molitev in prošnjo opravi, da vsaki iz med vas ljubega Jezusa v presv. rešnem Telesi prav vredno sprime:

Oh, bodi mi pozdravljen, srečni den mojega življenja. — Dnes še, — ja dnes — ravno zdaj bom Jezusa, svojega Boga v sercu prijel. — Pa vbogi siromak, — da celo nesem vreden takega presv. gosta! — ker na sebi druga ne najdem, kak same grehe in slabosti — pa tudi nič ne gleštam, s čim bi Jezusovo dobroto povernit zamogel! — O Jezus — dnes mi nesi samo moje grehe pozabil, ne mi jih samo vse odpustil — tak pa še češ celo v mojo serce priti? — ti véš, kak sem slab, kak nestanoviten in pozabljiv, — vém, da si toliko milosti pri tebi nesem zaslužil! . . Alj spoznam — da sem tebe močno potreben — ja dabi bres tebe dnes težko domo šel! —

Oh kak me moje serce boli — kak mi je teško na duši — kak me le moji grehi grivajo! Obljubim ti zdaj, ljubi Jezus, v pričo vseh mojih tovarsev, in vpričo sv. Jožefa, patrona naše križevske družbe; — da se bom zdaj resnično poboljšal — in ne dam si miru, z menoj more biti drugači! — Zato te lepo vabim, — pridi k meni, vzemi stan v mojem sercu — in me ne zapusti! — Ti pa sv. Jožef! sprevodi mi zdaj milega Jezusa pod streho mojega serca!

Po svetem obhajili.

O Jezus, tebi živim — vmerjem — tvoj sem živ in mertev!

O moj Jezus, kak srečen sem zdaj — da tebe imam — zdaj si ves moj — in jas sem ves tvoj! — O Jezus, ostani zdaj zmirom pri meni — in me nikolj ne zapusti! — Zdaj sem dobil tebe, ki sem se te že dolgo veselil. — Oh, naj bi se ti zdaj vedel zahvaliti za neskončno dobroto — ki sem si je ne zaslužil. — Oh kak mi je zdaj lahko — kak dobro — kak vesela in srečna je zdaj moja duša. — Oh kak miren, kako potolažen grem dnes domo. — Oh kak ljubi Jezus moji duši dobro dene! O sv. Jožef, ktereга si ti na svojih rokah varval, — tistega zdaj jas v sercu imam! — Oh Marija, kereга si ti na persah redila — zdaj v mojem sercu prebiva. O angelji

božji — kerega vi v nebesih molite — tega zdaj jas imam — O svetniki in svetnice, — kerega v svetem raju uživajte in gledate od obličjo do obličja — tisti je zdaj k meni prišel. — Oh srečen den — na kerega nikolj nebom pozabil! — Velki grešnik sem dnes od domi prišel — veseli pak pojdem z Jezusom k svoji ženi — k svojim otrokam nazaj! — kak lehka, ja kak srečna bi zdaj bila moja smert! — Le hvalimo zdaj vsi, ljubi tovarši križevske družbe, dobrega Jezusa, ki nam je dnes tako milost skazal. — Zdaj se mi zdi, da bom se lahko vsakega greha varval, — da bom vse dolžnosti svojega stana zvesto spoljnaval — da bom vse križe in težave ložej prenašal, — dam bom svojo ženo lepo imel in ž joj milostljivo ravnal — da bom svojim sovražnikom iz serca vse odpustil — da bom zvest in skerben gospodar svoji hiši; — ja srečni naj bodo vsi, ki pod mojo strehoj prebivajo — vse se naj v dobro oberne — greha naj več ne bo! — da mi nobena duša — ki mi je izročena, vzgubo ne prejde. — Moja narvekša skerb bo zanaprej — da vsem svojim v nebese pomagam, za katere mi bo odgovor dati! —

Pa ljubi Jezus, jeli bom zamogel vse to tudi zvesto spolniti, kaj ti zdaj tak terdno obljubim? — ker ti je znano in sam spoznam — kak slab, — nestanoviten, — in kak pozabljiv sem hitro. — Dnes mi je volja, — dnes obljubim

vse — alj že jutre se znam palj spozabiti! — kak hitro me zna naj menša reč spremoti. Kaj me vse čaka doma — velike nevarnosti — velike skušnjave — ki se jih morebiti ne bom mogel ogniti — se bom palj hitro pre-naglil — in te bom spet razžalil! — O to se pač zgoditi nesme! — tega ti neboš pripustil, — ti boš mene saj branil ino podpiral — ti boš mi dal svojo milost — da več nikolj v greh ne privolim! o Jezus, nikar me ne zapusti — naj se ti vsmilim — saj sem tvoja zgubljena ovca — tvoj zgubljeni sin! — saj si ja za me na sv. križu svojo sv. kri preleval, ki bo vse moje grehe zbrisala, in moje serce vmila! — saj ti ne želiš smerti grešnika, ampak da se zveliča! — Da me ti v nebesih imeti želiš, mi je to porok — da si mi dnešni srečni den doživeti dal — ki si mi toliko grehov milostljivo odpustil — in se ponižal sam v presv. rešnem Teli k meni priti — dnes je meni in celi moji hiši zveličanje došlo! —

Pa ljubi moj Jezus, kaj ti bom dal za tvojo neskončno dobroto, ki si jo meni nevrednem dnes skazal — s čim ti zamorem poverniti tvojo milost? — saj véš, da nič ne gleštam, kaj bi tebi dopadlo, ker same slabosti na sebi najdem? — Nebi bi pak rad nehvaležen dnes tebe zapustil, ker si se vsega meni dal! — druga siromak nemam, kak eno zgrivano serce — toto ti darujem za prebivaljše

da boš ti z menoj — jas pak s teboj za vselej sklenjen! — v tebe, o Jezus, verjem, — na te, o Jezus zaupam — tebe, o Jezus, ljubim iz celega serca — in te prosim, ostani zdaj zmirom pri meni! — Takih srečnih dnevov še mi daj, ljubi Jezus, v mojem življenji več doživeti — daj mi skoro k tebi priti. Dnes te nesem v svojem sercu domo, — alj prišla bo vura — da k tebi priti nebom zamogel, — morebiti me bo skoro kakšna bolezen na smertno postelo djala... in bom mogel od svoje žene in otročičev za vselej vzeti slovo — in kadar mi bo dobra žena svečo v roke dala, in z otrokmi zravam po stele solze točila, — oh — takrat pridi ti, ljubi Jezus, v sv. rešnem Teli k meni — da se pred smertjo s teboj sklenem — in v rokah svoje tovaršice v miru zaspim, — otroke pak tebi in njoj potolažen zročim! —

Sklep.

Zdaj pak vzemite, dragi moži in tovarši križevske družbe sv. Jožefa od Jezusa slovo — pojdite veseli domo k svojim ženam, otrokom in sosedom! — Spolnjavajte za naprej zvesto svoje zakonske dolžnosti — ne pozabite pri kako sv. mizi ste dnes bili — in da si Jezusa domo nesete! — ohranite v svojih hišah lepi mir božji — živite s svojimi ženami v prijazni zastopnosti — izredite svoje

otročiče v keršanski pobožnosti in nedolžnosti — da vas na stare dni hvaležno podpirajo; — odpustite vsem svojim sovražnikom iz vsega serca — bodite svojim sosedam vselej prizanesljivi — popravljajte, kar ste dobrega kdaj zamudili — prejden svoje oči zatisnete — morebiti po smerti nikogar nebote imeli, — dabi se vaše duše v molitvah spomnil; — nosite voljno vse svoje nedloge in težave — ki na vaših ramah slonijo — nebojte se križev — ki ravno vas najbolj zadevajo — ker si ja ž jimi svoje grehe na tem svetu naj ložej odslužite, in sv. nebese pripravljate! da enkrat po srečni smerti v taki kraj zveličanske večnosti pridete, kdej nebode za vas več nikake žalosti, ne bridkosti — kdej bote najšli svojega očeta, svojo mater, svojo ženo, svoje otroke, svojo žlahto in svoje prijatelje, — kdej se bodo vse vaše žele spolnile in solze posušile — kdej bote prijeli obilno plačilo za vse vaše trude — kdej bote sladek mir in počitek pri Jezusu, Mariji in sv. Jožefu vekomaj najšli in uživali!

In prejden dnes iz te hiše božje slovo vzameti in domo grete — še se vsi Jezusu, Mariji in sv. Jožefu priporočite — da ti nebeški pomočniki z vami domo grejo — in pri vas ostanejo! — da vam ti trije vseh veselih in žalostnih vurah vašega življenja do smerti na strani stojijo — vas greha branijo — v dobrem pak podpirajo — kadar si siro-

maki sami nebote vedli pomagat — da bote zmirom zvesti moži — dobri očeti — skerbni gospodari in pošteni vdovci ostali. — Zahvalite se, ljubem Jezusu, — da vam je dnešni veseli in srečni den doživeti blagovoljil — morebiti ste dnes zadnokrat vkup zebrani! — zato radi molite vsi tovarši za enega — eden pa za vse — V tvoje roke, o sv. Jožef, priporočim svojo ženo, svoje otroke — vso hišo — in vse svoje zraven tovarše! — dodeli nam vsem svoj sv. blagoslov, o Jezus! Amen.

IV. Poglavje.

Razne molitve

na vse praznike celega leta.

1. Na novega leta den.

(Praznik Jezusovega obrezovanja.)

Novo leto — in prvi den novega leta — o kako veselje za me! — Ti den je bil, v katerem si o Jezus, nekdam prvo-krat kri za me prelival — drago kri svojega naj svetejšega serca! — Zdaj vem, od kod mi vse milosti tečejo, vse dobrote te izvirajo, od kod vso veselje prihaja! — Zdaj vem tudi, komu se imam v težavah in nadlogah sporočati, od kod pomoči pričakovati! Tvoje preljubeznjivo in milo serce se mi palj za prihodnje leto milostivno odklene! — O bodi mi jezerokrat ponižno pozdravljen, premilostivi moj Jezus! naj te dnes in vsikdar ljubim, častim, hvalim in molim! Kaj bi bil brez tebe, in kaj bi mi moje leta hasnile, ako mi tvoja drago prelita kri

ne bi bila večnega zveličanja pripravila? — Zato vsaka misel in beseda, vsako delo in opravilo, vsaki udarec mojega serca — vse — vse, kar bom to leto storil ali terpel, naj bo tebi darovano, o presladki moj Jezus! — Vzemi za dar, ki ti ga doprinašam, in dodeli mi svojo milost, da prihodnje leto za me ne bo zgubljeno; zato te prosim skoz tvojo sv. ljubezen in po tvojem naj svetejšem imenu, katero si dnes dobil, pomagaj mi s svojo milostjo, da se v tem letu svojih grehov spokorim in si nebesa zaslužim. Amen.

2. Na svetih treh kraljev den.

(Razglašenje Gospodovo.)

Pozdravljam te, o moj Jezus, blaženo dete božje! s tako ljubeznijo, s kakoršno so te nekdanj na dnešnji den sv. trije Kralji pozdravili, kadar so vredni bili, tebe v preljubeznjivem naročju tvoje naj svetejše matere Marije gledati! — O da bi takrat ž njimi se bil mogel pred tabo na kolena vreči, ter tebe moliti! — Pa saj imam zdaj tudi to srečo; saj tudi meni mila zvezda tolažno sveti! — Jaz sem po milosti tvojega serca otrok sv. cirkve, ktera me uči, da si v presvetem zakra-

mentu rešnjega telesa kakor živi Bog in človek vkup resnično pričujoč. — Nad vsakim tabernakelnom, kjer v podobi kruha prebivaš, miglja svetla zvezda, ktera mi pravi: Tukej je Jezus Kristus! — Tedaj se priklanjam k tvojim nogam, ter te v duhu s tremi modrimi ponižno in željno gledam in molim: — pa tudi ti mene svojega milostivega pogleda vrednega stori! — Ne zaverzi mojih slabih darov, kateri ti namesto mire, kadila in zlata darujem, namreč: moje razumnosti, pameti in volje, ter se ti izročam v živi veri, v trdnem zaupanju in v goreči ljubezni z vsemi mislimi, besedami in deli. — O vzemi celo moje serce, in dodeli mi, prosim te, da zvest otrok sv. matere katoliške cerkve živim in umerjem. Usliši me, o Jezus! Amen.

3. Praznik Jezusovega sladkega imena.

M o l i t e v.

O vsemogočni večni Bog, Gospod zveličar Jezus Kristus! ker pod nebom nobenega imena ni, v katerem bi mogli zveličani biti, kakor to tvoje presveto

sladko ime Jezus; o Jezus! bodi moj Jezus, kadar sem zdrav; bodi moj Jezus, kadar sem bolen; bodi moj Jezus, kadar bom v sreči ali nesreči; bodi moj Jezus, kadar bom vesel; bodi moj Jezus, kadar bom žalosten; bodi moj Jezus, kadar bom na smertni postelji ležal; bodi moj Jezus, kadar se bo moja duša s tega sveta ločila; bodi moj Jezus, kadar bom pred božjo sodbo; takrat me ne zapusti, premili moj Jezus! — Zdaj in vselej — posebno na moj poslednji čas, zapiši moj zveličar! s svojo predrago kervjo v moje serce presveto sladko ime Jezus, da ne bom več občutil, ne tega sveta, ne tega mesa, temoč, da v tebi ostanem, v tebi živim in umerjem. O sladko, o častitljivo, o presveto ime Jezus, moje naj vekše bogastvo! če tebe imam, vse imam. O bodi jezerokrat češeno in hvaljeno presladko ime Jezus! — O Jezus, Marija in sv. Jožef! v vaše varstvo priporočim svojo ubogo dušo in svoje telo zdaj in na vse veke. Amen.

4. V praznik Marije Svečnice.

(Darovanje Jezusa v tempelju.)

Bodi mi pozdravljen, o moj Jezus! iz te ljubezni, s katero te je Simeon

starček dnešnji den pozdravil in na svoje serce stisnul. Toto tvoje serce je bilo, katero si dnes svojemu nebeškemu Očetu v tempeljno daroval, da bi me večnega pogubljenja rešil! — O bodi tebi večna hvala, ljubeznjivi odrešnik! — Tudi jaz ti prinesem dnes svoje serce za mali dar in revno hvalo s terdnim sklepom in z ljubeznijo do tebe, rado-
voljno vse terpeti — vse opuštati, vse storiti, kar od mene tirjaš, po tvoji sv. volji; le dodeli mi svojo moč in milost! In če bom tako živel, ter v tvo-
jem dopadenji svoje življenje sklenul, o tedaj se mi daj v presvetem zakra-
mentu za popotnico vžiti, kadar mi zvonček bližnjo smert oznanuje, — da s starim Simeonom kličem! „Zdaj pusti, o Gospod! svojega služebnika v miru, ker so moje oči vidile zveličanje sveta!“
Amen.

5 V svetem postnem času

O za me do smerti žalostni Jezus, bridek pogled neskončne bolečine, ker te zdaj v žalostnem času v tako velikem terpljenju premišljam! Ravno ti čas je od sv. cirkve odločen, da bi se tvojega terpljenja serčno in živo spominjali, ko-
liko je tvoje preljubeznjivo božje serce

v najgrozovitnejših bolečinah preterpelo!
 — O kakšno je le tvoje serce bilo, kadar si na oljski gori v smertni sili kervav pot potil! Kako skerčeno je takrat iz tvojega serca predraga kri tekla!
 — Kako težko ti je pri sercu bilo, ko te je bil Judež s kušcem predal!
 — Ino tako po vseh postajah poprek — ali je kdaj ktera bolečina na svetu bila tako velika, kakor tvoje terpljenje? Koliko bridkost si občutil, kadar ti je bila ternjeva krona v sveto glavo siloma globoko vtisnjena, kadar so te s šibami neusmiljeno topli, in skoro vse meso is svetega telesa razdrapali — ko se je jezero glasov slišalo: Križaj ga, križaj ga! Ino v smert obsojenemu kako težek križ so ti na svete rane položili, s katerim si svojo žalostno mater na potu srečal! — In oh — če tvoje križanje in terpljenje na križu sam pri sebi premišlujem, in tiste solze, ktere je tvoje oko za me pretočilo, kdo bi te ne ljubil? — Kako milo si klical doli is svetega križa: „Mene žeja!“ — po čem te vprašam? po ubogem človeškem sercu! Tudi moje serce žeja po tvojem, da ne bo tvoje terpljenje nad menoj zgubljeno. Amen.

6. V praznik oznanjenja Marijnega.

O visoki svetek slavnega veselja, kjer je Bog svojega angelja v nebeški svetlobi poslal, — da tebe, o Marija! ponižno pozdravi in te preblagega spočetja našega rešenika zagotovi! — Češena — tako z angeljem svoj glas povzdignemo, češena si, Marija! milosti polna, Gospod je s tabo. Ti bož sina rodila, kterega imenuj Jezus; on bo sin Narvikšega, — ti pa mati božja. O kako veselje je tvoja duša takrat občutila, kadar je Bog sv. Duh tebe obšencil! O bodi pozdravljena, ti izvoljena posodba Sina božjega, ki si tako neskončno milost našla, da si med vsemi ženami naj bolj blagoslovljena! — Pod tvojim srcem počiva Gospod Bog, kralj nebes in zemlje, naš preljubeznjivi zveličar! — Prosi za me revnega grešnika zdaj in na mojo posljednjo uro, da oznanjenje večnega zveličanja veselo zaslišim, ter tamkaj s tabo in angeljem Gabrielom tvojega Sina in svojega Odrešenika Jezusa Kristusa večno hvalim. Amen.

7. Na den sedem žalosti BD. Marije.

Vsaka skrivnost tvojega življenja o božja mati! govori milo k

našemu sercu; — ali nobena tako močno, kakor tvoje preveliko terpljenje dnešnji den. — Kakšna podoba žalosti in bolečine je tvoje serce s sedmerim mečem grozno prebodeno! — Pa kakšno zaupanje še le nam iz te podobe izvira! — O bodi mi pozdravljeno za me v boleči ljubezni ranjeno materno serce! — pozdravljeno v serčni ljubezni, ž Janezom pod križem sklenjeno — ko je Jezus s križa govoril: „Glej, tvoj Sin!“ O moja mati! z maternim očesom me poglej; vidiš tu svojega otroka in rejenca, o boleče ranjena mati Marija! Usmili se mene, in ne pozabi me, za kterega je predraga kri tvojega Sina s križa se prelivala! — Kdo bi se ne razjokal, kadar dnes sv. cirkev nemilo pesem od tebe, žalostne matere, poje, ako te tu v duhu pod križem v nesmilnih bridkostih gledam! — O kake in kolike bolečine je občutilo serce tvoje, kadar si mrtvega Sina v svojem naročji varvala! — Vzemi tudi mene v svoje serce, da popolnoma premišlujem in čutim, kako drag sem Jezusu bil; — da ž njim stanovitno svoj križ do smerti nosim, in tudi v tvojem krilu enkrat sladko zaspim, tamkej se pak veselo prebudim. Amen.

8. V praznik sv. Jožefa.

Bodi pozdravljen, sv. Jožef, izvoljeni varh in rednik Jezusa, božjega Sina, preljubeznjivi ženih vselej device Marije! — Revno si živel na tem svetu, pa priden, zadovoljen, pošten in pravičen, ves čistega serca; dobra, vsa lepa duša si bil; zato te je Bog toliko ljubil in tako visoko počastil in povzdignil, da si bil Jezusov krušni oča in rednik. — Sprosi nam dnes in vselej milost pri svojem nebeškem rejenci, da bomo tudi mi na tem svetu mirno, pošteno, pravično in poterpežljivo živeli, v naročji Jezusa in Marije umerli, in se enkrat s tabo v nebeški časti veselili. — Ti pak, o Jezus, kateri si sv. Jožefa svoji ljubeznjivi materi devici Mariji ženiha odločil, in za svojega zvestega varha izvolil, ponižno te prosimo; daj nam, da bomo po njegovih prošnjah in zaslužbah tukej ves čas svojega življenja boga-boječe se obnašali, v nebesih pa s sv. Jožefom tvoje obličje veselo gledali in uživali. Amen.

Počešenje

sedem radosti in žalosti sv. Jožefa.

1. O naj čisteši ženih Marije, slavni sv. Jožef; či je ravno sila in žalost tvojo

serce grozno zadela, ko si svojo deviško nevesto zapustiti namenil, tako je pak bilo tvojo veselje saj neizrečljivo, ko ti je bil angelj visoko skrivnost razodel. Po ti tvoji žalosti in po tem veselji, te prosimo, da nas zdaj in v naši smertni težavi s tolažboj bogaboječega življenja in zveličavne smerti oveseliš, kakova je bila toja smert od Jezusa in Marije podpirana. Očenaš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ...

2. O zveličani očak, slavni sv. Jožef; ker si bil v službo krušnega očeta včlovečeni besedi izvoljen! žalost, ki si njo občutil, kadar si dete Jezusa v tako velikem vboštvu na svet priti vidil, se je naglo v nebeško radost spremenila, ko si angeljsko slavno pesem zaslišal, in krasoto osvetljene noči zagledal. Po ti tvoji žalosti in po tem veselji, te prosimo ponižno, zadobi nam milost, da po tem življenji slavno angeljsko pesem slišamo in lepoto večnega veličastva gledamo. Očenaš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ...

3. O naj pokorneši spolnjevavec božjih postav, slavni sv. Jožef; predraga kri, ki njo je dete Jezus, naš zveličar, pri obrezi prelival, je sicer ranila tvojo serce, pa ime Jezus ga je palj z veseljem

okrepilo. Po ti tvoji žalosti in potem veselji zadobi nam milost: da v tem življenji vse grešne nagnanja odvernemo in v Jezusovem svetim imenu v sercu in z ustmi se radujemo in vmerjemo. Oče naš. — Češena si Marija. — Čast bodi Bogu. —

4. O naj zvesteši Svetnik, slavni sv. Jožef, ker si se skrivnosti našega odrešenja vdeželil, ko je Zimeonovo prerokovanje od tega, kar sta Jezus in Marija mogla terpeti, tebi tako smertno težavo pripravilo; tak je tudi ob enem tebe palj razveselilo, ko je razodel, da bo po Jezusu mnogim dušam izveličanje došlo, kojim bo k veličastnem vstajenju pripomogel. Po ti tvoji žalosti in po ti radosti, te prosimo zadobi nam milost, da bomo k tem prišteti, ki bodo po zasluženji Jezusa Kristusa in po priprošnji presvete divjice Marije slavno vstali. Očenaš. — Češena si Marija. — Čast bodi Bogu.

5. O naj čuječi branitelj in iskren prijatelj včlovečenega božjega Sina, slavni sv. Jožef; koliko truda te je stalo, Sina narvikšega rediti in ohraniti, posebno na tvojem pobegi v Egipt! Alj kako si pak bil poln veselja, da si božjega Zveličarja zmirom pri sebi imel in gledal,

kako so Egiptovski bogovi pred njim se razrušili. Po ti tvoji žalosti in radosti nam milost zadobi, da peklenskega sovražnika vselej od sebe odvernemo, se posebno vseh grešnih nevarnosti ogibemo, da vsakega malika pozemljiškega nagnenja iz svojega serca premagamo, ter Jezusu in Mariji zvesto služimo, samo za njega voljo živimo in po njem srečno vmerjemo. Oče naš. — Češena si Marija. — Čast bodi Bogu.

6. O angelj na zemlji, slavni sv. Jožef; od veselja zavzet viditi, ko ti je bil pri vsakem migleji nebeški kralj pokoren, od žalosti pak zadet, kako ti bo mogoče, božjo dete iz rok grozovitnega Arhelava rešiti; tak si vender bil od angelja spet vtolažen, da si veselo z Jezusom in Marijo v Nacaret nazaj prišel. Po ti tvoji radosti in žalosti nam milost zadobi, da bo našo serce pred strahom, ki ga skriva hudi greh, ohranjeno, in mi v miru čiste vesti z Jezusom in Marijo živimo in v njuni sredini srečno vmerjemo. Oče naš. — Češena si Marija. — Čast bodi Bogu.

7. O predpoda vse svetosti, slavni sveti Jožef; ko si brez svojega zadolženja fantiča Jezusa bil zgubil, in si ga cele tri dni z veliko žalostjo iskal; tode slednič palj najšel njega, svojo življenje

z nar vikšim veseljom svojega serca med učeniki v templi. Po ti tvoji žalosti in radosti te prosimo z ustmi in srcem: varuj nas, da se nam nikdar ne pripeti, po teški grešni krivdi Jezusa zgubiti; či bi se pak to po naši nesreči le zgoditi vtegnilo, tak nam milost izprosi, da ga z zgrevanim sercom sopet tako dolgo išemo, dokler ga ne najdemo ter nas on, posebno o uri smerti milostljivo sprime, in se mi tega sveta ločivši, njega v nebesih s teboj po njegovi milosti vekomaj hvalimo in uživamo. Amen. Oče naš. — Češena si Marija. — Čast bodi Bogu.

Antifona. Jezus je bil, ko je učiti začel okolj trideset let star, in kak se je mislilo, sin Jožef!

V. Prosi za nas sveti Jožef!

B. Da vredni postanemo Jezusovih obljub.

Molitev. O Bog, ker si se ponižal, po svoji neizrekljivi previdnosti svetega Jožefa za ženiha tvoji presveti materi odločiti, dodeli nam, te prosimo; da, kerega kot našega varuha na zemlji častimo, njega tudi za priprošnika v nebesih imamo; ker živiš in vladaš od vekomaj do vekomaj. Amen.

Opaska. Kdó te molitve zgrivano opravi, zadobi vsaki den enkrat popolen odpustek od 100 dni, vsako sredo v letu pak in 8 dni pred poglavitnim praznikom odpustek od 300 dni. Kdo nje na praznik alj po sedem sledečih nedeljah zaporedoma moli, zadobi po prijemi svetih zakramentov popolen odpustek. Kdo nje vsak den opravi, dobi vsak mesec enkrat popolen odpustek, ako se spovej in obhaja, ter navadno molitvo za odpustek opravi, tudi popolen odpustek. Pij VII. 9. grud. na 1819: Gregor XVI. 22. prosinca 1836. Pij IX. 22. sušča 1847. Ta odpustek se zamore tudi v hasek ver-nim dušam obrniti.

9. Veliki četertek.

O ljubeznjivi Jezus, dobrotljivi zve-ličar! mnoge misli se dnešnji den v mo-jem sercu zbujaajo; kajti z neizrečeno ljubeznijo si nam presveti zakrament rešnjega Telesa pri zadnji večerji k vednemu spominu postavil, ter umivajé svojim učencem noge nas prave poniž-nosti učil. Kako milega očeta te v duhu gledam zadnjikrat s svojimi brati pri sv. mizi sedeti, od katerih tako ginljivo slovo jemlješ, ter jih učiš in tolažiš! Vidim te pak tudi, kako strašno ti od zno-tranjih bolečin tvoja duša trepeče, ker veš, da boš za veliko duš zastonj kri prelival in terpel, in koliko nečasti boš za svojo preveliko ljubezen v presvetem zakramentu na zemlji terpeti imel. O Jezus! ker si nam s postavljenim pre-svetim zakramentom živo znamenje svoje

ljubezni in terden spomin svojega terpljenja in svoje smerti zapustil; daj, da nikoli skrivnost tvojega telesa in tvoje kervi ne obhajamo, bi pa ne bili vneti ljubezni in voljne pokorišine do tvojih sv. zapoved. Dodeli nam prosimo, da sv. nauki tvojega evangelja, ktere si s svojo kervjo zapečatil, po vrednem uvžitji te dušne jedi dober sad prinašajo. Daj nam zadnjič gnado, da nam vžitje te svete večerje ne bo v strahovitno sodbo in k pogubljenju, ampak k zveličanju in večnemu življenju. Amen.

10. Vélikí pétik.

Oh, kakšen den prevelike žalosti! — Jezus umira, sam Bog je v smertni sili, Sin božji med nebom in zemljo umirajoč na križu razpet visi! — O moj dobrotljivi zveličar, kakega te morem na rešnjem lesu gledati, s krvavimi ranami pokritega, čisto bledega in nagega na križu povzdignjenega! — Z objokanim očesom, s bolečim in zgrevanim srcem se dnes tvojemu sv. križu približavam, ter se tožim, kako neusmiljeno terpljenje so ti moji grehi pripravili. Prosim, o Jezus! jagnje božje, odpusti mi grehe mojega zdaj od žalosti pobitega serca! Pobožno se prederznem, tvoje sv.

roke poljubiti, ki so me vstvarile, branile in blagoslavljalje; poljubim tvoje sv. noge, s katerimi si me v zmotah ko zgubljeno ovco poterpežljivo iskal; poljubim tvojo sv. stran prebodenega serca, v katero se v nadlogah in težavah tolažbe iskajoš skriti nameravam. — Zakaj kdo bi mi vekšo tolažbo dodelil, ko tvoje za me odperto serce! V tem sercu hočem dnešnji den skrivnost svojega odrešenja skoz tvojo smrt, o moja križana ljubezen! premišljevati, v toto tvoje serce hočem solze svoje bolečine z Marijo jokati. Usliši me, o Jezus! da tvoja smrt nad menoj ne bo zgubljena; in prosim te, naj svoje življenje v tvojih rokah sklenem, in svojo dušo nebeškemu Očetu zročim. Amen.

Obiskovanje Jezusa v božjem grobu.

O Gospod Jezus Kristus, moj usmiljeni odrešenik! pred tvojim sv. grobom padem na svoje grešne kolena, ter te živega v presvetem zakramentu in mertvega v grobu ponižno pozdravljam in molim, kateri si za me grešnika toliko terpljenja prestal, in tako bridke smerti umerl. — Tukej te zdaj mertvega brez vse lepote gledam, ki truden od prevelikih muk v grobu mirno počivaš. —

Tukej imam zdaj svojega stvarnika, do-
brotnika in rešitelja, tukej počiva moj
brat in ženi, moj učenik in pastir! Oh,
kaj sem storil, da sem Sina božjega z
grešnim življenjem v tako grenko ter-
pljenje in smert spravil! — Veseli in
tolaži me, ker še sem tako srešen, tebe
v grobu ležečega obiskovati in v
presvetem zakramentu moliti! Zato se
blizu tvoje jamice stisnem, zdehnem glo-
boko z zgrevanim srcem, pobesim svoje
oči, odprem hvaležno svoje usta, pobožno
rekoč:

Bodi pozdravljena sv. glava Jezusa
Kristusa, mojega zveličarja, za me z bo-
dečim ternjem prebodena in s terstiko
udarjena!

Bodi pozdravljeno preljubeznjivo o-
bličje mojega zveličarja Jezusa Kristusa,
za me popljevano in neusmiljeno za uho
udarjeno!

Bodite pozdravljene prijazne oči
mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za
me z grenkimi solzami in pljunki zalite!

Bodite pozdravljene presladke usta
mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za
me z jesihom in želčem napojene!

Bodi pozdravljeno častljivo serce
mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za
me s sulico prebodeno!

Bodite pozdravljene naj čistejše roke
mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me
z zreblji prevertane in na križu razpete!

Bodite pozdravljene trudne noge
mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za
me vklenjene in prebodjene!

Bodi pozdravljeno nedolžno telo
mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za
me bičano in križano!

Bodi pozdravljena predraga kri
mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za
me tako obilno prelita!

Bodi pozdravljena presveta duša
mojega zveličarja Jezusa Kristusa za me
na križu v roke nebeškega Očeta
izročena!

Bodi pozdravljen in poljubljen jeze-
rokrat, o križani in umorjeni Bog in
človek Jezus Kristus!

Bodi še tudi pozdravljen, o presveti
križ, milostljiva zastava in znamenje na-
šega odrešenja, častitljivo drevo pravega
življenja!

S tim hvalevrednim znamenjem za-
znamnjam svoje čelo, da se nikdar Je-
zusovega križa ne sramujem, svoje usta
da te hočem ž njimi na vse veke moliti
in častiti, — in svoje persi, da te tam-
kaj globoko v sercu ohranim. Amen.

Molitev

za božjo pomoč na koncu življenja.

O Gospod, Jezus Kristus, Bog dobrotljivi in usmiljeni Oče! s ponižnim, zgrevanim in pobitim srcem se tebi približujem, ter ti priporočim svojo poslednjo uro z vsem, kar me po tem življenju pričakuje.

Kadar me bodo slabe noge opominjale, da moje potovanje že k koncu gre, tedaj se, ljubi Jezus, usmili mene!

Kadar moje trepeče roke ne bodo več mogle, tebe objeti, in kadar bom tebe proti svoji volji od prevelike bridkosti na svoje persi spustil, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bodo moje temne in oblite oči pri grozni bližni smerti na te medlo gledale, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bodo moje blede ustnice slednjikrat tvoje presveto ime zgovorile, ali še tebe rahlo poljubile, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo moje upadlo in rosnato lice okoli stoječe ljudi k joči in groznemu strahu sililo; in kadar bodo moji lasje od mertvaške rose vsi mokri na medli glavi mi po konci stali, in oznаноvali,

da je moja slednja ura že blizu, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bodo moje ušesa pred človeškim govorjenjem oglušale, in bodo mogle tvoj ostri klic pravične sodbe poslušati, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo moja pamet zavoljo groznih in strahovitih prikazen zmešana in v smertne bridkosti celo zajeta, moja duša pak zavoljo grehov in večne pravice nemirna; in kadar še mi bo hudi duh zaupanje do zveličanja vzeti želel, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo moje tužno serce bolečin in grozne smerti omedlevalo, moja kri se pak po žilah po malem ustavljala, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar se skoro ne bom več zavedel, kje da se znajdem, in se mi bodo zadnje solze utrinjale; tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene; in vzemi te solze za dar svojega usmiljenja, da v tem strašnem hipu kot daritev resnične pokore umerjem!

Kadar bodo moji rodbinci, znanci in prijatelji okoli moje postelje klečali, za mojih bridkost voljo žalovali, ter tebe za pomoč klicali; tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar se bom svojih počutkov

znebil, in mi bo ves svet pred očmi zginul, jaz pak od svojih slovo jemal, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo mertvaška sveča zgorela, in globoko dihanje mojo dušo sililo, da se mora ločiti telesa; tedaj ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo moja duša svetá se ločivši telo brez življenja blede in merzlo zapustila, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Zadnjič, kadar se bo moja duša sama pred tabo prikazala, in pervikrat tvojo svetost in vsemogočnost gledala; o ne zaverzi njo od svojega obličja, vzemi jo v preljubeznjivo naročje svoje milosti; da bom pri tebi v prelepih nebesih veselo popeval: O usmiljeni Jezus, usmili se mene! Amen.

11. Sv. velikonočni praznik.

Aleluja! bodi mi pozdravljen, preljubeznjivi moj zveličar! ker si tako častitljiv dnes svoj grob zapustil in od smerti vstal! — Zdaj je vsa bolečina, ki jo je tvoje serce čutilo, na veke minula, — zdaj boš vedno veselje vžival! — Za res, kadar boš enkrat v žalosti svojega terpljenja na svoje serce kazal, in prašal: kdo je te bolečine kriv; kaj

ti bomo sodni den odgovorili? — O naj te dnes pohajajé tako pozdravljam, kakor te je velikonočno jutro tvoja žalostna mati pozdravila! — Kako veselje si pak tudi prinesel terpečim dušam v predpekel, ki so na tvojo odrešitvo željno in dolgo že čakale! — O koliko dušam si sveti raj odperl, ki se bodo v nebesih s tabo vedno veselile! Vstal si, o Jezus! ta resnica je vesela in tolažna za me. Tudi jaz ne bom v grobu večno ostal, ampak po tvoji mogočni besedi od smerti vstal, kakor me moja sv. vera uči. Kakor si ti smert premagal in v novem večnem življenji veselo živiš: tako hočem tudi jaz starega grešnega človeka sleči, ter novo življenje v pobožnosti začeti. O Jezus, premagavec pekla in smerti, reši me večnega pogubljenja, ter me zbudi enkrat k večnemu življenju! Amen.

12. V praznik Kristusovega vnebohoda, ali na križevo.

O Jezus, nebeški kralj in moj odrešenik! ponižno te pozdravljam, ker te dnes v duhu gledam od zemlje slovo jemati in proti nebesam se vzdigovati! Kako lepo pot si ti meni z naukom in zgledom proti sv. nebesam pokazal, da

bi vekomaj bil, kjer si ti! — Ali mene le vedno moje slasti in poželjivosti k zemlji vlečejo, ker si premalo prizadevam, k tebi se povzdigniti in priti. O kako veselje si dnes skoz svoj prihod nebeškim prebivavcem prinesel, ker si bil tamkaj na božjem prestolu kot nebeški kralj slovesno kronan! — O da bi tudi jaz po tvojih sv. zapovedih zvesto in stanovitno hodil, da te potem v sv. raju enkrat vidim in srečno vživam! — Dodeli mi milost, naj se to skoro zgodi, da se večnega veselja s tabo vdeležim! Od zdaj bom le tebe pred očmi imel, ter neprenehoma po tvojih naukih pravično živel, da bodo nebesa tudi moje. Amen.

13. Binkoštni praznik ali na duhovo.

„Prišel sem, da ogenj z nebes prinesem, in kaj drugega hočem, ko da bi gorel?“ — tako si govoril, o moj Jezus! Toti ogenj si nam v Bogu sv. Duhu poslal, kateri se je na dnešnji den nekda v žarečih plamenih nad glavami apostolov prikazal. Oh, ljubezni vneti Jezus! pošlji tudi meni sv. Duha, enega žarečih jezikov, ki so nad tvojimi učenci plavali! — O, pridi sv. Duh, napolni moje serce, ter ga ožari v plamenu Jezusove ljubezni, da tudi jaz ko tvoji apostoli k

zveličanju mnogih duš s svojim naukom kaj primorem! O naj postane moje serce prebivališče in tempelj sv. Duha! — Zato prosim: pridi sv. Duh, Bog večne resnice, uči me Gospodove poti, razodevaj mi njegovo voljo, obvaruj me vsake zmote v sv. veri, opaši me s svojo gnado, da ne omagam v grešni skušnjavi, — pošlji mi pomoč v terpljenji, ter mi dodeli mir, ki ga svet dati ne more! Ouberni svoje oči in moje serce od zemlje proti nebesam, da vsikdar hočem in storim, kar je dobro, ter išem, kar je večno, in tvoj pravi apostol postanem! Amen.

14. V praznik presvete Trojice.

Presveta Trojica, Bog Oče, Bog Sin, Bog sv. Duh, en Bog v bitji, trojin v osebah! — Molim, častim in hvalim te, kakor ti nebeške trume s hvaležnim petjem kličejo: Svet, svet, svet, si Bog Sabaot, nebo in zemlja ste polne tvojega veličastva! — O nebeški Oče, verujem, da si tudi moj oča, kateri me nesi samo po svoji podobi vstvaril, ampak me tudi po svoji milosti za otroka sprejel! — O Sin božji, edinorojeni iz Očeta od vekomaj; verujem, da si k odrešenju sveta se včlovečil, nas iz sužnosti pogubljenja s svojo drago kervjo odkupil, ter nas

zveličal! — O sv. Duh, ki od Očeta in Sina izhajaš, verujem, da si me v sv. kerstu posvetil in me preobernal v tempelj božji! — Trojediní Bog, Oče, Sin in sv. Duh! verujem v tebe, na te zaupam, tebe ljubim iz celega serca. Dodeli mi moč, o Gospod Bog! meni slabemu človeku, in blagoslavlíjaj mojo voljo in moj sklep, da ti na zemlji zvesto služim, enkrat se pak v nebesih tvojega obličja veselím. Čast bodi Bogu Očetu, Sinu in sv. Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj, in vselej na vekomaj! Amen!

15. V praznik presv. rešnjega Telesa ali na telovo.

Bodi mi pozdravljen, preljubeznjivi Jezus! ktereга dnes verni kristjani v častnih procesijah po vesoljni kersanski zemlji z gorečimi molitvami in milimi pesmi spremljavajo. Bodi mi pohvaljen jezerokrat iz vseh serc in z vsemi jeziki, ki ti dnes v tem zakramentu čast in hvalo darujejo! — Tudi sv. cirkev ima dnes s tabo svoje preveliko veselje, ker te celo iz sv. tempeljna pod milim nebom k češenju prenaša, da bi tudi nebesa in zemlja in vse stvari se veselile, vsi kristjani stari in mladi. Kako velik ču-

dež svoje ljubezni si ti, o Bog milosti, nad nami storil! — O ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za to neizrečeno ljubezen do mene nevredne duše. Ravno to telo, ki si ga v smert dal, meni v tem presvetem zakramentu v jed davaš; ravno to kerv, ki si jo prelil, mi v pitje davaš, da bi ti v meni in jaz v tebi vedno prebival! — Prosim, o Jezus! ako sem ti kdaj nečast delal, ali te mlačno in nevredno prejel, napolni mojo dušo s svojo ljubeznijo, da se popolnoma ozdravi, po tebi željno hrepeni, in te vselej vredno prejme, zlasti ob zadnji smertni uri. Srečen sem tedaj, če to milost dobim, ker po smerti uživat pojdem tebe svojega ljubega Odrešenika, katerega tukej prejmem. Amen.

16. Sopraznik Jezusovega presv. Serca.

Pred 200 letmi je Jezus po svoji neskončni ljubezni do zgubljenega človeštva svoje najsvetešo serče neki bogaboječi službenici skrivnostno razodel, ter ji naročil, naj bi kristjani njegovo serce pobožno častili. Vidila je namreč pobožna devica v prikazni Jezusovo serce, s ternjevim vencam opleteno, ognjeni žar na kviško plamteti, mali križ med plamenom moleti. in kervavo rano v sredini serca odperto. Slišala je tudi Jezusa govoriti:

„Glej, moja hči, to je serce, koje je človečki rod gorečo ljubilo, za ves svet veliko terpelo; in za te neskončne milosti ne prijema ničesa, kakor samo nehvaležnosti in razžalenja. Želim tedaj, da bi se od zdaj za naprej po ti prikazni po vseh krajih sveta častitva mojega serca razširila“.

1. Znamnje.

Ternjev venec opletan okolj Jezusovega serca. Moja duša se bolečine trese, vidit bodeče terne v božjo serce zapičene. Oh, kdo je le Jezusu taki bodeči venec izmislil? Kdo se je podstopil in prederznil, tako milosti polno serce s ternjem opletati? In kaj je tisti vreden, ker svojemu najdobrotljivšemu Bogu tako grozovitno muko pripravi? — Odkrito-serčno morem obstati, da sem jaz tega kriv! ker sem s svojimi neštevilnimi grehi božje serce neusmiljeno ranil. Tern napuha sem opičil v Jezusovo serce, ker se čez bližnega in celo čez Boga povzdigujem; tern lakomnosti mu zasadam v dobrotljivo serce, kadar kolj do Boga in do revnem sobratu vsmilenja ne skažujem; tern nečistosti mu vtisnem v presv. serce, kadar misli, želje, besede in celo djanja spočinjam, kojih Jezus težko prenaša; — s ternom jeze in sovraštva ga pikam, koliko krat kolj mojega bližnega zatiram alj celo Boga preklinjam. O Jezus, kak ti je bilo

mogoče, meni vse te hudobije prepašat! Milo te prosim, odpusti mi zgrivanemu grešniku, ker me vse to močno griva. Zato ti terdno obljubim, teh grehov nikdar več ne doprinašati. Ternjev venec tvojemu sercu spletam, alj kakega imam jaz pri ostri sodbi od tebe pričakat!

2. Znamnje.

Ognjeni žar puhti is Jezusovega serca, plamen poln goreče ljubezni nevsahljivo izvira. Čudovit ogenj, ki merzle serca ogreva in terdokornega grešnika z nebeško toploto omehčuje. Ti zdraveči ogenj dodeli 'slepemu grešniku pravo svetlobo, merzlemu pak toploto, da se svojega nevarnega stanu zavesta, in se tako lažej k pokori verneta; in čim bližej človek tem ognju pride, tem bolje se v dobrem okrepi. In kdo bi še se obotavljal, svojo porterto serce pri tem gorečem plamenu Jezusovega od ljubezni do nas gorečemu sercu si ogreti? O Jezus, daj nam ogenj svoje ljubezni, daj nam vroče želje po vsi pravičnosti! — O da bi se moja duša pri tem nebeškemu plamnu pogostoma ogrevala, vse prijetniši bi postale Bogu moje dusne in telesne opravila, vse moje misli in želje bi se vedno v Boga opirale, in bile v njega zajete. Tako se pak le zmirom moj duh v pozemljiškem noč in den mudi, da nebeški tir celo pozabim; zato

ogenj božje ljubezni v meni vgasne, ne maram za molitvo, ne za pobožnost, ne za besedo božjo, ja celo do svetih zakramentov nemam več gorečega veselja. O Jezus, prosim ponižno, vgasni s svojo predrago kervjo ves grešni ogenj v mojem sercu, zažgi pa v njem plamen svoje svete ljubezni!

3. Znamnje.

Sveti križ, kraljevo znamnje našega odrešenja vsajen v Jezusovem sercu. Ta sveta podoba nam kaže, koliko je Adamov greh zakrivil; na to drevo se je dala božja neskončna ljubezen v našo odrešenje raspeti in pribiti, — na tem lesu daruje božji Sin svojo življenje nebeškem Očetu za zgubljeno človeštvo; — na ti terdi postelji se predraga kri nedolžnega Jezusa za nas obilno preleva; — na tem stebru premilostljiv Zveličar svoje roke rasprostira, nas revne grešnike k sebi vabit in objemat; — to sveto bruno nosi dobrotljivega pastira, ki nas revne zgubljene ovce s svojimi zveličanskimi nauki pase, s svojim lastnim mesom in s svojo kervjo milostljivo redi in hranuje. Is tega svetega prestola slišimo tolažljive Jezusove besede: „Oče, odpusti njim, ne vejo kaj delajo!“ od tod dolj se spokornemu razbojniku raj oblubi; Marija Janezu, Janez pak Mariji izroči. O Jezus, kdo drugi kakor jaz sem tebi križ pripravil! Jaz ravno

sem moje neštivilne grehe na tvoje sv. rame naslonil. Moj napuh je tebe s križom na pečino vergel in moje grešne noge so tebe kot červa pomandrle; — moja požertnost je tebe na križu žejo pustila terpeti; — moja nesramnost je tebe oblačila obropala; — moja pogoltnost je tebe s kisom in z žolčom napajala; — moja jeza in serditost je tebe v prahu na zemlji kotala; — mojo sovražtvo je tebe po bodečem kamenju suvalo, moja nečistost je tebe pred razuzdanim ljudstvom zasramovala; in moja lenoba ti je na sv. križu miru ni dala. Ne zabstojn si ljubi Jezus na križnem potu milo zdihaval, rekoč: „Jokajte ne toliko čez mene, marveč čez sam sebe in svoje otroke!“ — In vender mi pred tvojim križem, o Jezus, z grehami igramo, in si tvojega terpljenja k sercu in v zveličanje ne obrnemo. Zato objamem z grivanim sercam tvoj sv. križ, in te za odpušenje vseh grehov milo prosim.

4. Znamnje.

Prebodnjena, odperta rana Jezusovega serca. O presveta, globoka in široko razkrita rana, vedno za nas grešnike milostljivo odperta! — In ta rana Jezusovega serca še bode od grešnika vedno, den za dnevom ponovljena, in ne le samo s sulico, ampak z neštevilnimi

grehi vedno ohranjena. To naj sladkešo serce bo v hišah, ja celo v cirkvah z mnogimi grehi zmirom prestrelano, nar večkrat pak pri sv. obhajilu, kdej lahkomišleni spovedenci Jezusa v presv. rešnem Telesi po nevrednem zavživajo, alj se pred naj svetešim zakramentom nespodobno obnašajo; ja nekterim celo ni mar, da bi to presveto serce častili, ter mu hvalo in dolžno čast skazali. Je li zaslužim, da mi je moj Bog in vstvarnik serce dal, da bi z jim svojega narvečega dobrotnika vedno hvalil, ne pak toliko žalil? Oh, zakaj se Jezusa tako rad ogibljem, za grehom pak noč in den dirjam? Koliko milosti nam je to serce iz nebes prineslo, kako plačilo pa za te dobrete prijema? Oh, zatecimo se radi in pogostoma k tem presv. Jezusovemu sercu, tu so vrata, skoz ktere mi pot v sv. nebesa najdemo, iz te presv. rane nam milosti božje za našo poterto serce obilno izvirajo. Zato hočemo, kolikor krati kolj nam skušnjave in nevarnosti protijo, posebno pa v smertni sili k tem milostljivem sercu pribežati, da greh vselej odvernemo, in enkrat srečno umerjemo; k tem nebeškem vrelcu bomo hiteli zajemat tolažila, kadar nas žalosti in bridkosti tlačijo; v presv. rani Jezusovega serca hočemo vse naše misli in želje zajete ohraniti; v tem presv. sercu bomo revni otroci zavetje iskali, kadar svoje ljube stariše zgubimo; v to presv. serce se bomo fanti in dekleta skrili, kolikor krati nam

grešne priložnosti pretijo; ja vu vsaki nedlogi tega življenja hočemo dosluženi stariši, vdove in sirote, grešniki in grešnice zaupljivo pribežati, da golufni svet krepko odvernemo in v tem presv. sercu kreposti in tolažbo najdemo. Zato hočem vedno zdihovati in ponavljati, rekoč: O sv. ternjeva krona Jezusovega serca opleti me, — o sv. plamen Jezusovega serca uzgi me; — o sv. križ Jezusovega serca skri me, — ja bodi visoko pozdravljeno naj sladkešo Jezusovo serce zdaj in na vse veke. Amen.

Molimo.

O neskončna, najviša dobrota, čez vse dobrote na zemlji, čez vse vrednosti v nebesih, o presveto sladko serce Jezusovo! — Oh, kako prazno je vse in nečimerno, kjer tebe ni najti! In če tebe imam, kaj še več poželeti hočem! — Nič na svetu, nič ne želim, le serce svoje mi daj! — Pa kako pozno sem te ljubiti in spoznati začel, ti večna lepota, ker sem saj vedil, da si ti moja naj vekša dobrota! O kako oster dvorezen meč bridke žalosti prebada moje serce, ker sem te tolikokrat hudo razžalil, ko sem bil dolžan te ljubiti iz vseh svojih moči! O kako sem se le prederznil tvoje svete zapovedi prelamljati, in tvojemu svetemu sercu toliko bolečin pripraviti!

— Pa odtihmal te hočem vedno ljubiti, ter svoje grehe in zgubljeni čas, v katerem te nisem ljubil, zgrevano objokovati. O da bi vender vsaki zdihljej, ki ga storim, vsak pogled mojega očesa, vsak udarec mojega serca se k počenju tvoje ljubezni obrnil! Nič me ne bo več ločilo od tvojega serca, ako bi mi ravno z žarečimi klešami moje serce iz telesa pipali, s tvojo milostjo ti vender večno zvest ostanem. Rajši hočem v naj grozovitnejšem ognju živ goreti, ko tebe, o Jezus, le z naj manjšim grehom kdaj več razžaliti! — Zato te prosim: bodi mi stalen pomočnik, da v ti ljubezni do tebe nikdar ne omagujem! O srečni angelji in nebeški izvoljeni, zakaj pa jaz na zemlji ne morem z vami svojega Boga popolnoma ljubiti, da bi ga nikdar več ne razžalil! — O kdo mi bo dal peruti, skoro se tje povzdigniti in pri tvojem sercu prebivati! Zato radovoljno tukej vse terpim, da bi te le tam vekomaj ljubil; — le tebi se dopasti, tvoje svete zapovedi spolnjevati, in sveto živeti iz serca želim! Dodeli mi saj iskro svoje ljubezni, pa ne samo ene — ampak več — mnogo plamenov naj moje serce prešini, do te po vrednosti z veseljem ljubim! Oh, da bi mi mogoče bilo, vse ljudi vsega sveta k ljubezni

do tvojega naj svetejšega serca pripraviti; da bi te vse ljudstva, vsi rodovi prav spoznavali, goreče molili, častili in ljubili!

Tebi, o moj premili Jezus, hočem živeti, tebe ljubiti, tebi darovati vse svoje misli in besede, vse djanje in nehanje, vse svoje križe in težave! Posveti me z lučjo, o večna luč, — ožari me s plamenom, o ljubeznjivi ogenj! Daj mi vživati tvojo lepoto, — okusiti tvojo sladkost, — imeti tvoje serce, o moj Jezus! Amen.

17. Na den čistega mladenča sv. Alojzja.

O sv. Alojzij, angeljski mladenč! ki nisi nikoli oblačila kerstne nedolžnosti s smertnim grehom ognusil, ampak svojo čistost z dragimi biseri spokornih solz lepo kinčal; — ki si se vse svoje življenje z Bogom v gorečih molitvah pogovarjal; — ki si iz ljubezni do Boga vso posvetno imenitnost in prazno čast zaverigel, in rajši v uboštvu tiho in mirno živel; — ki si v postrežbi bolnikov svoje življenje ljubezni daroval; — in ki si terdnega serca Bogu služil, ter duhovskemu stanu do konca življenja

popolnoma zvest ostal; prosim te zaupljivo: sprosi mi od Boga, pri katerem veliko veljaš zavoljo svojih prelepih čednost, da Gospodu s čistim životom služim in z nedolžnim srcem dopadem; da se svojih grehov vedno spominjam, ter jih s pravo pokoro nad seboj kaznujem; da zadobim duha goreče molitve in ljubezen do prave pobožnosti; da svet in njegovo prazno bogastvo zaničujem in svoje serce od vsega tergam, kar ni od Boga; da nobene priložnosti ne zamudim, drugim — tudi svojim sovražnikom iz ljubezni do Boga na duši in telesu dobrete skazovati; ter zadnjič, da bi pravo pot svojega zveličanja, ki sem jo z božjo milostjo nastopil, srečno dokončal, in po tem revnem življenji s tabo veselje večnega zveličanja vžival. Amen.

18. Pobožnost

v čast sv. Alojziju po šest zaporednih nedeljah.

Sveti Alojzij! spremi nasledno počastenje, ki njo v večo čast božjo in devičke matere tebi ponižno po naslednem načinu darujem:

1. V zahvalo za vse dobre, te, ki ti meni in tvojim vsem rejencem milostljivo isprosi blagovoljš.

2. Da mi po tvoji priprošnji od Boga

milost pridobiš, čistost duše in telesa nepokvarjeno ohraniti, se vseh grešnih priložnosti skerbno varovati, v čednostih vere, upanja in ljubezni božji napreduvati, ja rajši umreti, kakor Boga razžalit.

3. Srečo in blagoslov v pozemljiskem in zdravje telesa, tvojo pripomoč v potrebah, posebno modro ispeljatvo v mojih opravilah pridobiti, naj le vse to k božji časti in v pomoč moji duši služi. Amen.

1. nedelja.

Premišljevanje. Nar lepši se nam kaže sveti Alojzij v svoji čistosti in v angeljskem divištvu. Biser teh čednostij je sv. Alojzij vedno nepokvarjeno ohranil tako, da se osobito angeljski mladenč alj angelj v mesu po pravici imenuje, ker je ta nardražesi zaklad zmirom vestno varuval in sovražniku te čednosti vse naklepe zaterl; on je najmre svoje oči tako berzdal, da se ne spoznati zamoglo, kake boje so njegove oči bile. — Keršanska duša! Uči se, kinč in krasoto čistosti čez vse čislati! Si ni čist, si tudi pred Bogom ni lep. Kar ni čisto, ni krasno; ni lepote bres čistosti.

Molite v. Preslavni sv. Alojzij, ker si po svoji čistosti angeljom ednak v

nebeški zbor divičkih duš na božji prestol bil povzdignjen, oglej se s svojimi nježnjimi očesi na svojega rejenca, ki je v dolini solz tolikim grešnim navarnostim izpostavljen, in isprosi mi pri Bogu milost, da se vu vseh mojih mislih, besedah in djanju čisti ohranem in tako nar vikšemu kralju Jezusu in presv. kraljici Mariji dopadem. — Posebno mi pak to milost . . . pridobi, za katero te ponižno prosim, ako ona k božji časti, moji duši pak v zveličanje služi! Amen.

Vodilo. Ničesar se nemam bolje varovati, kakor lenobe, žalosti in prijaznosti. Koliko, ljuba duša, devištvo ceniš — še njo li imaš — či ne. —

2. nedelja.

Premišljevanje. Teško je odločiti, kaj bi v življenji svetega Alojzija bilo bolj občudovati, alj njegova nedolžnost, alj pokora. Za nekatere celo male pregreške, ki jih je petletni fantič storil, in kojih še ni razumel, se je celo življenje pokoril, ter se nar vekšega grešnika imenuval. Ko se je teh malih prestopkov bil spovedal, je bil od žalosti in grivinga tako presunjen, da je celo omedlel. In kako ostro pokoro še je

zato opravljal! — Vedno je v svojem življenji s postom, z bičenjem in z drugimi pokorivnimi deli svojo nedolžno telo kaznoval, ter se vsem dobrotam znatnega življenja odpovedal. V samostanu še je pak, koliko mu je bilo od vikših dovoljeno, svojo gorečnost povikšal in v svojih pokorilih je bil tako iznajdljiv, da je vso mehkužnost telesa popolnoma zaterl. — Keršanska duša! Telo je naravni hlapec duše; ako se mu vdaš pod oblast, postaneš njega sužnik. Dolžni smo delati pokoro, ker smo grešili — spokoriti se, da več ne grešimi.

Molitev. Slavni sv. Alojzij, čudoviden izgled nedolžnosti in pokore, ker si svoje majhne pregreške tako bridko obžaloval in spokoril in svoje nedolžno telo tako ostro zatiral, izprosi mi milost, da jaz ravno v tako spokornem duhu moje velike in smertne grehe objokujem, po tvojem izgledu resnično pokoro delam in moje hudobno nagnenje in strasti premagujem. Više tega mi zadobi posebno milost . . . za katero te ponižno prosim, ako ona k božji časti, moji duši pak v zveličanje služi! Amen.

Vodilo. „Alj pokora, alj pekel“ koliko si ti, ljuba duša za svoje grehe dozdej pokore storila — či ne — kdaj njo misliš opraviti?

3. nedela.

Premišljevanje. Znameniten zrok je, da čim bolj je človek pobožen in svet, za toliko več on v svoji veri in gorečnosti do presv. oltarskega zakramenta napreduje. Alojzij je vse svoje čutenja in mišljenja, svojo upanje in želje, svojo vso ljubezen v to presveto skrivnost božje ljubezni opiral. Pred tabernaklom se je njegova goreča ljubezen v serčni pobožnosti tako razlivala, da so bili okolj-stoječi ednako ginjeni. On, angelj v mesu, je angeljski kruh vsak teden z naj gorečiši pobožnostjo sprejel, tri dni se za to sveto opravilo pripravlal, tri dni pak potem Boga hvalil, in celi den sv. obhajila je ostal v Boga zajet. — Keršanska duša! Vsemi si dobro k sercu, da je presveti oltarski zakrament prav za prav vir nar vekše, edino popolnoma sreče, ki njo na zemlji zamoremo najdti, je nov paradiž, ki ga nam je vsmileni Bog po zgubi pervega podaril. Ta zakrament pobožno počastiti, se pravi, na verhunci popolnoma pobožnosti stati.

Molitev. Slavni sv. Alojzij, ker si se vselej po skerbni pripravi božji mizi bližal; ker si bil sprejemši božjega gosta v tolažbi, v veselji in v go-

rečih solzah celo zajet; ker si se vselej več v angeljski kakor v posvetni pobožnosti nebeškemu jagnetu bližal; zadobi mi, o goreči Zeraf ljubezni, da tudi jaz z ednokoj pobožnostjo in ednako gorečnostjo ti nebeški gostiji pristopim, in po zavžitji te tako drage nebeške hrane z zveličanskoj milostjo okreplen v dobrem od dne do dne napredujem, dokler enkrat u veličastni večnosti mojega Boga in gospoda gledat in uživat zamorem. — Zadobi mi še to posebno milost . . . za kojo te prosim, ako ona k božji časti, meni pak v izveličanje služi! Amen.

Vodilo. Resnično zagotovim, da tisti, ki hočejo Bogu pobožno služiti, svetega obhajila, više enega mesca odlagati nesmejo. Kolikokrat si pak ti, ljuba duša, sv. obhajilo vredno sprijela — či ne — kdaj boš božji rop popravila?

4. nedela.

Premišljevanje. Kak se je sv. Alojzij v drugih čednostih kot živi svetnik svetil, tako je bil v ljubezni do Bogo iskren Zeraf. Ta goreča ljubezen božja ga je zmirom tako prešinila da, či je božjo dobrotljivost premišljeval alj od nje kaj slišal govoriti, je njegov

obraz celo ognjen postal, ni mu je bilo mogoče, ne dihati, ne govoriti. In ker je sv. Alojzij Boga resnično ljubil, je zato tudi božje zapovedi tako zvesto spolnjeval, da se v njegovem celem življenji nobeden ne radovoljen, ne odpustljivi greh najdti ni zamogel. Pred vsakem svojem djaniu se je vprašal: „Kaj mi to za zveličanje hasne?“ — Kersanska duša! Prevdari resnobno, da je Bog sam le tvoj prvi in posledni konec, tvoja edina in nar vikša dobrota. Ti Bogu zadostiš in Bog bi tebi ne zadostil? Tvoj prostor je v božjem sercu.

Molitev. Slavni sv. Alojzij, Zeraf božje ljubezni, ker si drugači živeti ne zamogel, razun da si vedno na Boga mislil, ter njega ljubil, isprosi mi od Boga milost, da vse nečimernosti sveta zaničujem, in si smirom prizadevam, edino le mojemu Bogu in gospodu vu vseh mojih mislih, besedah in dejanjih se dopasti. Posebno mi zadobi to milost . . . za koju te ponižno prosim, ako ona k božji časti, meni pak v izveličanje služi! Amen.

Vodilo. Ne ljubi te, o Gospod, tisti prav, ker česa s teboj ljubi, kar za tvojo voljo ne ljubi, Kako si pak ti,

ljuba duša, do zdaj Boga ljubila — či ne — kako boš svojo napačno grešno ljubezen popravila?

5. nedela.

Premišlevanje. Novo zapoved nam je Jezus Kristus na svet prinesel najmreč, da kdo Boga ljubi, tudi svojega bližnega ljubiti ima. Sv. Alojzij je nam tudi v tem nar lepši izgled. Njegova ljubezen je bila poterpežljiva, djanska in velikodušna. Serčno je želel in se veselil, vso zaničevanje in razžalenje vseskozi voljno prenašati. V občem je iskal bližnemu koristiti, kolikor so mu vikši dovoljili. Ko še je med svetom bival, je vboge ljudi iskal, ter nje v keršanskih resnicah podučeval. Kot samostanski ud je pogostoma rimsko mesto sprehodil, berače podučeval, ter njih k sv. spovedi vodil. In ko je enkrat v Rimu kuga nastala, je svojo življenje z nepopisljivim veseljom vbogim bolnikom v žertvo dal. Keršanska duša! Prevdari dobro, da je ljubezen nar vikšo svetišče naše svete vere, čast keršanskega imena in znamje resnične pobožnosti.

Molitev. Slavni sv. Alojzij, moj ljubleni varh! Prosim te po tvoji goreči ljubezni, skteroj si svojega bližnega za

ljubo imel, da bi ga za Boga pridobil, in mu v sili in potrebi djansko pripomogel tako, da si po izgledi preljubeznjivega Jezusa za revnega bližnega tudi svojo življenje dati želel; pridobi mi od Boga milost, da skoz njegovo pomoč okrepljen svojega bližnega po lepem izgledu k Bogu peljam, v njegovih nedlogah iz prave ljubezni ž jim vsmilečno ravnam, ter mu po svoji moči na duši in teli radovoljno pomagujem. — Zadobi mi posebno to milost . . . za katero te ponižno prosim, ako ona v božjo čast, meni pak v izveličanje služi! Amen.

Vodilo. Le keršanska ljubezen do bližnega razloči otroke božje od otrok hudičovih. Kako si pak ti, ljuba duša, do zdaj bližnega ljubila — či ne — kako boš za naprej sovraštvo is serca odpravila?

6. nedela.

Premišljevanje. Ljubezen do BD. Marije se s človekom tako rekoč na svet porodi. Ta vrojeni občutek otročje ljubezni do Marije je ravno eden tistih sadov, ki nam ga naša sv. vera vrodi in v serce vdehne. Zato tudi najdemo v življenji vseh svetnikov celo očevidni vlak svete iskrenosti in pobožnosti do Marije. Alojziju ni bilo

mogoče na Marijo misliti, ne od nje govoriti, brez da bi ga ne bil nov plamen goreče ljubezni do nebeške Device navdal, in se on nebil njenemu varstvu izročil. Nobena okoljšina ga ni izgovorila, da bi bil navadne pobožnosti do Marije opuščal alj okrajšal. In ker je Marijo tako iskreno ljubil, je njo tudi v njenem obnašanji, v življenji, v običajih, v obhodu z drugim, ja vu vseh opravilah nasledovati želel. — Zato si tudi ti Marijo za svojo mater in izgled izvoli, veseli se njene visoke vrednosti in njenega nebeškega veličastva, premišlavaj njene čednosti in njo vseskozi nasleduj, pozdravljaj njo vsakden pogostoma ter se njenem varstvu izročuj!

Molitev. Slavni sv. Alojzij, ljubleni sin Marijin! Nedopusti, da bi mi želja, Marijo ljubiti, kdaj v sercu vgasnila; ohrani mi po svoji mogočni priprošnji tisto vnetost in pobožnost, ki si njo ti do Marije zmirom razodeval; sosebno mi dodeli milost, da bom v celem življenji po tvojem izgledu Mariji v čednostih povsodi enak. — Isprosi mi še to milost . . . za katero sem tebe vu vsaki šestnedeljni pobožnosti prosil, ako je moja prošnja le vselej v božjo čast, meni pak v izveličanji služila. Amen.

Vodilo. Za svojo izveličanje imam tako dolgo v strahu biti, dokler me prava pobožnost do Marije ne prešine. Kako pak ti, ljuba duša, Marijo častiš in nasleduješ — či ne — kdaj boš svojo zamudo popravila.

Vsako nedelo opravi 5 Očenašev in Češena si Marija in 5 krat Čast bodi Bogu i. t. d. potem moli:

Dober in zvesti hlapec, ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil, pojdi u veselje tvojega gospoda.

V. Pravičnega je gospod po pravem potu vodil.

R. In mu božjo kraljestvo odkazal.

Molimo. O Bog, deljivic nebeških dobrot, ker si v angeljskem mladenču Alojziju prečudežno čistost z enakoj pokoro zedinil; dodeli nam po njegovi priprošnji in njegovem zasluženji; da ker smo nedolžnega ne nasledovali, saj spokornega nasledujemo. Po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

19. V praznik vnebovzetja D. Marije.

(Velika meša — velika gospodnica.)

Kako veličastno veselje obhajajo dnes sv. nebesa, kadar tebe, o častitljiva

devica Marija! v svoje zvoljene naročje sprejemajo. Oče nebeški pozdravlja dnes svojo hčer, — Sin božji venča svojo mater, — in sv. Duh se zaroči s svojo nevesto! — Kako neizrečeno veselje je takrat, o Marija, tvoje serce občutilo, kadar si bila z dušo in telesom v nebeško kraljestvo vzeta! — Prosim, o nebeška gospa, preden od sveta slovo vzameš, usliši me, za kar se tvojemu sercu zaupljivo zatekam! Prosim: ako ravno nisem vreden se med tvoje služebnike šteti, pak vender poln zaupanja v tvojo preveliko milost dnes vpričo svojega sv. angelja in vseh nebeških svetnikov in svetnic izvolim tebe za svojo pomočnico in preljubo mater. Terdno sklenem, ti pokorno služiti in tebe kot otrok častiti in ljubiti. Prizadevati si tudi hočem po svoji moči, da te bodo drugi spodobno in z veseljem častili, kakor si po svoji vrednosti zaslužiš. Zato te, o milostljiva mati, zavoľjo predrage Jezusove kervi ponižno prosim: da me odtihmal v število svojih služebnikov in otrok milostljivo vzameš, ter mi pri Bogu sprosiš gnado, da se v mislih, besedah in djanju vedno tako obnašam, da pri Bogu in tebi dopadenje najdem, ter se enkrat v srečni in sladki smerti iz tega sveta vzdignem v sveti raj, kjer

bom s tabo presv. Trojico na vse veke hvalil! Amen.

20. V praznik Marijinega rojstva. (Mala meša.)

Bodi mi pozdravljeno, premilo dete Marija! kako me veseli visoki praznik tvojega rojstva, kadar si se nam ko juterna zarja polna milosti na svetlem nebu prikazala! Zares, ako te kakor dete gledamo in premišljujemo, kdo si ti, — in kaj boš enkrat v kraljestvu božje milosti, — se tega naše serce močno veseli. Zato te tudi dnes sv. cirkev tako častitljivo pozdravlja rekoč: „Tvoje rojstvo, naj svetejša Bogorodnica, je ves svet z veseljem napolnilo,“ — ker je iz tebe Kristus rojen, solnce pravičnosti, ki nas je peklenske smerti odrešil! Pač vsemu svetu je tvoje rojstvo veselje oznanilo — Bogu samemu — vsem nebesam, svetim angeljem, katerih si ti kraljica, — in zlasti nam, tvojim otrokom, ker si mati našega Odrešnika, nas vseh mila mati! — O bodi mi pozdravljeno, blaženo dete Marija, milosti polno — pozdravljeno tako veselega serca, kakor te je sv. Ana, tvoja mati, dnes pozdravila! Dodeli mi milost, o moja

nebeška mati in gospa, da se kot pravi otrok tvojega preveselega rojstva obilno vdeležim po milosti Jezusa Kristusa, tvojega Sina. Amen.

21. V praznik Marijinega sladkega imena.

O visoke časti vredna gospa, preljubeznjiva in blažena devica Marija, veselim se s tabo, da te je Bog s tako častitim imenom okinčal. Močno želim, da bi te ves svet po tvojem sv. imenu spoznal in častil, — to lepo zarjo, ki je bila vselej z nebeško svetlobo olepšana; — to zvoljeno barko zveličanja, obvarovano splošnega grešnega potopa; — to popolnoma in neomadeževano globico, kakor te je tvoj božji ženih imenoval; — ti zaklenjeni vert, ki je bil veselje Gospoda Boga; — ti zapečateni studenec, do kterega sovražnik ni nikoli prišel, da bi ga bil skalil; — ti beli limbar, ki je zrastel med ternjem Adamovih otrok, ker so vsi z grehom omadeževani, sovražniki božji, ti si pak vsa čista, vsa lepa in prijateljica svojega stvarnika. — O nesrečni čas, v kterem tebe, o Marija, nisem poznal in ne ljubil! Pa vender boljši je pozno, kakor

nikoli začeti. Zato glej, o Marija, tukej pred svojimi nogami ubogega grešnika, v veliki sili in potrebi v tvoje presveto ime klicati in te za milost prositi. Res je, da zavoljo svoje nehvaležnosti in grešnega življenja nisem vreden pri Bogu po tebi uslišan biti; ali vender zaupam v tvojo veliko milost; ker vem, da se nikoli ne braniš pomagati tistim, kateri se ti priporočevajo in v tvoje sveto ime kličejo; vem tudi, da si Bogu tako dopadljiva, da ti nobene prošnje ne odreče; vem, da je tvoje veselje, s svojo milo priprošnjo ubogim grešnikom vselej pomagati. — Globoko si hočem dnes tvoje sveto ime v serce zapisati, ter se tebi čisto darovati. O priporoči me svojemu Sinu Jezusu, da me zavoljo mojih grehov v večno pogubljenje ne zaverže! Reci mu, da sem tvoj služebnik; reci mu, da si moja mati; reci mu z eno besedo, da želiš mojo zveličanje! Amen.

22. Molitev pred podobo matere božje.

1. O nar svetejša devica in mati božja Marija! glej tukej pred tvojo milosti polno podobo nar nevrednejšega tvojih rejencov, kateri v nar vikši ponižnosti v tvojo milostivo materno pomoč

kliče; ker mi je dobro znano, da vsem in vsakteremu, ki z otročjim zaupanjem k tebi prihitijo, svojo nebeško pomoč dodeliš; koji presveta Trojica, kakor izvoljeni hčeri Boga Očeta, kakor deviški materi Sina božjega, in kakor nar ljubeznjiveši nevesti Boga sv. Duha ničesar ne odreče. Oh, premila mati Marija, pomagaj! saj me ne bodeš brez pomoči zapustila, ampak mene uslišala, ki svoje prošnje s serčnimi zdihljeji podpiram.

2. O Marija! pomagaj nam v vsaki priložnosti tega revnega življenja: so-sebno v ti, ki me pred vsem nar hujše tare in tlači. Marija pomagaj! tolažnica žalostnih! stopi k sedežu presvete Trojice, govori in prosi za me, ker si zavoljo mojih mnogih in smertnih grehov pred Boga ne upam; priporoči me božji usmilečnosti, in zadobi mi popolno uslišanje moje prošnje, ki ti jo v dušnih in telesnih potrebah, o Marija! s takim zaupanjem pred tebe položim, kakor ga koli nedolžno dete k svoji ljubeznjivi materi imeti more; vender pa se naj z menoj zgodi nar svetejša volja božja, kateri se z vsem in brez zadržka darujem, in ktere naj modrejšemu dopadenju vse izročim, ravno v ta namem, kterega si v svojem nar svetejšem življen-

ji, sosebno pa pri nar bridkejšem terpljenji in smerti svojega naj ljubeznjivejšega Sina imela. Tako naj bo vedno in vsikdar Bog hvaljen in češen, če ravno teške nadloge pošilja, ktere pa jaz vender miren v tvojem maternem krilu o Marija, vse v poterpežljivosti in ponižnosti prevzeti in prenasat želim.

Med tem, čudopolna mati! ti zročim kolikor morem pobožno, svojo ubogo dušo; sprosi mi pri Bogu popolnoma grevengo in obžalovanje mojih grehov, ino njih odpušanje, da nad menoj revnim grešnikom naj dražejša kri tvojega naj ljubeznjivejšega Sina zgubljena ne bo. Pomagaj Marija! oh, zadobi mi po svoji mogočni priprošnji, da v pravi čistosti na duši in na telesu Bogu služim.

3. Oh, naj ljubeznjiveša mati! vedno me obdajajo težke skušnjave, za katere je moja duša preslaba. Hudi napadi od znotrej, in priložnosti od zunej so ti močni sovražniki, ki me vedno nadleževajo. Pomagaj, o Marija! naj jih poprek premagam, da se v noben smertni greh ne zgubim.

Sem sicer, o ljuba mati! po milosti božji v edino zveličanski cirkvi, in sem k banderu križanega Jezusa prisegel; ali kako malo so moje dela po sv. veri

vravnane? Marija! pomagaj, da svoje življenje poboljšam, božje in cirkvene zapovedi zvestejše spolnjam, ter svoje kratko življenje v vaji dobrih del doprinašam; in se ne samo v besedah, marveč tudi v djanji kot gorečega, pravega, katoliškega kristjana povsodi skazujem.

4. Pomagaj, o Marija! da se v meni vse tri božje čednosti: vera, upanje in ljubezen dopolnijo; tudi obudi v meni pravo pobožnost k bridkemu terpljenju in smerti tvojega božjega Sina in k sveti mešni daritvi; da jo z gorečim sercam obiskujem, ter se v popolni daritvi presvete Trojice z dušo in s telesom vsaki den darujem.

5. Marija! vračaj svojo mogočno priprošnjo k božjemu sedežu za vse prijatelje in sovražnike, za revne in žalostne, za bolnike in dvoječe, za vso sveto katoliško cerkev; oh! prosi svojega božjega Sina, naj vse bogaboječe v dobrem ohrani, vse grešnike k pravi pokori oberne, in vsem razbojnikom, poganom in krivovercem luč prave vere prižge.

6. Zadnjič, o mati! pomagaj mi v poslednjem hipu moje smerti; da jo srečno prestanem, izvolim tebe za Bogom kot svojo pomočnico, mater in za-

vetnico. Oh, Marija! takrat me ne zapusti, kadar se bom v nar večih telesnih bolečinah in v neizrečenih dušnih mukah s peklenkim sovražnikom boril za neskončno večnost. Pridi, teci mi pomagat, in reši mojo ubogo dušo pred vsem zalezovanjem hudega duha. O Marija! pomagaj mi v strahovitni nevarnosti smertne ure, in pelji mojo ločeno dušo v rajsko veselje in večno zveličanje. Amen.

23. Počeščenje sedem radosti B.D. Marije

v 3. nedeljo septembra.

1. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje serce občutilo, ko ti je arhangelj Gabriel poročal, da si od sv. Trojice za mater Sina božjega izvoljena, ko si mati postala, in vender ne devica biti nehala. Po ti tvoji radosti te prosim, da bo blagoslovljen sad tvojega telesa tudi meni v časno in večno zveličanje. Amen. Češčena si Marija . . .

2. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje serce občutilo, ko si božjega Sina brez bolečin ko Divica rodila, poljubila in objela. Po tem presladkem veselji dodeli tudi meni, da Jezusovo ljubezen zdaj in na smertno uro in na

vse veke uživam. Amen. Češčena si Marija . . .

3. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje serce občutilo, ko so trije kralji iz jutrovih dežel prišli, tvojo ubogo Dete kakor Boga in Kralja molit in mu daruvat. Po tem veselji dodeli mi moč, da se tudi jaz Jezusu popolnoma darujem z dušo in telesom, ter v veri upanji in v ljubezni do konca stanoviten ostanem. Amen. Češčena si Marija . . .

4. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje serce občutilo, ko si dvanajst let starega zgubljenega Jezusa v tempelju zopet našla. Po tem veselji te prosim, da Jezusa s smertnim grehom nikdar več ne zgubim; in ako bi kdaj tako nesrečen bil, da ga po resnični pokori zopet veselo najdem. Amen. Češčena si Marija . . .

5. O Marija spomni se radosti, katero je tvoje serce občutilo, ko si na velikonočno nedeljo Jezusa v časti vstajenja zopet zagledala. Potem veselji dodeli mi, da bo tudi moje vstajenje na sodnji den veselo in častito. Amen. Češčena si Marija . . .

6. O Marija, spomni se radosti, katero je tvoje serce občutilo, ko si Jezusov častni vnebohod na oljski gori gledala. Potem veselji dodeli meni, da se tudi moja duša

na smrtno uro brez zamude v nebeško veselje vzdigne. Amen. Češčena si Marija . . .

7. O Marija, spomni se tiste radosti, ktero je tvoje serce občutilo, ko je na binkoštno nedeljo sv. Duh nebeško tolažbo v tebe razlil, in te s svojimi darovi napolnil. Potem veselji mi dodeli; da ogenj sv. Duha tudi moje merzlo serce razgreje in v meni nikdar ne ugasne. Amen. Češčena si Marija . . .

Počeščenje sedem žalosti Matere božje.

1. Spominjam se o žalostna mati Marija, z največim sočutjem tiste bridkosti, ktero je tvoje blago serce občutilo, ko ti je stari Simeon od meča tvoje duše prerokoval. O preljuba Mati, po tem tvojem bridkosti polnem sercu te prosim zadobi mi čednost ponižnosti in dar straha božjega. Amen. Češčena si Marija . . .

2. Spominjam se, o žalostna mati Marija, z največim sočutjem tistega straha ki ga je tvoje blago serce prestajalo, ko si bežala v Egipt in tam ostala. O preljuba Mati, po tem tvojem strahu polnem sercu te prosim: zadobi mi čednost, radodarnosti, posebno do ubogih, in dar

pobožnosti. Amen. Češčena si Marija . .

3. Spominjam se, o žalostna mati Marija z največim zočutjem tistih skerbi katerih je bilo polno tvoje serce, ko si bila zgubila svojega ljubega Jezusa. O preljuba Mati, po tem tvojem preskrbnem sercu te prosim: zadobi mi čednost pobožnosti in dar učenosti. Amen. Češčena si Marija . . .

4. Spominjam se, o žalostna mati Marija, z največim sočutjem tistega prestrašenja, katero je tvoje materno serce prevzelo, ko si srečala s križem obloženega Jezusa. O preljuba mati, pri tem tvojem ljubezni in bolečine polnim srcem te prosim: zadobi mi čednost poterpežljivosti in dar moči. Amen. Češčena si Marija . . .

5. Spominjam se, o žalostna mati Marija, z največim sočutjem tistih muk, ki jih je terpelo tvoje preblago serce, ko si bila pri Jezusovi smerti pod križem. O preljuba Mati, po tem tvojem mučenem sercu te prosim: zadobi mi čednost zmernosti in dar sveta. Amen. Češčena si Marija . . .

6. Spominjam se, o žalostna mati Marija, z največim sočutjem tiste rane, ki je bila tvojemu premilemu sercu zavdana: ko je bila s sulico prebodena Jezusova stran, in ranila ob enem tudi tvoje

preljubeznjivo serce. O preljuba Mati, po tem tvojem presunjenem sercu te prosim: zadobi mi čednost bratovske ljubezni in dar uma. Amen. Češčena si Marija . . .

7. Spominjam se slednič, o žalostno mati Marija z največim sočutjem, tistega terpljenja, ktero je tvoje serce občutilo, ko so ti Jezusa v grob polagali. Pri tem tvojem bolečine in bridkosti polnim sercu te prosim; zadobi mi čednost gorečnosti in dar modrosti. Amen. Češčena si Marija . . .

V. Prosi za nas, o žalostna Devica!

S. Da homo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Prosimo te, gospod, Jezus Kristus, naj bode pri tvojem vsmiljenju preblazena Devica Marija, tvoja mati, ktere posvečeno dušo je ob uri tvojega terpljenja presunil meč bolečin, naša priprošnica, zdaj in ob uri naše smerti. Po tebi, Jezusu Kristusu, odrešeniku sveta, ki z Očetom in sv. Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj. Amen.

24. Prošnja za devet gnad k materi božji.

O mati milosti, mati gnade, mati dobrote, mati ljubezni, ti me vižaj, ti me

peljaj, ti me vodi in ohrani! Kadar se bo moja duša telesa ločila, jo pelji s seboj v svete nebesa. O mati dobrotljiva, prosim te z gorečim in ponižnim srcem, zadobi mi devet posebnih gnad za srečen konec mojega življenja. Perva, da bo moja duša na zadnjo uro z Jezusom v presvetem rešnjem Telesu nasitena. Druga da bi Kristusovo trpljenje globoko v mojem sercu vtisnjeno bilo vse dni mojega življenja. Tretja, da bi po tvoji priprošnji do konca svojega življenja v dobrem stanovit en ostal. Četrt, da bi še pred smertjo storil obilno vredni sad prave pokore. Peta, da bi bila moja smert ali v praznik Marije device ali v saboto. Šesta, da bi tačas, ko bo moja duša telo zapuščala, prišli k meni duhovnik, da bi jo blagoslovili in spremili z gorečim priporočenjem v srečno neskončno večnost. Sedma, da bi jaz v življenju in v smerti premagal svoje meso, svet in peklenskega satana. Osma, da bi bile moje zadnje besede: Jezus, Marija in sv. Jožef! Deveta, da bi sodni den častitljivo od smerti vstal, in se s tabo, o nebeška kraljica! v kraljestvu tvojega božjega Sina veselil. Amen.

Zdihljeji k materi božji.

1.

Te ljubit', Marija!
Jaz vedno želim:
Mi serce odbija,
Naj otrok tvoj sim.
Ljubezen, Marija!
Naj tebi gori;
Veselje nam sija,
Vse k tebi hiti.

2.

Marija! te ljubit'
Jaz zlo hrepenim;
Marija! te zgubit'
Se močno bojim.
Ti bramba mi bodi
V nadlogi kdar sem;
Ti mati me vodi,
Kam dete ne vem.

3.

Te ljubit', o mati!
Si vselej želim;
V pomoč te pozvati,
Rad k tebi bežim.
Sim tebe razžalil,
Ker grečnik sim slep;
Od zdaj te bom hvalil,
Poterdi moj sklep.

4.

Veselje je moje
Te ljubit' vsigdar;
Serce ti bom svoje
Sporočil za dar.
Naj b' serce vseh ljudi
V oblast še dobil;
Bi vse jih rad tudi
Mariji zročil.

5.

Mariji se vdati
Si vošim vsikdar;
Njej zvesti ostati,
Nje žalit nikdar.
V življenji in smerti
Naj otrok njen bom;
Tak najdem odperti
Marijin lep' dom.

6.

Ti Jezusa geni,
Naj vsmiljen mi bo;
Ti v krilo me deni,
Te prosim lepo.
Kam grešnik čem iti,
Če k tebi ne smem;
Pri tebi čem biti,
Ker inam ne vem!

7.

O prosi, Marija
Kda umreti mi bo;
Dab' duša zavžila
Še rešno Telo.

In kda mi bo vzeti
Od sveta slovo;
Dovolji sprijeti
Me k sebi v nebo!

25. Mesec Oktober B. D. Mariji posvečen.

Med najlepše bratovščine se šteje bratovščina sv. rožnega venca, katere namen je, sv. skrivnosti našega odrešenja hvaležno premisljevati, in Jezusa in Marijo prositi, naj bi nas sada odrešenje vredna storila.

Oglej si, ljubi kristjan, zdajni svet s pametnim očesam, kaj najdeš in drugega vidiš, kak veliko grehov, malo pak pokore; mnogo pohujšanja, le malo pak lepih izgledov! — Vidiš sem tertje stariše, ki za svoje otroke malo marajo, ter jih več samim sebi pripuščajo, kakor bi jih v božjem strahu in pokoršini izrejali; najdeš tudi zakonske ljudi, ki svojo nekdanj pri sv. oltaru storjeno obljubo, zvestobo in prisego slabo zveršujejo; cirkve vidiš pogostoma prazne, terge in oštarije pa večidelj natlačene; mladina se ne veseli gospodovega dneva, da bi ga v božjo čast in izveličanje svojo posvetila, marveč ga le v gizdost in razuzdano razveselovanje oberne; pobožno in keršansko življenje bo vseskozi zaterto in celo posmehovano, razuzdanost pak pohvaljena; pokoršina bo starišom, duhovnim in svetnim predpostavljenim derzno odrečena; mladost skoro povsod hira pod zapeljivostjo in le redka je prava neoskrunjena in Bogu dopadljiva čistost; pravica in mir božji, zvestost in zadovoljnost so zemljo zapustile, namesto jih pak

vlada golufija in krivica, sovraštvo in vkanljivost, in mnogo mermranja je slišat čes božjo sv. previdnost; sveta vera v sercu in v dejanju mnogih kristjanov omaguje in pojema, nevera in greh se pak prederzno rassirita; veliko jih živi, kot da bi Boga ne bilo, ne pekla, ne nebes in sodbe; sploh vidimo ves svet v hudem tečati. —

Pri tako milovanja vrednem stanu revnega človeštva, kamor inam bi se bolje zaupljivo zatekli, kakor k božji pomočnici, B. D. Mariji, da bi nam ona po svoji mili priprošnji pri svojem Sinu Jezusu Kristusu nekdanje boljše čase zopet izprositi blagovoljila. In kakor so naši prejdniki nekdanj v silni dušni in telesni zadregi in potrebi k Mariji zaupljivo se zatekali, pak tudi po njeni priprošnji od toliko razžaljenega Boga po čudovitnem načinu bili vselej uslišani; tako imamo tudi mi, ki ravno v takih žalostnih razmerah živimo, po njih lepem izgledu kot zvesti potomci svojo zaupanje v Marijo staviti za okrajsanje vseh nam protečih časnih in večnih nadlog.

Sveti oče, pap. Leon XIII. dobro spoznavši hude naše zadrege, revnim ovčicam ljubeznivo pomagat, nam zato z ginljivim okrožnim pismom dne 1. septembra 1883 za celi mesec Oktober B. D. Marijo v počastitvo v obče priporočijo, in verhtega vsem vernim kristjanom vesolnega sveta zaklade svete cirkve

milostljivo odpirajo, ter nam lepo molitev sv. rožnega venca gorečo priporočijo. — Ukažejo najmre; naj se vu vsaki farni cirki vsako leto od 1. oktobra do 2. novembra za naprej vsakden pet odstavkov sv. rožnega venca med sv. mešo ali izpostavljenim presv. rešnim Telesom pobožno moli, z lavretanskimi litanijami in z blagosljovom pak sklene. Za vsako to opravilo zadobijo verni vsakokrat sedem let in sedem kvadragen (ena kvadradena šteje 40 dni) sv. odpustke kojih se tudi vdeležiti zamorejo tisti, kateri v ta namen doma molijo, ako v cirkev priti nemorejo. Tistim pak, kateri od 1. Oktobra do 2. Novembra alj cirkvo desetkrat obiskujejo, in či jim to ni mogoče, v ta namen doma molijo, in verh tega sv. Zakramente vredno spremejo, se dodelijo popolnoma odpustki; ravno teh popolnoma odpustkov se vdeležijo tudi vsi, kateri na roženkrančko nedeljo alj v osmini sv. Zakramente vredno spremejo, ter v namen sv. Očeta za sv. odpustke molijo. — Zraven tega še je tudi od sv. Očeta ena procesja vsem družnikom živega sv. rožnega venca v tem času svetovana, ako priložnost nanese.

Zato na noge vsi stari in mladi, pristopimo na toliko lepi klic sv. očeta s tim večim veseljom v bratovščino sv. rožnega venca,

skazujmo se vsi kot vredni otroci B D. Marije, obiskujmo marljivo v celem mescu Oktobra, koliko nam čas dopušča, svojo farno cirkev, zbirajmo se obilno okolj Marijinega oltara, in zdihujmo iz dna zgrivanega serca k nebeški Materi, ter njo gorečo prosimo, naj nam Ona v tih za našo izveličanje viharnih časih vtolažit pomaga jezo božjo, ki smo si njo po naših grehih bili zaslužili: da se ne samo svetih odpustkov ne vdeležimo, ampak se za naprej kot bogaboječi otroci božji zmiror ohranimo. In kadar enkrat prej alj slej iz sveta slovo vzamemo, in nam na odru ležečim rožni venec v mrzle roke vpletejo, mi vsi s tim hvalevrednim znamjom veseli dospemo k Jezusu in njegovi Materi gor v svete nebesa, kdej bomo sad te prelepe molitve sv. rožnega venca vekomaj vživali.

26. V praznik vseh svetnikov.

O da bi se dnes odperle svete nebesa, in da bi jaz skoro zamogel v prelepem veličastvu nebeških prebivavcev se znajti! — Bodite mi pozdravljeni vsi Svetniki in Svetnice božje, ki ste na zemlji v mnogih skušnjah in nevarnostih vender Bogu zvesto služili in v stanovitnosti živeli! Zlate nepremisljive krone zdaj tam v lepem raju vživajte, lahko zamorete zdaj svojega Boga v nebesih

na vse veke častiti, ljubiti in hvaliti. — Vsi ti so Adamovi potomci in otroci, moji brati in sestre, kateri so po božji milosti s kratkim terpljenjem večno veselje zaslužili. Ljubezen in pobožnost do tebe, o Jezus, zvesto nasledovanje tvojih čednost je nje svete in zveličane storilo; tudi jaz hočem s tvojo gnado po njihovih svetih stopinjah zvesto hediti. — O Gospod, če sem ravno poln slabosti, vender zavoljo tvoje neskončne milosti upam doseči, kar so oni dosegli; zato mi milo pomagaj, in me vodi po svoji sveti volji za Jezusom, za katerim so tvoji izvoljeni radi hodili! O srečni božji in tudi moji prijatelji, sprositi mi pri svojem in mojem Bogu gnado, da hrepenenje po nebesih vedno v mojem sercu rase; da vsaki den tako živim, kakor da bi poslednji mojega prebivanja na zemlji bil! — Marija, kraljica vseh svetnikov, spravi tudi mene srečno v število izvoljenih božjih! Amen.

27. V spomin vseh vernih duš.

O ti naša tolažba v življenji in smerti, za nas ranjeni in okervavljeni Jezus! tebe pozdravim dnes v žalosti in pomilovanji po prošnih vseh vernih duš, in kličem k tebi: O premilostljivo serce! usmili se jih, in daj svojo serčno kerv skoz daritev sv.

meše, skoz molitve in zaslužbe sv. cirkve
dnes prav obilno teči na kraj strahovitnega terpljenja, k tolašbi in rešitvi
v groznem ognij očiševanja revnih terpe-
pečih duš! — O moj Bog, kako ostra in
neizrečeno velika je tvoja pravičnost!
Skerbno se hočem s tvojo gnado vsega
tudi naj menjšega greha varovati in res-
nično pokoro že na svetu brez odloge
delati; ker vem da uboge duše, moje
prijateljice, ki so od mene še morde boljše
in pobožnejše živele, zdaj tam v jicah
neizrečene muke terpijo, in tako težko
in željno odrešenja želijo. — Med njimi
so morebiti duše, do katerih imam še po-
sebnost dolžnost, jim kolikanj pomagati;
za tote tedaj, in druge duše te milo prosim,
zdaj in vsak den, o Gospod! bodi jim
usmiljen in milostljiv, reši jih iz terpljenja,
ter jim skoro po svoji neskončni milosti
nebeško veselje dodeli; posebno pa te
prosim za taiste revne pozabljene duše,
na ktere nikdo ne misli. Prikaži se jim
po svoji dobroti s svojim milostljivim ob-
ličjem ko rešitelj in zveličar, da še dnes
tje pridejo, kjer ti prebivaš v nebeškem
miru! Amen.

28. V praznik Marijnega čistega spočetja.

O čisto spočeta in blažena devica in

nebes kraljica! naj te dnes vsi tvoji verni otroci ponižno pozdravljajo, ker si brez madeža naj manjšega zlega skoz milost sv. Duha spočeta! — Takrat že polna gnade, in od nebes čistejša, in od vseh nebeških duhov naj svetejša, kadar si še v maternem telesu bila. Vsa čista si, vsa lepa, ni ga madeža na tebi. O prečista devica! oberni svoje milostljive oči na me ubogega grešnika; kajti nisem samo v grehih spočet, ampak tudi po prejeti kerstni nedolžnosti sem svojo revno dušo z mnogimi smertnimi grehi omadeževal. O pribežaljše grešnikov! sprosi mi gnado od Boga, da vse madeže svojega serca z drago kervjo Jezusa Kristusa in s solzami svoje žalosti zbrišem in belo oblačilo izvoljenih palj oblečem; da se enkrat v njem veselim in s pravim zaupanjem pred Bogom smem prikazati. Skoz svojo čisto spočetje, o naj svetejša devica, očisti moje serce, dušo in telo vsega grešnega madeža v imenu Boga Očeta, in Sina, in sv. Duha. Amen.

29. V praznik Jezusovega rojstva ali o božiči.

Čast bodi Bogu na višini in mir ljudem na zemlji — zveličar — moj zveličar se je narodil! O lahko je angelj v

nebeški svetlobi pastirjem oznanoval: „Oznanujem vam veliko veselje, dnes je Kristus, zveličar sveta rojen!“ — Kakšno preveliko veselje čuti pri tem prigodku moje serce! Dete božje ljubezni mi je rojeno, solnce zveličanja se mi je prikazalo in tema pogubljenja se je skrila! — Z vsemi trumani angeljev te dnes v jaslicah milo in ponižno klečé pozdravljam, ter te s pastirci goreče molim! O žlahtno dete, preljubeznjivi moj Jezus! da bi mi bilo dano tebe v ti sv. noči, na ti častitljivi den v zahvalni ljubezni porošeni dušah prijazno obinuti (objeti)! — Marija, te sreče si ti sama med vsemi ženami vredna postala! — O srečni in željno pričakovani den usmiljenja in gnade, s katero nas je božji Sin obiskal! V resnici kakor sv. Bernard pravi: Velik je Bog, in hvale naj vrednejši — majhen je Bog, in ljubezni naj vrednejši! — Na, vzemi mojo hvalo, o preljubeznijvo božje dete, vzemi moje serce, ter ga dnes milostljivo posveti s svojim rojstvom k novemu svetemu življenju; — daj, da s tabo rasem v modrosti; starosti in milosti per Bogu in ljudeh, — s tabo, o pre-sladko dete, ti moj Jezus, — moja edina ljubezen! Amen!

30. V praznik sv. Štefana prvega mučenika.

O častitljivi sv. Štefan, prvi vseh keršanskih mučenikov! dnešnji den si prvi med vsemi kristjani častitljivo krono v svetem raju prejel za plačilo velike gorečnosti za božjo čast in neprestrašljivo stanovitnost, s katero si se za sv. nauk Jezusov zoper njegove sovražnike nepremagljivo branil. Bil si poln sv. Duha in pripravljen rajši življenje dati, kakor se Jezusu in njegovemu sv. nauku odpovedati. In ko so te s kamenjem pobijali, si še za nje Boga prosil, kakor tvoj učenik Jezus na sv. križi. Zato je pak tudi Jezus, kterega si v svojem terpljenji na desnici Boga očeta stati vidil, tvojo sv. dušo veselo v nebesa vzel, kakor si jo pri svoji smerti v njegove roke izročil. — O sv. Štefan! sprosi nam od Boga tako obnašanje do preganjavcov in sovražnikov, kakoršno je bilo tvoje; da bomo tudi mi s sovražniki sv. vere serčno in stanovitno se vojskovali, kadar nas hočejo siloma alj z goljufijo zapeljati, Jezusa in njegov sv. nauk z grešnim djanjem zatajiti. Sprosi nam keršansko ljubezen do bližnega, tudi do sovražnikov, da do nikogar jeze v serci ne deržimo; in da tudi za tiste

molimo, ki nas preganjajo. Sprosi nam tudi srečno smertno uro, da bo Jezus naše duše v svoje roke milostljivo sprejel in peljal v nebeško kraljestvo. Amen.

31. V praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

O prečastita, sveta apostola Peter in Pavel! katerih slavni spomin dnes mati katoliška cirkev veselo in hvaležno obhaja. Prosita Boga za vladanje in ohranjenje sv. cirkve, za katero sta vidva na svetu toliko storila in terpela, celó svoje življenje za njo darovala. Hvaležno se spomnimo dnes vsega vajnega prizadevanja, truda in terpljenja, ter se veselimo, da je vama mogočni in dobrotljivi Bog gnado in moč dodelil, da sta do konca svojega zaslužb polnega življenja njegova naj svetejša služebnika ostala; in da vama pravični Bog zdaj v nebesih z večno krono vse plačuje, kar sta za njegovo sv cirkev in za zveličanje svetá delala in terpela. Prosita za nas usmiljenega Boga, ki nam je po svojem Sinu Jezusu Kristusu zveličanski nauk z nebes poslal, ki sta ga vidva tako zvesto in goreče oznanovala; prosita Boga, da bi mi z njegovo milostjo vse božje nauke zvesto in radi dopolnovali, in do konca

življenja v ti sv. veri stanovitni ostali ter v nji srečno umerli. Amen.

32. V spomin svojega sv. angelja varha.

O moj sv. angelj varh, naj zvestejši prijatelj! — Naš dobrotljivi Oče nebeški mi je tebe dal, da me od zibeli do pokopališa po vseh mojih potih varuješ, da me od hudega odvracuješ in k dobremu napeljuješ, ter da bi me tako s svojo premilo skerbjo po stezi keršanske bogaboječnosti srečno v nebesa pripeljal. — Zahvalim te, o moj ljubi angelj varh! za vse tvoje neštevilne velike dobre, ki si mi jih od prvega hipa mojega življenja do te ure milostivo skazal, ker si mene zmirom in zvesto na duši in telesu varoval, in pred vso nesrečo svaril. — O da bi bil vselej in povsod za tvoje opominjanje maral, ter te hvaležno slušal, gotovo bi še zdaj belo prelepo oblačilo sv. nedolžnosti neomadežano imel, ktero sem z nebes pri sv. kerstu sprejel! — Oh, pa odtihmal te hočem bolj zvesto poslušati, in tebi vsikdar biti pokoren. Ta misel, da si ti, moj ljubi angelj, povsodi in zmirom primeni, naj brani, da ne bom ničesar takega mislil, govoril in storil, kar Boga in tebe žali, in česar bi si pred

pravičnim in poštenim človekom storiti ne upal. Zdaj hočem po tvojem lepem zgledu se ravnati in božjo voljo zmirom s takim veseljem dopolnovati, kakor jo ti vselej v nebesih dopolnjavaš. — Prosi sa me Boga, da me v tem sklepu poterdi! — Slednjič še te prosim, ostani mi do konca življenja moj svesti prijatelj in varh, posebno pak ob moji zadnji uri me svesto varuj, da se moja duša srečno loči iz sveta; in prosi Jezusa, da jo vzeme v ljubo število svojih izvoljenih. Amen.

33. V spomin svojega rojstva.

Moj Bog, in dobrotljivi Oče nebeški! dnes dokončam po tvoji sveti previdnosti palj eno leto mojega življenja ter se s hvaležnim srcem spomnim vseh tvojih velikih dobrot in gnad, kateri si mi ves čas mojega življenja brez vsega zasluženja iz gole ljubezni dodelil! — O kam meni zvoljene leta tako hitro stečejo! O dobrotljivi Bog! precej v prvih letih in urah mojega življenja si me po naj večji milosti sv. kersta v število svojih otrok vzel, si mi odperl lepe nebesa, ter me neskončnega Jezusovega zasluženja vdeležil. Ino tudi vse druge milosti — oh, kdo jih zamore prešteti, ktere si mi

skazal! — Moj Bog! kako prizanesljivo in ljubeznjivo si do zdaj z menoj ravnal; koliko veselih dni mi pripravil; koliko sreče in blagoslova sem od tebe prejel; koliko tolažbe in pomoči si mi v vseh mojih težavah in bridkostih podaril! — Dobrotljivo si že na me poprej mislil, prejden sem v stanu bil, kaj misliti; v vseh nevarnostih vsega mojega življenja si mi vselej in povsodi svesto pomagal, tvoja preljubeznjiva roka je z menoj vsikdar po očetovsko ravnala! Velikokrat sem te žalil, ali ti si mi milostivo prizanašal; velikokrat sem v greh dovolil in padel, ali ti si me vselej milo klical k sebi nazaj, ter tako dolgo za menoj hodil, dokler se nisem na dobro pot vernul. O moj dobrotljivi Oče nebeški! dnes ko palj eno leto mojega življenja dokončam, povzdignem k tebi svoje serce, ter se ti v imenu Jezusa Kristusa ponižno zahvalujem za vso ljubezen, ki mi jo tako obilno skazuješ, ako sem je ravno nevreden. O Gospod Bog! če me dalje pri življenji ohraniš, daruj mi tudi gnado, da bom posihmal vse tvoje dobrote tako vžival, kakor je tebi naj bolj dopadljivo, da si bom v časnem življenji večno zveličanje služil. Amen.

34. V spomin svojega sv. patrona (varha).

O moj prelubeznjivi varh sveti I., ktereга so mi pri sv. kerstu za posebnega pomočnika zvolili, da bi zmirom Boga prosil, jaz pa po tvojem zgledu popolnoma živel, da bi tudi, kakor ti, enkrat v nebesa prišel; — prosim te o sveti I., nikdar me ne zapusti, ako sem ravno nevreden, da bi se mene spominjal. Zvesto za me govori in Boga prosi, naj mi svojo sv. gnado dodeli, da bom s pomočjo njegove milosti po tvojem lepem zgledu pobožno živel, tako gorečo ljubezen in pokoršino do Boga imel, kakor si jo ti kazal, — in tako zvest in stanoviten v dobrem ostal, kakor si ti v vseh težavah in skušnjavah Bogu do konca zvest bil. Naj le nečasti tvojemu sv. imenu ne delam, da se mi ne bo sodni den pred tabo sramovati. Tega mi sprosi od Boga, moj sv. patron! da bom tudi jaz kakor ti s keršanskim in bogaboječim življenjem prelepo krono večnega plačila v nebesih zadobil. Amen.

35. Ponovljenje kerstne obljube.

Vsemogočni, večni Bog, nebeški Oče, stvarnik in ohranitelj vseh stvari!

ti si me po svoji božji podobi vstvaril, pri sv. kerstu prerodil, za svojega otroka in deležnika nebeškega kraljestva sprejel; — Bog Sin Jezus Kristus edinorojen večnega Očeta! ti si za me človek postal, na križu me večnega pogubljenja odresil, in pri sv. kerstu za svojega brata v sv. cirkev vzel, da bi me srečno v nebeško veselje pripeljal; — Bog sv. Duh, tretja oseba! ti si me pri sv. kerstu posvetil, in mi v sv. zakramentih svojo posvečujočo gnado deliš. Presveta Trojica, v treh osebah, en sam Bog! v tebe verujem, tebe molim in hvalim za vse, posebno pa za naj vekšo milost in dobroto sv. kersta. —

O kako srečen sem, da si me v svojo sv. cirkev pokličal, me vseh grehov očistil, ter mi vse dal, česar za večno zveličanje potrebujem. — Kar sem nekdanj pri sv. kerstu po svojih botrih obljubil, to obljubo tudi zdaj s hvaležnim srcem ponavljam. Odpovem se tedaj hudiču in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsem zaplajvcem, njegovim najemnikom. Odpovem se gizdosti, vsem napčnim šegam, in vsem drugim pregreham, kakor vsemu zapeljivemu svetu.

Verujem v Bogu Očeta, vsemo-gočnega stvarnika nebes in zemlje; verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega

Sina božjega, ki je rojen bil in terpel; verujem v sv. Duha, sv. keršansko katoliško cirkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje života in večno življenje. — Po nanku sv. cirkve hočem kakor pokorni otrok do smerti ponižno živeti, sv. zakramente vredno prejemati, in skoz te vrata nebeške v večno zveličanje priti; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po prošnji Marije device, vseh božjih angeljev, svetnikov in svetnic, posebno mojega angelja varha in mojega patrona. Amen.

36. Duhovna sporočitev,

na koncu svojega življenja dobro obuditi.

V imenu presvete Trojice spoznam revni grešnik, pred Marijo, presveto materjo božjo, svojem angeljem varhom, svojemu sv. patronu, in vsemi ljubimi svetniki, da sem ves čas svojega življenja brez števila veliko dobrot od Boga, svojega Gospoda, prejel; za ktere ga zdaj ne le samo iz celega serca zahvalujem, ampak tudi želim, da bi ga zavoljo tolikih dobrot vse stvari vekomaj čaštile in hvalile.

K drugemu spoznam, da sem Boga, njegove ljube svetnike in tudi svojega bližnjega velikokrat razžalil, kar me zdaj

iz celega serca griva. Prosim tedaj vse in vsakega ponižno za odpuščenje, ter terdno sklenem, vse, česar sem zavoljo tega razžaljenja kriv, po svoji moči popraviti. Nasproti pa tudi jaz iz ljubezni do Boga odpustim vsem, ki so me v mojem življenji, kakor si bodi, žalili, — prosim Gospoda Boga, da bi njim tudi vse odpustil, kar so oni meni hudega storili, in da bi jim podelil večno življenje.

K tretjemu spoznam, da hočem, kadar mi bo od Boga odločeno ti svet zapustiti, v sveti katoliški veri umreti, v kateri so dozdej vsi izvoljeni umerli; potem v terdnem zaupanji na zasluženje svojega preljubega zveličarja Jezusa Kristusa, njegove prečiste matere in vseh ljubih svetnikov; in zadnjič v ljubezni in gnadi božji.

Da pa zveličanje gotovo dosežem, spoznam k štertemu, da mi je zavoljo vseh mojih grehov iz serca žal, in ne le, ker sem s tajistimi večno pogubljenje zaslužil in nebesa zgubil, temuč, ker sem Boga, svojega Gospoda, kterega ko naj večo dobroto čez vse ljubim, tolikokrat in tako zlo zazžalil.

K petemu spoznam, da, kakor sem dušo in telo z vsem, kar imam, od Boga prejel, tudi hočem, da vse v svoj prvi izvirek nazaj pride: torej sporočim svoje

telo spet zemlji, od ktere je vzeto, — dušo pa z naj večo ponižnostjo, in zaupljivo v naročje svojega stvarnika in zveličarja.

Poslednič spoznam, da iz serca želim in z vso ponižnostjo prosim, da bi oskerbnica moje zadnje volje hotela biti prehvaljena mati božja in brezmadežna devica Marija, kakor tudi moj ljubi angelj varh in moji sv. patroni; in da bi se vse popolnoma spolnilo, želim in prosim, da bi mi v poslednji uri pomožni bili, mene vseh skušnjav varvali, kadar bo moja duša se iz sveta ločila, in bi jo večnemu stvarniku in odrešeniku sporočili. — Prosim tudi svojega ljubeznjivega zveličarja Jezusa Kristusa, da bi to mojo sporočitev s svojo kervjo podpisal in s pečatom svojih svetih ran poterdil. Moje poslednje besede naj bodo: Jezus, Marija in sv. Jožef, — v vaših rokah hočem živeti in umreti! Ko bi pak od slabosti in smertne sile tih presv. imen ne mogel izreči, naj jih vsaj v sercu zgovorim. O moj Bog v tvoje roke, — o Jezus! v tvoje presvete rane, ktere si iz ljubezni do mene ubogega grešnika na svojem sv. telesu terpel, priporočim svojo dušo in svoje serce! — O Bog, bodi usmilen meni grešniku! Amen.

37. Molitev za vse potrebe vsega keršanstva.

Bog naš usmiljeni Oče nebeški! ti hočeš, da bi se mi, kakor dobri otroci, bratje in sestre, eden drugega ljubili, ravno kakor ti ljubiš nas svoje otroke. Kakor sami sebi, tako tudi želimo vsem ljudem vsega dobrega po tvoji neskončni dobroti. Zatorej prosimo tebe, vsemo-
gočni, prelubeznjivi Oče, le ravnaj z nami tako, da bomo tvojo ljubezen spoznali, se poboljšali in da k pravi zve-
ličanske sreči pridemo. Naj tvoj sv. nauk brez vse zmote z blago močjo vsih vernih serce ogreva. Pokončaj nespametne pra-
zne vere in škodljive napake. Napolni duhovske pastirje in učenike s svojim sv. Duhom, blagoslavljaljaj njihove besede in opravila; da dobro seme, ki ga sejejo, tudi obilno dobrega sadu prinaša. Opaši vse, v tebe verujoče, s pasom keršanke ljubezni. Očedi svojo sv. cirkev od vseh škodljivih šeg in pohujšav. Reši ljubo-
nedolžnost iz rok zapeljivcev, in ohrani jo milostivo pred preganjavci. Dajaj moč slabim, vzdiguj padle, in peljaj vse nazaj na pravo pot, ki so se zmotili in zašli. Blagoslavljaljaj našega milostljivega cesarja, dobrega deželskega očeta in vladarja. Daj dobro in pravično gosposko

podločim, da jih po njej osrečuješ na zemlji, naj vse, kar vravnajo, vsem v dobro izide. Blagoslavljaljaj kmetom pótno delo in rokodelcem njih opravilo, da vsaki svoj kruh zalúži in hvaležno vživa. Stori, da po hišah ljuba sveta ponižnost, pravična pokoršina, lepa edinost in zadovoljnost z božjim mirom prebiva. Spravi jih, ki se sovražijo, varuj nas zlega, ki ga hudobni jeziki napravljajo. Odvračaj nam zaslužene šibe, zdanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase. Ohrani po vseh stanovih ljubi sv. mir, in združi podložne in predpostavljene v zvestobi in ljubezni, in ne pusti jim pozabiti, da si le ti njihov Gospod in Oče, kralj čez vse kralje, stvarnik nebes in zemlje. Ravnaj in blagoslavljaljaj otročjo izrejo, da bodo starši veselje nad svojimi otroci doživeli, in srečno dočakali, česar si od njih obetajo.

Bolnikom in žalostnim bodi ti, o Bog! sladka tolažba in pomoč, daj jim potrpeljivo serce, da se tvoji volji vdajo in na te zaupajo, ohladi njihove bolečine na duši in telesu, vedri njihove misli, in pokaži jim veselo prihodnost ter srečno dokončanje vsega keršanskega terpljenja. Daj jim zvediti, ako zavoljo tebe voljno terpijo, da si v terpljenji nebeško krono

spletajo. Zažgi živi plamen usmiljenja in dobrotljivosti bogatim v serce, ubožnim pa dodeli zadovoljnost in veselo serce. Daj tudi vsem težakom ali najetim delavcem poleg svojega težavnega kruha dobro misel. Bodi oče zapuščenim vdovam in sirotam, zaverženim in pregnanim pa veselo in prejetno pribežališče. Ohrani rahli sad pod maternim srcem, pomagaj umirajočim in vzemi jih k sebi v sveti raj. Našim ljubim staršem, dobrotnikom in prijateljem poverni, kateri si premožen povračnik.

Tudi za vse svoje sovražnike in razžalnike te prosimo, daj jim vse dobro, česar sami sebi želijo. Odpusti jim, saj ne vejo, kaj delajo; pa tudi mi njim iz serca odpustimo ravno tako, kakor želimo, do nam ti odpustiš. Pomagaj nam, se z njimi lepo zastopiti, da bi enkrat vse sovražne zmotnjave med sabo skončali. Daj nam vsem svojo milost tukej uživati, po smerti nam pa daj z vsemi izvoljenimi deseči, da te v svetem raju hvalimo in častimo na vse veke. To nam dodeli, o usmiljeni Oče nebeški! po Jezusu Kristusu, svojem ljubeznjivem Sinu, našem Gospodu in odrešeniku, kateri s tabo in svetim Duhom enak Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

38. Spomin večnih resnic.

Le eno je potrebno, svojo dušo zveličati; če za to ne skerbim, le za peklenski ogenj skerbim.

1. Samo ena duša mi je dana, ako njo zgubim, druge več ne dobim.

2. Samo enkrat mi je umreti, — kdaj pa ali kje, ali kako, mi je neznano. Če takrat srečno ne umerjem, si vekomaj več ne morem pomagati.

3. Ena sama minuta čes moje večno zveličanje ali pogubljenje razsodi. Če se to minuto greha ne varujem, o kako strahovitno bo enkrat za me!

4. Samo enega sodnika bom imel. Če bo toti me v večno pogubljenje obsodil, kje bom pomoči iskal?

5. Samo ene nebesa so, katerih upati morem. Če bom od tih odločen, mi ne bo drugi kraj odpert, kakor pekel.

6. Samo ena večnost me čaka; ako ta ni srečna, sem večno nesrečen.

7. Samo eno sodbo bom slišal. Ali se mi bo reklo: Pridite k meni, izvoljeni, — ali pa: Poberite se od mene, prekleti!

8. Samo enega Boga imam; če njemu ne služim, sem služebnik peklenškega hudiča.

9. Samo enega zveličarja imam, Je-

zusa Kristusa. Ako njegovih naukov ne poslušam, in ne živim po njegovih zapovedih, me bo brez usmiljenja pogubil.

10. Samo eno mi je gotovo; ali večno veselje, ali večno terpljenje. Ako želim v večno veselje priti, moram sveto živeti, dokler je še čas.

Kaj pomaga človeku ves svet pridobiti, če pak svojo dušo pogubi? —

39. Keršanska očitna spoved.

Ubogi grešni človek se odpovem hudiču, vsemu njegovemu podpihovanju, svetovanju in djanju. Verujem v Boga Očeta, in Sina in sv. Duha. Verujem vse, kar sveta keršanska katoliška cirkev zapoveduje verovati. Sto sveto katoliško vero pričam in se spovem Bogu vse-mogočnemu, devici Mariji, njegovi častiti materi, in vsem ljubim svetnikom, ter se obtožim, da sem se od svojih mladih dni do zdajne ure velikokrat in obilno pregrešil, z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo veliko dobrih del; kakor se je vse zgodilo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma, zoper deset božjih zapovedi, v sedmerih poglavitnih grehih na peterih počutkih mojega života, zoper Boga, zoper mojega bližnjega, in zoper

zveličanje moje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in me iz serca grévajo. —

Zato tebe, večnega, milostivega Boga, pohlevno prosim, da mi svojo božjo milost dodeliš, mojemu življenju toliko odloga daš, da se bom mogel spovedati in spokoriti; tvojo dobroto in prijateljstvo zadobiti in po tem revnem življenji večno veselje in zveličanja doseči. Zato udarim na svoje grešno serce, in rečem z očitnim grešnikom! O Gospod Bog! bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

40. Obujenje treh božjih čednosti.

Vera.

Verjem v tebe, pravi trojedini Bog Oče, Sin in sv. Duh, kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ, in hudo strahuješ. Verjem, da je Sin božji za nas človek postal, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, da nas sv. Duh s svojo gnado posvečuje. Verjem in trdim vse, kar si ti, o Bog, razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanovali, in kar nam sv. rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje. Vse to verjem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne

moreš goljufati, ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanašam na tvoje neskončno dobroto in milost, o Bog, da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina, Jezusa kristusa, v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje vseh mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje dal in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebnih pripomočkov, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsemogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog potrdi mojo upanje.

Ljubezen.

O moj Bog, ljubim te iz vsega svojega srca in črez vse, ker si največa dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vreden. Ljubim te tudi zato, ker si do mene in vseh stvari neskončno dobrotljiv in usmiljen. Želim iz celega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvestejši služebniki ljubili in te še sedaj ljubijo, ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; pomnoži jo v meni, o dobrotljivi Gospod bolj in bolj.

Ker te tedaj resnično in iz srca ljubiti želim, in si zavoljo tega veliko prizadevam, mi je iz srca žal, da sem tebe svojo neskončno dobroto, katero črez vse ljubim, tebe svojega stvarnika, odrešenika in posvečevalca razsrdil. Žal mi je da sem grešil, da sem tebe svojega vse-mogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Trdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čim-dalje bolj obžalovati in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me zopet za svojega otroka in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. To te prosim po neskončnem zasluženji tvojega Sina, našega Gospoda in zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Francišškanski ali serafinski rožni venec.

Ta rožni venec ima 7 odstavkov po 10 Češčena si Marija, en Očenaš in „Čast bodi Očetu.“ Najpred se moli Vera, Očenaš in Češčena si Marija za papeža na to se pristavite še 2 Češčena si Marija.

Skrivnosti so sledeče:

1. Kterega si Devica od sv. Duha spočela.
2. Kterega si Devica v obiskanju Elizabete nosila.
3. Kterega si Devica rodila.
4. Kterega so sv. trije kralji molili.
5. Kterega si Devica čes tri dni v tempelnu najšla.
6. Kteri se je tebi, Devica po smrti častitljiv prikazal.
7. Kteri je tebe, Devica v nebesa vzel in kronal.

Kolikokrat tretjeredniki sv. Frančiška ta rožni venec molijo, dobijo popolnoma odpustek. Da se dobi ta odpustek, ni treba prijeti sv. zakramentov, ali imeti za to posebno blagoslovljenega muleka.

Blagoslov sv. Frančiška.

Gospod naj te blagoslovi in varuje. Gospod ti naj svoje ohličje pokaže, in se te naj usmili. Gospod se naj s svojim obličjem milostivo k tebi verne, in ti naj mir dodeli. Gospod te naj blagoslovi! Amen.

V. Poglavje.

Sveti križev pot

*pri Jezusovih jasliah, ki jih je sv. Frančišk
pervi izmislil.*

Pripravna molitev.

Bodi pozdravljeno preljubez-
njivo serce Jezusovo v presve-
tem Zakramentu! Ponižno te po-
zdravljam, o premilo dete Jezus!
molim te s tisto gorečo ljubez-
nijo, s katero te je tvoja najčis-
tejša mati Marija ljubila, in so te
sv. Jožef, vsi angelji in pastirji
častili! Jezerokrat se ti zahva-
lujem, da si zavoljo mene reven
otrok postal; zato te v slabem
mesu pobožno s tremi kralji
svojega Gospoda in Boga, svo-
jega odrešenika in zveličarja
molim, od kterega vse dobro
izvira; hvalim in častim te ko

svojo naj vekšo visokost, naj višega kralja nebes in zemlje, kateri si v plenicah povit in med osleka in voleka v jaslice položen. O krotko, premilo dete! zgolj ljubezen do mene je tebe tako majhnega storila! o naj pri obiskovanji križnega pota svoje serce celo darujem; zato govori k meni, nježno presveto dete!

1. Postaja.

Jezus je k smerti križa obsojen.

O Jezus, molimo te in častimo: zakaj s svojim sv. križem si svet odrešil.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Jaz sem z ljubeznijo do tebe, o grešnik, prečastite nebesa zapustil, sem prišel na svet, sem v Mariji meso na se vzel, pa nikjer na zemlji prostora ne najdem; moram ako ravno še majhno, rahlo dete v terdih jaslicah ležati, zadnjič sem še celo zaveržen, ter k smerti na križu obsojen, dasiravno sem nedolžen, in nisem

nikomur krivice storil. — Jeli mi tudi ti tako hudobno hočeš zadevati? — Daruj mi svoje serce, pa prav spokorjeno in zgrevano; zapusti vse grešno veselje omij svoje serce z žgečimi zolzami po pravi očitni spovedi, kajti ovače pri tebi ne prebivam. — Zato zdehnem k tebi, o Jezus! rekoč:

Pridi, moj Jezus! pridi v moje serce; saj si terde pečine omehčil, ukroti tudi moje kamenito serce k pokori in poboljšanju. Pridi, o neskončna ljubezen sveta, vzemi za dar moje serce, naj bo in ostane vse tvoje. Žalujem pak, ker sem te tolikokrat z grehi razžalil. Od zdaj so mi prešle vse grešne želje in rajši umerjem, ko da bi kdaj več grešil. Amen.

Učenaš ... Češčena ... Čast bodi Bogu .. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas:

2. Postaja.

Jezus vzeme križ na svoje rame.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Nimam prebivališča, sem tako majhen, pa že moram terpeti; nisem nič hudobnega storil, in vendar moram križ zadeti in nositi; sem reven, zaničevan in zapuščen. — O daruj mi serce svoje, naj bo pa krotko, ponižno potrpežljivo in čisto. Če imaš kaj terpeti, ali si siromak, zapuščen in zaničevan, ne jezi se, ne mermraj, ne dvoji, ne odbijaj od sebe sv. križa, drugači mi pri tebi ni ostati, kajti sem krotek in potrpežljiv in moj hram je hiša mira in sprave. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus! pridi k meni! Darujem ti serce svoje; in ker tebe brez križa imeti ne morem, pridi s svojim križem; pripravljeno je serce moje, naj le tebe in sv. križ prav ljubim. Nobena nevolja, nobeno terpljenje me ne bo več k jezi ali mermranju spravilo, nikdar se nobenemu križu več ne ustavljam; zato

pridi, krotko jagnje v moje serce! Amen.

Oče naš ... Češčena ... Čast bodi ... Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

3. Postaja.

Jezus prvokrat pod križem pade.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Glej, grešnik, jaz sem tako preganjan, da nikjer na zemlji prostora ne najdem, tudi v jaslicah ne smem v miru počivati. Kervoželjni Herodež mi po življenji streže, sovražni židovi se nad mene vzdigujejo, dokler mi križa na ramo ne denejo; in pod njegovo težo padam, ker me neusmiljeno vlačijo, sujejo in celo teptajo, kakor červa. Daruj mi serce svoje, ali mirno in ločeno naj bo grešnega poželenja, kajti prevzetnosti, krega in nevošljivosti jaz ne prenesem, nečistost tvoja me pak naj bolj na tla podira. S temi grehi me iz serca preženeš. Ti nisem jaz dober? Daj mi serce svoje! — Zato zdehnem:

Pridi, moj Jezus, pridi! ti ležiš v terdih bodečih jaslicah,

celo pod težkim križem. Darujem ti serce svoje, ter se odtihmal vsem grehom popolnoma odpovem; le samo po tebi hrepnim, in ne bom poprej miren, dokler te ne najdem in posedem. O potolaži mi moje željno serce! Amen.

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se itd.

4. Postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Sem prišel na svet zgubljenega človeka iskat, ali on mi ne da prebivališča, me ne pozna, ter mene in mojo premilo mater zametuje: oslek in volek sta me v jaslicah spoznala, le človek ne! O kako me to v sercu boli! Koliko je mati moja pri srečanju na križnem potu do mene žalošti čutila, ker je mene in sebe zaverženo vidila! Daruj mi serce svoje, pa pohlevno, ki od greha nič ne

vé, in boš potolažil mojo žalostno mater, in jaz bom prebival v tvojem sercu. — Zato zdehnem:

Pridi o Jezus, pridi! Spoznam te za svojega odrešenika sej si ti vse časti in ljubezni vreden. Spoznam tudi, da je tvoja preljubeznjiva mati za tvojo in mojo voljo velike bolečine preterpela. Zato ponižno obžalujem svoje nesrečne grehe, s katerimi sem Jezusa in Marijo tolikokrat razžalil, in tako malo častil. Boudita oba v mojem sercu! Amen. Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se itd.

5. Postaja.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! V Betlehemu nisem našel smilečnega serca, pod revno streho sem mogel prenočiti, ker so me vsi zaverгли; tudi

Simon si ni upal mi pomagati križa nesti, ker se je mene sramoval, ljudi pak bal. Daruj mi serce svoje, pa zvesto naj bo in usmilečno, ter božji volji celo vdano. Saj si ti po svojih botrih pri sv. krstu na zástavo sv. križa proti prevzetnosti, hudiču in grečnemu mesu prisegnil; zato če te ravno greh vabi, ostani mi vender zvest, in ne odstopi od mojih zapoved, zanašaj se na mojo milost, ki ti jo ponujam. Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! z veseljem ti ponujam prebivališče v svojem sercu; o da bi bil vreden s tabo kakoršen koli križ poterpežljivo nositi! Ti si že ko majhno dete zaveržen, in jaz bi hotel brez križa živeti! Odpovem se vsem grehom, останem ti zvest do konca življenja! Amen.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se i. t. d.

6. Postaja.

Veronika poda Jezusu potni pert.

O Jezus, molimo te, i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Tebi, o človek, jaz vse dobro želim, zato sem za te na osmi den pri obrezovanju svojo predrago kerv prelil, in ti svojo ljubezen že rano pokazal. Po svoji podobi sem te bil vstvaril, pri svojem terpljenji sem ti v robcu svoje obličje u večni spomin zapustil, da bi me ne pozabil, temoč vedno me ljubil. Daruj mi serce svoje, pa ne ljubi nikogar bolj od mene, ne imej zalezljive in skrivne prijaznosti z nevarnim in goljufnim svetom, ne ognusi svoje duše, ne svojega telesa, le pri meni iši nedolžnega veselja, da si boš upal na sodni den pred menoj se prikazati! — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Moje serce te željno pričakuje. Kar bi me koli od tebe ločilo, hočem hitro s tvojo gnado opustiti, zakaj ti si mi naj ljubeznjivejši in dražejši vseh stvari na vsem svetu; le pri tebi išem vsega veselja, zato ne izbriši svojega

obličja nikdar v mojem sercu!
Amen.

Očenaš . . . Česčena . . . Čast bodi . . . Usmili
se itd.

7. Postaja.

Jezus pade drugokrat pod križem.

Q Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Komaj malo diham in se gibljem, že me ljudje sovražijo in sem mnogim na potu. Že so me hoteli k smerti obsoditi, pa ko nevoljno dete sem zbežal v egiptovsko deželo. Skozi tri in trideset let sem vsem ljudem na zemlji vso ljubezen, vse gnade in obilne dobrote skazoval, pa mesto zahvale so me iz mesta s križem gnali, in neusmiljeno z nogami suvali. Daruj mi serce svoje, ali hvaležno naj bo, zakaj ako te jaz ne bi bil rešil, bi bil ti večno pogubljen. Spoznaj mojo milostivo ljubezen, ne meči me več z vnebovpijočimi grehi pod križ na tla, ampak vračaj mi dobrote, da ubogim in siromakom daruješ, kolikor si mi dolžen! — Zato zdehaem:

Pridi, moj Jezus, pridi! Le

tebi samemu imam vse zahvaliti, kar na duši in telesu dobrega imam. Resnično tvoji ljubezni sem hvalo dolžen, da nisem večno pogubljen. O da bi le tebe po tvoji neskončni ljubezni zmirom prav spoznaval, ter se tvojim sv. zapovedim popolnoma podvergel! Amen.

Oče naš ... Češčena ... Čast bodi ... Usmili se itd.

8. Postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Glej, ljuba duša, ko je mene svet sovražil, ingrozovitno po mojem življenji stregel; tako da boječ za svoj kraljev sedež Herodež nedolžne otročiče za mojo voljo pomoriti da, misleč, tudi mene med njimi najti. O kako žalovanje, kak joč so takrat uboge matere proti nebesam zagnale za svoje umorejene otroke! — Tudi na mojem križnem potu so se ne-

katere žene za meno bridko jokale, ki so me v neizmernih bolečinah zagledale. — Daruj mi svoje serce, ali čutljivo naj bo in žalostno zavoljo mojega terpljenja in tvojih grehov; zakaj tudi zdaj še me veliko ljudi noče poznati in po mojih namestnikih poslušati, in me ne ljubiti. Za tega voljo jim moje terpljenje nič ne pomaga, in jih bo veliko pogubljenih. Zaluj tedaj, moli rad in delaj pokoro za svoje in ptuje grehe! — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Tebi darujem svoje serce, napolni mojo dušo s svojo lučjo in ljubeznijo. O moj mili pastir, kako močno ti za eno samo dušo žaluješ, kako malo pak vender jaz za svojo skerbim! O da bi jaz imel vseh ljudi serca v svoji oblasti, vse bi ti daruval v tvojo čast in hvalo! Amen.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se itd.

9. Postaja.

Jezus pade tretjokrat pod križem.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Glej, jaz sem ko majhno dete v Egiptu med nevernim in divjim ljudstvom živel, ki me ni ne poznalo, ne ljubilo; in ko sem se nazaj pridši skoz svoje nauke in čudeže zapuščenemu svetu razodeval, da sem mu pravi obljubljeni zveličar, me je slepo, prevzetno in nevošljivo ljudstvo še bolj zaničevalo, me križu podjarmalo, po pečinah vlačilo, ter še z nogami teptalo. — Daruj mi serce svoje, ali ponižno in usmiljeno naj bo, ki rado vso resnico sprejme, ter bližnjemu v djanji pomaga, kajti tako serce je meni dopadljivo, takemu bom na sodni den obilno povernil. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Ali jaz nisem vreden, tebe vsemogočnega in naj svetejšega Boga v svojem sercu stanovati, zakaj jaz sem prevelik grešnik in poln krivice, ti pak naj čistejši brez vsega madeža. O krotko jagnje! že trikrat na zemlji pod križem obnemagaš, ino mene še k po-

kori ganiti ne moreš? Tega jaz dalje gledati ne morem. Vstani, Jezus! naj se k tvojim nogam na tla veržem in te molim! Amen.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se itd.

10. Postaja.

Jezus do nagega slečen, ter z jesihom in želčem napojen.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Vidiš, v merzli zimi ležim majbno dete, ki si samo pomagati ne morem, v terdih jasliah! — Ko sem pak k terpljenju bil obsojen, je bilo moje telo neusmiljeno bičano, s ternjem kronano, s križem obloženo, vsega oblačila obropano in še z grenkim pitjem napojeno. O daruj mi svoje serce, ali čisto brez goljufnih ovinkov naj bo, trezno, zmerno in celó sramožljivo; kajti meseno poželenje je za me bridki želē, ki mi veliko žalost dela, ter me celo iz serca prežene. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Ti blaženo in ljubeznjivo dete! O da bi imel vedno prav čisto zmerno in sramožljivo serce, tebe vseskozi razvzeliti! Zato zarotim in prekolnem vse svoje grešno poželenje, bodi ti moje edino veselje, moja hrana. Nikdar več te ne bom z grehi žalil. O Jezus, naj moje serce sladkost tvoje ljubezni vsikdar okusi! Amen.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se itd.

11. Postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Sem bil majhen otrok, sem mirno v maternem krilu počival, zdaj pak imam svojo posteljo na terdem groznovitnem križu kamor sem z bodečimi cveki za roke in noge pribit. Kaj se je vendar zgodilo? kaj le slepi svet z menoj po-

činja! Jeli sem kdaj s svojimi počutki grešil ali komu krivico delal? Ali me za naj večega hudodelnika na zemlji sodijo? — Daruj mi, ljuba duša, boljši pokoj; tvojo lastno serce naj bo moje prebivališče. Zapri me v svoje serce, da me noben sovražnik iz njega ne prežene. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Odklenem ti svoje serce, pojdi k meni, in ko hitro te bom imel, boš v meni saklenjen in nikdo mi tebe ne bo več odvzel. Zato obljubim na duši in telesu, na vseh počutkih čistega se ohraniti, Amen. Očenaš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se itd.

12. Postaja.

Jezus na sv. križu umira.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Kadar me je moja preljubeznjiva mati v tempeljnu bila darovala, je nji sv. Duh po starem Simeonu oznanil, da bom veliko ljudem v padec postavljen in

v spotiko. Zdaj tedaj je čas dotekel, ki na križi med razbojnikoma v smertnih stiskah visim; moje dobrotljivo serce je po človečji hudobiji tisti steber postalo, na katerega nespokorjeni grešniki svoje pušice nesramno streljajo; zraven tega še pak oni črez vse nehvaležni z ojstrim mečem dobrotljivo serce moje prežalostne matere prebadajo, kadar me ona umirati gleda. K najni tolažbi mi daruj svoje serce, naj bo noč in den k meni obernjeno, in na tvojo smert ne bom pozabil. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! O kako čudovitno je tvoja ljubezen s tabo ravnala! — V jaslicah si ležal med oslekom in volekom, na križu pak visiš med razbojnikoma; — pri jaslicah se je popevala pesem nebeška, pri križu se pak sliši preklinjanje presvetega Boga; — pri jaslicah sta bila Jožef in Marija polna veselja, pod križem pak žalujeta Marija in Janez; — v jaslicah ti zavživaš sladkost maternih

pers, na križu pak okusiš jesih
in želč. Ljubljeno serce Jezusovo,
kaj je le slepi človek s tabo počel!
Naj te na križu še umirajočega
objamem, poljubim in molim!
Amen.

Očenaš . . . Češčena . . . Cast bodi . . . Usmili
se itd.

13. Postaja.

Jezus v Marijnem naročji.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce
svoje! Ko sta me Jožef in Marija v
tempeljnu zgubila, je bila njujna žalost
tako velika, da bi se lahko kamenje raz-
topilo; in ko me jo moja mati v svojem
rahlem krilu mertvega premišljevala, bi
se ji lahko serce v perih od prevelike
žalosti razpočilo, ko bi je v ti slabosti
ne bila božja gnada podpirala. — Daruj
mi serce svoje, naj le vsikdar tudi Marij-
nemu enako ostane! zakaj le samo po-
nižno, čisto, pokorno in poterpežljivo
serce se meni dopade. Ne pozabi matere
moje, koliko dobrot ti je na zemlji pri-

pravila, rad jo častuj, ter jo drugim za počesenje priporočuj! — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! uči me, naj Marijo, tvojo, milostivno mater vredno ljubim, častim in hvalim! O Marija! daj, da Jezusa več ne zgubim, naj njega in tebe več ne žalim, da tudi moje serce v tvojem varstvu sladek pokoj najde! Amen.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se itd.

14. Postaja.

Jezus v grob položen.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljevanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Jaz sem od dvanajstega do tridesetega leta v Nazaretu na skrivnem živel v popolni pokoršini pri svojih starših, ko sem pak na križu umerl sem tudi tri dni v grobu bil skrit in pod zemljo zagernjen. — Če ti, o grešnik! pred svojimi zapeljivci in sovražniki hočeš skrit živeti v miru, v pobožnosti in moji službi,

pridi k mojemu sercu, priteci k mojim peterim ranam, ljubi preblago pokoršino in sveto samoto, ter beži pred goljufnim svetom, ker pravi mir le v meni najdeš! — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Skrij se v moje serce in vzemi v njem prebivališče, da bom potem pred vsemi zovražniki s tabo zavarvan. O Jezus! ostani pri meni nicoj in vselej, jaz pak pri tebi, naj bo moje in tvoje serce samo eno, tako bom jaz tvoj in ti moj. Amen.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast bodi . . . Usmili se itd.

Sklepna molitev.

O Jezus! tebi naj bo vsa čast in hvala, ki si mi priložnost dodelil, v tem sv. tempeljnu tvoj sv. križni pot obiskati, in tvoje bridko terpljenje premišljevati! S

čim hočem tvojo tako veliko ljubezen do mene revnega grešnika povernuti? Zavoljo mene si človek postal, si tri in trideset let v naj večji revšini v grozovitnih mukah, sovražnji in zapušeni živel; celo že ko majhno dete si križ na svojo ramo vzel, ter ga nisi dal od sebe poprej, dokler nisi na njem bridke smerti umerl. Zdaj še pak vedno med nami ko naj dobrotljivejši prijatelj v presvetem Zakramentu ljubeznjivo prebivaš, kjer te vsak ljubiti, častiti, moliti, hvaliti in celo za večno zveličanje pod krušno podobo zavživati zamore. Ino za to svojo ljubezen nič drugega ne želiš, ko ta te tudi mi z gorečim srcem ljubimo. O sedaj se hočem svojega serca znebiti; naj bo od zdaj tvoje,

sej sem ti ga pri obiskovanji križnega pota dnestolikokrat obljubil in daroval. Priporočim ti tudi vse uboge verne duše v vicah, zlasti taiste, za ktere sem posebno dolžen moliti; naj jim bo dnešnji den, den veselega rešenja in prihoda k večnemu zveličanju. O Jezus tebi živim; o Jezus, tebi umerjem; o Jezus, tvoj sim živ in mertev! Amen.

Litanije

naj svetejšega imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristi, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin odrešenik sveta,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, Sin živega Boga,
 Jezus, svetloba Očeta,
 Jezus, lepota večni luči,
 Jezus, kralj časti,
 Jezus, solnce pravice,
 Jezus, sin Marije device,
 Jezus, ljubeznjivi,
 Jezus, prečudežni,
 Jezus, močni Bog,
 Jezus, oče prihodnega veka,
 Jezus, angel božjega sklepa,
 Jezus, naj mogočniši,
 Jezus, naj poterpežljivši,
 Jezus, naj pokorniši,
 Jezus, krotek in iz serca ponižen,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, ljubitelj naš,
 Jezus, Bog miru,

usmili se nas!

Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, zgled čednosti,
 Jezus, goreči ljubitelj duš,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, našo pribežališe,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotà,
 Jezus, pot resnica in življenje naše,
 Jezus, veselje angeljov,
 Jezus, kralj očkav,
 Jezus, učenik apostolov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč mučnikov,
 Jezus, svetloba sponovavcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Od vsega hudega,
 Od vsega greha,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudičevih
 Od duha nečistosti,
 Od večni smerti,
 Od zanemarjenja tvojih navdajanj,
 Po skrivnosti svojega svetega včlovečenja,

reši nas, o Jezus!

Po svojem rojstvu,
 Po svoji mladosti,
 Po svojem božjem življenje,
 Po svojih trudih,
 Po svoji smertni bridkosti in terpljenji,
 Po svojem križu in zapušenji,
 Po svojih bolečinah,
 Po svoji smerti in pokopu,
 Po svojem vstanjenji,
 Po svojem nebohodu,
 Po svojem veselji,
 Po svojem veličastvu,

reši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, zanesi,
 nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehi sveta odjemlješ, usliši
 nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
 se nas o Jezus!

Jezus, sliši nas! — Jezus usliši nas!

Molimo.

O Bog, ki si častitljivo ime našega Gospoda, svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa, svojim vernim ljubeznjivo in sladko, hudobnim duhom pak, ki to sveto ime slišijo, strašno storil; dodeli milostljivo: da bojo vsi, ki to presveto ime na zemlji kličejo in častijo, sladkost tvoje tolažbe na zemlji preje-

mali, ter večno veselje in zveličanje v nebesih uživali.

O dobrotljivi Jezus! prosim te po tvoji presveti rešnji kervi, katero si za nas grešnike do zadnje kaplje prelil; operi vse moje grehe, ter na me ubogega grešnika poglej, ki te po tvojem sladkem imenu za odpušanje grehov ponižno pro-seči k sebi z zgrevanim srcem klicem. O ime Jezus! ime sladko in ljubeznjivo, ime veselo in mogočno! bodi mi milostljivo, ne zapusti me, da bi v večno pogubljenje padel, ampak vzeme me v število izvoljenih! O Jezus! vlij v moje serce svojo milost, pravo vero, terdno upanje in gorečo ljubezen, serčno grevengo in stanovitnost se poboljšati, prelepo ponižnost, čistost in poterpežljivost, in vse druge meni k zveličanju potrebue čednosti, da ti bom zamogel zvesto in provično služiti in le v tebi zvoje serce razveselovati.

V globoki ponižnosti svojega serca padem zavoljo tvojega prečastitega svetega imena pred te na kolena, o preljubeznjivi Jezus! spoznam tvojo naj večo visokost, katero vsi angelji molijo, in se z njimi sklenem, hvaliti te in iz vse duše povikševati. Tebi, svojemu naj ljubeznijvejšemu prijatelju, zročujem s terdnim zaupanjem vse svoje potrebe in stisko,

vse reve, uboštvo, nagoto, svoje slabosti, svojo lenobo in mlačnost, ob kratkem: vse rane svoje duše, in te pohlevno prosim, hiti mi po obilnosti svojega usmiljenja na pomoč! O Jezus! reši me vsega zlega, in daj meni in vsem gnado stanoovitnosti v tvoji ljubezni; da se v hudobijah ne vtopimo, temoč se po tvojih sv. zapovedih zvesto ravnamo. Obrni svoje obličje od mojih grehov, in izbriši mi ves dolg! Grozno mi je žal, da sem te kdaj razžalil, zato te iz celega serca za odpušanje prosim. Obljubim v tvojem sv. imenu vsak den vstati in zaspati, tudi vse svoje molitve, dela in opravila začeti in dokončati. Vodi moje serce o Jezus! da samo to hoče in želi, kar je tebi dopadljivo; — vodi moj jezik, da z njim tvojo čast povikšavam, bližnjega pak ne ranim; — vodi moje misli, djanje, nehanje in vse stopinje vsega življenja po poti tvojih svetih zapoved in obiši me večkrat s svojo sveto gnado, da vse svoje opravila s čistim namenom začnem in dokončam tebi v daritvo. Po tem revnem življenji mi pak ohrani obilno plačilo mojega truda po svojem milostljivem imenu v večnem zveličanji, da te tamkej vekomaj častim in hvalim. Amen.

Litanije

v čast presvetega rešnega Telesa.

Gospod usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog,

Jezus, kruh, angeljski,

Jezus čreznatorni kruh,

Jezus, kruh močni in veselje izvoljenih,

Jezus, živi kruh, ki si iz nebes prišel,

Jezus, živi kruh, ki daješ svetu življenje,

Jezus, močni kruh, ki naša srca potrjuješ,

Jezus, hrana izvoljenih,

Jezus, vino, ki device izrejaš,

Jezus, mana skrivnostna,

Jezus, duhovna sladkost,

Jezus, miza najčisteša,

Jezus, naša jed in naš gost,

Jezus, nebeško zdravilo,

Jezus, zdravilo neumrjočnosti,

Jezus, spomin največjih dobrot božjih,

Jezus, največji čudež božji,

Jezus, sveta daritev,

Jezus, kelih blagoslovljeni,

usmili se nas!

Jezus, čista daritev,
 Jezus, vedna daritev,
 Jezus, presladka gostija,
 Jezus, skrivnost svete vere,
 Jezus, vez ljubezni,
 Jezus, živež pobožnih duš,
 Jezus, popotnica v Gospodu umirajočih,
 Jezus, poroštvo prihodnje slave,
 Jezus, zakrament pobožnosti,
 Jezus, oživljajoči zakrament,
 Jezus, častitljivi zakrament,
 Jezus, najsvetejši zakrament,
 Jezus, skriti Bog,
 Jezus, Beseda ki je meso postala,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas o Gospod!

Nevrednega zavživanja tvojega telesa in
 tvoje krvi,

Poželjivosti mesa,
 Poželjivosti oči,
 Prevzetnosti življenja,

Vsega greha,

Po ljubezni, s katero si to velikonočno jagnje
 s svojimi učenci zavživati pozelel,

Po preveliki ponižnosti, s katero si svojim
 učencem noge umival,

Po pregoreči ljubezni, s katero si ta božji
 zakrament postavil,

Po predragi krvi, katero si za nas na
 križu prelil,

reši nas, o Gospod!

Po presveti daritvi ktero si nam na altarji
zapustil, reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,

Da nas v živi veri in češčenji do tega
prečudežnega zakramenta potrdiš in
ohraniš,

Da gorečo željo do zavživanja tega ne-
beškega kruha v nas obudiš,

Da nam milost dodeliš, pogostoma in
vselej z dobro pripravo k tvoji božji
mizi pristopiti,

Da nam predragi sad tega oživljajočega
zakramenta obilno dodeliš,

Da nas k obiskovanju in moljenju tega
presvetega zakramenta spodbujaš,

Da nas ob smrtni uri s to nebeško po-
potnico potrdiš in obvarješ,

Jezus, Sin božji,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, priza-
nesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ! usliši
nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si.

te prosimo, usliši nas!

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri vse rezveseljenje v sebi ima.

Molimo.

Pohvaljen in moljen bodi brez konca, primili Jezus, v presvetem rešnjem telesu, moj Bog, odrešenik in zveličar! Trdno verujem da si v tem presvetem Zakramentu ko živi Bog z dušo in telesom resnično pričujoč, zato te molim v ponižnosti svojega serca upam in se zanašam na tvojo neskončno milost in dobroto, da mi boš odpustil moje grehe, ki jih iz serca obžalujem. Ljubim te iz celega serca, tebe svojo naj vekšo dobroto. Serčno se ti zahvalujem za vse nepreštne milosti, ki si mi jih od začetka mojega življenja do zdaj skazal. Pozdravljam te, o Jezus v tem presvetem Zakramentu, svojega naj boljšega prijatelja in ljubeznjivega brata, svojega dobrotljivega očeta in edino ljubezen!

O moj Jezus! ljubim te, in z veseljem te obišem v tem presvetem Zakramentu, ljubim te iz vsega serca, iz vse duše, iz vseh moči, ljubim te čez vse. O bodi mi jezerokrat ljubljen, hvaljen in češčen Bog Oče, Sin in sv. Duh! Goreče želim to dolžno hvalo tolikokrat ponoviti, kolikor je peska v morji, kolikor

je kaplic v vodi, listja na drevji, zvezd na nebu, angeljev v nebesih, ljudi na zemlji in trave na polji! O da bi te ljubil, kakor te ljubijo vsi angeli in svetniki v nebesih in vsi pravični po vsem svetu. — O zakaj sem te, preljubi Jezus! tako pozno v presvetem Zakramentu prav spoznovati in ljubiti začel, ker si me ti ljubil, prejden sem bil rojen! Joj za tisti čas, v katerem je bilo moje serce od tebe ločeno, da nisem zmislil na te! Zato žaluje vedno moje serce, in terpi silne bridkosti, ker te nisem spoznal. — K tvojim nogam se tedaj v ponižnosti na svoje kolena veržem, objokajé svojo dozdanjo slepoto in nehvaležnost, ter udarim z očitnim grešnikom na svoje zgrevano serce, rekoč: O bodi meni nevrednemu in prevelikemu grešniku milostliv!

O Jezus! kako daleč te je tvoja ljubezen gnala! Bolj ti je bilo mar za naše zveličanje, kakor za svojo božjo čast. Previdil si od vekomaj že naprej, kar mi zdaj z žalostjo gledamo, da le redki tebe v tem naj svetejšem Zakramentu spoznavajo; da njih je celo malo, ki bi te, kakor si vreden v presvetem rešnjem telesu obiskovali in molili. Groza me tudi obhaja, ko premišljujem, kolikokrat so ti neverci silno nečast storili in

s tim presvetim Zakramentom nepošteno ravnali; žalost me popada, ker viditi moram, da se celo pravoverni kristjani znajdejo, ki te tukej v tabernakeljnu shranjenega nikolj ali le redko obiskovajo in ne molijo, in te še celo s svojim razujzdanim vedenjem in grešnim obnašanjem brez straha in prevzetno v tvojih sv. cirkvah žalijo. — O kaj še le ti preterpeti moraš od grešnikov, ki tebe, o Jezus v procesijah s presvetim rešnjim telesom zaničujejo in — čez vse to ti poterpežljivo molčiš! — O moj Jezus! ko bi mi bilo dano, s svojimi solzami ali tudi s svojo kervijo tiste nesrečne kraje po vsem svetu omiti, na katerih se tvojemu presvetemu rešnjemu telesu nečast dela, o kako rad bi storil! Ker mi je pak to nemogoče, za tega voljo sklenem tebe prihodnjič, kadar koli bom mogel, v tem presvetem Zakramentu obiskovati in ponižno moliti. O da bi bil tako srečen, svoje lastne grehe izbrisati in tudi vse tisto zaničevanje popraviti, ki ti ga nehvaležni ljudje v presvetem Zakramentu delajo! — Odpusti, o milostljivi Jezus! mojemu in vsem človeškim srcem, ki so se zoper tebe pregrešile, prizanašaj nam in ne štey nam za greh, kakor smo si zaslužili, temoč bodi nam milostljiv, ki ti poboljšanje obljubimo. Amen.

Prošnja do matere božje.

Presveta in prečista devica Marija, moja preljubezniva mati! jaz med vsemi naj revniši grešnik pribežim dnes pri obiskovanji presv. rešnjega telesa tudi k tebi: zakaj za Jezusom si naj večje hvale in časti vredna, ki si mogočna priprošnjica pri Bogu, edino upanje, pribežališe, in mila tolažnica grešnikov! — Pred tabo, o nebeška kraljica! se uklanjam, ter te zahvalujem za tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih dozda od Boga sprosila, posebno ker si s svojo mogočno priprošnjo zabranila, da še nisem večno pogubljen, kakor sem si bil zaslužil. — Iz serca te ljubim, in iz ljubezni do tebe terdno sklenem, tebi ves čas svojega življenja zvesto služiti, tvoje čednosti hvaležno nasledovati; in si prizadajati, kolikor mi bo mogoče, tudi druge napeljavati, da bodo želeli te ljubiti in tebi služiti. Vzemi me v število svojih otrok in brani me vseh sovražnikov moje duše, ker se kam inam ne vem obrniti, Sprosi mi pri Bogu potrebno pomoč, da bom zamogel do konca svojega življenja vse skušnjave popolnoma premagovati, pravo resnično pokoro delati, božje in cirkvene zapovedi na tenko spolnovati, svoje življenje poboljšati in enkrat srečno

umreti! Za vse to te prosim, moja preljubezniva mati! ne zaverzi moje prošnje pomagaj mi v življenji in smerti, skaži nad menoj, da si resnično moja mati, moja naj boljša mati! Amen.

Litanije

Jezusovega bridkega terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Kristus usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sv. Duh, resnični Bog,
 Sv. Trojica en sam Bog,
 Jezus, ki si ponižno v Jeruzalem šel,
 Jezus, ki si svojim učencem noge umival,
 Jezus, ki nam, kakor živi kruh moč daješ,
 Jezus, ki nas s svojo sv. krvjo razsvetljuješ,
 Jezus, za trideset srebernikov prodan,
 Jezus, na svoji duši do smrti žalosten,
 Jezus, ki si na vrtu Getzemani krvavi
 pot potil,
 Jezus na Oljski gori od angelja potrjen,
 Jezus, od Juda Iškarjota izdan,
 Jezus, z vrvmi in verigami zvezan,

usmili se nas!

Jezus, od svojih učencev zapuščen,
 Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,
 Jezus, za uho udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, v belem oblačilu zaničevan,
 Jezus, manj kakor razbojnik Baraba ob-
 rajtan,

Jezus, neusmiljeno bičan in raztepen,
 Jezus, v škrlatast plajšč zaničljivo oblečen,
 Jezus s trnjem kronan,
 Jezus, v sveti obraz zapljuvan,
 Jezus, s trstom po glavi tolčen,
 Jezus, nedolžno k smrti obsojen,
 Jezus, hudobnim Judem v oblast dan,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno jagnje k smrti
 peljan,

Jezus, na gori Kalvariji do nagega slečen,
 Jezus, za roke in noge na križ pribit,
 Jezus, ki si na križi za sovražnike molil,
 Jezus na križi od Judov zaničevan,
 Jezus, od levega razbojnika na križi
 preklinjan,

Jezus, ki si spokornemu desnemu raz-
 bojniku sveti raj obljubil,

Jezus, ki si na križi svojo žalostno mater
 učencu Janezu izročil,

Jezus, na križi z jesihom in žolčem na-
 pojen,

Jezus, ki si vse dopolnil, kar je bilo od
 tebe prerokovano,

usnili se nas!

Jezus, ki si na križi svojo dušo v roke
 nebeškega očeta izročil,
 Jezus, ki si na križa z nagnjeno glavo
 umrl,
 Jezus, z sulico v serce preboden,
 Jezus, s častjo s križa snet,
 Jezus, v tenčico zavit,
 Jezus, v nov grob položen,
 Jezus, ki si očake iz temnic rešil,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, zanesi
 nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
 nas o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
 se nas o Gospod!

usmili se nas!

Kristus sliši nas!

Kristus usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, Češčena si.

V. Kristus je zavoljo nas pokoren postal
do smrti.

O. In sicer do smerti na križu.

Molimo.

O ljubeznjivi Gospod Bog, Jezus
Kristus! ker si k odrešenju sveta iz ne-
skončne ljubezni do človeškega roda hotel

rojen, obrezan, od Judov zaveržen, od Judeža s kušcom izdan, z vervmi zvezan, kakor nedolžno jagnje božje k smerti peljan in pred nevredno obličje Anazovo, Kajfeževo, Pilatuževo in Herodeževo nespodobno postavljen, od krivih prič tožen, neusmiljeno bičan, zaničevan, zapljevan, s ternjem kronan, za uho udarjen, s terstiko tolčen, črez oči zavezan, oblačila obropan, s cvekmi na križ pribit, s križem povikšan, med razbojnika postavljen, z želčem in jesihom napojen in s sulico preboden biti. — O preljubeznjivi Gospod! po tih tvojih presvetih mukah in terpljenji si me odrešil, ktere sem si jaz, nego ti zaslužil; iz ljubezni do mene pak sijih ti prestal. Zato jaz nevredni grešnik tvoje svete terpljenje počastim z naj vešo pobožnostjo in hvalo. Skoz sv. križ in bridko smrt in nedolžno serce, ki je bilo iz ljubezni do nas prebodeno, obvaruj me, o Jezus! večnih muk, in stori dobrotljivo, da tudi mene tje pripeljaš, kamor si pripeljal spokorjenega razbojnika, ki je na tvoji desni strani križan bil. Amen.

Zdihovanje k žalostni materi božji.

O presveta, dobrotljiva devica in mati božja! jaz padem pred tvojimi sv.

nogami na svoje grešne kolena, ter te
 goreče iz vsega serca prosim skoz brid-
 ko tvoje zapušenje, kadar si svojega lju-
 beznjivega Sina Jezusa tepenega, kro-
 nanega, križanega, vsega kervavega in
 oranjenega vidila svojo dušo nebeškemu
 Očetu zročiti. O preljubljena mati! skoz
 to tvoje bridko terpljenje nikar me ne
 zapusti v mojih težavah in nadlogah, da
 bi serčnost zgubil in obupal; odvrčaj
 od mene vse bolečine, kugo, lakoto, ne-
 varno povodenj, točo, hudo vreme, škod-
 ljiv ogenj in vse dušne in telesne nesreče.
 O premila mati: nikar me ne zapušaj
 v posledni uri! — Ne zapusti me, kadar
 bom na smertni postelji bolen ležal od
 vsega sveta zapušen, — ne zapusti me,
 kadar mi bo merzla rosa po lici tekla;
 — ne zapusti me, kadar me bodo pe-
 klenske skušnjave v silni boleznι motile
 in me v obupanje spraviti si prizadevale;
 — ne zapusti me, kadar moj suhi jezik
 ne bo mogel presvetih imen: Jezus,
 Marija in sv. Jožef izreči — ne zapusti
 me, kadar moje kalne oči tvoje sv. po-
 dobe ne bodo gledati mogle; — ne
 zapusti me, kadar mojih slabih rok ne
 bom mogel proti tebi stegnuti: — ne
 zapusti me, kadar bo grenka smert bo-
 ječo dušo strašila in trepeče serce uter-
 gala: ne zapusti me, kadar se bo moja

uboga duša telesa ločila. — O ne zapusti me, kadar se bo moja revna duša od straha pred ostrega sodnika Jezusa Kristusa postavila! — O Marija! upanje vseh zgrevanih grešnikov, veselje žalostnih, premila tolažnica tim, ki so v smertni sili; — ne zapusti me, da bom po tvoji mogočni priporočnji na desno stran postavljen, in da bo moja uboga duša vredna postala, v svetem raji s tabo in z vsemi izvoljenimi brez konca se veseliti! Amen.

O Jezus, z Marijo materjo svojo,
Imej priporočeno dušo mojo!

Litanije

v čast žalostne matere božje.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,	} usmili se nas!
Sin, vsega sveta rešnji Bog,	
Sveti Duh, resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	
Sveta Marija,	} prosi za nas!
Sveta mati božja,	
Sveta devic devica,	

Mati križana,
 Mati polna bolečin,
 Mati objokana,
 Mati žalostna,
 Mati zapuščena,
 Mati užaljena,
 Mati svojega Sina obropana,
 Mati z mečem prebodena,
 Mati od bolečin presunjena,
 Mati s strahom napolnjena,
 Mati s srcem na križ pribita,
 Mati polna žalosti,
 Vir solz,
 Morje terpljenja,
 Ogledalo potrpežljivosti,
 Skala stanovitnosti,
 Steber zaupanja,
 Pribežališče zapuščenih,
 Škit in bramba zatiranih,
 Premagovavka nevernikov,
 Tolažba nesrečnih,
 Zdravilo bolenih,
 Moč slabih,
 Zavetje obupajočih,
 Mir v nevihtah,
 Podpora žalostnih,
 Strah peklenskega sovražnika,
 Zaklad vernikov,
 Oko prerokov,
 Palica apostolov,
 Krona mučenikov,

prosi za nas!

Svetloba spoznovavcev,	} prosi za nas!
Biser devic,	
Tolažba zapuščenih udov,	
Veseljje vseh izvoljenih,	

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, zanesi
nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
se nas o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Češčena si Marija.

Molimo.

O mati mojega Gospoda in mati vseh
zapuščenih sirotic! mati taistih nadložnih
grešnikov, ki so Boga svojega prelju-
beznjivega Očeta zgubili! k tebi ponižno
pribežim, in te poln otročjega zaupanja
za svojo mater in zagovornico zvolim.
— Zato pričam in prisežem pred nebom
in zemljo, da nobene druge matere imeti
ne želim, razun tebe! Da bi pa tvoje
ljubezni vreden postal, terdno sklenem
ničesar ne storiti, kar bi tebi ne dopadlo,
marveč vse spolnovati, kar se tebi in
tvojemu preljubeznjivemu sinu dopade.
Tebe hočem za naprej spoznavati, kakor
mater, ljubiti kakor mater, slušati ka-

kor mater, k tebi tudi vselej pribežati, kakor dete k svoji materi. Zato te milo prosim, vzemi me za svojega otroka, in se proti meni nevrednemu kakor mati skazuj. Če sem bolen, me ozdravi; če sem žalosten, me razveseli; če sem v nevarnosti na duši in na telesu, me reši; če bom hudo skušan, me obrani; če sem nepokojnega serca, me pomiri; če ne vem, kaj mi je storiti, me vodi Marija dobrega sveta; če me smertne bridkosti obdavajo, mi priteci na pomoč; če bom na smertni postelji zadnjo uro od vseh zapušen, le nikar me takrat ne pozabi; — temoč spomni se, da še na svetu ni bilo slišati, da bi kdo bil zapušen, kateri je k tebi zaupljivo klical. Zato padem k tvojim nogam, ter zdihovaje kličem, rekoč:

Za svojo mater zvolim tebe,
 Za svoje dete spoznaj mene;
 Ko dete hočem ljubiti tebe,
 Ko mati tudi ljubi mene!

Litanije

V čast svetega Jožefa.

Gospod usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!
 Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!
 Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!
 Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!
 Sveta Marija, nevesta sv. Jožefa
 Sveti Jožef, Sin Davidov,
 Sveti Jožef, ženin device Marije,
 Sveti Jožef, varuh Marijinega devištva,
 Sveti Jožef, krušni oče Jezusov,
 Sveti Jožef, najvikši med očaki,
 Sveti Jožef, zgled vsem zakonskim,
 Sveti Jožef, hišnik in oskrbnik Jezusov,
 Sveti Jožef, zvesti služebnik božji,
 Sveti Jožef, pridni zakonski mož,
 Sveti Jožef, rajska lilija,
 Sveti Jožef, v sveti ponižnosti utrjen,
 Sveti Jožef, božjim in deželskim postavam
 vselej pokoren,
 Sveti Jožef, ki si prvi z Marijo Jezusa
 častil in molil,
 Sveti Jožef, ki si z Jezusom v Egipt bežal,
 Sveti Jožef, ki si Jezusa tri dni iskal,
 Sveti Jožef, ki si Jezusa v tempeljnu ve-
 selo našel,
 Sveti Jožef, ki si v Nacaretu v miru in
 svetosti živel,
 Sveti Jožef, zgled priprave za srečno smrt,
 Sveti Jožef, ki si v Jezusovih rokah
 sladko umrl,
 Sveti Jožef, pomočnik umirajočih,
 Sveti Jožef, oče vseh revnih,

} prosi za nas!

Sveti Jožef, častitljivi varuh naše dežele,
 Sveti Jožef, zvesti tovarš popotnikov,
 Sveti Jožef, tolažnik v smrtnih bridkostih,
 Sveti Jožef, varuh nedolžnih duš,
 Sveti Jožef, zgled deviškega življenja,
 Sveti Jožef, zgled zadovoljnosti v svojem
 stanu,

Sveti Jožef, zgled prave ponižnosti,
 Sveti Jožef, zgled hitre pokorščine,
 Sveti Jožef, zgled trdnega zaupanja na
 božjo previdnost.

Sveti Jožef, pribežališče v naših težavah
 Sv. Jožef, zgled zvestobe vsem rokodelcem,
 Sveti Jožef, zgled mladosti,
 Sveti Jožef, ki si Jezusa daroval,
 Sveti Jožef, ki si Jezusa prek vse ljubil,
 Sveti Jožef, ki si z Jezusom in z Marijo
 sveto živel,

Sveti Jožef, kteremu je bil Jezus pokoren,
 Sveti Jožef, naš priprošnik pri Bogu,
 Sveti Jožef, pomočnik vernih duš,
 Sveti Jožef, prijatelj angeljev in svetnikov,
 Jagnje božje, ki greha sveta odjemlješ; zanesi
 nam o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši
 nas, o Gospod!

Jagnje božje ki grehe sveta odjemlješ; usmili
 se nas, o Gospod!

Kristus sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

prosi za nas!

Molimo.

O moj Bog ki si svetega Jožefa, revnega pa pravičnega moža, ženiha prečiste device Marije in rednika svojega preljubeznjivega Sina izvolil, dodeli mi na njegovo prošnjo čisto dušo in neomadežvano telo. Daj mi milost, po njegovem zgledu tebi vselej pokoren in stanoviten biti, da popolnoma pravično živim in srečno umerjem. Ohrani me v svoji ljubezni, in podeli mi po tem revnem in bridkem življenji nebeško veselje po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Zdihleji k Jezusu, Mariji in sv. Jožefu.

Jezus, Marija in sv. Jožef! živeli ste na zemlji v pridni delavnosti neznani svetu, v nizkem stanu in tihem miru, svetejši od vseh drugih. Oh! zadobite mi spoznanje, da še ne živim sveto, ako samo molim, zdihujem in žalosten obraz kažem; ampak še po vašem zgledu božjo voljo in dolžnosti svojega stana zvesto spolnujem, dobre dela po svoji moči opravljam, se greha varujem, svoje roke pri delu, serce pa per Bogu imam.

Jezus, Marija in sv. Jožef! težav in nadlog, bridkost in preganjanje ste veliko peterpeli, pak ste bili vendar za-

dovoljni in veseli. Oh storiti, da bom rad delal, da bom s tem, kar mi Bog po moji pridnosti in mojem trudo da, popolnoma zadovoljen; da tam na unem svetu kaj boljšega pričakujem; da lepi mir ljubim, in se do taistih, s kterimi vkupej živim, krotkega in poterpežljivega skazujem; po tem takem bo tudi moje serce vedno zadovoljno in veselo.

Jezus, Marija in sv. Jožef vaš lep zgled bodi vsem otrokom in staršem vedno pred očmi, in naj nas vse k nasledovanju spodbuduje, da bodo vaše sladke imena na smertni postelji za nas tolažne. Ljubezen, mir in edinost naj bo po vseh hišah, kakor ste bili tudi vi eno serce, ena duša. Tako bo tudi povsod sreča in blagoslov božji, dokler k vam v nebesa ne pridemo in večnega zveličanja ne dosežemo. Amen.

Dokler živim, se k vam glasim.

Jezus, Marija, Jožef!

V ti sili zdaj, do smert' vselej

Jezus, Marija, Jožef!

Mislím na vas, jaz vsaki čas

Jezus, Marija, Jožef!

Se vam ze vsem priporočim,

Jezus, Marija, Jožef!

Duša, telo naj vaše bo,

Jezus, Marija, Jožef!

Terdno na vas zaupam jaz

Jezus, Marija, Jožef!

Ne ločiti od mene se

Jezus, Marija in Jožef!
 V gnad' ločit' se, pomagajte
 Jezus, Marija, Jožef!
 Sovražnike odženite
 Jezus, Marija, Jožef!
 Spremite me v nebеса tje
 Jezus, Marija, Jožef!

Jezus, Marija in sv. Jožef! bodite vselej v mojem serci, v mojih mislih, v mojih ustih, na mojem jeziku, moja zadnja misel, moja zadnja beseda, moje zadnje zdihtovanje! Amen.

Litanije

v čast sv. materi Ani.

Gospod, usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kristus, sliši nas!
 Kristus, usliši nas!

Bog oče iz nebes, usmili se nas!
 Bog sin, odrešenik sveta, usmili se nas!
 Bog sv. Duh, usmili se nas!
 Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!
 Sv. Marija, hči sv. Ane, prosi za nas!
 Sv. Ana, prosi za nas!
 Babica Kristusovo, prosi za nas!
 Naj čistejša tovaršica sv. Joakima, prosi za nas!

Rojakinja mnogih in velikih svetnikov,
 Mati vbogih,
 Hči očakov,
 Krona vsih omoženih starega zakona,
 Čast svojega tovarša Joakima,
 Lepota Davidove hiše,
 Ogledalo vsem zakonskim
 Izgled vseh omoženih,
 Kinč vseh čednostih,
 Gospa polna svetosti,
 Veja iz dreva življenja,
 Pribežališe vsem, ki k tebi upijejo,
 Tovaršica vseh svetnikov,

Prosi za nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!
 Svoje jeze, reši nas, o Gospod!

Prelomljenja tvojih zapovedi,
 Vseh hudih nevarnosti,
 Nepoterpežljivosti in malodušnosti v revah,
 Večne smerti,

Po priprošnji sv. Ane,
 Po njeni dolgi s kušnji,
 Po njeni vedni poterpežljivosti,
 Po njeni dobrotljivosti do vbogih,
 Po njeni močni veri,
 Po njenem terdnem zaupanju,
 Po goreči ljubezni božji,
 Po njeni zakonski čistosti,
 Po velikodušnem darovanju svojega svetega
 telesa,

Reši nas o Gospod!

Po visokosti njenega čudežnega matern-	} Reši
stva,	
Po zasluži njenih dobrih del,	
Po krasoti njene slave,	
Po svetosti in moči njene poveljane hčeri,	
Po vsem, kar njo pred teboj, o Bog, pri-	} Gos-
jetno stori,	
	pod!

Mi vbogi grešniki, te prosimo, usliši nas!

Da nam svojo ljubezen vlití hočeš,

Da nas v svoji ljubezni ohraniš,

Da nam vso hudobno nagnjenje premagati
blagovoljiš,

Da nam v križih in težavah v pomoč
pritečeš,

Da nas dušnih in telesnih nevarnostih
varuješ,

Da nas k večnem izveličanji pripeljaš,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, zanesi
nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Očenas . . . Češčena si Marija . . .

Molimo.

Vsemogočni, večni Bog, ker si dušo
in telo svete Ane po milosti svetega Duha

k vrednem previvališči matere tvojega Sina pripravil, dodeli, da po njeni priprošnji vsih bodočnih nadlog in večne smerti rešeni bomo, po ravno tem gospodu Jezusu Kristusu. Amen.

Molitev za srečno smert.

Sveta Ana, po pravici te verni kristjani pred vsemi drugimi svetniki kot priprošnico v marsikterih potrebah, posebno pak v nar veči sili, smertne ure v pomoč kličejo.

Tvoja smert je bila tako blaga; da bi ti njo bili vsi pravični na zemlji zavidali: Pri tvoji smertni posteli so z raven stali Jezus, Marija in sv. Jožef, ljubeznjivo si prizadevši, tebi vse poverniti, kar si njim zadne življenja dobrega skazala. Vzajemno so ti ponujali krepljivo pitje in vsakoverstno polajšanje, ki so ga po svojem siromaštvu gleštali. Jezus te je krepčal z besedami večnega življenja; Marija in Jožef sta tebe tolažila po vsi moči in djanski ljubezni. Tolažljivo in sladko si najšla smert, ker te je v borenju s smertjo sam Bog podpiral, Marija in Jožef pak tebe tolažila. V templi je sveta Ana mirno in veselo smert dočakala, ker je nektore trenutke božjo dete Jezusa gledala. In ti, blažena

sv. Ana, ki si Jezusa več let z očmi gledala, ter se z njim više stokrati kot rahločutna mati v ljubezni raduvala, pa tudi od njega vso ljubezen nježnega Sina prijala, in slednič v rokah Jezusa, Marije in Jožefa oči zatisnila; kako vesela in blažena je tvoja smert bila! — Zatorej, ker je tvoja smert, o sv. Ana, pred božjimi očmi tako blažena in tolažljiva bila, upijem dnes v tvojo pomoč za mojo smertno uro; zadobi mi, te prosim, v tisti v moji zadni uri milost, da vse grehe mojega življenja z grivano obžalujem, v neskončno v smilenje mojega gospoda in z veličarja neprestrašno zaupam, in slednič v tvojem in tvoje divičke hčeri in njenega svetega ženiha mogočnem varstvu umerjem. Kar bi še v moji smertni uri rad izgovoril, to že zdaj ponovim iz dna moje duše: Jezus, Marija, Jožef in sv. Ana, prideti mi v pomoč v posledni boritvi. Amen.

Litanije

v čast svetega Alojzija.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,	}	usmili se nas!
Bog Sin, odrešenik sveta,		
Bog sveti Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,		
Sveta Marija,	}	prosi za nas!
Sveti Alojzij,		
Sv. Alojzij, ti angeljski mladeneč,		
Sv. Alojzij, ti varuh krstne nedolžnosti,		
Sv. Alojzij, ti izgled nedolžnosti,		
Sv. Alojzij, ti oster spokornik,		
Sv. Alojsji, ti izgled ponižnosti,		
Sv. Alojzij, ti ljubitelj ubožtva,		
Sv. Alojzij, ti prijatelj molitve,		
Sv. Alojzij, ti dar ljubezni do bližnega,		
Sv. Alojzij, ti goreč častivec presvetega zakramenta,		
Sv. Alojzij, ti rejenec Marije,		
Sv. Alojzij, ti pomočnik mladosti,		
Sv. Alojzij, ti izgled duhovnov,		
Sv. Alojzij, ti lepota Jezuitskega reda,		
Sv. Alojzij, ti skrivni mučenec,		
Sv. Alojzij, ti varuh čistosti,		
Sv. Alojzij, ti svetovavec pri izvoljenju stanu		
Sv. Alojzij, ti izgled stanovitnosti,		
Sv. Alojzij,		
Da se v svetem strahu vsakega greha ogibamo,		
Da prav čisti na duši in telesu Bogu slušimo,		
Da Duha kesanja in spokorjenja zadobimo,		
Da se nečimernosti sveta varujemo in jo zaničujemo,		

Da bomo goreči pri molitvi,
 Da veselj, kakor vpričo Boga živimo,
 Da angeljski kruh pogosto, vredno in
 hvaležno prejemamo,
 Da smo zvesti častivci in rejenci prečiste
 device,
 Da v ljubezni do Boga in bližnjega zmiraj
 rastemo,
 Da v dobrem do konca stanovitni ostanemo,

prosi za nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, prizanesi
 nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
 nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
 se nas o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

V. Prosi za nas, o sv. Alojzij!

O. Da vredni postanemo obljub Kristu-
 sovih.

Molimo.

O sv. Alojzij, angeljski mladeneč!
 jaz, tvoj naj nevrednejši častitelj, ti pri-
 poročim čistost svoje duše in svojega
 života. Prosim te po tvoji angeljski či-
 stosti, priporočuj me nedolžnemu jagnetu
 Jezusu Kristusu, in njegovi presveti ma-

teri vseh devic devici; in obvaruj me smertnega greha. Ne pripusti, da bi se s kakim nečistem grehom ognusil, temoč odverni, kadar me vidiš v skušnjavi ali v grešni nevarnosti, od mojega serca vse nečiste misli in neporedno poželenje. Zbudi v meni živ spomin na večnost in na križanega Jezusa, pomagaj mi, da globoko v serci čutim strah božji, in napolni me z ljubeznijo, da bi, ker te na zemlji nasledujem, zaslužil se s tabo enkrat pri Bogu v nebesih veseliti. Amen.

Zdihavanje k Jezusu za dar čistosti.

Moj ljubeznjivi Jezus! ki me toliko ljubiš, da v mojem serci prebivati želiš, za eno milost te vpričo sv. Alojzija milo prosim, za eno dobroto se tebi ponižno priporočim. — Ne želim posvetne časti, ne minljivega blaga, ne zapeljivih goljufnih dobrot, le čisto, nedolžno, prav ljubeznjivo serce do tebe mi obraniti daj. — Jezus, moj zvesti tovarš! varuj me pervega greha; zakaj ako bi enkrat grešil in sveto nedolžnost zgubil, bi široko cesto pregrešnega življenja nastopil, in se lahko večno zgubil. Jezus! pomagaj mi po prošnji sv. Alojzija, svojo čistost skerbno varovati; pa tudi varuj me kogar

drugega v greh zapeljavati, da ne bom ne v djanji ne v besedi dušni ubijavec, ampak zvesti varh svete nedolžnosti — Podaj mi v skušnjavi svojo mogočno roko, da v greh ne zapadem slep; opominjaj me vedno, da ne pozabim, ki me povsodi vidi tvoje vsegavidejoče oko, ako me ravno tema zakriva. Sveta groza me naj spreha, kadar se v grešni priložnosti znajdem, naj precej zbežim, da ne zgubim za kratko hudobno slast in veselje večnega zveličanja. — O Jezus! daj mi vselej, kakor svojemu rejencu sv. Alojziju, pametne misli in poštene želje, da med zapeljive hudobneže in nevarne priložnosti nikdar hodil ne bom. Ti me vodi in z milostjo svojo varno podpiraj, da srečno k tebi pridem, ter prejmem krono večnega veselja. Amen.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!
 Sv. Marija,
 Sveta mati božja,
 Sveta devic devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez vsega madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati najsvetejša,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati predčudežna,
 Mati našega stvarnika,
 Mati našega odrešenika,
 Devica najmodrejša,
 Devica častitljiva,
 Devica pohvaljena
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Roža skrivnostna,
 Turen kralja Davida,
 Turen slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Škrinja miru in sprave (zaveze),

prosi za nas!

Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega greha
 spočeta,

prosi za nas!

Kraljica svetega rožnega venca,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, prizanesi
 nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši
 nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili
 se nas o Jezus!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija!

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja
 porodnica! ne zavrži naših prošenj v naših
 potrebah, temuč nas vselej odreši vseh nevar-
 nosti. O častitljiva in blažena devica, naša
 gospa, naša besednica, naša pomočnica! S svo-

jim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Milost svojo, o Gospod! te prosimo, v naše srca vlij, da, ki smo po angeljevem oznanjenji tvojega Sina, Jezusa Kristusa, včlovečenje spoznali, po njegovem trpljenji in križu k časti vstajenja pripeljani bomo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen. (*Ali pa:*)

Molimo.

Dodeli nam, svojim služebnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Glejte, zvesti in modri hlapec, ktere ga je postavil Gospod čez svojo družino.)

V. Prosi za nas, sv. Jožef!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam presvete tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! da, kar naša slabost ne more doseči, po njegovih prošnjah nam bode podeljeno. Ki živiš in kraljuješ. Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ceščena si kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češčena. K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Obrni tedaj, o naša besednica, svoje milostljive oči na nas, in po tem revnem življenji pokaži nam Jezusa blaženi sad svojega telesa: o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marij!

V. Prosi za nas, sveta božja prodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogočni večni Bog, ki si telo in dušo prečiste device, matere Marije, da bi vredno prebivališče za tvojega Sina biti zaslužilo, s pripomočjo sv. Duha pripravil; daj da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njeni milostjivi prošnji vseh prihodnjih nadlog in večne smrti rešeni.

Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za vse potrebe.

Ponižno te prosimo, o Gospod! razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas, tvoje službenike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsej svetosti; tudi očisti vso našo žlahto in prijatelje od hudobe do grehov in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odvrni vidne in nevidne sovražnike; odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; dodeli milost našim prijateljem in neprijateljem; obvaruj to faro z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa in prevelike vode, in milostljivo dodeli vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I . . . , nešega škofa I . . . , in naše duhovno gosposko, našega cesarja . . . , in vse kršansko ljudstvo vse nadloge in vsega hudega. In tvoj sveti blagoslov pridi z nebes sem doli na nas in vselej pri nas ostani. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Litanije vseh Svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta mati božja, prosi za nas!

Sv. devic devica, prosi za nas!

Sv. Mihael, prosi za nas!

Sv. Gabriel, prosi za nas!

Sv. Rafael, prosi za nas!

Vsi sveti angelji in arhangelji, prosite za nas!

Vse svete vrste izveličanih duhov, prosite za nas!

Sv. Janez krstnik, prosi za nas!

Sv. Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za nas!

Sveti Peter, prosi za nas!

Sveti Pavel, prosi za nas!

Sveti Andrej, prosi za nas!

Sveti Jakob, prosi za nas!

Sveti Janez,
 Sveti Tomaž,
 Sveti Jakob,
 Sveti Filip,
 Sveti Jernej,
 Sveti Matej,
 Sveti Simon,
 Sveti Tadej,
 Sveti Matija,
 Sveti Barnaba,
 Sveti Lukež,
 Sveti Marko,

} prosi za nas!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, prosite za nas!
 Vsi sveti učenci Gospodovi, prosite za nas!
 Vsi sveti nedolžni otroci, prosite za nas!

Sv. Štefan, prosi za nas!
 Sv. Lovrenc, prosi za nas!
 Sv. Vincenc, prosi za nas!
 Sv. Fabijan in Sebastian, prosita za nas!
 Sv. Janez in Pavel, prosita za nas!
 Sveta Kozma in Damijan, prosita za nas!
 Sveta Gervazij in Protazij prosita za nas!
 Vsi sveti mučeniki, prosite za nas!

Sveti Silvester,
 Sveti Gregor,
 Sveti Ambrož,
 Sveti Avgustin,
 Sveti Hieronim,
 Sveti Martin,
 Sveti Miklavž,

} prosi za nas!

Vsi sv. škofi in spoznovavci, prosite za nas!

Vsi sv. učeniki, prosite za nas!

Sveti Anton,

Sveti Benedikt,

Sveti Bernard,

Sveti Dominik,

Sveti Francišček,

} prosi za nas!

Vsi sveti mešniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite za nas!

Sveta Marija Magdalena,

Sveta Agata,

Sveta Lucija,

Sveta Neža,

Sveta Cecilija,

Sveta Katarina,

Sveta Anastazija,

} prosi za nas!

Vse svete device in vdove, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnici božje, prosite za nas!

Bodi nam milostiv, prizanesi nam o Gospod!

Bodi nam milostiv, usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Šibe potresa,

Nagle in neprivedene smrtni,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovražtva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Kuge, lakote in vojske,

} reši nas, o Gospod!

Večne smrti,
 Po skrivnosti svojega svetega včlovečenja,
 Po svojem prihodu,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem krstu in svetem postu,
 Po svojem križi in trpljenji,
 Po svoji smrti in svojem pokopu,
 Po svojem svetem vstajenji,
 Po svojem čudežnem vnebohodu,
 Po prihodu tolažnika sv. Duha,
 Na den sodbe,

Mi grešniki,
 Da nam prizaneseš,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev, vladaš in ohraniš,
 Da pastirja apostoljskega in vse cerkvene
 stanove v svoji sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve ponižaš,
 Da krščanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo edinost podeliš,
 Da nam cesarja ovaruješ,
 Da vsemu krščanskemu ljudstvu mir in
 edinost podeliš,
 Da nas vse v svoji sveti službi potrdiš
 in obdržiš,
 Da naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom večne dari
 podeliš,

reši nas, o Gospod!

te prosimo, usliši nas!

Da duše naše in naših bratov, bližnjih in	} te prosimo usliši nas!
dobrotnikov večnega pogubljenja rešiš,	
Da sad zemlje daš in ohraniš,	
Da vsem vernim dušam večni pokoj podeliš,	
Da nas uslišiš,	
Sin božji,	
Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, priza-	
nesi nam, o Gospod!	
Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ! usliši	
nas, o Gospod!	
Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili	
se nas, o Gospod!	

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija!

Molitev po Litanijah

ob nedeljah in praznikih, ki niso matere božje.

K presvetemu rešnjemu Telesu.

Molimo. O Bog! kateri si nam v prečudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš

in kraljuješ, z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za papeža, škofa in cesarja.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služebnika, našega papeža I. in vodi jih po potu večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želili in z vso močjo storili.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služebnika našega škofa I., ki si jih za pastirja naše I. škofije postavil; dodeli jim, da tistim, črez ktere so postavljeni, z besedo in djanjem k dobremu služijo, in tako s čredo, ki jim je izročena, večno življenje dosežejo.

O Bog, varuh vseh kraljestev, posebno pa Avstrijskega cesarstva, podeli svojemu služebníku našemu cesarju I. svojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bodo, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi v tvojem varstvu vselej mogočni.

Za vse potrebe krščanstva.

Vsemogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh

vernih kristijanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu, Jezusu Kristusu, odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prehodnje nevarnosti, punte, vojsko, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Razsveti in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu izveličanju in k miru in sreči vsega kršanstva pripomagati.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čres žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili prositi, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz tega sveta ločili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, Bog miru, pravo edinost veri, brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrne naša srca k pravi pokori in popoljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, do ti bomo kakor

tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vsežalostne in revne kristijane, za žive in mrtve.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam svojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in izveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš in Češčena si Marija (*Trikkrat*).

Molitev po litanijah

na sv. Marka den in križev teden.

O Bog! pridi mi na pomoč; Gospod hiti mi pomagat!

Osramočeni naj bodo, in naj se sramujejo, ki mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj in sram jih bodi, ki mi hočejo hudo.

Odstopijo naj precej osramočeni, kateri se mi posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselijo in v tebi radujejo.

Vselej naj rečejo: visokohvaljen bodi Gospod! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem reveš in siromak, Bog pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Gospod! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na večne čase. Amen.

V. Pomagaj svojim služebnikom.

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod, močen turen.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani jih, o Gospod! oživljaj in osrečuj jih na zemlji in ne daj jih v voljo njihovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod ohrani in varuj jih vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Ohrani, o Gospod, našega cesarja, in usliši nas na den, ko za njih prosimo.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni, Gospod, milostljivo zavoljo svojega imena večnò življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storijo.

V. Molimo za verne mrtve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč jim naj sveti.

V. Naj počivajo v miru. O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služebnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih s Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo. O Bog ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služebnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Gospod! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščenjem vred mir podeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas ne samo vseh grehov odvežeš, temuč tudi šib ktere za nje zaluzimo, odrešiš.

Bog! ki te greh žali in pokora to-

laži, oglej se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, odvrni.

O Bog, od kterega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služebnikom tak mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naše srca tvojim zapovedam udana, in časi s tvojo pomočjo brez straha pred sovražniki varni in mirni.

O Bog! užgi naše srca z ognjem svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in očiščenim srcem dopadli.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! podeli dušam svojih služebnikov in služebnic, da odpuščenje, kterega so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnejo, in v tebi začete končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ črez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali so se že iz tega sveta ločili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih

grehov dosečejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši. O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru. O. Amen.

Molitev

po sveti meši.

Češčena si Marija i. t. d. (trikrat).

Češčena si Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Obrni tedaj, o naša besednica, svoje milostljive oči na nas, in po tem revnem življenji pokaži nam Jezusa, blaženi sad svojega telesa: o vsmiljena, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Prosi za nas sveta Božja Porodnica!
Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo: Bog, naše pribežališče in naša moč, usliši pobožne prošnje svoje cerkve in dodeli, da po priprošnji častitljive in brezmadežne Device in Božje Porodnice Marije, svetega Jožefa tvojih svetih apostolov Petra in Pavla in vseh svetnikov, česar v sedanjih potrebah ponižno prosimo, tudi gotovo dosežemo. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

(Odpustek 300 dni. Papež Leon XIII.
6. januarja 1884.)

V. Poglavje.

Pesmi za nedelje in praznike.

1. Mešna pesem.

Vstop.

1.

Pred stolom tvoje milosti
Krščanstvo vse kleči
In tebe, Bog! v ponižnosti
Svoj'ga srca časti.
Daj milost tistim, ki želé
Oprati v solzah vse dolgé.
Odpusti, Oče! grešnikom
In skaži se dobrotljiv nam,
Dobrotljiv nam,
Dobrotljiv bodi nam
Dobrotljiv nam,
Dobrotljiv bodi nam.

2.

Zapravili tvoje dare,
Kakor zgubljeni sin,
In kakor ovce smo zašli,
Zgubili tvoj spomin.
Alj Oče vsega vsmiljenja,
Na srca polna vžaljenja
Ozri se z dopadenjem zdaj,
Nam svojo milost zopet daj!

Nam milost daj,
 Nam milost zopet daj!
 Nam milost daj.
 Nam milost zopet daj! (dvakrat).

3.

Mi vsi smo delo tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar;
 Usmili svojih se otrok
 Mogočni Gospodar.
 Za spravo ti darujemo,
 Tvoj'ga Sina zročujemo;
 O Bog! njegova sveta kri
 Vseh naših grehov nas omij.
 Vseh nas omij,
 Vseh grehov nas omij! (dvakrat).

Slava.

4.

Čast, hvala na višavah
 Razlegaj se Bogu,
 Po zemeljskih širjavah
 Kraljuj pa duh miru!
 Ponižno te častimo,
 Edini-trojni Bog!
 Od tebe le dobimo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelje.

5.

Iz božjih ust prihaja
 Svet evangelijski glas.
 Ki duše nam napaja,
 V nebesa vodi nas.
 Kristus ga sam oznani,
 Resnica nas uči;
 Kdor v srcu ga ohrani,
 Le srečen prav živi.

Vera.

6.

O Bog! pred teboj s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna.
 Veruje z živim spoštovanjem
 V Očeta vsemogočnega,
 V Sina enakega Očeti,
 Ki se je v času včlovečil,
 Od svetega Duha spočeti
 Je od Marije rojen bil.

7.

Da prišel je iz zgolj ljubezni,
 Bog s teboj spravil nas ljudi,
 Da vzel na sé je vseh bolezní,
 Prelil na križu svojo kri;
 Da zopet stval je, šel v nebesa,
 Kjer na desnici zdaj sedi;
 Od tam bo prišel konec sveta
 Sodnik pravični vseh ljudi

8.

Da sveti Duh se iz Očeta
 In Sina 'zhaja vekomaj,
 Da Jezusova cerkev sveta
 Odpušča naše grehe zdaj;
 Verujem, da vsi bomo vstali.
 Svetnikov družba! sprosi nam,
 Da bomo združeni vživali
 Življenje večno z Jezusom.

Darovanje

9.

Tvoj mešnik zdaj daruje.
 Gospod! darove ti,
 In ž njim srce zdihuje
 Naše v ponižnosti.
 O sprejmi kruha, vina,

Za naše grehe dar
K spominu tvoj'ga Sina
Položen na altar!

10.

Poglej na darovanje,
Bog, ljubi Oče naš!
In vsliši zdihovanje.
Da nam še milost daš.
Le smrt in krv presveta
In Jezusa telo
Nam daja up, da vzeta
Milostno prošnja bo (dvakrat).

Svet.

11.

Poj sveti, sveti, sveti
Je Bog in naš Gospod
Z angeljci pojte: sveti
Si ti Bog sabaot.
V nebesih in na zemlji
Vso čast in hvale glas
Stvari, Bog! svojih jemlji
Zdaj in na večni čas!

12.

Zapojmo vkup veseli
Iz srca celega.
Da živo bi sprejeli
Vsi svojega Boga.
Zdaj k nam v imenu pride
Gospoda našega,
Ves svet se k časti snide
Sina njegova. (dvakrat)

Po povzdigovanji

13.

Poglej naš Oče z visokosti,
Ves milostjiv na ta oltar!

Postavili smo po dolžnosti
 Na-nj tebi dopadljivi dar.
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Z ljubezni čiste darovan;
 Za nas je v grenki bolečini
 Na križu strašno bil zaklan (dvakrat).

14.

Slabosti naše vse on nosi.
 Da nas bi spravil v sveti raj,
 In pri Očetu za nas prosi.
 Da ž njim živimo vekomaj.
 O naj ljubezen te ognjena,
 Premili Jezus! omeči
 Da se saj tvoje smrtni cena
 Nad nami nikdar ne zgubi (dvakrat).

Jagnje božje.

15.

Poglejte božje jagne,
 Kak' toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemlje.
 On nosi vse dolgé
 Pokrajne cele zemlje
 Po njem mir zadobé.

Obhajilo.

16.

Gospod! jaz nisem vreden (dvakrat)
 Da tebe bi zavžil;
 Ali reci, da bom vreden (dvakrat),
 In vrednost bom dobil.
 Glej v duhu te prijeti
 Iz srca hrepenim,
 Daj ženin moj presveti (dvakrat)
 Da milost zadobim.

Konec.

17.

Daritev smo končali
 Ta dar je, Bog! tvoj Sin,
 In živo smo spoznali
 Tvojih darov spomin
 Daj, da bomo prejeli
 Rešenje grešnih vez,
 In zadnjič nam dodeli
 Svoj blagoslov z nebes! (dvakrat).

2. Mešna pesem.

Začetek.

1.

Pred teboj na kolenih,
 Bog tebe molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj v svojo čast.

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je pri večerji tam
 Prelomil in izročil
 Še kruh prijateljem;
 Posvetil tudi vino,
 Ter ga učencem dal,
 To k mojemu spominu
 Storite, je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite
 Telo in rešnja kri;

Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Na križu hoče vmreti
 'Z ljubezni do ljudi,
 Jim sveti raj odpreti,
 Se v hrano zapusti.

4.

To naše darovanje
 Sprejmi, o Bog! od nas,
 Usliši zdihovanje
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekedaj
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Jezus zdaj.

Slava.

5.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja večni čast;
 Nepokoj in betežnost
 Odvrni, Bog, od nas!
 Daj mirno nam živeti,
 Služiti tebi zdaj
 In čast in slavo peti
 V nebesih vekomaj.

6.

Za naše hudobije
 Se Jezus pokoriš,
 Da smrt nam greh izmije,
 Vmoriti se pustiš.
 Svetemu Duhu peti
 Želimo hvalo še,
 Ki pamet nam razveti,
 Ljubezni luč prižge.

Evangelje.

7.

Iz božjih ust izhaja
 Svet evangelijum,
 Se v naše srce vsaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Sam Bog, resnica večna
 Iz njega govori,
 O duša trikrat srečna
 Ako po njem živi!

8.

Besede božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Nebesa nam odpera,
 Deželo vseh dobrot.
 Usliši naše želje,
 Svoj nauk ohrani nam;
 Daj nam po tem veselje
 Te vživat večno tam

Vera.

9.

Bog Oče! mi spoznamo,
 Da vse je tvoja stvar,
 Kar je, in kar imamo
 Dobrote tvoje dar;
 Od tebe Oče, ide
 Sin rojstva večnega.
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetega

10.

Marija porodila
 To božje dete je,
 Devištva ni zgubila
 Ne pred in potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,

Za greh je bil prodan
In kakor je govoril,
Je vstal on tretji dan.

11.

Očetu na desnici
V nebesih zdaj sedi,
Pa sodit po pravici
Bo prišel vse ljudi.
Da vset' Duh je Bog pravi,
To vera nas uči,
Enak Očetu v slavi
In Sinu se časti.

12.

Sosesko krščenikov,
Alj cerkev verjemo,
Občestvo vseh svetnikov
Zjedinjeno v telo;
In grehov odpuščenje
Na totem svetu zdaj
Života res vstanjenje,
Potem pa sveti raj.

Darovanje.

13.

Naj. Bog, dopade tebi,
Kar ti darujemo;
Kruh sicer sam na sebi
In vino je samo;
Iz kruha pa in vina
Bo kmalo, kar zdaj ni,
Jezus tvoj'ga sina
Telo in prava kri.

14.

Bog! tega darovanja
Ne zavrzi nikar!
Vse misli, želje, djanja
In srca vzemi v dar!

O daj! da bomo zvesti
 Služili tebi le,
 Odvzemi naši vesti
 Vse grehe in dolgé.

15.

Vse naše premoženje,
 Ves živeš in telo,
 Vse blago in življenje
 O Bog! naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni žar;
 Pokaži še na polji
 Dobrote svoje dar

Svet.

16.

Povzdignimo kristjani,
 Vesele pesmi glas;
 Zapijmo skupaj zbrani:
 Svet, svet, svet večni čas!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi božja moč!
 Nevernim Bog! odjemlji
 Vseh zmot in uma noč!

17.

Kdaj zemlje vse sinove
 Bo združil, Bog! tvoj glas,
 Kdaj ločene rodove
 Objel bo vere pas?
 Da homo vsi goreli
 V ljubezni, Bog nam daj!
 In z angelji ti peli
 Hozana vekomaj.

Po povzdigovanji.

18.

Molimo klečejoči
 Boga zakritega,

Oko ga ne razloči,
 Pa vera ga spozna.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo,
 Zadosti je beseda,
 Da v tebe verjemo.

19.

Nekdaj tam na Kalvarji
 Si bil ko Bog zakrit,
 Zdaj tukaj na oltarji
 Si tudi človek skrit.
 Skrivnost ljubezni tvoje
 Opomni me na te,
 Da si življenje svoje
 Na križu dal za me.

20.

Operi dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri;
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zakriva,
 Naj zgine, Bog! spred nas,
 Da nekdam se odkriva
 Nam sveti tvoj obraz!

Povživanje.

21.

Glej čudež se odkriva
 Po božji milosti;
 Gospod se zdaj zavživa,
 To vera nas uči.
 Podoba sicer vina,
 Podoba kruha je,
 Pa vendar Boga Sina
 Telo in kri je le.

22.

O srečen, kdor verjame,

Da tukaj jagnje je,
 Ki grehe nam odvzame
 In sklene z nami se.
 Le to je jed ljubezni,
 Kar vera nas uči,
 Ozdravlja vse bolezni
 In duše poživi.

23.

Daj, Jezus! se zavžiti
 Nam za popotnico,
 Kdaj se bo čas ločiti
 In v večnost pojdemo!
 Težave in bridkosti
 Se tisti ne bo bal,
 Kateremu v slabosti
 Ta kruh bo moč dajal.

24.

O Jezus! čast in hvala
 Naj poje tebi se,
 Da nam ljubezen dala
 Nebeško hrano je.
 Jed rešnjega telesa,
 Je dala, in krvi,
 Življenje in nebesa,
 Veselje večnosti.

25.

Vlij, Jezus! ogenj sveti,
 Goreče želje v nas,
 Prav vredno te prejeti,
 Ko pride smrtni čas.
 Da bomo v svetem miru
 Na pot se vzdignili,
 In v čistem srca viru
 V kraljestvo božje šli.

Konec.

26.

Ker smo zdaj mešo sveto

Spodobno slišali.
 Sklenimo čast odpeto
 In hvalo z angelji.
 Naj tebi, Bog! dopade
 Ta nekrvavi dar,
 Studen'c nam bodi gnade,
 In v tvojo čast vsikdar!

27.

O Jezus! ti ohrani
 Nas v svoji milosti,
 Pred vsakim zlegom brani
 V življenju naše dni.
 Brez greha daj nam stati
 Pred sodbo zadnji dan,
 Po angeljih nas zbrati
 Na svojo desno stran.

3. K povzdigovanju.

1.

Zdaj bomo videli
 Boga resničnega,
 V podobi kruhovi
 Jezusa pravega.
 Kruh je on angeljov,
 Hrana popotnikov,
 In živi studenec rešna kri.

2.

O Jezus vsmiljeni,
 Ti si zveličar naš!
 Skoz svojo rešno kri
 Nam odpusčenje daš.
 Kakor obljubil si,
 Tako se spremeni
 Kruh ino vino v meso in kri.

3.

Vid'li smo Jezusa

Boga resničnega
 Cloveka in Boga
 V podobi skritega.
 Vzdigni srce kristjan,
 In moli vsaki dan
 Sveto, presveto rešno telo!

4. Blagoslovna.

1.

Častimo te, kruh živi angelski!
 Ti pravi človek skup in večni Bog nebeški.
 Sveti, sveti, sveti,
 Sveti, črez vse sveti
 Jezus Kristus najsvetejši
 V svetem rešnem Telesi!
Po nekterih krajih pojó:
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, vedno sveto
 Jezusovo Telo
 V zakramentu moljeno.

2.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vir sladkosti,
 Zlasti pa poslednji čas
 Bodi Jezus ti pri nas! —
 Častito vsak čas bodi
 Presladko ime Jezus,
 Ino ime Marija!
Po drugih krajih se poje:
 Ne zapusti nas nikdar,
 O Jezus naš zveličar!
 Ne zapusti nas nikdar!

5. Blagoslovna.

1.

Nizko se zdaj priklonimo,
 Klečejoči počastimo

V podobi kruha belega
 Nam pričujočega Boga,
 Oh božje jagnje Jezusa.

2.

Pojmo sveto, sveto, sveto,
 Sveto je črez vse je sveto,
 Preblaženo rešno telo,
 Ki nas blagoslovilo bo,
 Oh bodi vselej hvaljeno.
Tukaj se utihne in blagoslovi.

3.

Jezus naš ti naj sladkejši!
 Dobrotljiv in naj svetejši!
 Teb' se priporočimo zdaj,
 Ostani pri nas vekomaj
 Pripeljaj nas v svoj sveti raj!

K drugemu blagoslovu.

4.

Božja mana bo rosila
 Blagoslov nam ponovila:
 In milost naš'ga Jezusa,
 Edino-trojnega Boga
 Nebeške dare dušam da.

5.

Pojmo sveto, sveto, sveto,
 Sveto je črez vse je sveto
 Preblaženo rešno Telo,
 Spet nas blagoslovilo bo,
 Oh bodi vselej hvaljeno!
Tukaj se utihne in blagoslovi.

6.

Jezus naš ti najsladkejši! itd.

6. Blagoslovna.

1.

Vsi ponižno počastimo

V zakramentu Jezusa,
Na kolenih zdaj molimo
Našega zveličarja.

Na oltarji on stanuje,
Če ga ravno videt ni;
Živa vera nam spričuje,
Kar ne vidijo oči
Da v tem kruhu on živi.

2.

K tvoji časti čemo peti,
Sliši Jezus, ti naš glas;
Daj svoj blagoslov nam sveti,
Jezus blagoslovi nas!

3.

Daj, da blagoslova srečno
Vsi deležni bodemo,
Ino k tebi nekdam večno
Vsi vkup vživat pridemo
V tvoje sveto kraljestvo.

4.

Vse stvari te naj častijo,
Oče večne milosti!
Hvalo Sinu naj slovijo,
Slava Duhu naj doni.
Tebi Jezus, izročimo
Svojo dušo in telo;
V tvoji milosti živimo,
V milosti naj vmerjemo,
Pridemo v sveto nebo.

7. Blagoslovna.

1.

Slavo Večnemu zapeti,
Počastiti Jezusa,
Mora serce nam goreti
Pred obličjem Večnega.

Kakor sveče zdaj gorijo,
 Naj goreče srce bo;
 Zvoni lepo naj zvonijo,
 Orgle z nami pojejo.

2.

Sveto, sveto vsi zapojmo,
 Sveto Jezusa Telo;
 S svetim glasom povzdignimo
 Roke in srce v nebo.
 Blagoslovi Jezus ljubi
 Čredo ljublenih ovčic,
 Oh njenega ne zgubi
 Svojih bratov in sestic!
Tukaj se utihne in blagoslovi.

Po prvem blagoslovu.

3.

Čast in hvala vselej bodi
 Trojedinemu Bogu!
 Naj razširja se povsodi
 Čast vsegamogočnemu,
 Naj Očeta vsi spoznajo.
 In tud' Sina božjega,
 Svet'mu Duhu hvalo dajo
 Ljudstva celega sveta.

Po drugem blagoslovu.

4.

Kadar bomo se ločili,
 Vzeli od sveta slovo,
 Da bi k tebi se vrnil,
 Daj nam Bog, v sveto nebo!
 Tam ti bomo hvalo peli
 S vsemi svet'mi angelji,
 Pri Očetu tam veseli.
 Vekomaj prebivali.

8. K predigi.

1.

Očeta ino Sina
 In Duha svetega
 V časti tega imena
 Častimo mi Boga.
 Molitev ta je sveta,
 S katero je učil
 Kristus častit Očeta
 In nam jo naročil.

2.

Oče naš! ki v nebesih
 Kraljuješ vekomaj,
 Na dušah in telesih
 Svoj blagoslov nam daj.
 Vselej bodi posvečeno
 Tvoje sveto ime;
 Svetejše ni nobeno,
 Kakor to tvoje je.

3.

Tvojo kraljestvo pridi
 Po naši smrti k nam;
 Tvoja volja se zidi
 Na zemlji kakor tam.
 Daj nam vsakdenj'ga kruha
 Za dušo, za telo;
 Pošlji nam svet'ga Duha,
 Ki ga posvetil bo.

4.

Odpusti, mi želimo.
 Vse naše grehe nam,
 Kakor mi odpustimo
 Vsem svojim dolžnikom.
 Ne vpeljaj nas v skušnjava
 In zlega reši nas,

Ter daj nam misel pravo
Te ljubiti vsaki čas. Amen.

9. K predigi.

1.

Oče naš, ki v nebesih si,
Na zemlji in povsodi;
Tvoje ime po vrednosti
Vselj posvečeno bodi!
Pridi kraljestvo tvoje k nam,
Se tvoja volja zidi
Na zemlji, kot v nebesih tam,
Teb k časti, nam pak pridi.

2.

Vsakdenj'ga kruha, pros'mo te,
Daj Bog otrokom svojim,
Odpusti naše nam dolge,
Kot mi dolžnikom svojim.
Varuj skušnjav nas vsaki čas,
Ne pusti nas grešiti;
Od vsega zlega reši nas,
In daj nam k tebi priti.

10. Postna k predigi.

1.

Sem, sem, o grešnik pridi!
Poglej zveličarja,
Na strašnem lesu križa
Za te razpetega.
Njegovo sveto lice,
Premisli, o kristijan
Ni skoro več poznati,
Je polno britkih ran.

2.

Od nog do vrha glave
Je z ranami pokrit,

Ne vidiš kože zdrave,
Vsak ud ima razbit.
Le tvoji grehi krivi
So vseh teh bolečin,
Za tebe dolg plačuje
Na križu božji Sin.

3.

Glej! Jezus glavo nagne,
Umerje za ljudi,
Ko v strašnih mukah dušo
Očetu izroči.
Zdaj se vsa zemlja trese,
In solnce luč zgubi;
Nad Jezusovo smrtjo
Strmijo vse stvari.

4.

Alj s križa luč življenja
Prisveti nam lepo.
In zdaj naj večí grešnik,
Če hoče, gre v nebo.
Še na me, Jezus mili!
Iz tvojih svetih ran
Žar milosti naj sije
Na strašni sodnji dan.

11. Pred krščanskim naukom.

1.

Čutje, čutje, o kristjani!
Slišite veseli glas,
Poslušajte tukaj zbrani,
Ljubi Jezus kliče nas.
Z nami hoče govoriti
Od kraljestva božjega,
Po namestniku učiti
Nas življenja večnega.

2.

Ljubi Jezus! le govori,
 Ti življenje večno 'maš;
 Pa tud' zemljo plodno stori,
 Blagoslovi, kar nam daš.
 Kakor rosa suho zemljo,
 Dušo nauk napoji
 In jo k večnemu življenju
 Zopet novo oživi.

3.

Sveti Duh, ti oče luči,
 Črez vse verne se razlij!
 Nas po učeniku uči,
 Geni srca vseh ljudi.
 O da zvesto bi hranili
 Jezusa veseli glas!
 Vse, kar bomo ga prosili,
 Bode Jezus vslišal nas.

12. Po kerščanskem nauku.

1.

Srečen, srečen kdor ohrani'
 Kar nas Jezus je učil,
 Vsega hudega se brani,
 Pred katerim je svaril;
 Vir življenja večnega
 So besede Jezusa.

2.

Učenosti, tovaršice.
 Nam življenje slajšajo;
 In čednosti, tolažnice
 Nam trpljenje lajšajo;
 Nas učijo prav živet',
 Ino nekdam srečno vmret.

3.

Čast, lepota in bogastva,
 Vse le kratek čas trpi;
 Vse posvetno veličastvo
 V prah, pepel se spremi.
 Prešla zemlja bo nebo —
 Nauki pa ostanejo.

13. Adventna.

1.

Marija, bod' češčena
 Danica juterna!
 Prelepa, razstvetljena
 Mati zveličarja!
 Brez vsega madeža
 Ti bodeš porodila
 Nam Sina božjega.

2.

Od božje visokosti
 Arhangelj je poslan,
 K device greha prosti,
 Gabriel imen'van
 On tako govori:
 Češčena si Marija,
 Vsa polna milosti!

3.

Marija razumela
 Besed njegovih ni,
 Zato pa je želela,
 Naj ji odgovori.
 „Marija se ne boj!
 Glej ti si milost našla,
 Svet Duh je ženin tvoj.“

4.

Bog hoče, da spočela
 V telesu svojem zdaj,

In Sina boš imela,
 Ime mu „Jezus“ daj!
 Glej Sin Najvikšega
 Kraljeval bo na tronu
 Očeta Davida.

5.

Kak bo se to zgodilo,
 Ker ne spoznam moža?
 Vse bo se dopolnilo
 Odgovor angelj da.
 „Obsenčil tebe bo
 Svet Duh, da porodilo
 Deviško bo telo.“

6.

Glej mati že postala
 Elizabeta je,
 Ki je imenovala
 Nerodovitna se.
 Saj, nemogoča ni
 Pri Boga reč nobena,
 Kar hoče, se zgodi.

7.

Na to Marija rekla
 „Naj meni se zgodi,
 Gospodova sem dekla
 Kar on z menoj stori“
 Vesel še angelj zdaj
 Pozdravi njo, in nese
 Odgovor v sveti raj.

8.

Se odprejo nebesa,
 Sin božji gre na svet,
 'Z marij'nega telesa
 Telo si hoče vzeti;
 Se trudit' in trpet',
 Za grešni rod človeški
 Na lesu križa vmret'.

9.

O božja porodnica,
 Prelep deviški cvet!
 Daj nam devic devica.
 Ti pesem slave pet!
 Kdar pa nam vmreti bo,
 Pomagaj, o Marija!
 Da pridemo v nebo.

14. Božična.

1.

Pastirci iz spanja vstanite nocoj!
 Le hitro na kviško in pojd'te z menoj!
 Ne veste kaj videl nocoj sem že vse
 In kaj že vse slišal, se čuditi je!

2.

Ko pasel pod hribom sem svoje ovce,
 Naenkrat zagledem vse gaje svetlé.
 Prelepi mladeneč prikaže mi se,
 Prestrašen jaz revež bojim se ga še.

3.

Pa kmalo previdim, da bati se ni,
 Mladeneč veselo me nagovori:
 „Ne boj se, ne boj se!“ mi reče vesel,
 „Glej srečo veliko veš svet je prejel!

4.

Kar Bog je obljubil že dolgo popred,
 Nocoj je vse spolnil, odrešen bo svet
 Mesija nebeški vam rojen je zdaj.
 Zatiral hudobo, odpiral bo raj.

5.

Ponižno na slamci tam v jasliah leži,
 Vam rokice milo naproti drži. —
 Vsi hitite k njemu, on rad vas ima,
 Molite, prosite, da srečo vam da!“

6.

To vse mi je rekel mladeneč vesel,
 Na kviško se dvignil in lepo zapel!
 „Bogu na višavi naj slava doni,
 In mir naj objema vse dobre ljudi!“

7.

Kristjani preljubi, vstanimo, pojd'mo,
 Nebeška luč sveti, ko dan je svetlo!
 Pred mlad'ga Mesija padimo na tla,
 Lepo ga častimo iz vsega srca!

8.

O Dete presveto! pri tebi smo zdaj,
 Te pros'mo ponižno, vse dobro nam daj,
 Da tu bi živeli na zvetu lepo,
 Ko vmreti bo treba, da šli bi v nebó.

15. Jezus, moje poželjenje.

1.

Jezus, moje poželjenje,
 Moj edini ljubljениk!
 Ti si naših duš življenje,
 Ženin in odrešenik!
 Grehi me potreti čejo,
 Kdar se Jezus ne glasiš,
 Ino moja dušno žejo,
 Samo ti mi pogasiš.

2.

Svet me hoče pogubiti,
 Zato k tebi prihitim,
 Hočem noč in den hoditi,
 Da, o Jezus! te dobim.
 Kdo mi da v nebo zleteti
 Do prestola božjega,
 Duša tam želi objeti
 Jezusa ljubljeneга.

3.

Vse nadloge mi preženeš,
 Grešni ogenj ohladiš,
 Ti k ljubezni dušo geneš,
 Trdo srce omečiš.
 Vsaka še tak dolga cesta
 Se mi pot veselja zdi.
 Da le pridem taj do mesta,
 Kjer kraljuješ, Jezus! ti.

4.

Kadar jezik moj izreče
 Sladko Jezusa ime,
 Že ljubezni pregoreče
 Srce bije le za te.
 Daj mi, Jezus! milost
 Da za tebe ves gorim,
 In dopolni željo mojo,
 Da nikolj te ne zgubim.

5,

Kako prazno je veselje,
 Ki ga grešni svet deli,
 Hrepeneče srčne želje
 Le vtolažiš Jezus ti.
 Kdaj o Jezus! bom prebival.
 Kamor duša poželi,
 In sladkosti tvoje vžival
 V luči večne radosti.

16. Jezusa ljubim.

1.

Jezusa ljubim,
 Njemu le služim;
 Moje veselje Jezus le je
 Jezusa ljubim,
 Njemu le služim,
 Dal mi bo Jezus zveličanje.

2.

Jezusa ljubim,
 Trdno obljubim
 Njemu za sedež moje srcé.
 Saj ni več moje,
 Ampak le tvoje,
 Tvoje, o Jezus, moje srcé.

3.

Hočem goreti,
 Rajši trpeti,
 Kakor se ločiti Jezusa.
 Naj se pobere,
 Vpekel se vdere
 Grda ljubezen tega sveta.

4.

Jezusu služim,
 Črez vse ga ljubim,
 On je veselje mojga srca.
 Njemu živeti,
 Njemu umreti,
 Njegov čem biti na vekoma.

17. Trpljenje Jezusovo.

1.

V vrtu tam na Oljski gori,
 Izveličar naš kleči;
 Luna sije v blede zori,
 On krvavi pot poti.
 Ga obhajajo težave,
 Gleda strašno Golgato;
 In učencev trudne glave
 Mirno tam počivajo.

2.

Že sovražna truma hruje,
 Iškarjot jo sam pelja,

Jezusa on poljubuje,
 Ga sovražnikom izda.
 „Koga iščete?“ jim reče,
 Vse popada in leži;
 Ker se jim pa branit noče,
 So ga križem zvezali.

3.

Iz ljubezni do Očeta
 Trinogom pusti se vjet
 In za grehe vsega sveta
 Hoče kakor jagnje vmret.
 Penijo se vrtoglavci,
 Ves pohleven on molči;
 Ljudstvo šuntajo hinavci,
 Da le: „križaj ga!“ kriči.

4.

Tuj sodnik na sodnem stoli
 Ga nedolžnega spozna;
 Truma pa v dvorišči doli
 Se vtolažiti ne da.
 „Jaz ne najdem“, Poncij vpije,
 Greha: smrti vreden ni!“
 „Le črez nas se naj razlije“,
 Kliče ljudstvo, „njega kri!“

5.

Roke si Pilat zdaj vmije,
 Križat Jezusa pusti.
 Grozno breme hudobije
 Njemu ljudstvo navali.
 Gora strma ino bridka,
 Težek križ in pot je trd;
 Jezus ide brez počitka,
 Za nas voljno v grozno smrt.

6.

Ves oslavljen Jezus dojde
 Glav mrtvaških v strašni kraj.

Da v nebesa človek pojde,
 Vmira on na križu zdaj!
 Kri preлива in plačuje
 Kar je Adam pregrešil,
 Za sovražnike zdihuje,
 Da bi Oče odpustil.

7.

Ves nedolžni Jezus vmiru,
 Ljudstvo njemu se smeji;
 Le k Očetu se ozira,
 In mu dušo izroči.
 Pokati začele — skale,
 Tresti zemlja in nebo:
 Grešne trume so spoznale:
 „Pravi božji Sin je to!“

8.

Vidiš tam pod križem stati
 Jezusa prijatelje;
 Ž njimi začni žalovati;
 Tudi ti razjokaj se!
 Magdalena solze taka.
 Ljubi Janez se solzi,
 S svoj'mi solzami omaka
 Mati svoj'ga Sina kri.

9.

Njega duša obiskuje
 Vernih duš počiven kraj.
 In pred peklom oznanuje
 Se očakom sveti raj.
 Truplo v skalo pokopali
 Žalostni prijatelji;
 Skrbno so zavarovali
 Jezusa sovražniki.

10.

Jezus sicer je moral vmreti,
 Da bi nam življenje dal;

Vendar v zemlji ne strohneti,
 Sam je spet od smrti vstal.
 Hudobija tega sveta
 Zdaj premagana leži;
 V časti svojega Očeta
 Izveličar naš živi.

18. V čast trpljenja Jezusovega.

1.

Čem trpljenje tvoje peti,
 Vsmiljenje s teboj imeti,
 O nedolžno jagnje ti!
 Ki mi greh odvzelo si.

Odpevek: Jezus! vtisni rane svoje
 Mi globoko v srce moje,
 Bodi meni tvoja kri
 K spravi in zveličanji.

2.

Vidim te na goro iti,
 In za grešnike moliti;
 V ogradi tam ti klečiš,
 In krvavi pot potiš.

3.

Tebe vezat, tebe suvat,
 Ranit ino zasramovat
 Pridejo sovražniki,
 In prerad se vdaš jim ti.

4.

Grdo te sodniki 'majo,
 In vojščakom te predajo,
 K stebru te privežejo
 Nevsmiljeno bičajo.

5.

Venec s trnja 'maš na glavi,
 Ž njim preboden, ves krvavi,
 Bolečine vse trpiš,
 Radovoljno vlečeš križ.

6.

Ves si ranjen, slab in blede,
Med hudobnikoma v sredi.
Umiraš na križu tam,
In daš življenje nam.

7.

Jaz sem kriv na smrti tvoji,
Jezus! tebe grehi moji
So predali, bičali,
Kronali in križali.

8.

Oh iz srca nje zdaj zgrivam,
In se v tvoje rane skrivam,
Da se tvoja rešnja kri
Kdaj nad menoj ne zgubi.

19. Sveti križev pot.

Vsi pobožno premišljujmo
Križev pot zveličarja,
Svoje grehe obžalujmo,
Ž njimi križali smo ga.

1.

Naši grehi obsodili
V smrt so Sina božjega;
Bojo krivo naš dolžili.
Glejmo mirno v Jezusa.

2.

Jezus težek križ odjame,
Za nas krotek nese ga;
Vzemi križ na svoje rame
Nosi ga vsled Jezusa.

3.

Križ pretežek in viliki
Oslabi zveličarja,
Greh naš strašen, siloviti
Vrže ga na trda tla.

4.

Jezusa Marija sreča,
 Ves je ranjen, poln krvi;
 Oh naj ta bridkost boleča
 Nas k pokori obudi!

5.

Simon mora križ nositi,
 Jezus nima več moči;
 Hočemo v nebesa priti,
 Nosimo križ voljno mi.

6.

Glej Veronika se vsmili,
 Da mu potni prt poda;
 Jezus pa obraz svoj mili
 Nji in nam v tolažbo da.

7.

Jezus zopet s križem pade,
 Pridi grešnik, vzdigni ga,
 Grešne pusti vse navade,
 Ž njimi mečeš Jezusa.

8.

Žene vsmiljene tolaži,
 Ki nad njim se jokajo;
 Le pregrehe prav sovraži,
 Jezus te tolažil bo.

9.

Oh, že tretjič Jezus ljubi
 Tam leži na trdih tleh;
 Vendar, grešnik! mu obljubi
 Zapustiti strašni greh.

10.

Križ do kraja je prinesel,
 Ga v sramoto slečejo;
 Grešnik! alj ne boš se tresel,
 In vsem grehom dal slovo.

11.

Na les križev so pribili
 Jezusa sveto telo:
 Alj ga bomo še žalili,
 Ker nas ljubil je tako?

12.

Jezus, glej! na križu vmira,
 Da živimo vekomaj;
 In k Očetu se ozira
 Nam sprositi sveti raj.

13.

Jezus mrtev snet je s križa
 In Mariji v krilo dan,
 Da zakladi paradiža
 Nam teko ž njegovih ran.

14.

V novi grob so položili
 Jagnje, božje, dar sveta;
 Pridi, pridi Jezus mili
 V grob še našega srca!

Konec: Tvoj svet' križ ino trpljenje
 Vernim dušam milost daj;
 Tukaj nam sveto življenje,
 Tamkaj ž njimi sveti raj!

20. Jezus Nacarenski.

1.

Zdi se mi, da vidim mesto,
 Mesto tam Jerusalems;
 Vidim ljudstvo tam nezvesto
 Jezusa peljati sem.
 Grozno Golgata se trese,
 Pravit' slišim strašen glas:
 Glej! nebeški stvarnik nese
 Tamkaj težek križ za nas.

2.

Glej! ki stvaril je svetove.
 Z nič poklical vse stvari;
 On, ki vse živi rodove,
 Zdaj na zemlji tam leži.
 Vse ga tepe, vse ga suje,
 Vse mu grenko smrt preti.
 Ves pod križem omaguje,
 In krvavi pot poti.

3.

Kje ste zdaj vi Galilejci?
 Kterim on je kruh delil:
 Kje boleni ino slepci?
 Ki vas zdrave je storil.
 Da bi tukaj pričevali,
 Da je Jezus pravi Bog;
 Daleč tam so vsi ostali,
 Ktere rešil je nadlog.

4.

Strašna ura zdaj prihaja —
 Sem pogledaj, grešnik ti!
 Strašna groza me obdaja,
 Vidit ljudstvo kaj stori.
 Svete roke zdaj pribije —
 Grešnik, grešnik sem poglej!
 Sveta kri po križu lije,
 Oh pokoro delaj zdaj!

5.

Jezus Nacarenski vmira,
 Strašno ziblje se nebó;
 Plaho ljudstvo se ozira,
 Trde skale pokajo!
 Milo gleda luna blede,
 Svetlo solnce otemni,
 Jezus prot nebesom gleda,
 Vpije — kliče, govori:

6.

„Oče! zdaj je dokončano,
 Grešnik bo zveličan spet;
 Vsem rodovom bodi znano,
 Da je rešen celi svet!“
 Zdaj še sveto glavo nagne
 In Očetu se zroči.
 O nedolžno božje jagnje!
 Naše upanje si ti.

Obljuba ljubezni.

1.

O večna resnica!
 Verujem na te!
 O milost neskončna;
 Jaz upam na te;
 Večna dobrotà!
 Jaz revna sirota
 Te ljubim črez vse,
 Oglej se na me!

2.

Oh! zdaj še le čutim,
 Kak slepi sem bil;
 Da z grehom prekrutim
 Sem te žalostil,
 Jaz reveč sem tvojo
 Ljubezen in svojo
 Tolažbo zgubil
 In tebe žalil.

3.

Oh serce mi počí
 Od žalosti zdaj,
 Te prosim pomoči,
 Mi milost podaj!
 Vsa kri, ktera teče
 Po križu, mi reče:

„Tolaženje dar
Ti dajam vsikdar.“

4.

Oh Jezus mi pravi:
„Poglej mojo stran.
In krono na glavi,
In mojih pet ran.
Na križu viseči
V ljubezni goreči,
Z ljubezni sem vmrl,
In raj ti odprl.“

5.

Glej! 'z Jezusa teče
Za me rešna kri!
Oh močno me peče,
Srce me boli;
Da nisem ga ljubil,
Pa zdaj bom obljudil,
Da ga ne zgubim,
In ne žalostim.

6.

Zato se jaz križa
Na večno držim!
Ko smrt se mi bliža,
Da ga ne zgubim.
Čem s križem živeti,
Vse križe trpeti;
Čem s križem zaspat',
In s križem čem vstat'!

22. Velikonočno.

1.

Zveličar gre iz groba,
Ob moč je smrt, trohnoba!
Velikonočno jagnje bil,
Je drago kri za me prelil.
Alleluja! alleluja!

2.

Otet je človek, rešen!
In v brezdno satan trešen!
Zgubila smrt je svojo moč,
Odprt je grob in kamen proč!

3.

Odrešil je očete
Pred peklom dolgo vjete;
Častito jih pelja v nebo,
Po grehu jim zaklenjeno.

4.

Kak svetijo se rane
Nevsmiljeno mu dane!
Veselje angeljsko doni,
Da smrt je mrtva, nas uči.

5.

Je trdna naša vera,
Resnica jo podpera:
Zveličar je od smrti vstal
Še nas ne bode grob končal.

6.

Mi bomo kratko spali,
Iz groba nekdam vstali,
Obudil bo trobente glas,
V nebesa peljal Jezus naš.

7.

Dopolnit' moje želje,
Pripraviti mi veselje
Si šel, zveličar, pred menoj;
Bom prišel, upam, za teboj.

8.

Da se mi spokoriti,
V nebesa srečno priti,
Kjer pri Očetu ti sediš,
Plačilo zvoljenim deliš.

9.

Pred sodbo bom postavljen,
Po svatovsko napravljen:
S krvjo bom jagnjeta opran,
Med tvoje svate svat odbran.

10.

Alleluja! Alleluja!
Alleluja! Alleluja!
Ko ti, o Jezus bratom brat,
Daj tudi nam od smrti vstat!
Alleluja!

23. Prvo sv. obhajilo.

Lepa reč se dnes obhaja
V naši zali cirkvici;
Serce se veselja taja
Milo deco viditi.

Glejte fantiče ljublene,
Brate male Kristusa,
Glejte deklice poštene,
Tam neveste ženina.

Šopek lep na persah 'majo,
Svečo v roki vsak derži;
Srce, Jezusu podajo,
Sam ga sebe jim deli

Venec lep' na glavi majo
Vse nedolžne deklice;
Srce Jezusu darvajo,
Njega so nevestice.

O ljubleni otročiči,
Kako srečni ste vi zdaj;
Mili fanti in dekličiči,
Pomnite ti den vselej!

Menjali bi radi z vami
Mi odrešani ljudje;

Kaj bo enkrat z nami?
 Bog se usmili čez nas vse!

Kak nedolžni ste otroci
 Dnes na totem mestu vsi;
 Oko našo plava v joči,
 Milo vas je gledati.

Glejte oče preljubeni
 Svojega tu sineka;
 Glejte mati vi pošteni
 Kak je zala deklica!

O dab' deca tak ostala,
 Vsa nedolžna vekomaj;
 Dabi greha nepoznala,
 Prišla vsa v presveti raj!

Dragi oče, mati mila
 Prav ponižno prosim vas;
 Naj dab' deca ne grešila,
 Zato skrbite vsaki čas!

Uč'te oče dete mlado,
 Božje nauke v mladosti;
 Bran'te mati dete zalo,
 Da ga greh ne zaduši!

Dnes je deca vsa vesela,
 Z Jezusam nasitjena;
 Dolgo si je to želela,
 Z Bogom je nahranjena.

Pelaj oče, vzemi mati
 Svojo dete za roko;
 Moraš njemu varh ostati,
 Pelaj dete si domo!

Vi pa deklice, hlapčiči,
 Bogu se zahval'te zdaj;
 Bod'te pridni otročiči,
 Da vsi pridete v lep raj!

Jezusu in tud Mariji
 Vsi se dnes izročite,
 Angelj varhu in Alojzij;
 Da se greha branite.

Greha zmirom se varujte,
 V cirkev, v šolo hoditi;
 Starše svoje vselj poštuje,
 Čisti se ohranite.

Gda te enkrat vsi zaspali,
 Vseli od sveta slovo,
 V raju si roke podali,
 Prišli k Jezusu v nebo!

24. Hvalna pesem.

Tebe Bog; vsi hvalimo,
 Ko Gospoda te častimo,
 Tvojo moč spoznavamo,
 Vsi po njej smo in živimo;
 Vse kar stvaril si, kriči:
 Večni! ti naš Oče si.

Vse, kar nebo v sebi 'ma,
 Angelji in Kerubini,
 Oblastnikov vojska vsa,
 Vse moči in Serafini;
 Vse, vse poje na ves glas
 Tvojo hvalo vsaki čas.

Trikrat svet Bog sabaot,
 Bog neskončane oblasti,
 Celega sveta Gospod,
 Vse je polno tvoje časti;
 Zemlja, morje in nebo
 Je od nje napolnjeno.

Tebe vsi apostoli,
 Mučeniki in preroki

Hvalijo, da njihov si
 Učenik, Gospod visoki,
 Kteri njih napolnil si
 Z duhom svoje svetosti.

Oče! tebi večnemu,
 Tvojemu edinem Sini,
 Tudi Duhu svetemu,
 Tri osebe, Bog edini!
 Po vsem svetu cerkev vsa
 Dolžno čast in hvalo da.

Sin Očeta večnega,
 Kristus, kralj nebeške časti!
 Prišel rešit grešnika
 Iz hudičeve oblasti,
 Si 'z device meso vzel,
 Bog in človek biti htel.

Nebo ni zaprto več
 Krščenikom v pravi veri;
 Strl si bridke smrti meč,
 In odprl nebeške dveri;
 Na desnici tam sediš,
 Dokler k sodbi ne zbudiš.

Klečé. Tebe zato prosimo,
 S tvojo krvjo mi oprani,
 Kteri k tvoji službi smo
 'Z tvoje milosti izbrani;
 Med svetnike v sveti raj
 Nam po smrti priti daj!
 Ljudstvu svojemu, Gospod!
 Ktero tvoja je lastnija,
 K zveličanju kaži pot,
 Da peklenska hudobija
 Nam ne škodi, varuj nas
 Tu in tam na večni čas.

Vsaki den želimo mi
 Tebe, veljki Bog, častiti,

In v imenu tvojem vsi,
Kar potrebno je, prositi,
Da brez vsega greha bo
Vsako delo storjeno.

Vsmili, Bog! oh vsmili se
Črez sirote nas uboge'
Upamo, Gospod na te
Da od nas boš vzel nadloge;
Tako nas usmili se,
Kakor upamo na te.

25. Za telovsko procesijo.

Pri izhodu iz crkve.

Oj! ovčice Jezusove!	Rešno znamnje svet'ga križa
Poslušajte mili glas.	Kaže nam v nebesa pot;
Oj dušice Kristusove!	Vsak pred njim se naj poniža,
Ljubi Jezus kliče nas.	Naj bo hlapec alj gospod.
Naš pastir med nami hodi,	Da popotni smo, to vemo,
Nas po lepih pašah vodi:	Zato zdaj v procesji gremo:
Oh molite — in častite	Se trudite
Vsmiljenega Jezusa	In sodite
Našega zveličarja!	Zvesto le za Jezusom,
Oh molimo — in častimo	Pravo pot nam kaže on.
Vsmiljenega Jezusa,	Se trudimo itd.
Našega zveličarja!	

Lepo zvoní mu zvonijo,	Kakor Jezusu učenci
Do nebes hiti njih glas;	Pot z zelenjem tros'li so;
Svetlo sveče mu gorijo.	Naj cvetijo njemu venci,
Molit ga učijo nas.	Rože pot polepšajo!
Zemlja in nebo ga hvali,	On da rožam, da cvetijo,
Da bi hvalo mi mu dali!	Travnikom, da zelenijo;
Oh zbudite — povzdignite	Zahvalite — zveselite
K Jezusu svoje srce,	Njega tud' kristjani vi
V njem se vsi veselite!	Z vencem svetih čednosti!
Oh zbudimo itd.	Zahvalimo itd.

Pri prvem evangeliju.
Štir, obiščemo oltarje,
Štirje kraji so sveta;
Naj nas Jezus zlega varje,
Štirim krajem blagor da.
Štiri slišmo evangelje,
Sladko Jezusa povelje:
Ohranite — dopolnite
Sveti evangelijski glas,
Tak bo Jezus vslišal nas.
Ohranimo itd.

Pri prvem blagoslovu
Lepo vreme, huda ura,
Bliskanje in strašen grom,
Tebi služi vsa natura,
V tvojih rokah naš je dom.
Da bo zemlja rodovitna
Dala vina ino žita:
Obljubite — in zročite,
Kar imate, njemu v čast,
Ki ima čréz vse oblast.
Obljubimo itd.

Po prvem blagoslovu.
Prvi blagoslov dobili
Mali otročiči so (smo),
Da bi Jezusu služili,
Rastli v dobrem prav lepo
Saj nje (nas) ljubeznjivo
[kliče:
»Najte k meni otročiče!«
Pristopite — obljubite
Njega večno ljubiti,
Grešni svet sovražiti.
Pristopimo itd.

Pri drugem evangeliju.
V starih časih prerok'vali
So očaki Jezusa,

Ker za velkonoč zaklali
Jagnje so brez madeža.
Kakor Izak na oltarji,
Tako Jezus na Kalvarji:
(Oh spoznajte — hvalo dajte!)
Iz ljubezni smrt stori,
In življenje nam dobi.
Oh spoznajmo itd.

Pri drugem blagoslovu.
Vojska, lakota, morija
Ostre šibé božje so,
Greh jih spleta ino zvija,
Da človeštvo tepejo.
Kdor se greha ne varuje,
Vselej grenko obžaluje.
Ne grešite — ne žalite
Tako dobrega Boga,
Ki nas vse tak rad ima,
Ne grešimo itd.

Po drugem blagoslovu.
Vam, o fantje in deklice.
Drugi blagoslov se da,
Ki ste svatje in družice
Ljubega zveličarja.
V čistem srcu on prebiva,
S svojo gnado ga poliva:
Oskrbite — ohranite
Čisto dušo in telo,
Da lep tempel božji bo.
Oskrbimo itd.

Pri tretjem evangelju.
Preden se je Jezus ločil,
In življenje za nas dal,
Nam v spomin ljubezni zročil
Rešnje telo, ter je djal:
»To vi v moj spomin storite,
Vselej mene se spomnite!«

Oh spomnite — ponovite
V obhajilu svetem le,
Ki za vas daruje se.
Oh spomnimo itd.

Pri tretjem blagoslovu.
Smrt je sreča za pravične,
Sveti raj jim je odprt;
Alj nesreča za krivične
Je največa — nagla smrt.
Da nas nebi tud' dobila,
Brez poboljšanja vmorila:
Pripravljajte — in podajte
Se k Očetu spet nazaj
K temu, Jezus, milost daj!
Pripravljajmo itd.

Po tretjem blagoslovu.
Tretji blagoslov dobijo
Dobre žene in možje,
Ki za svoje prav skrbijo,
Da poštene so ljudje.
Gospodinje, gospodarji,
Poslov in otrok vižarji;
Le učite — in svarite,
Naj vsi Bogu služijo,
To njih prava sreča bo.
Le učimo itd.

Pri četrtem evangelju.
Kar se v rokah Jezusovih
Pri večerji zgodlo je;
Prigodi se v mešnikovih
Na oltarji tudi še.
V podobi kruha in vina,
Kri, meso je Boga Sina
Ne dvomite ga molite!
Da med nami tak živi,
Nja ljubezen to stori.
Ne dvomimo itd.

Pri četrtem blagoslovu.
Jezus, tvoje je trpljenje
Nam odprlo vsem nebo:
Zdravje, žalost in življenje
Tebi naj zročeno bo!
Vsega hudega nas brani,
V svoji milosti ohrani!
Oh prosite — in zdehnite:
Jezus, greha reši nas
Ždaj in pa poslednji čas!
Oh prosimo itd.

Po četrtem blagoslovu.
Štrti blagoslov se da
Vsem poštenim starčekom,
Kterim solnce že zahaja,
In je vabi v večni dom;
Da za večnost se skrbijo
In k nebesom hrepenijo.
To storite, — in prosite,
Da, ko pride nekdanj smrt
Vam bo sveti raj odprt.
To storimo itd.

Pri vhodu v cerkev.
Kar očaki prerok'vali,
Kar nas vera zdaj uči,
Bomo nekdanj vse spoznali
Tam v presrečni večnosti;
Tam v nebesih bo očito,
Kar je v zakramentu skrito.
Ne mudite — le hitite
Srečno taj v nebesa prit',
Z Jezusom se veselit!
Ne mudimo itd.

Kakor z Jezusom veseli
Gremo v cerkev zdaj nazaj;

Ako bomo prav živali,
 Pojdemu tud' v sveti raj.
 Ko zdaj rože pod nogami
 Bodo zvezde tam pod
 [namí.

Veselíte — in ozrite
 Se z doline solz v nebo!
 Tja k Očetu pojdemo.
 Veselimo itd.

Čiste duše tam vesele
 Pri nedolžnem jagnjeti
 Bodo novo pesem pele,
 Spremljale ga z angelji.
 Tam bo Jezus in Marija
 Naša ljuba tovaršija.
 Poželjíte — in zdihujíte:
 Ljubi Jezus, kjer si ti,
 Daj, da bomo tudi mi!
 Poželjimo itd.

26. Večerno pozdravljenje Jezusa.

Kak dalč od tod je tvoja pot,
 O Jezus! še od mene?
 Mračí se že, vse rosno je,
 In zvezde razsvetljene

O pridi saj na večer zdaj,
 Obišči dušo mojo!
 Odprto je moje srce
 Glej za ljubezen tvojo.

Glej temna noč, skuš-
 [njave moč
 Me hitro spet obdaja;
 Le kjer si ti, tam straha ni
 Skušnjava tam ne vstaja.

Zveličar moj o daj nocoj
 Pri tebi, da počivam;
 In jutré spet nebeško jed
 Pri tvoji mizi vživam.

Ogledaj se, kak željno te
 Že čaka dusa moja;
 Obišči njo, naj vselej bo
 Nevesta zvesta tvoja.

Počivaj ti le v srcu mi
 S čednostjo zasajenem;
 Naj tebi le odpira se,
 In drugemu nobenem'.

Oh vsliši me, in pusti se
 V lepoti svoji vživat'!
 Naj bo odprt nebeški vrt,
 Da pridem taj prebivat.

Govori tam, o Jezus sam
 Prijazno s dušo mojo;
 V ljubezen jo obleci vso,
 Olepsaj z gnado svojo.

O Jezus moj! hod' ti z menoj,
 Daj meni se objeti?
 Oživi me, ko solnčice
 Od jutra spet zasveti.

27. Hrepenenje po Jezusu.

O kam Gospod, gre tvoja pot,
Kam stopnje te peljajo?
Se že mrači, se den temni,
In zvezde že migljajo.

Zveličar moj pri men' obstoj,
Te čem pod streho vzeti:
Res hišica je srotina,
Pa željna te sprejeti,

Me straši noč, sovražna moč,
Gospod! pri menj ostani!
Kjer ti stojiš, noč razsvetliš,
Strahovi so prègnani,

Vkup bodeva večerjala,
O sreča nezrečena!
Živ kruh mi bo tvoje telo,
Men' duša oživljena.

Pri men' obstoj, preljubi moj!
Ki v lilijah prebivaš,
S cveticami posteljem ti
Srce, da v njem prebivaš.

28. Po sv. obhajilu.

Duša moja, poj veselje,	Vedno hočem ga ljubiti,
Spolnjene so tvoje želje:	V srcu svojem ohraniti;
Jezus, Bog, zveličar tvoj	Torej prosim: Jezus moj!
Se je sklenil sam s teboj.	Bodi vedno ti z menoj.

V mojem srcu zdaj prebiva,	Kadar pride čas ločenja,
Mir sladkost po njem razliva:	Konec našega življenja;
Slab, ubog bi jaz bil sam,	Jezus, tvoje naj telo
V njem življenje vse imam.	Mi takrat popotnja bo!

29. Pesem obhajilna.

Hvali svet odrešenika
In pastirja dobrega;
Hvali duša učenika,
Hvali svoj'ga ženina!

Odpevek:

Zdaj povzdigni srce svoje,
Jezik glasno naj zapoje:
Čast in hvalo Jezusu,
Milemu zveličarju.

Jezus nas je tako ljubil,
Da življenje za nas dal,
Čudež je ljubezni storil.
Naj bi v njem pri nas ostal.
Zdaj itd.

Prej, ko se je svojih ločil,
Jim zapustil živ spomin;
Svoje lastno telo zročil
Nam je živež božji Sin.
Zdaj itd.

Nočem s'rotic zapustiti,
V zakramentu bom pri vas;
Z vami hočem se skleniti
V obhajilu vsaki čas.
Zdaj itd.

To nam je nebeška mana,
Kruh življenja večnega,
To je tista dušna hrana,
Ktero Jezus svojim da.
Zdaj itd.

Kdor zavživa tega kruha,
Smrti vidil on ne bo;
Truplo, tempelj svetg'a Duha

Jezus spet obudil bo.
Zdaj itd.

Kdor večerjo vredno vživa,
On se smrti ne boji,
Jezus ljubi v njem prebiva.
On pa v Jezusu živi.
Zdaj itd.

V srcu Jezusa imeti,
To je duši sladek raj;
Na gostiji ž nj'm sedeti
Bo veselje vekomaj.
Zdaj itd.

Kakor na zeleni paši,
Pase Jezus jagnjeta,
V obhajilu duši naši
Novo moč življenja da.
Zdaj itd.

Lepo zjutra zarja mila
Z roso rož'ce omladi,
Lepši z gnado obhajila
Jezus duše oživi,
Zdaj itd.

Željno pijejo ovčice
Zdrave vode bistri vir,
Z milostmi poji dušice
Jezus dober njih pastir.
Zdaj itd.

Kar je solnce vsemu svetu,
Kar je zemlji beli dan;
To je Kristus v Zakramentu
Tvoji duši, o kristjan!
Zdaj itd.

Tol'ko čudo, tol'ko sreče,
Kdo ne bode prav vesel?
Srce naj ti bo goreče,
Da boš vredno hvalo pel.
Zdaj itd.

Duša, ktera zapustila
Si pastirja božjega,
Si v puščavo se zgubila:
Alj si našla mir srca?
Zdaj itd.

Čuj, kako te kliče milo,
Glej, kak za teboj hiti!
Ne bo srce se topilo
Toljke ljubeznjivosti?
Zdaj itd.

Pridi k Jezusu ovčica,
On objeti te želi,
Drago kupljena dušica
Spet njegova bodi ti!
Zdaj itd.

Ljubeznjivo vse objame,
Ki se knjemu vrnejo,
Vzeme njih na svoje rame,
Nosi varno jih domó.
Zdaj itd.

Rane celi jim skeleče,
Bolečine jim hladi,
Lepo novo jih obleče
Z oblačilom milosti.
Zdaj itd.

S svojim mesom jih nahrani,
S svojo krvjo napoji,
Skrbno jih varuje, brani,
Da jih hudo ne vlovi.
Zdaj itd.

Duša srečna in vesela
Vabi, kliči vse stvari;
Pravi jim, kaj si prejela,
V tvojem srcu kdo živi!
Zdaj itd.

Kerubini, Serafini
S teboj slavo naj pojó;
V hvalo Jezusu zjedini
Se naj zemlja in nebó!
Zdaj itd.

Var' se duša zapustiti
Svojega zveličarja,
Zopet Jezusa zgubiti
Bi nesreča pekla b'la.
Zdaj itd.

Jezus s teboj zdaj ostane,
To veselje tvoje bo;
Jezusa krvave rane
Naj te greha varjejo.
Zdaj itd.

Jezus tebe vpraša milo:
>Duša moja ljubiš me?<
Oh da-b' srce govorilo:
>O moj Jezus ljubim te.<
Zdaj itd.

Vbogo, revno srce moje
Od ljubezni naj gori,
Naj bo bivališče tvoje,
V njem moj Jezus naj živi!
Zdaj itd.

Jezus, božji Sin Marije!
Tu v podobi kruha skrit,
Tebi moje srce bije,
Bodi meni varh in škit
Zdaj itd.

Kedar se mi bo stemnilo,	Srečna duša boš sedela
Bodi mi popotnica;	Pri gostiji Jagnjeta;
Vzemi mene na plačilo	Skrivno pesem boš mu pela
V dom življenja večnega.	Tam nevesta zvoljena.
Tam bom vzdigal srce svoje	Duša, vzdigni srce svoje,
Tam naj jezik večno poje	Jezik glasno naj zapoje
Čast in hvalo Jezusu,	Čast in hvalo Jezusu,
Svojemu zveličarju.	Svojemu zveličarju!

30. Presladko srce Jezusovo.

Na nebi in na zemlji,
Na vseh krajeh sveta
V altarskem zakramenti
Častimo Jezusa.

Odpevek:

Češčeno, hvaljeno,
Od vseh naj ljubljeno
Jezusa sveto srce
Na večne čase bo!

Za nas je srce bilo,
Ko nas še bilo ni;
Nam milosti delilo
V altarski skrivnosti.

Do vseh je srce milo,
Celó do grešnikov;

Skesanim zadobilo
Je vmiljenje dolgo.

O Jezus! v ravnah tvojih
In v srcu tvojem jaz
Dobim v nevoljah svojih
Tolažbo vsaki čas.

V to srce pribežimo
Kdar nam umreti bo,
Da vredno zadobimo
Svetó rešno teló.

Naj grehov nas omije
Kri srca tvojega,
Da milost nam zasije
Življenja večnega.

31. Žalostna mati božja.

Mati je pod križem stala,	O, kaj žalosti prestati
Jokala in žalovala	Morala je sveta mati,
Kjer je visel njeni Sin.	Ktere Sin je rešil svet.
Srce v žalosti vtopljeno	Žalostna zdihuje blede,
Je pobito, prepodeno	Kedar trepetaje gleda,
Z mečem dušnih bolečin.	Kaj trpi nje Sin razpet.

Komu potok solz ne lije,
Videti bridkost Marije grozno,
Kot morja grenkost?
Kdo presrčno ne žaluje,
Če to mater premišluje
In trpljenja velikost?

Daj da rad s teboj žalujem,
Svoje grehe objokujem,
Dokler tukaj še živim!
S teboj poleg križa stati
In tam milo žalovati
S srca celega želim.

Grehe ljudstva na se vzeti
Vidi Jezusa trpeti,
Šibam vdati se voljno.
Gleda svoj'ga Sina milo,
Ko je vse ga zapustilo,
Kedar nagnil je glavó.

Svojo žalost, o devica!
Mučnikov vseh kraljica
Tudi v moje srce vlij.
Kristusova smrt, trpljenje
Za prihodnje vse življenje
Daj mi premišljevati.

Mati! vir ljubezni prave,
Daj, da čutim te težave,
In s teboj žalujem zdaj!
Daj, da mi se srce vnelo
In za Jezusa gorelo
Bi v ljubezni vekomaj.

Daj da tvoj'ga Sina rane
Bodo v moje srce vžgane,
Njega kri očisti me!
Da se pekla nimam bati,
V varuj ti me ljuba mati,
Kedar z menoj v sodbo gre.

Sveta mati! to te prosim,
Rane Kristusa naj nosim'
Vtisni v moje jih srcé!
Naj! da rane tvoj'ga Sina
Naših grehov bolečine
Tudi mene živo sklé.

Daj, da sveti križ me brani
Kristusova smrt ohrani,
Srce tvoje varje zdaj;
Kedar bom pa moral vmreti,
O Marija! daj prejeti
Moji duši sveti raj!

32. Presladko srce Marije.

Bodi tisočkrat češčena
Mati božje milosti;
Tak vsmiljena ni nobena
Ko si, o Marija, ti!

Odpevek:

Tvoje srce mi častimo,
O Marija milostna!

V tvoje srce pribežimo,
Božja mati vsmiljena!

Ti si čisto srce dala
Bogu večnemu za dar,
In devica si ostala
S čistim srcem ti vsikdar

Oh, iz tvoje srčne krvi
Jezus je življenje vzel,
On je v tvojem srcu živi
Bog in človek biti htel.

Tvoje srce ga je grelo,
In redilo milostno;
Iz ljubezni je gorelo,
Da bi dete varno b'lo.

Kak je srce te bolelo,
Ko je Sin v trpljenje šel;
Koliko žalost je imelo
Ko za nas je smrt trpel?

Srce tvoje v zolzah plava,
V žalosti se raztopi'
Kedar Jezusova glava
S križa nagnjena visi.

Ti si Jezusovo telo
Mrtvo htela v krilo vzet',
Tvoje srce je želelo
Zadnjič ga pri sebi met'.

Kdo ma srce kamenito,
Ki Marijo gledat' zna
Tak trpeti grozovito,
In ž njo nima vsmiljenja?

Veš, o Grešnik, grehi tvoji—
Pravi mati žalostna—
So ko meči v duši moji
Ostri do krvavega.

Vsaka kletva, vsaka jeza
S kateroj žališ Jezusa,
Njega spet na križ nateza,
Mojmu srcu žalost da.

Grešnik! alj te to ne gene?
Da brez vsega vsmiljenja,
Ti tak grozno mučiš mene,
Kaj sem tebi storila?

Vendar z menoj 'mej vsmil-
(jenje,
Če ga s seboj nimaš več,
Ter poboljšaj si življenje,
In odvzemi grešni meč.

O Marija! srce tvoje
Se mi zlo zasmili zdaj,
Vzemi me za dete svoje
In varuj me vekomaj.

K tebi čem se jaz podati,
O Marija! bodi ti
Moja ljubeznjiva mati
Zdaj in vsmrtni žalosti.

V zolzni žalosti dolini
Mi otroci jokamo.
S svojim srcem nas zjedini,
K tebi mi zdihujemo.

O ti božja porodnica,
Prošnje ne zavrzi ti,
Bodi naša pomočnica,
Reši nas nevarnosti.

Zemlje in nebes kraljica,
O devica blažena!
Bodi naša besednica,
Naša mati in Gospá!

Tvojem' ljubeznivem Sini
Zdaj ino na zadnji čas
Nas vse zroči in zjedini,
Prosi Jezusa za nas!

V smrti nam k pomoči segni,
In pokaži Jezusa.
S svoj'ga srca meč potegni
Brani nas sovražnika.

V tvojem srcu vel'ki, mali
Najdejo pomoč vsak čas,
Zato te, Marija, hvali
Naš'ga petja mili glas.

33. Presladko srce Marije.

O Marija! naša ljuba mati!
Sprejmi v milostno srcé
Vrne vse, ki tvoje jih množice
Tebi dnes priporočé.
O Marija, o Marija!
Ti maš materno sercé,
Vsi smo tvoji sini, hčere,
Naše srca te želé.

Vse duhovne, o Marija mati!
Sprejmi v milostno srce;
Naše duše vedno jih težijo.
Naši grehi jih skrbé.
O Marija, o Marija!
Ti maš milostno srce,
Sprosi da Bog velej vsliši
Njih molitve in prošnje.

Naše strarše, o Marija, mati!
Sprejmi v milostno srcé;
Tijim vračaj, ti obilno plačaj
Noč in den za nas skrbé,
O Marija, o Marija!
Ti maš materno sercé,
Vsi smo tvoji sini, hčere,
Naše srca te želé.

Vse nedolžne, o Marija, mati!
Sprejmi v milostno srce;
Varuj, varuj njihovo ne-
[dolžnost,

Varuj, da je ne zgubé.
O Marija, o Marija!
Ti deviško 'maš srcé,
Vsi želimo tvoji biti —
Tvoji bratje in sestré.

Otročiče, o Marija, mati!
Sprejmi v milostno srce;
Ti varuj jih, ti jim mati bodi,
Da pobožno vsel živé.
O Marija, o Marija!
Ljubeznjivo 'maš srcé,
Otročiči tvoji biti,
Sladko, ljubo je ime.

Grešnikom, Marija, ljuba
[mati!
Sprosi grenke ti solzé,
Da črez grehe, črez nesrečne
[zmote
Jokajo, dokler živé.
O Marija, o Marija!
Ti 'maš milostno srce
Sprosi jim, da bi spokorne
Duše v srečno večnost šle.

Vmirajoče, o Marija, mati!
Sprejmi v milostno srce!
Sprosi, da izbriše večni Oče
Vse njih grehe in dolgé.
O Marija, o Marija!

Ti 'maš milostno srce,
Daj da vsaki v smrtni uri
Tvojo sladko milost zvé.

Duše v vicah, o Marija, mati!
Sprejmi v milostno srcé;
Naj se njihov ogenj, bole-
[čine

Hitro, hitro ohladé.

O Marija, o Marija!

Ti 'maš milostno srce;

Tud', če naših kdo je v vicah,
Oh podaj mu brž roké.

Žive, mrtve, o Marija, mati!
Sprejmi v milostno srcé;
Ti nas večno k sebi vse pokliči
Nad oblake, nad zvezdé.
O Marija, o Marija!

Ti maš milostno srcé;

Daj vsem vernim prav živeti,

Da svet raj si pridobé.

34. Sladko ime Marije.

Sveto' sveto je, Marija!
[tvoje imé;
Najsvetejša hči Očeta
Si brez madeža spočeta.
Sveto, sveto je, Marija!
[tvoje ime.

Ljubo, ljubo je, Marija!
[tvoje imé;
Ti si vzrok nam naše sreče,
Vir ljubezni s tebe teče,
Ljubo itd.

Milo, milo je Marija! tvoje
[imé;
Ti si vsikdar mati mila,
In nas ne boš zapustila.
Milo itd.

Lepo, lepo je, Marija! tvoje
[ime!
Lepše siješ ko danica,
S solncem venčana kral-
[jica.

Lepo itd.

Sladko, sladko je, Marija!
[tvoje imé;
Ti si vir nam vse sladkosti,
In posoda vse svetosti.
Sladko itd.

Močno, močno je, Marija!
[tvoje ime;
Vsi sovražniki zbežijo,
Ko zakličemo Marijo.
Močno iid.

Slavno, slavno je, Marija!
[tvoje imé;
Tebe hvali nebo, zemlja.
Slava večna tebe spremlja.
Slavno itd.

Srečno, srečno je Marija!
[tvoje imé;
Daj nam srečno ljuba mati
V dolgo večnost potovati.
Srečno itd.

Če sem ktereга razžalil,
Prosim naj mi odpusti!

Srečno tedaj vsi ostan'te,
Ki ste mene poznali,
In v ljubezni me ohran'te,
Pros'te Boga za me vsi!
Zdaj počivat jaz odidem
S truplom v svoj mrtvaški dom!
Pa se z vami zopet snidem
Pred sodnikom Jezusom.

Vzdignite pogrebci mene,
Na pokop zanes'te me;
Naj se truplo k miru dene,
V zemljo naj počivat gre.
Mojo dušo Jezus ljubi!
V tvoje roke izročim,
Ti po svoji jo obljubi
Tam pridruži zvoljenim!

Kratek izpis

redovnih pravilj, prvotno od sv. Franciška leta 1221 obširno sestavljenih, potem leta 1289 od sv. očeta Nikolaja IV. potrjenih, slednič po novi ustavi dne 30. Maja leta 1883 mnogo okrajšanih za tretjerednike obojega špola.

I. V tretji red se naj od zato pooblastenega duhovnika po dokončanem 14 letu le samo dobro sloveči udje sprejemajo, zakonske žene po privoljenju moža alj svetu spovednika, očitno sumljivi tretjeredniki so po trikratnem opominjanju izključiti.

II. Zverševati imajo poslednje dolžnosti :

a) Vsaki den:

1. Pred in po jedi moliti,
2. Dvanajst očenašev, ravno toliko češčena si Marija in čast bodi Bogu. . .
3. Či le mogoče pri sv. meši biti,
4. Večer svojo vest izpraševati in grivingo obuditi.

b) Vsaki mesec:

1. Sv. spoved in obhajilo opraviti,
2. K napovedanem shodu alj nauki priti,
3. Za bolene ude, siromake in sv. meše miložno pobirati.

c) Vsako leto:

Spolnjevati dva posta, najmre: ti den

pred sv. Frančiškom in čist spočetja B. D. Marije. Potem kvaterne in druge od sv. cirkve zapovedane poste. Svetuvani so pak tudi posti ob sredah in sobotah med letom, komur je le mogoče.

III. Tretjeredniki se naj v obče po sledečih novih praviljah ravnaajo:

1. Po dobri skušnji prvega leta naj redovno obljubo storijo,
2. Naj redno škapulir in pas nosijo,
3. Naj božje in cirkvene zapovedi zvesto spolnjavajo; za vsaki prestop alj prelom kakšnekolj postave si naj sami nekaj pokore naložijo, alj od svojega spovednika vkazati dajo,
4. Njih obleka naj bo zmirom poštena in vsega pohujšljivega kinča prosta,
5. Naj se vestno varujejo plesa, kerčem, pojedin in vsega sumljivega pajdastva z drugim špolom,
6. Pri jedi in pitvi naj vseskozi mernost ohranijo,
7. Povsodi naj drugim dober izgled dajo, malomarnih knjig, pisem in pesni se naj varujejo,
8. Naj v lepem miru, keršanski ljubezni in poterpežljivosti in zastopnosti med seboj in z drugimi živijo, vseh prepirov, tožb in vsega sovražtva se pak naj skrbno ogiblejo,

9. Naj lahkomišljene prisege alj kakšnekoli krivice nikolj ne delajo, tudi naj vse grešne pogovore in pohujšljive šale od sebe in drugih pametno odvernejo,
10. Kojim je mogoče, naj pri zdravi pameti čes svojo imetje oporoko postavno storijo,
11. Svoje pokojne soude naj pri pokopi sprem-ljajo, in za umerlega en del rožnega venca pobožno molijo, alj naj za rajnega sv. spoved in obhajilu darujejo,
12. Vse druge tretjemu redu potrebne in pri-merne vodila naj tretjeredniki pri napove-danih shodih pazljivo poslušajo in se po taistih zvesto ravnaajo; zraven tega naj tudi vse dolžnosti svojega stana iz ljubezni do Boga in bližnega v poterpežljivosti spolnujejo.

IV. Skrivnosti,

ktore zamorejo tretjeredniki pri redovni molitvi po besedi: „Jezus“ dostaviti in premišljevati.

a. K zornicam.

1. Kteri je za nas pri zadnji večerji presveto rešno Telo postavil,
2. Kteri je za nas na oljski gori molil,
3. Kteri je za nas na oljski gori krvavi pot potil,
4. Kteri je za nas na oljski gori vjet in zvezan bil,
5. Kteri je za nas k Anu in Kajfežu peljan bil.

b. K hvalnicam.

6. Kteri je za nas k Pilatu peljan bil.

c. K prvi uri.

7. Kteri je za nas od Heroda zasramovan bil.

d. K tretji uri.

8. Kteri je za nas krvavo bičan bil.

e. K šesti uri.

9. Kteri je za nas s trnjem kronan bil.

f. K deveti uri.

10. Kteri je za nas na križ pribit bil.

g. K večernicam

11. Kteri ji za nas na križu umrl.

h. K sklepnicam.

12. Kterega si devica h grobu spremjala.

Redovna obljuba

po novi ustavi nekoliko spremenjena.

Jaz obljubim Bogu vsemogočnemu, brezmadežni Devici Mariji, svetemu očetu Francišku in vsem svetnikom, celo moje življenje spolnovati zapovedi božje in pokoren biti sv. materi katoliški cirkvi. — Obljubim tudi spolnjevati vse pravila tretjega reda sv. Franciška, kakor so bila poterjena od papeža Nikolaja četrtega

in Leona trinajstega, ter za prelomljenje tega pravila pokoro storiti, ako mi redovni predstojnik zapovejo.

V. Popolnoma odpustke

zadobijo treteredniki:

1. Na den pristopa; 2. na den zaobljube; 3. pri mesečnem shodu ali nauki; 4. drugega in dvanajstega Augusta; 5. četrtega Oktobra; in 6. v praznik taiste cerkve, kdej je redovno zborovanje.

2. Enkrat v mesecu po lastni voljiti, in enkrat v letu po 8 zaporednih dnevih, kdej se v samoti božje resnice in čednosti premišlujejo; slednič tudi umirajoči, ako ime Jezus saj v srcu kličejo.

3. Zadobijo dvakrat v letu papežov blagoslov, in vesolno odveso devetkrat po sledečih dnevih: Na Božič; Velikonoč; Binkošti; praznik Jez. srca in čist. spočetja bl. dev. Mariji; na Jožefovo; na den sv. ran očeta Franciška 17. Septembra; sv. Ludovika, 25. Augusta; in sv. Elizabete, 14. Novembra. Razumi se, da vselej za odpustke molijo 6 očenašov, češčena Marija in čast bodi Bogu i. t. d.

Nepopolne odpustke zadobijo:

za 7 let in 7 kvadragen (ena kvadrigena je 40 dni).

1. Vselej pri redovnem zboru in 17. Sept., dalje 25. Augusta in 14. Septembra, na den

sv. Elizabete vogerske kralice, na den sv. Marjete kortonske, in še više na 12 drugih dnevih v letu, koje si tretjeredniki sami izvoljijo, ter jih redovni predstojnik veljavnih spozna.

2. Za 300 dni se odpustki dobijo: za vsako slišano sv. mešo alj službo božjo; za očitne alj posamesne zборе redov, kadar vboge na stan spremejo, razpartije pomirijo, k redni procesji grejo, presv. rešno Telo spremljajo, in či tega nemerjo, saj pri zvonenji en očenaš in češčena si Marija zmolijo; kadar 5 očenašev in češčena si Marija molijo, dabi Bogu vso keršanstvo in duše pokojnih udov priporočili; kadar s prevodom grejo alj zajšlega grešnika na pravo pot spravijo, alj kogar v desetih zapovedih in drugih za izveličanje potrebnih resnicah podučijo, in ktere kolj dobre dela milosti opravljajo. Tretjerednikom se tudi dovolji, ako želijo, da se po tih vseh in zlehernih zgorimenovanih odpustkih, naj so popolnoma alj nepopolnoma, tudi pregreški in kazni pokojnih izbrišejo in pomilostijo.

Duhovniki tretjega reda imajo vsaki teden tri dni oltarski privilegji za vsako sv. mešo, in kadar za duše pokojnih soudov sv. meše služijo, imajo povsodi ednaki privelegij, umrlim odpušenje kazni sprositi.

Veljaven še ostane za tretjerednike tudi psalm 29 ki se glasi: Usliši najte „Gospod ob dnevu stiske“ i. t. d. kojega naj, ako vtegnejo, po vsakem obhajili molijo, ravno to velja

tudi od Franciškanskega rožnega venca, sedmeregga veselja bl. dev. Marije.

Ker je premišlevanje Kristusovega terpenja po besedah sv. Alberta bolj koristno, kakor se o kruhu in vodi ostro postiti, naj tretjeredniki tudi tega važnega opravila zlasti v postnem času se radi lotijo, kar po stari ustavi v teh knjigah najdejo.

Namesto 12 očenašov znajo tretjeredniki ob dnevih matere božje tudi male dnevnice bl. dev. Marije opraviti, ako take bukvice v roke dobijo. Glej: „Nebeška hrana“ II del, stran 195.

Duhovniki 3. reda pa molijo samo svoj navadni brevir, in ako za enega rajnega souda mešujejo, dobijo popolni odpustek. Drugi svetni tretjeredniki znajo za rajnega souda moliti en delj rožnega venca, ali 50 očenašev in „Bog daj vsem vernim dušam“ i. t. d. in za vse pokojne enkrat v letu 100 očenašev — po stari navadi.

Cirkvena pesem v čast sv. Duhu.

Pridi sveti Duh zares,
Ino pošlji nam z nebes
Svoje luči žar bliščeč!
Pridi oče vseh sirot,
Pridi darovnik dobrot,
Pridi ognj src goreč!

Si tolažnik vseh bridkost,
Naših duš naj boljši gost,
Ki nas sladko pokrepčaš.
V trudu si počitek zlat,
In v vročini ljubljjen hlad,
V joku nam tolažbo daš.

O preblage luči plam!
Ogenj tvoj, napolni sam
Tvojih vernih srca vsa!
Nič brez tvoje milosti
Dobrega v človeku ni,
Nič ni neškodljivega.

Zmivaj, kar je grdega,
Zmakaj kar je suhega,
In zaceli rane vse!
Mehčaj, kar je trdega
Zgrevaj, kar je mrzlega,
Zravnaj steze pogubne!

Daj, ki v tebe verjemo,
In na te zaupamo,

Sedem svetih darov nam!
 Daj zasluge čednosti,
 Daj nam smrt pravičnosti,
 Daj veselje večno tam.

Hvalna pesem.

Tebe Boga hvalimo, Gospoda te častimo.
 Tebe večnega Očeta časti vsa zemlja.
 Vsi angelji, nebesa in moči.
 Kerubi, Serafi tebi neprehoma pojó:
 Svet, svet, svet, Gospod, vojskinih trum.
 Polna so nebesa in zemlja slave tvojega
 veličastva.

Tebe hvali častiti zbor apostolov.
 Prerokov hvaljeno število.
 Mučencev v belo oblečena truma.
 Po vesoljnem svetu cerkev te časti.
 Očeta nezmerne veličastva.
 Prečastitega tvojega pravega edinega Sina.
 Tudi svetega duha potrdnika
 Ti Kriste, kralj časti,
 Ti večni Očetov Sin!
 Ker si hotel zarad odrešenja se včlovečiti, se
 nisi bal device telesa.
 Zmagal si želo smrti in odprl vernikom ne-
 beško kraljestvo.
 Na desnici božji sediš v časti Boga Očeta.
 Da imaš soditi priti, verujemo.
 Prosimo te tedaj pridi na pomoč svojim slu-
 žebnikom, ktere si z drago krvjo odrešil.

Daj nam v časti štetim biti med tvojimi svetniki

Zveličaj, Gospod, svoje ljudstvo, in blagoslovi svojo dedšino.

Vladaj jih in povišuj na veke.

Slednji den te častimo,

In hvalimo tvoje ime od veka do veka.

Daj nas, Gospod, današnji den milostljivo brez greha ohraniti.

Usmili se nas, o Gospod! ker zaupamo v te.

V tebe Gospod! upam, ne bom osramoten na veke. Amen.

V. Hvalimo Očeta in Sina in sv. Duha.

O. Hvalimo ga in poveličujmo na vse veke.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje v pitje naj k tebi pride.

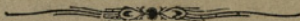
Molimo.

O Bog, katerega usmiljenje nima števila, in katerega dobrote bogatstvo je neskončno; zahvalimo tvoje premilo veličastvo za dodeljene dare in prosimo neprenehoma tvojo milost, da, ki prošnjikom deliš, kar želijo, jih ne zapustiš, in je tudi za prihodnje plačilo pripravljáš.

O Bog! kateri si srca svojih vernih po razsvetljenju svetega Duha učil; daj da ravno v tistem Duhu, kar je prav spoznamo in se njegove tolažbe vselej veselimo.

O Bog! ki nikogar, kateri v tebe zaupa ne pustiš preveč stiskati, temuč prideš po-

hlevnim prošnjam dobrotljivo na pomoč; tebi se zahvalimo za uslišane naše prošnje in dopolnjene želje, ter te ponižno prosimo, da nas vselej vseh zopernosti ovaruješ. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen. Oče naš. Češčena si Marija (trikrat).

Izročitev tretjega reda Božjemu Srcu.

O Božje Srce mojega Izveličarja! glej, pridem k Tebi, ki si v najsvetejšem Zakramentu resnično pričujoč. Združim se s Kerubini in Serafini, ki Te tukaj molijo in brez nehanja kličejo, Svet, svet, svet! — Častim Te in Te molim svojega Odrešenika, ženina moje duše, ktero si s cenjo Svoje predrage krvi odkupil. — O neskončno dobrotljivi Bog! kako močno si nas ljudi od vekomaj ljubil! Iz ljubezni in usmiljenja do nas si prišel na svet, si se ponižal in človeško slabost na se vzel. Iz ljubezni do nas si toliko sramote in zasmehovanja pretrpel, toliko bolečin in muk prestal. Alj vse to še ni bilo zadosti Tvoji ljubezni. Tvoje Srce goreče ljubezni za vselej zapustiti. Skril si se torej v podobo kruha in vina, da bi tako postal naša jed se Svojim mesom in krvjo, kakor Bog in človek, in da bi pri nas ostal do konca sveta.

Presveto Srce Jezusovo! Tvojo neizmerno ljubezen sem do sedaj plačeval le s mlač-

nostjo in nehvaležnostjo. Ves ginjen od grevenge in bolečine zavolj hudobije svojega srca Te ponižno prosim odpuščenja. Trdno sklenem, od sedaj svoje srce se vsemi željami čisto Tebi darovati. Pred vsemi pa kličem k Tebi s kraljevim prerokom: »Stvari v meni, o Bog! čisto srce. Srce, ktero bo ponižno, ljubeznjivo, zgrevano in zvesto v izpolnovanju zapovedi Božjih in dolžnosti mojega stanu. In to svoje Srce, združeno se srei vseh Bratov in Sester tretjega sv. reda, darujem in posvetim Tvojemu najsvetejšemu Srcu celo in za vselej.

O ljubi izveličar! poglej milostivno na trojni red sv. Frančiška, ohrani, obdrži in obvarji ga vseh vidnih in nevidnih sovražnikov. Prosim Te tudi v imenu in po zasluženju Tvojega serafinskega služabnika, mojega sv. Oč. Frančiška, vseh Svetnikov, Zveličanih in Izvoljenih trojnega reda: blagoslovi Svojo ljubo nevesto, sv. rimsko-katolško Cerkev in nja Poglavarja, Tvojega vidnega namestnika na zemlji. — Pošlji kmal' zmago in poveličanje Svoji cerkvi in nja poglavarju, da Tvoje ime spoznamo, se ga bojimo, ga ljubimo in poveljučujemo. — Tako je, tako naj se zgodi!

Na den sv. Mohora 12. Julija 1884.

Pisatelj.

KAZALO.

	Stran.
Predgovor	4
Obred, ude v 3. red sprejemati	11
Krajše pravila 3. reda	34
Poduk zastran odpustkov	39
Psalm 29	53
Litanije v čast sv. Francišku	60
„ vseh svetnikov iz vseh 3 redov	64
Način opravljati molitev 3. reda	72
„ premišljevati s krist. terpljenje	82
Male dnevnice bl. dev. Marije	105
„ „ svetega Franciška	114
Opazke za ude 3. reda	125
Občne opazke za ude 3. reda	128
Juterna pobožnost	132
Večerna „	135
I. sv. meša	138
II. „ „	156
Pobožnost za spoved in sv. obhajilo	171
Molitev za odpustek	182
Stanovska pobožna društva	185
Na novega letu den	220
„ sv. 3 Kraljev den	221
V praznik Jezusovega imena	222
„ Marije Svečnice	223
V postnem času	224
V praznik oznanjenja Marijnega	226
Na den 7 žalosti dev. Marije	226
V praznik sv. Jožefa	228

Veliki četrtek	233
„ petek	234
Velikonočni praznik	240
Križovo	241
Binkoštni praznik	242
Praznik presv. Trojice	243
Telovo	244
Sopraznik Jezusov. Serca	245
„ sv. Alojzija	253
Pobožnost „ „	254
Velika Gospodnica	264
Mala meša	266
Marije sladko ime	267
Molitev pred podobo Matere božje	268
Počesčenje 7 radosti bl. dev. Marije	272
„ 7 žalosti „ „ „	274
Prošnja za 9 gnad k Materi božji	276
Mesec Oktober bl. dev. Mariji posvečen	279
V praznik vseh svetnikov	282
V spomin vernih duš	283
V praznik čist. spočetja bl. dev. Marije	284
Božič	285
V praznik sv. Štefanu	287
„ „ Petra in Pavla	288
V spomin angelja varha	289
„ svojega rojstnega dneva	290
„ „ patrona	292
Ponovljenje kerstne obljuje	292
Duhovna sporočitev	294
Molitev za potrebe keršanstva	297
Spomin večnih resnic	300
Očitna ispoved	301
Tri božje čednosti	302
Franciškanski rožni venec	305
Sv. križev pot	306
Litanije Jezusov imena	328
„ presv. rešn. Telesa	333

Litanije Jezusov. terplenja	340
„ žalostne Matere božje	345
„ sv. Jožefa	348
„ sv. Ane	353
„ sv. Alojzija	357
„ Lavretanske	361
„ vseh Svetnikov	367
Molitev po sv. meši	379
I. Mešna pesem	380
II. „ „	385
K povzdigovanju	392
Blagoslovna	393, 393, 394, 395
K predigi	397, 398
K postni predigi	398
Pred naukom	399
Po nauku	400
Adventna	401
Božična	403
Jesus moje želje	404
Jezusa ljubim	405
Terplenje Jezusovo	406, 409
Sveti križev pot	410
Jesus Nacarenski	412
Obljuba ljubezni	414
Velikonočna	415
Pervo sv. obhajilo	417
Hvalna pesem	419
Telova procesija	421
Večerno pozdravilo	424
Hrepenenje po Jezusu	425
Po sv. obhajilu	425
Obhajilna pesem	426
Serce Jezusovo	428
Žalostna Mati božja	428
Serce Marijino	429, 431
Ime „	432
Sveti rožni venec	433

Lavretanske litanije	434
Šmarnični dar	435
Lepota device Marije	436
Marija pomagaj	436
Češčenje Marije	437
Čast Marije	438
Marija naše pribežališče	439
Romarska	439
Sv. Alojzij	440
Sv. Ana	441
Sv. Francišk	442
Sv. misijon	443
Misijonški zvon	444
„ križ	445
Slovo pokojnega	447
Kratek izpis redovnih pravilj.	449
Cirkvena pesem v čast sv. duhu	456
Hvalna pesem	457
Izročitev 3. reda	459

